

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE
CLASSIC
COM

မြန်မာ့ဆိုင်ပါရဂူ

ပထမ အကြိမ်

၁၉၇၆....အောက်တိုဘာလ

အုပ်စု.... ၂၀၀၀

အဖုံးပန်းချီ... တင့်နိုင်

ဘဝလက်...လွင်

အဖုံးရိုက်.... ယဉ်မင်းထွန်း

ရောင်းဈေး ၁၀ကျပ်

BURMESE CLASSIC

ဗေလုံဆရာတင် (၏)

မြန်မာ့ဆိုင်းပါရဂူ

စိန်ဆိုင်းတော်တီး

- ၁။ နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ရွာစား ဆရာဗေလုံ
- ၂။ ဆိုင်းဆရာ..... မောင်စိန်
- ၃။ နေမျိုးပလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါတို့နှင့်

တွဲပက်သီဆိုကပြခဲ့ကြသော

- မြခြေကျင်း မလှိုင်
- လေဘာတီ ပမြရင်
- သြဘာသောင်းတင်-တို့၏ တေးစာသားနှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိများ။

ဥယောဇဉ်

ဆိုင်းပညာသည်များ (၏) အထုပ္ပတ္တိ....

“မြန်မာ့ဆိုင်းပညာ ပေါ်ထွန်းစ အခါမှစ၍ ကုန်းဘောင် ခေတ်နောက်ဆုံးဘုရင် သီပေါမင်းတရား လက်ထက်တော်အထိ ဆိုင်းပညာသည် အကျော် အမော် တ ဦး ဦး ၏ အကြောင်း၊ အထုပ္ပတ္တိ ပြုစုရေးသားရန် ဆိုင်းသမိုင်း၊ ဆိုင်းရာဇဝင်ကို ပြန်လည်လေ့လာသည့်အချိန်တွင် စာပေအားဖြင့် မှတ်တမ်း မှတ်တုများ အလွန်နည်းပါးလေသည်။”

“မြဝတီမင်းကြီးဦးစအား ဆိုင်းပညာသည် အကျော်အမော် ဘဦးအခြစ် အထုပ္ပတ္တိ ရေးသားတင်ပြနိုင်ရန် အကြောင်းရင်း မြင်ရုံသော်ငြားလည်း မြောက်မင်းကြီး၏ အထုပ္ပတ္တိပြုစု ရေးသားကြသည့် စာပေပညာရှင်များသည် ဆိုင်းပညာသည်တို့အဖြစ် သီးသန့်ရေးသားခြင်းမျိုးကား မပြုကြချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မြဝတီမင်းကြီး၏ ဂီတသုခုမအနုပညာများတွင် တေးပြုစာဆိုတော်၏ ဂုဏ်သိဒ္ဓိသည် ပိုမိုကြီးမြင့်နေသည့်အတွက် ဂုဏ်ကြီးမြင့်ရာတွင်သာအထုပ္ပတ္တိ ပြုစုရေးသားကြခြင်းပေသတည်း။”

“ယင်းကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့မှ အခြားတပါး နှစ်သောင်းတရာ (၁၀၀) အတွင်း ရှေးအကျဆုံး ဆိုင်းပညာသည်

တီးတယောက်၏ အထုပုတ္တိတခု ပြုစုရေးသားရန် မှာ လည်း ထင်မြင်မိသလောက်မလွယ်ကူလှချေ။”

“သက္ကရာဇ် ၁၂၄၀-ခုနှစ် လီပေါ ဘုရင် မင်းမြတ် လက်ထက်တော်တွင် လကျာ စိန်ဆိုင်းတော်တီး နေမျိုးကျော်စွာ ခေါင်၊ ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဆရာဖေ၏အကြောင်းအထုပုတ္တိ ပြုစုရေးသားနိုင်ရန်ပင် ရုပ်ဝတ္ထုအထောက်အထားပြည့်စုံရန် ခက်ခဲစွာ ရှာဖွေရပေလိမ့်မည်။”

“နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါ (၏) အကြောင်းအထုပုတ္တိကို ပြည့်စုံစွာ ပြုစုရေးသားနိုင်ကြသော်လည်း စိန်ဗေဒါ (၏) ဖခင် နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဆရာဖေ (၏) ဆိုင်းပညာသည် အထုပုတ္တိပြုစုရေးသားသည့် အချိန်သည် ကား၊သားဖြစ်သူ၏အထုပုတ္တိလောက် ပြီးပြည့်စုံနိုင်ရန် လွယ်ကူသည့်ခေတ်အခါမဟုတ်တော့ပေ။”

“လွန်ခဲ့သော ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ပွဲကြီးမတိုင်မီ အချိန် နှစ်ပေါင်း ၄၀-ခန့်မှသာ မြန်မာ့ ဆိုင်းပညာ သည်များ အကြောင်းအထုပုတ္တိပြုစုမိကြသော်၊ ယနေ့ ပြုစုရေးသားကြသည့် အကြောင်းအရာထက် ရုပ်ဝတ္ထုစသည့် အထောက်အထားများ ပိုမိုပြီးပြည့်စုံနိုင်မည်မှာမလွဲပေ။”

“ဆိုင်းပညာသည်များအနက်မှ သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်လက်ထက်တော်တွင် ဘုရင်မင်းမြတ် (၏) လကျာတော် စိန်ဆိုင်းတော်တီး နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဆရာဖေသည် နှစ်ပေါင်း တရာ (၁၀၀) အတွင်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့သည့်ဆိုင်းပညာသည်တဦးဖြစ်လေသည်။”

“နေမျိုး ကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား လကျာစိန်ဆိုင်းတော်တီး ဆရာဖေ(၏) ဆိုင်းပညာသည်အထုပုတ္တိပြုစု ရေးသားရန် အထောက်အထား ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ရှာကြံသည့်အခါ အနီးကပ်ဆုံးသီပေါဘုရင်မင်းမြတ်၏ နန်းစံခုနှစ် (၇)နှစ်တွင် ဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့သည့် ဘိသိက်သွန်းတော်မူခြင်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာပြုတော်မူခြင်း၊ မြပခက်တင်တော်မူခြင်းစသည့် မင်္ဂလာပွဲများကို ကုန်းဘောင်ရာဇဝင်၊ မှန်နန်းရာဇဝင်၊ မန္တလေး ရတနာပုံမဟာရာဇဝင်များနှင့် ပဇော်ရာဇဝင်များတွင် တွေ့မြင်ဖတ်ရှု လေ့လာမိလေသည်။”

“ယင်းကဲ့သို့သော အထောက်အထားများကို မြစ်ဖျားခံ၍ ‘ဆိုင်းပညာသည်’ အထုပုတ္တိပြုစုရာတွင် မြန်မာဘုရင် သီပေါမင်းတရား၏ လကျာစိန် ဆိုင်းတော်တီး နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဆရာဖေ(နှင့်) သားကြီး ဆရာစိမ့်၊ သားငယ် စိန်ဗေဒါတို့၏ အကြောင်းတုပုတ္တိကို ကိုယ်တွေ့စာတွေ့ စုပေါင်းကာ အခြားသောမူများနှင့်မတူ တမူတဖွဲ့ ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။”

“ဆဋ္ဌမတန်းမြန်မာဖတ်စာ”

“ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ် သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ဆဋ္ဌမတန်း မြန်မာဖတ်စာအုပ်တွင် ‘စိန်ဗေဒါ’၏ အကြောင်းထုပုတ္တိပြုစုရေးသားကာ ကျောင်းသုံးစာအုပ်အဖြစ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေပြဋ္ဌာန်းလျက် ကျောင်းသူ-ကျောင်းသား လူငယ်များအား ကျောင်းသင်ခန်းစာအဖြစ် သင်ကြားနေလေသည်။”

“မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း”

“မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ (၄) တွင် လည်း စိန်ဗေဒါ(၏) အကြောင်း ထပ်ပွဲကို ပြုစုရေးသားကာ ပုဒ်နိပ တင်ပြထားလေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆိုင်းပညာသည်များ အထပ်ထပ်ကို ပြုစုရေးသား လိုကြသော စာပေပညာရှင် သုတေသီများသည် မနုမုန်းကျော်စွာခေါင်ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်းတော်တီးဆရာ ဖေတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်ကိုထုတ်ဖော် ရေးသားကြမုသာလျှင် မြန်မာ့ဆိုင်းပညာသည်များအား ဂုဏ်ပြုသည်မည်ပေလိမ့်မည်။”

“စိန်ဗေဒါ(၏)ပုံတူကြေးရုပ်”

“အနုပညာ တက္ကသိုလ်ဟူ၍ အမှန်းတင်ထား ကြသော မန္တလေးမြို့တွင် နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါ (၏)ပုံ တူ ကြေးရုပ်ကြီး သွင်းလုပ် ပြီးစီးနေလေပြီ။ မကြာမြင့်မီ ကာလတွင် အောက်ခံအုတ်တိုင်စိုက်ထူ၍ပုံ တူကြေးရုပ်ကြီးတိုင်ပေါ်တင်ကာ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ပြသထားကြပေလိမ့်မည်။”

“ယင်းကဲ့သို့ ဂီတသုခုမအနုပညာသည် တဦးတယောက်၏ ပုံတူကြေးရုပ်ဟူ၍ ရှေးယခင်အခါက ထုလုပ်သွန်းလောင်းကြကာ တိုင်းပြည်လူထုအား အမှတ်တရအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ပြသထားသည်ကို မတွေ့မမြင်ရဘူးချေ။ ယခုကဲ့သို့စိန်ဗေဒါ(၏) ပုံတူ ကြေးရုပ်ကို ထုလုပ်သွန်းလောင်းကြသည့် ဖြစ်မြောက်ရေးကော် မီတီအဖွဲ့ဝင်များ၏ ‘ရည်မှန်းချက်’ များသည် ဆိုင်းပညာသည် သမိုင်း အနှစ်တရာ (၁၀၀)အတွင်း ဆန်းသစ်သည့် စီစဉ်ကြီးပမ်း မှုဖြစ်၍ များစွာကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်မိပါသည်။”

“နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါ(၏)ပုံ တူ ကြေးရုပ် ထားရှိရန် ဗိမာန်ဝင်းခြံနေရာကားလို့လေပြီ။ ထိုအကြောင်းကိုစွဲ အတွက် ပုံ တူကြေးရုပ်ဖြစ်မြောက်ရေး ကော်မီတီ အဖွဲ့ဝင်များ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြလေသည်။”

“မြန်မာ့ဂီတသုခုမပါရဂူ နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေ ဒါ (၏)ပုံ တူကြေးရုပ်ထားရှိရန် ဗိမာန်ဝင်းခြံသည်ကား တင့် တယ်ခြင်းလှပခြင်းစသည်တို့လို့လေသည်။ ထိုကဲ့သို့သောနေရာမျိုး ရရှိရန်ကား မြန်မာ့ဆိုင်းပညာကို လေးစားချီးမြှင့် လိုကြသော မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့ ဆောင်ရွက်ကြမည့် တာဝန် ဖြစ်လေ သတည်း။”

နှစ်တရာအတွင်း (မှ) ဆိုင်းပညာသည်

ဤစာအုပ်ပြုစုရေးသားရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဆန္ဒမှာ

- * ဂီတသုခုမ အနုပညာသည်များ၊စာပေလုပ်သားများ၊ ရုပ်ရှင်ပညာသည်များနှင့် ဇာတ်သဘင် ပညာသည် အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့၏ စေတနာ သဒ္ဓါ တရား အလျောက် ‘စိန်ဗေဒါ’(၏) ပုံ တူ ကြေး ရုပ် ဖြစ် မြောက်ရန်အတွက် တတ်စွမ်းနိုင်သမျှ လှူဒါန်းခဲ့ကြ လေသည်။ ဆက်လက်၍လည်း လှူဒါန်းဆဲပင်တည်း။
- * စာရေးသူအနေဖြင့် နိုင်ငံတော် တရားရေးဌာနအဖွဲ့ ဝင် ဦးကြည်မြ(၏)မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ ရန်ကုန်မြို့ ခို့ ‘မန္တလေးအသင်း’မှ အလှူတော်ငွေ ကျပ် ၅၀၀

(ငါးရာကျပ်)သာလျှင် လှူဒါန်းနိုင်ရန် အမှုဆောင် အဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ကောက်ခံပေးနိုင်ခဲ့လေ သည်။

* ထိုမျှထက်မက အလှူငွေ ပါဝင်လိုသည့် ဆန္ဒဖြင့် ပထမ ရန်ကုန်မြို့ ဂျပန်လီဂွိုတော်တွင် ရန်ကုန်မြို့မ တူရိယာအဖွဲ့ဖြင့် 'ပဒေသာကပွဲ' ကပြရုံရုံပွဲ ငွေရှာရန် စီစဉ်ခြင်း၊ စာနိုင်ငံ ဦးဝင်းမြင့် (နှင့်) တွဲဖက်၍ ဣလှူ ငွေများကောက်ခံရန်ကြံစည်ခြင်းများ စီစဉ်ပေါ်သော် လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ကြပေ။

* ယင်းကဲ့သို့သော အကြောင်းများကို အလျော့မပေးပဲ အလှူငွေပါဝင်ထည့်လှူနိုင်ရန် နည်းလမ်းကြံဆ၍ ဤဆိုင်ပညာသည် အထပုတ္တိ စာအုပ်ကို ပြုစုရေး သား တင်ပြအပ်ပဲ သတည်း။

ဗေလုဝဆရာတင်။

ရန်ကုန် မြို့မတူရိယာအဖွဲ့စီမံအုပ်ချုပ်သူ။
အမှတ် ၁၅၈ (ပထမထပ်)၊ ဆူးလေဘုရားလမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

'နေမျိုးကျော်စွာခေါင်ဘွဲ့ရ ဆီဆုံဆယ်ရွာစား'

'ဝိန်ဆိုင်း ဝိုင်းတော်တီး ဆရာဖေ'

“မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင်၊ မန္တလေး ရတနာပုံနေပြည်တော် မုန်နန်းတော် (၏) တနေရာတွင် ခင်းကျင်း ထားသည့်၊ ရွှေလိုင်း - ၈ ချက်၊ အလံငယ် ၈ - စင်း၊ ဖန်ပန်း တိုင်း ၈ - လုံး (နှင့်) စိန်ရောင် ရွှေရောင် လျှပ်ရောင် တန်းမျှ ဘွဲ့ဖြူ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီး (နှင့်) ဆိုင်းတော်မင်္ဂလာတီး နေမျိုး ကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ် ရွာစား ဆရာဖေ သည်၊ ဘွဲ့ဖြူနှစ်စ ထောင် ဖေါ့လုံးခေါင်းပေါင်း ပေါင်းကာ၊ သိုရှင်းအင်္ကျီဝတ်ဆင် ၍၊ ပုဆိုးတောင်ရှည်အနားသတ်ဝတ်လျက် တပည့်အဖွဲ့သားများ စုံညီစွာဖြင့် အမိန့်တော် နာခံကြရန် ရိုသေလေးစား လက်အုပ်ချီ လျက် စောင့်ကြိုကာနေကြလေသည်။”

“ယင်းကဲ့သို့ပင် နန်းတိုင်းသုအဆိုတော် ဒေါ်မမလေး သည် လည်း၊ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီး (၏) တနေရာတွင် စောင်း တူရိယာ ကို ခဲ့တွင်တင်၍ သောတာလင်္ကာရဖြင့် ရွှေနားတော် ဆက်သွင်း ရန် အချိန်တော်ကို ရိုသေလေးစားစွာဖြင့် လက်အုပ်ချီလျက်ရှိနေ ချေပြီ။”

“မုန်နန်းတော် မျိုးကြီး ဝန်ကြီးများနှင့်ပုဏ္ဏားတော်ပညာရှိ ကြီးများ အသင့် ကြုံရောက်နေကြ၍ ဝက်မစွက် ဝန်လောကင်

သည်လည်း အခမ်းအနား အစီအစဉ် များကို ကျေညာထားပြီး ဖြစ်၏”

ဘဝရှင် သီပေါမင်းစာရေးကြီး (နှင့်) အရှင် မိဖုရားခေါင်တို့ သည်၊ ရာသီချိန်ခါတော်ရောက်လို့ ၊ လဲပေါက်တဲ့ပွင့်ညို၊ ပန်းရွှေဖို နဲ့ သာသင်းတံ၊ မုန်နန်းတော်အတွင်း သမီးတော် ‘ထိပ်စုမြတ်’ မြ ပုခက်တော်တင် မင်္ဂလာပွဲ အခမ်းအနား ကြီးကျယ်စွာ ဆင်ယင် ကျင်းပတော်မူရာသို့ ၊ ထွက်ခွာတော်မူလေသည်။

“အမိန့်တော် အရာ၊ နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေး သည်၊ ဒု.မီးတော် ‘ထိပ်စုမြတ်’ (၏) မြပုခက်တင် မင်္ဂလာတော် အတွက် ဝက်မစွက် ဝန်ထောက်မင်း သီကီး ဆက်သွင်းထားသည့်၊ ပုခက်တော်တင် မင်္ဂလာ ယိုးဒယားသီချင်းကြီးကို နေမျိုးကျော် စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ် ရွာစား ဆရာဖေ (၏) စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော် မဟာဖြင့်၊ သံစုံကျုံး၍ သာယာကြည်လင် မှ မောင်းစုံစွာ ငြိမ့် ညောင်း သာယာ ရွှေနားတော်ကြား ဆက်တော်မူသည့်စာများ။

[စိန်အေးယင်နန်း၊ သဉ္ဇိပြန်ဗေဇလယ်၊ (နေနွယ်မြတ် ရင်း၊ နတ်မင်းနွဲ့သယ်) ။ လျှ ဝေဝံရွှေနန်းမှာ၊ ရွှေသန်း ရ လှယ်၊ ပုံနေယုန်ငွေ ဝန်းကဲ့သို့၊ ထွန်းလေလေ၊ ထွန်း တင်တယ်] ။ (မြကွန်းပွဲညွှန်းလေ၊ ယှဉ်ဖက်ကွယ် လျှ ထွန်း မုန်ကွန်းဗေ ပြင်ထက်ဝယ်၊ ရ ဝန်း သံညွှန်း ဓမ္မ တင်မြက် လှယ်တယ်လေး ပင်၊ ။ အင် ယူငင်၊ ပျော်စေ ပျော်ဖြေ ကျုံးတယ်ချိုလွင်၊ စုံဖူးလေးဆယ်ညွှန်ဆင်) ။ (ရွှေမြတင် နွယ်ဘုန်းဂုဏ်မို့၊ မြေတခင် နယ်လုံးတုံလို့ ၊ လှူခစက်ထံ၊ နှင်းလေလေ သက်နှံ ၊ ဝင်းလေလေ ညက်စံ။

သွင်းလေလေ ဆက်ပန်တောင်း၊ ကင်းလေ ကင်းလေ မျက်မာန်ပျောင်း၊ ရာနရိန် သာကိန် အာဟိန်၊ သမ္ပိုန်ဝံ သာ၊ ဝပ်စင်းသည်မှာ၊ ညွတ်ကျိုးဆယ်ဖြာ၊ ရှိခိုးလေ စုံ စကြာ) ။ [ဒီပါလုံးငယ်လေကြေညာ၊ နန်းဖွယ်လေသွေ ခွါ၊ ချွန်းတေဇာဖြာလင်းခြောက်ရောင်၊ တောက်ပြောင် လျှ ကွန့်ဝင်း၊ မျိုးဆဒွန် တိမ်ညွှန်နင်း၊ (သိန္ဓဝါ အိန္ဒာ ထရင်း၊ ဆက်နင်း ခိုကာ) ။ ရေမြေပဲ တင် နှိုးပါလို့ ၊ တန်ခိုးဝေဖြာ၊ နယ်ထိုက်လုံးကို ပိုက်ကျုံးလေ ခြိမ်ခြိမ် ငြာ ။ (မိုးဗေ့ချာ ဖြိုးဝေစွာ၊ အို... ကိုးမျက်မြွာ၊ ပြိုး ပြက်ဖြာ၊ ပုံတောင်းလေးစကြာ၊ သက်ခါ နိုးလေလေပြီ လို့၊ ချီးအိုမိလ်ပါ၊ ရတနာဝုန်ဖြိုး၊ သွန်ကြိုးစေ့ကာ၊ မိုး ညိုခြိမ်ရွာ နိဗ္ဗူဗေမာ၊ အောင်ချက်ကျန်းကို ထက်ဝန်း မြေချာ၊ လွယ်ကြောင်းလျှင်စွာ၊ မယ်မညောင်းအောင်၊ တောင်း လေ-လေ ပန်ရွက်ကာ) ။

“ယင်းမြပုခက်တော်တင် မင်္ဂလာယိုးဒယား သီချင်းကြီးကို နန်းတွင်းသူအဆိုတော်ဒေါ်မမလေး(က) သာယာငြိမ်ညောင်း သောအသံဖြင့် ရွှေနားတော်ကြား အ ဆို ဖြင့် လည်း ကောင်း။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ တော်သုံး လကျော်တော်စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီး မှ ရွာစားကြီးဆရာဖေ(၏) ဝိုင်းတော်တီး ပုံမောင်းစောင်းနဲ့ ဝိုလင် တူရိယာများဖြင့်လည်းကောင်း။ သော တာ လက်ံရ အဆိုအတီးတို့ဖြင့် သမီးတော် ‘ထိပ်စုမြတ်ဖုရား’ (၏) မြပုခက် တော်တင် မင်္ဂလာပွဲသဘင် အခမ်းအနားကိုဖွင့်တော်မူလိုက်ကြ လေသည်။”

“နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည် အရှင် ၂ပါး (၏) သမီးတော် ‘ထိတ်စုမြတ်’ ဗုရားအားပုဏ္ဏားတော်ကြီးများက မြဲပုခက်တော်တွင် မင်္ဂလာအခါတော်ယူ၍ ဧေးယာဉ်ကျူးနေချိန် ဝယ် မိမိ(၏)အိမ်တွင် သမီးနှင့် ထားခဲ့ရသော မိမိ(၏) ရင် သွေးသုံးလအရွယ် သားငယ်လေးထံ နို့ ရည်တင်းတိုင်း စိတ်အစဉ် တို့ကရောက်သွားမိလေသည်။ မိမိသားကလေးကိုလည်း မြဲပုခက် တော်နှင့် ဧေးယာဉ်ကျူးခွင့် မရှိသော်ငြားလည်း ဇာပန်းချီနန်း ပုခက်နှင့် ပုခက်တော်တင် မင်္ဂလာပြုရန် ဝိတ်နုလုံးမှ ကြံရွယ်မိ သည်သာ—”

“ရွာစားကြီးဆရာဖေသည် စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးအတွင်းမှ (ပထမဇနီးဒေါ်သင်္ခမေ့ဖွားခဲ့သည့်) သားကြီးမောင်ဝိမ့်အပြင် နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေး(နှင့်) ထပ်မံ၍ သား ငယ် တယောက်ဖွားမြင်ရထားသဖြင့် ရွှေနန်းတော် မှန်နန်းဆောင် အတွင်းမှာပင် သူ၏ဆိုင်းတော်တီး အနုပညာအမွေအနှစ်ကိုမလွဲ မသွေ သားများက ခံယူကြလိမ့်မည်ဟု ဝမ်းသာအားထားကာ ပီတိသောမနုသဖြစ်လျက်နေ၏။”

“အရှင် သီပေါမင်းတရားကြီး(နှင့်) အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး တို့သည် မြဲပုခက်တင် မင်္ဂလာသဘင်ပွဲကျင်းပတော်မူရာ အောင် မြင်စွာပျီးဆုံးပြုပြင်၍ အခမ်းအနားကို ရုပ်သိမ်းတော်မူ၍ ပြန် လည် ကြွသွားလေပြီ။”

“စနုဆောင်သို့ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးလည်း မှန်နန်းတော် မှုသယ်ယူသွားကြလေပြီ။ ရွာစားကြီးဆရာဖေ (ဇနီး) အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးတို့သည်လည်း စောင်းပိုက်၍ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။”

“စုံနွားတရည်း (နှင့်) လှည်းယာဉ်တစ်စီးသည် နန်းတော်မြို့ အတွင်းမှထွက်ခဲ့လေသည်။ သည်စုံနွား(၏) လှည်းမှ ခြုံသံကို ဆာင့်မျှော်နေသူကား ရွာစားကြီးဆရာဖေ၊ နန်းတွင်းသူ အဆို တော် ဒေါ်မမလေးတို့၏သမီးကြီး ‘မသီ’ ပင်တည်း။”

‘မသီ’သည် မိဖ ၂ပါး နန်းတော်သို့သွား၍ ရွှေနန်းတော် သွင်းဆိုတီးသည့်နေ့တိုင်း သုံးလှရွယ် မိမိ၏မောင်လေးကိုစောင့် ဆောက်ထိန်းသိမ်းကာ အိမ်တွင် နေထိုင်ရသူဖြစ်လေသည်။

“နွားလှည်း ခြုံသံကလေးများကား ဆိုင်းဝင်းသို့ ဝင်လာ မိသည်။ မသီ(က) မောင်လေးကို မယ်မယ်တို့ ပြန် လာ ပြီ မောင်လေး ဆိုကာ အိပ်ရာထက်မှ ကောက်ချီ လိုက်ပါသည်။ နွားလှည်းလည်း ထိုးရပ်လိုက်သည်။ အိမ်ပေါက်ဝ ရောက်၍ ထည်းပေါ်မှဆင်းလာသည့်မိခင်အား နို့ ဆာလောင်နေသူသား သည်သည် အမကြီးလက်မှကူးကာ မိခင်လက်သို့ ပြောင်းလိုက် ဖြစ်သည်သာ။”

ကင်မုန်းတပ် ပုခက်ထင်မင်္ဂလာ

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဆရာဖေ (နှင့်) နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေး၏ သားလှ ရတနာကို ဆာတစ်မင်္ဂလာပြုလုပ်ရန်အတွက် နာမည်ရွေးကြလေသည်။

“မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၀၊ တန်ဆောင်မုန်း လက္ခယ် (ည သန်းခေါင်ယံ) နတ်တော်လဆန်းဒက်အကူး သောကြာနေ့ဖွား ဆွေ သုံးလသား အ ရွယ် အား (သ-တ) လက်နိုးဗေဒင်နှင့် နှိုင်းညှိ၍ သတိုးသားအား မောင်သာလှိုင် (သို့မဟုတ်) မောင် သား -ဟူ၍ ဇာတာတွင် မှတ်တမ်းတင်နိုင်သည်သာ...”

မောင်လေး

“အမကြီး မသို(သည်) မိမိမောင်လေးအား ဇာတာပါ အမည်ကို လုံးဝမခေါ်၊ ချစ်စနိုးခေါ်ဖြင့်သာ ‘မောင် လေး.... မောင်လေး’ ဟူ၍ အမြဲတစေခေါ်ခဲ့လေသည်။ အမ မသို (၏) ချစ်စနိုးခေါ် ‘မောင်လေး’အမည်ပင် ‘ဝိသေသထူး၍ ‘မောင် လေး’အမည်သာ ထွန်းပေါ်ထင်ရှားခဲ့လေသည်”။

မှာထားချက်။

မြန်မာ့ စွယ်စုံကျမ်း အ တွဲ ၄၊ စောင်း- တူ၊ စာမျက်နှာ ၆၈၊ စိန်ဗေဒါဆောင်းပါး တွင် ဇာတာတွင် မောင်သာလှိုင်ဟူ၍ ဖော် ပြထားသည်။ အချို့ စာပေ ဆောင်းပါး များတွင် စိန်ဗေဒါ ‘ဇာတာတွင်’ ‘မောင် သော်ဒါ’ဟူ၍ ဖော်ပြရေးသားကြသည်။

မြန်မာ့ စွယ်စုံ ကျမ်းတွင် စိန်ဗေဒါကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၄-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင် မုန်းလကွယ်(သောကြာ)နေ့တွင် ဖွား မြင် သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

အချို့စာပေ ဆောင်းပါး များ တွင် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၄ ခုနှစ်၊ နတ်တော် လဆန်း (၁)ရက်နေ့ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည် ကို တွေ့ရပါသည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေ (နှင့်) စာဆိုတော်ကြီးများ

“နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆိုဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်းတော် တီး ဆရာဖေသည် မန္တလေးရတနာပုံခေတ်တွင် တေးပြုစာဆို တော်ကြီးများဖြစ်ကြသည့် စလေဦးပညာ၊ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်၊ နာခံတော် ဝေ၊ မျိုးကြီး ဦးခြုံ၊ အချုပ်တန်း ဆရာဖေ၊ ဝက်မစွက် ဝန်ထောက်မင်း စသည်တို့ကို ကောင်းစွာမိခဲ့သူဖြစ်သည်။”

“ဘဝရှင် သီပေါ မင်းတရားကြီးလက်ထက်တော်တွင် ရွာစား ကြီး ဆရာဖေ ရွှေနားတော်သွင်းတီးခဲ့ရသော-

၁။ အချုပ်တန်းဆရာဖေ သီကုံးရေးသားသော ‘နန်း သိမ်းဘုန်းတော်ဖွဲ့’ ယိုးဒယား ‘ရေမီးထိန်လျက် စိန်စကြာဟုန်’ အစချီသီချင်းကြီး။

၂။ ဝက်မစွက်ဝန်ထောက်မင်း သီကုံး ရေးသားသော ပုခက်တော်တင် မင်္ဂလာယိုးဒယား (ဘုန်းတော်ဖွဲ့ ယိုးဒယားအလိုက်) ‘စိန်အေးယင်နန်း’ အစချီရှေး သီချင်းကြီး။

၃။ နာခံတော် ဝေ၊ မျိုးကြီး ဦးခြုံ သီကုံးရေးသား သော နန်းသိမ်း အသူရာမိုးဖွဲ့ ယိုးဒယား (ဘုန်း တော်ဖွဲ့ ယိုးဒယား အလိုက်) လျှပ်ပန်းခွေနှံ လေသွံ ယူငင် ‘အစချီရှေးသီချင်းကြီးများသည် ယင်းတေး ပြု ပုဂ္ဂိုလ် ကြီး များ အ သက် ထင်ရှား ရှိစဉ်က ပင်တည်း။

“ရွာစားကြီးဆရာဖေသည် မိမိ၏သားကြီး မောင်စိမ့်အား ထည်း ဆိုင်းပညာအမွေအနှစ်ကို စတင်ပေးနေလေပြီ။ သမီးကြီး

မသိကိုလည်း မိခင်၏အဆိုနှင့် 'မိကျောင်း' အတီးကို ဆက်ခံရန် သင်ပြပေးနေလေပြီ။ သားငယ် မောင်လေးပင် အသက် ၁-နှစ် ရောက်၍ အဆိုအတီးကိုနားထောင်တတ်နေပြီဖြစ်၍ ကြေနပ် နေလေပြီ။”

“နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည် မိမိ၏ သား သမီးကို အဆို-အတီး-အက ပညာမျှပင် ပေးသည်မဟုတ်။”

“တန်ခူးလတွင် နှစ်သစ်သင်္ကြန်အခါတော်တွင် ဂင်္ဂါမြစ်ရေ ကို အတီးအမှုတ်စည်တော်စုံ သိုင်းများနှင့် အမှုထမ်းတို့ကို ညောင်ရေအိုးကိုင်စေ၍ မျှူးတော်-မတ်တော် အရာရှိတို့ ကြီး ကြပ် အခါသုံးရက် ခပ်ယူပြီး ဘုရားပုထိုးများကို ရေသွန်း လောင်းလှူဒါန်းကြရကြောင်း။”

“ဘုရင်မင်းမြတ်(နှင့်) မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့ ခေါင်းဆေး သင်္ကြန်ပြီအတွက် ဘုတ်ရွာသူကြီးက သူပိုင်နယ်၍ သစ်ခွရေများ ကျူးဝန်းရွာသူကြီးက သူ့နယ်တွင်း၍ လက်ပိုင် သစ်ခွရေများ ခပ်ယူ၍ အတွင်းတော် ဆက်သွင်းရကြောင်း၊ မြောက် ဥယျာဉ် တော် အရှင် ၂ ပါးထွက်တော်မူသည့်အခါ ပုဏ္ဏားပညာရှိတို့က ပြိုင်နတ်များကိုပူဇော်၍ ကောင်းချီး ဘိသိက်မော်လာ ပေးသည် သဘင်ပွဲတော်တွင် စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော် နှင့် သားတို့ သမီးတို့၏ ပခင်သာလျှင် ပါဝင်ရသည်။”

“ကလေးလဆန်း ၁၄ ရက်မှာ ကဆုန်ညောင်ရေမတတ် သွန်း ပွဲပွဲလုပ်ကြရသည်။ ဘုရားပုထိုးများကို ရေ သွန်း လောင်း လှူ ဒါန်းရသည်။ ကဆုန်လဆန်း ၁၅ ရက်နေ့ညမှာ အနောက်ဝင်း တံခါးအနီး ဇာတ်ရုပ်စံပြကြကြောင်း။”

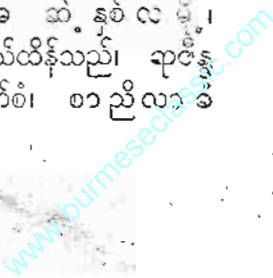
“ယင်းဇာတ်တို့ ရုပ်စံတို့မှာဆိုသည့်ကဆုန်လဖွဲ့သဖြန်ရှိသည်။ သဖြန်ကိုဆိုရင် သည်လိုဆိုရသည်။ မယ်မယ်ဆိုပြမည် နာယူကြ။”

စကား ငုံ့သင်းလို့ ကြယ်မင်းတဲ့ ဝိသာခါ၊ တိမ်ဘွေ မှာ ရောင်ခြည်ရွန်းတယ်ကွယ်ထွန်းတဲ့ချိန်ခါ။ စုံဂန္ဓာ ဟေမာကဲ့မြိုင်တံ။ ရွှေကျေးအပျံသင်လို့၊ စံပျော် ရွှင် သည်ကို ကူးလို့ငယ် မြူးကြစမြူး။ စသည်တို့ကိုသမီး သားတို့အား သင်ကြား၍ အကြောင်းအရာအထုပုတ္တိုတို့ လည်းပြောပြလေသည်။

“နယုန်လမှာဆိုလျှင် လွတ်တော် ရှေ့တွင် တန်ဆောင်း ဆောက်လုပ်၍ အတီးအက ပွဲသဘင်များနှင့်ငါးရုံမင်းပရိတ် တော်ကို သံဃာတော်တို့ ရွတ်မန်းရသည်။ မြို့တောင် ကျုံးထိပ် မှာ တန်ဆောင်းနှစ်ရပ်ဆောက်လုပ်၍ မိုးနတ် တန်ဆောင်းမှာ မိုးနတ်သားအရုပ်၊ ရေနတ်တန်ဆောင်းမှာ ငါးရုံမင်း အရုပ်၊ မိကျောင်းရုပ်၊ မားရုပ်များကိုထားပြီး ပညာရှိ ပုဏ္ဏားတို့ ကန် တောပွဲစုံများနှင့် ပူဇော်ပြီးလျှင်လည်းကောင်း၊ အရုပ်များကို ဆုဝတ် ဖြစ်ထံမျှောကြရသည်။”

“သုဓမ္မာဇရုပ်၊ ပဋ္ဌာန်းဇရုပ်များမှာ စာပြန်ပွဲလုပ်ကြသည်။ သည်နယုန်လဖွဲ့ကို မယ်မယ် အလွမ်းဆိုပြမယ်။ နာယူကြ။”

“နတ်ဇင်္ဂင်ယံရွန်းပါလို့၊ ရိုက်မွန်းငယ်သံရုံက၊ မြူး ငယ်ခုန်၊ လနယုန် သည်ချိန်ခါမို့၊ မြူတိမ်လွှာ ဆိုင်း ပြန်တော့တယ်လေး။ ရာသီမေမေ ဆဲ နှစ် လ မို့၊ ဇေဋ္ဌပြောင်ရိုန်၊ တောက်လောင်ငယ်ထိန်သည်၊ ခုဇန့် နတ်၊ ပိဋကတ်မှာ၊ မပြတ်ကယ်ထွက်စံ၊ စာ ညိ လာ ခံ

သောခါ၊ မိုလ်ခြံတဲ့ရွှေလယ်မှာ၊ ငွေစပယ်ဖြူမြတ်လေး
ငယ်က၊ မွှေးလှတယ်လေး။ ။နောက်ဆက် နာယူကြ
ရမှာက။ ။”

“ယင်းနယုန်လမှာဘဲ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပွဲ ဆိုတာရှိသည်။ မင်း
ကေရာင်၊ အိမ်ရှေ့မင်း သားတော်၊ များတော်၊ မတ်တော်တို့တပ်
ဝင်းအခင်းအကျင်းများနှင့်ထွက်တော်မူ၍ ပွဲသဘင်ပြသပြီးလျှင်
မင်းကေရာင်ကိုယ်တိုင် ပထမသုံးခေါက် ထွန်ပြီးနောက်ဒုတိယ
အိမ်ရှေ့မင်း၊ နောက်တတိယသားတော်များ၊ နောက်စတုတ္ထ
တော်မတ်တော်အရာရှိတို့ထွန်ယက်ကြရသည်။ ရွှေထွန် ငွေထွန်
များကိုသာထွန်သွားအဖြစ်သုံးတော်မူသည်။ ပုဏ္ဏားပညာရှိတို့က
ကောင်းခြီးဘိသိက်ပေးကြသည်။ သုံးဆီ ခုနစ်မင်း နတ်များကို
လည်း နတ်အုပ် နတ်ဆော်တို့က ပူဇော်ပသကြတဲ့ပွဲ ဖြစ်သည်။
နောက်ဆက်နာယူကြရမှာက ကာရကတ်ရာသီ ဝါဆိုလဖွဲ့ထား
သည့် သဖြန်ဖြစ်သည်။”

“အံ့ မိုင်းငယ်တဲ့နယ်ရှစ်ခွင်။ ။ငွေစန်း အာသဠ
နှင့်၊ ယှဉ်ခါမို့ ပုဏ္ဏာပြည့်တယ်ကယ်၊ ထွန်း သည့် ဝေ
ဟင်။ ။နတ်မှာ ပြာမှိန်ပေါလို့၊ ဝသန္တာ ခါချိန်စ၊
နာဂိန်ပ တာရာဆင်၊ အာကာခွင်ပဇွန်ဖျန်း။ ။ပဉ္စင်း
တော်ခံ၊ မယွင်းနှော်အခါ တန်ပေါ့၊ မဟာဒါနိ အဠာ
ငယ်နှင့်၊ ဘဂဝါအရဟံ၊ ရင်ပြင်ဝမှာလုံးတင်သရန် မာ
လာကုံးကြတယ်၊ အိုကွယ် ပုန်းညက် ငွေပန်း။ ။”

“သည်ဝါဆိုလမှာ ပဌမပြန်ဆိုသည့် ပဉ္စင်းလောင်းတော်၊
ရှင်လောင်းခတ်တို့ကို သုဓမ္မာဇရပ်၊ ပဌာန်း ဇရပ်တော်များ၊

တွင် ပွဲသဘင်ကျင်း၍ မယွင်းတော်ရှင်ပြုရသည်။ မင်းညီမင်းသား
များတော် မတ်တော်၊ အဝေးမြို့ဝန်၊ စစ်ကနာခံအရာရှိတို့ပေါင်း
နားတောင်းဝတ်လုံစလွယ် ဆင်ယင်၍ ကန်တော့ပွဲ စုံများနှင့်
ခြေနန်းတော်တွင် မင်းကေရာင်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့ ပါဝင်
ကန်တော့ခံရသည်။”

“ဝါခေါင်လဖွဲ့ကို တေးထပ်ဆိုပြမည်၊ နာယူကြ။”

“မိုးလုံးပတ်လည်၊ ခေါ်ရည်ဝိုင်းလို့၊ လျှပ်ခြည်
ဆိုင်ဆိုင် တောက်ခါခါ၊ နတ်စည် အိုင်အိုင်ချောက်ငြာ
ငြာတယ်၊ ကြောက်စရာသာ ဖန်လာထင်၊ နေ ရထား
က ရွှေနှားတုန်ပြီ ငွေသားယုန်မှန် နတ်များလာလို့
တင်။ မြထန်းညွှာ တံ မခန့်သာပြီ ဝသန္တ နံကာတိုင်သ
ဖြင့်၊ မရမ့်သန္တာ ခိုင်အဆင့်နှင့် ဂနိုင်သင့် ပွင့်ခတ္တ၊
တောင်လေဟန်ဟန် သွန်သွန်ဆော့လို့ ထိုထိုကြူတော့
မြူချော့ ယနံဖြာ။ ရေရှိန်ကြမ်းတဲ့ သိတ်ခန်းခါကို စိန်
နန်းသီဟာချက်ချာ မှုမှာစကြာပိုင်သ သစ်လောင်းမိထံ။
ရှစ်သောင်းရွှေရှိရှိ၊ နမော်နတ်ပေး ခတ်ကြွေးညှ အောင်
မြတ်စာရေးတန် လှူပဲ့ချိန်မို့ လေး။” ။သည်ရာသီကို
မွှေးချို သဖြန်ခွန်းသောက် တေးထပ်ဖွဲ့ဆိုကြသည်။

“ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် (ဂ) ရက်တွင် မင်းကေရာင်တို့သည်
သက်တော်စေ စာရေးတန် အလှူတော်များကို ရှေ့တော်သို့
သွင်းပြုပြီးလျှင် သုဓမ္မာဇရပ်တော်တွင် ပို့သပွဲသဘင်ပြသ၍
ဆရာတော် သင်္ဘောတော်တို့ကို လှူဒါန်းတော်မူသည်။ တောင်
ပြုံးနတ်ညီနောင်နှင့် မယ်တော် နှမတော်တို့ကို ထွင်ကြရန်

အတင်တော် အထည်အလိပ်များကို နတ်အုပ် နတ်ထိန်းတို့ကို ပေးအပ် နတ်ကွန်းရောက် တင်ကြားပသစေရသည်။

“တော်သလင်းလဖွဲ့ကို မယ်မယ် အလွမ်းဆိုမယ် နာယူကြ”

“ရေတည်စမ်းငယ်နှင့်၊ သောင်ကမ်းတွဲ ပြည့်လျှင်၊
မြစ်လုံးငယ်ညီသည်၊ လှော်တက်သံ မြိုင်မြိုင်နှင့်၊ လှေ
ပြိုင်ကျင်းတွဲလပေလေး။ ။ကန်ရာသီငယ်၊ ခါမို့သင့်စွာ
တွေ့အာကာမှာ၊ ပြုပ္ပါပုရပိုဒ် ကြက်ညီနောင်တဝိုက်က
ရေးလိုက်တဲ့ သဘင်၊ စံစပယ် ရှင်သောအခါ မြိုင်ခင်
လုံးဂန္ဓမာမှာ၊ ရွှေရင်းမာ ပန်းတော်မင်းရယ်က သင်း
လှတယ်လေး။ ။

“သည်တော်သလင်းလမှာ ရွှေနန်းတော်အတွင်း ခင်းကျင်း
တဲ့ပွဲသည်၊ ဧရာဝတီမြစ် ပိုက်ကျုံးတံခါး ရေဆိပ်မှာ သင်္ဘော၊
သမ္ဗန်၊ ခတ်လှေ၊ လှော်လှေ၊ လှော်ကားများ ပြိုင်ကြရာ အနိုင်
ရသူများကို ထည်မျိုး အုပ်မျိုး ပုဆိုး၊ ခေါင်းပေါင်းအုပ်၊
ပုဝါအုပ်များကို ဆုတော်ပေးပွဲ သာရှိသည်။”

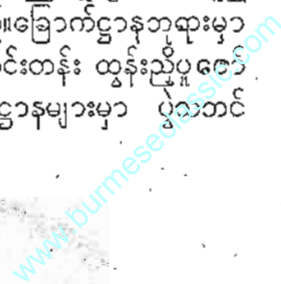
“တူရာသီ သတင်းကျွတ်လဖွဲ့ကို သဖြန်ဆိုပြမည်၊နာယူကြ”

ဆီမီးငယ်တဲ့ တထိန်ထိန်။ ။အိုင်မင်းရေကြည်က၊
ကြာငါးမည် ငုံ့အာစွင့်တယ်ကွယ်၊ ဖူးပွင့်ခါးချိန်။ အာ
သာဝဏီ ယှဉ်ကာမိုးပါလို့ ကြယ်ကြီးတဲ့ ငွေတာရီနီ
ငယ်၊ ပြာမိုန်ပါလို့ မြူခြေဆိုင်း။ ။ဂါရဝသက္က
ပဏာမေဖြင့်၊ သဒ္ဓါခြေ ကန်တော့ပွဲကိုလှ၊ မစပေါင်
ကုသိုလ်ကိုနှိုးကြတယ်၊အိုကွယ် မျိုးမြန်မာ့တိုင်း။”

“သည် သီတင်းကျွတ်လမှာ မင်းကေရာဇ် (နှင့်) မိဖုရားခေါင်
ကြီးတို့ ထွက်တော်မူကြသည်၊ မန္တလေးတောင် ကျောက်တော်
ကြီးဘုရား ဆွမ်းလှူဒါန်းခြင်း၊ ။နန္ဒမုနိစေတီတော်၊ ကုသိုလ်
တော်ဘုရားတွင်လည်း မီးပရောင်းတိုင်ပူဇော်ခြင်း၊ မီးရှူးမီးပန်း
များ ပစ်လွှတ်ပူဇော်ခြင်းများ ပြုကြသည်။”

“နန်းတော်တွင်းမှာလည်း သီတင်းကျွတ် လဆန်း ၈ ရက်
နေ့ကစ၍ ၁၄ ရက်နေ့ထိ ဝင်းတော် လေးမျက်နှာ တံခါးများ
တွင် ရုပ်စုံပြပြီးလျှင် သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၅ ရက်နေ့တွင်
ဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ်၊ လှေယာဉ်၊ သင်္ဘော သမ္ဗန်၊ တိုက်
ထိုကျ ပုံသဏ္ဍာန်များ လုပ်ဆောင်၍ ရှေ့တော်တို့ သွင်းပြု
ရေစက်သွန်းချပြီးလျှင် ဘုရားပုထိုးများကို လှူဒါန်းတော်မူ
သည်။”

“သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်နေ့ကစ၍ လွှတ်တော်
ရှေ့တွင် မြင့်မိုရ်တောင် ပုံသဏ္ဍာန်ဆောက်လုပ်ပြီး သုံးရက်
တိုင်တိုင် မီးထွန်းညှိပူဇော်၍ ရုပ်စုံပြသကြသည်။ နန်းအချိန်
မှာ မင်းညီမင်းသား မှူးတော်မတ်တော် စော်ဘွားမြို့စား အ
ဝေးမြို့ဝန် စစ်ကဲနာခံ သူဌေး သူကြွယ် စုရေးစုကိုင် အရာရှိ
စံတိုက် ဆက်သည့် ကန်တော့ လက်ဆောင်တော်များကို မြေနန်း
တော်မှ မင်းကေရာဇ် (နှင့်) မိဘုရားခေါင်ကြီးတို့ထွက်တော်မူ၍
ဝါကျွတ်ကန်တော့ သုံးရက်ခံတော်မူသည်။ခြောက်ဌာနဘုရားမှာ
နန်းတော်က လကျော်ရစ်လှည့်ပြီး မီးစောင်းတန်း ထွန်းညှိပူဇော်
၍ မီးလမ်းတလျှောက်များနှင့် ခြောက်ဌာနများမှာ ပွဲသဘင်
ခင်းကျင်းပြသကြသည်။ ။”

“မြို့စွာရာသီ တန်ဆောင်မုန်းလဖွဲ့ သဖြန်ကို မယ်မယ်ဆိုမည် နာယူကြ....

ငွေစန်းရယ်တဲ့ ပုဏ္ဏမီ။ ။ရွှေကျီးငယ်တာရာနှင့်၊ ကြတ္တိကာယှဉ်ပြိုင်လှမ်းတယ်ကွယ်၊ ချမ်းစရာသီ။ ။ လှူကထိန်ခါတော်ပွဲငယ်နှင့်၊ ခဝဲပွင့်ဝဲစီစီ၊ သာကြည်လဲမြူရှင်း။ ။တန်ဆောင်မုန်းမှာတော့၊ မြတ်ဘုန်းဝါထိန်ထိန်နှင့်၊ သဒ္ဓါရှိန် လှူတော်ပွဲမှာလှ၊ ဘဂဝါတကြိမ်လ အမြဲငယ်ကွယ်၊ သခြံမြဲခြံမိုလင်း။ ။

“မင်းကေရာဇ် (နှင့်) မိဖုရားခေါင်ကြီးကို မသိုးသင်္ကန်း လှူတော်မူရန် အ နောက် အ တွင်း တော် တွင် မသိုးတန်ဆောင်းဆောက်လုပ်၍ များတော် မတ်တော်၊ ကတော် မယားတို့က မသိုးသင်္ကန်းစဉ်များတွင် ဝါပင်-ဝါပွင့်ကစ၍အထည်သင်္ကန်းဖြစ်အောင် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၃ ရက်နေ့ညမှာ အပြိုင်ယက်လုပ်ကြရသည်။ နံနက်လင်းကာလ သင်္ကန်း ချုပ် ပြီးသည် နှင့် နံသင့်ဘုရား ခုနစ်ဆူကို လှူဒါန်းတော်မူကြရသည်။”

“တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် မင်းကေရာဇ် (နှင့်) မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့သည် နတ်ကြီး ၁၅ ပါးကို မြေနန်းတော် ရှေ့သုံးထပ်တန်ဆောင်းမှ ဘောဇဉ်ခဲဘွယ် ရသားမျိုးစုံများနှင့် ရွှေငွေအကွင်းအချည် အထည်အလိပ်များနှင့် များတော် မတ်တော် အရာရှိအစုံပါဝင်၍ တင်ကြားပသ တော်မူသည်။”

“နတ်ကြီး ၁၅ ပါးကို အလှူတော်ကို ရှေ့တော်သို့ သွင်းပြပြီးလျှင် များတော် မတ်တော်တို့ ဘုရားရောက်ကြီးကြပ်၍မီးရှို့ပူဇော်ကြသည်။”

“ရွှေမြို့တော် လေးပြင်နှင့် အမရပူရမြို့ တိုက်သံဃာတော်တို့အား ကထိန်သင်္ကန်းကျောင်းတိုက်အရောက် လှူဒါန်းတော်မူသည်။ ကထိန်နှင့်ပတ်သက်ပြီး မယ်မယ်အဖြည့်ခံ ရတုပိုဒ် ဆိုမယ် နာယူကြ။ ။”

[ပုပ္ဖမုဒ္ဒာ ပရဖြာ၍ သဒ္ဓါဘာဂ ရကြီးရတို့၊ ပုညကမ္မေ စိဝရေဟု အခြေမူလ ပြုဒါနကြောင့် ဘဝသံသရေထမ္မကေဖြင့် မ ရေ တွက် ရာ ဆုထူးပါ၍၊ ဒါယကာ- ဒါယကာမ ကြည့်ညိုကြသဖြင့် ဒိဋ္ဌမျက်မြင်၊အောင်ပွဲယဉ်သည်၊ နတ်ခွင်ထိကျော်လှမ်း ပူဇော်သည့်စာတမ်း။]

“နတ်တော်လမှာ မင်းကေရာဇ် (နှင့်) မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့ ထွက်တော်မူပြီး နယုန်လက ထွက်တော်မူ၍ ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးသည့် လယ်တော်-ယာတော်များကထွက်သည့် သီးနှံများကို ထီးပဒေသာလုပ်ဆောင်ပြီး အတီးအမှုတ်များနှင့် လမိုင်းခန်းလမိုင်းစာချေးတို့ ကြီးကြပ်ရှေ့တော်သို့သွင်းပြ၍ ဘုရား ပုဆိုးများကို လှူဒါန်းတော်မူကြသည်။”

“သည့်နေ့ရာသီ နတ်တော်လဖွဲ့ သဖြန်ကို မယ်မယ်ဆိုမည် နာယူကြ။ ။”

ငွေစန်းရယ်က မုန်ဝေဝေ။ ။ပျံမွှေး ခိုင်သဇင်နှင့်၊ ဂမုန်းအင်ပန်းတော်ဦးကြတယ်၊ ထူးတဲ့လပေ။ ။မိဂသီ ပုဏ္ဏာလင်းပါလို့၊ ရွှေဟသံ၊ တာရာငွေလို ဖြာဖြာဝေလျက် စိကွန်မြူး။ ။ပဏာငယ်တင်၊ ပိုန်းနဲ့မဟာရှင်၏

ခါသဘင် ပျော်ရွှင်ပွဲမှာလား၊ ဖော်ကဲ့သို့ မကြည်သာဖို့ ရတည်လွှာ ခြုံလို့ကွေးရတယ်။ အိုကွယ် အေးတဲ့လထူး။

“သည်နတ်တော်လမှာ ကြည့်ကာ ရောဟဏီ နက္ခတ်များနှင့် စန်းယှဉ်သည့်အခါဖြစ်သည်။ ဥဒေါင်းရထား ပြာသာဒ်လုပ်၍ မဟာပိန္နဲ နတ်ရထားကို အနောက်အတွင်းတော်မှာ ဝင်းဒိုင်း ခုနစ်စု အရာရှိ အမှုထမ်းတို့ တုံ့ပြန်ဆွဲ၍ ပူဇော်ရာ မှူးတော် မတ်တော်အစုံတွင် မင်းကေရာဇ်(နှင့်) မိဖုရား ခေါင်ကြီး ထို့ ထွက်တော်မူပြီးလျှင် ရွှေငွေအကွင်းအချည် အထည်အလိပ်များ ကိုကြဲဖြန့်သနားတော်မူသည်။”

“မကာရရာသီ ပြာသိုလဖွဲ့သဖြန်ဆိုမယ်၊ သဖြန်ခွန်းထောက်၊ သဖြန်ပုလဲပေါက်ဟူ၍ အခေါ်ကွဲသော်လည်း သီချင်း စာသား စပ်ရာတွင်မူ မကွဲပြား၊ ဆိုရာတွင်သာ တချက် စည်းဖြင့် လွမ်းချင်းအဆုံးတွင် သဖြန်ပုလဲပေါက်ကို ဆက်၍ ဆိုပုံသာ ကွဲသည်။ ယခု မယ်မယ်ဆိုပြတာ နာယူကြ။”

အာဒိစ္စဖက်သုရိန္ဒါ။ ။ ပြင်လမ်းသူခွာလို့၊ ဒက္ခိကာ ယာဉ်အစွန်းမှာကွယ်၊ ထွန်းတဲ့ခါချိန်။ ။ ပြာ စို နှင်း ရယ်နှင့်၊ ခါအလိုခွာညိုသင်းပါတိ၊ မြင်းခင်းမြတ် တော် သဘင်မှာ၊ ပျော်ရွှင်ကြပြည်လုံး။ ။ ပုဏ္ဏမာဖုသျှ ယုန် စန္ဒာနှင့်၊ မှန်ပြာပြာ ဝဋ္ဋာတွင်းမှာလှ၊ ငွေပုခွန် တာရာ လင်းတယ်၊ အိုကွယ်...နှင်းမြူပိတ်ဖုံး” ။

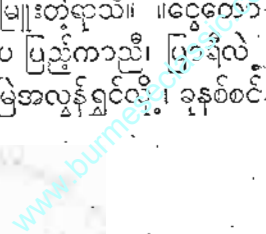
“သည်ပြာသိုလမှာ နန်းတော်တွင်းလွှတ်တော်ရှေ့ မြေနန်းတော်မှာ ဆင်ခင်း မြင်းခင်း ပွဲတော် သဘင် ရှိ သည်။ ဆင်ခင်းသဘင်ဆိုသည်မှာ ဆင်တော်များကို ရဲရင့်အောင်ကျား

ရုပ်နှင့်ချောက်လှန့်ခြင်း၊ ဒိုင်းများကို တံခါးရိုက်ချောက်လှန့်ခြင်း။ ပျောက်သေနတ်ပစ်ဖောက်၍ စမ်းသပ်ခြင်း။ အားတူအင်တူဆင် တိုက်ခြင်းများကို မင်းကေရာဇ်လွှတ်တော်သို့ထွက်တော်မူ၍ စမ်း သပ်တော်မူသည်။”

“မြင်းခင်းသဘင်ဆိုသည်မှာ အတောင် ၁၅၅ တောင် အ တိုင်းအရှည်ရှိသော စက်တိုင်းများကိုစိုက်ထူ၍ မင်းညီ မင်း သား မှူးတော်မတ်တော် ဗိုလ်သေနတ်စာရေးတို့ မျဉ်း မေ့က် တို့ မျဉ်းမောက်ရှည်များကို ဆင်ယင်၍ မြင်းစီးနင်းပြီး နေရာတူ ချိုင်းတို့၍ လှံ ယာဉ်နှင့် စက်သွင်းကြရသည်။ စက်စွဲသော သူတို့ ကို အထိုက် အလိုက်ဆု သနားတော် မူသည်။ မြင်းအစု အမှု ထမ်းတို့လည်း ဓါးလှံ လက်နက်များကိုစိုက်၍ မြင်းစိုင်းခြင်း။ မြင်းပေါ်က ရွှောက်သီးကို လှံ ထိုးခြင်း။ ဓါးခုတ်ခြင်း။ ငှက် ပျောတုး မတ်ရပ်တွင် ရေပြည့်အိုးတင်၍ အိုးရှေ့ မကျမဖိတ် ရအောင် ငှက်ပျောတုးကို အချက်များစွာ ပိုင်းဖြတ်ဖြစ်အောင် ခါးခုတ်ခြင်းစသည်တို့ကို ပြုသည့်ပွဲကို မြင်းခင်း သတင်ပွဲဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြသည်။”

“ကဲ့ရာသီ တပို့ တွဲလဖွဲ့သဖြန်ကို မယ်မယ် ဆိုပြမယ် နာယူ ကြ။”

“ပေါက်လဲရယ်တဲ့ပွင့်စိစိ။ ။ ဝတ်ပန်း သူရာရေနှင့် ဇရက်တွေ့သံစုံကျူးတယ်ကွယ်၊ မြူးတဲ့ရာသီ။ ။ ငွေတော် တာ ကြယ်မာဆနှင့်၊ ထွန်းလျှံ ပ ပြည့်ကာညီ၊ ပြာချိလဲ မြူခိုး။ ။ ယာဂုပွဲကိုလှ၊ လှမြဲအလွန်ရွှင်လို့၊ ခုနစ်စင်

တာရာလှမ်းတယ်နှင့်၊ ဆုပ်နန်းတွေ ဝေဝေပွင့်ကြတယ်၊
အိုကွယ်...ထူးတင့်မညှိုး။ ။”

“မင်းကေဆုတ်(နှင့်) မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့ တပို့တွဲလဆန်း
၁၅ ရက်တွင် ဘုရားပုထိုးများကို နံ့သာ ထင်းများနှင့် မီးပုံ
ပူဇော်အလိုငှာ ဝန်ဒိုင်းခုနစ်စုံ အမှုတော်ထမ်းတို့က တော
တောင် သန့်ပြန်သည့်အရပ်များ သွားဆောက်၍ နံ့သာထင်း
များကို ခုတ်ယူပြီး ဝင်းရုံတွင် သိမ်းထားကြရသည်။ တပို့တွဲ
လဆန်း ၁၄ ရက် ရှေ့ရုံးတော်တွင် ဇာတိကြီး အတီး အကပုံ
သဘင်နှင့် ယာဂုတော်ကျိုပြီး နံနက်မိုးလင်း ရေစက်သွန်းချ၍
ဘုရားပုထိုးများမှာ မီးပုံထင်း ယာဂုတော်ကို ပူဇော်ကပ်လှူပြီး
တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်သံဃာတော်တို့အား ယာဂုလှူဒါန်း
တော်မူသည်။”

“မိန်ရာသီ တပေါင်းလ တနှစ် ၁၂ လမှာ သည်တပေါင်း
လသည် နှစ်၏နောက်ဆုံးလဖြစ်သည်။ တပေါင်းလပွဲကို သပြန်
ပုလဲပေါက် မယ်မယ်ဆိုခြေမယ် နာယူကြ...”

ပင်မင်းမူ ခင်းသန့်သန့်မှာလ၊ အင်ကြင်းဖြူ ဝင်း
ဖန်ဖန်ငယ်နှင့်၊ သင်းယျှံ့ကျွဲကြူးခဲ့ပြီ။ ။မြူအညို မှာ
လ၊ ပုဗ္ဗရန် တသိန်ရွှေလှို၊ မိန်ပြေပြေ ဂီမေ့ ဆန်း ပြန်
တော့၊ အစိန္တေကပ္ပ နန်းကို မြန်းကြရာသီ။ ။နေပြ
ဘင် ဝေဟင်လဲ့ ချိန်မိ ဆွေသည့်မှာ ဆွေကြင် မဲ့သူတို့
သေချင်ပွဲ နေခါ့မို့ အို... ပြည်ဌာန်နှင့် ကွာဝေး။ ။ရှစ်
တိုင်းငယ်လျှံ့ ။ ။ရစ်ဝိုင်းကာ မြူတွေထန်လို့ အသ

ကဏ်အောင်ကထွန်းပြန်တော့ လှနန်းဆွေရယ်၊ မြနန်း
မြေ၊ အောင်သွေကွန်ဆိုသို့ လှမ်းမိပြန်သေး။ ။

“သည်တပေါင်းလမှာ မြို့တော် ဓာတ်တံခါး လေး ရပ်
စောင့် နတ်ဘီလူးလေး အောင်စွာမကျဉ်း ငါးစီးရှင် နတ်တို့ကို
တင်ကြားပသရန် ဓာတ်တံခါးလေးရပ်မှာ ကန္နားပြင် ဆောက်
လုပ်၍ အတင်တော် အသည်အလိပ်များကို နတ် အုပ် နတ်ဆော်
တို့သို့ ပေးအပ်ပြီး အတီးအမှုတ်များနှင့် တင်ကြားပသရသည်။
ပုဏ္ဏားတောင်ရှိ မဟာဂီရိနတ် မောင်နှမတို့ကိုလည်း နတ် အုပ်
နတ်ဆော်တို့ကိုယ်တိုင် သွားရှေ့ ကံရွှ်တင်ကြားပသကြရသည်။”

“သည်နတ်မင်းများ ပူဇော်ပသသည့် သီချင်းများ ရှိသည်။
နောက်အချိန်ရသလို မယ်မယ် ဆက်သင်ကြားပေးမည်။ သား
မောင်စိမ့်က အတီးကို မောင်ဖေဖေလို့ လက်ကျမှန်အောင်ကြိုး
စား။ သမီး မသီကလဲ မောင်လေးထိန်းရင်း အိပ်ချိန်- သိပ်ချိန်
မကျန်ဆိုရမည်။ စောင်းသမားသည် ခုနစ်ရက် စောင်းနှင့်ကင်း
ကွာလျှင် ပညာဝေးသတဲ။ သားတို့သမီးတို့စသည်တို့ကို နန်း
တွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည် သူ၏ အနုပညာ အဆို
ကို အခါမအား သင်ပေးသည်သာ။”

ဒုတိယသမီးတော် ထိပ်စုမြတ်ဘုရား

“မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၅ ခုနှစ် တပို့တွဲလဆန်း ခုနစ်နေ့
တွင် အရှင်သီပေါမင်းတရား အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး ဘုရားဘုံ
မှန်နန်းတော်သို့ထွက်တော်မူ၍ သမီးတော် ထိပ်စုမြတ်ဘုရားကို
ကေသစ္စေဒန ဆံတော်ပြင် မင်္ဂလာသဘင်ပွဲလမ်း အခမ်းအနား
ကြီးကျယ်စွာ ခင်းကျင်း ကျင်းပတော်မူလေသည်။”

“ယင်းသည်လ လပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့တွင် ပြုခက်တင် မင်္ဂလာ (ဒုတိယသမီးတော်) ‘ထိပ်စုမြတ်’ ဘုရားကို အ သမ်း အနားချီးမြှင့်တော်မူပြီးလျှင် မင်းဆောင်မင်းယောင် အခမ်းအ နားနှင့် အဖိုးအတိုင်း မသိထိုက်သော စိန်၊ မြ၊ ပတ္တမြား၊ ရွှေ၊ ငွေ အကွင်းအချည် ထည်မျိုး အုပ်မျိုး ဥယျာဉ် လယ်ယာ သင်းစုံ ပင်းစုစား ကျေးမြို့ရွာ သက်ရှိသက်မဲ့ အလုံးစုံပေး၍ သွဲ့သနား တော်မူသည်”။

“နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ရွာ စား ကြီး ဆရာဖေ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးသည် ဘုရင်မင်းမြတ် (၏) မှန် နန်းတော်တွင် ကျင်းပသည့်ပွဲတော်ဟူသမျှ အခါ မလပ်၊ ရွှေ နားတော်သွင်း ဆက်ရမြဲပေတည်း။”

“စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော် မင်္ဂလာတွင် ရွာစားကြီးဆရာဖေ (၏) သားကြီး မောင်စိန်ပင် ပါဝင်ခွင့်ရလေသည်။ တခုသော် သီ ပေါ်ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မောင်စိန်အား မြင်မိ သည် နှင့် ပြုံး တော်မူ၍ ‘ရွာစားသားက ကျီးကန်းလို အသားမဲလေးဘဲ’ ဟူ၍ မိန့်တော် မူရှာသည်။”

x 4 x

“၁၂၄၅ ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်းဆယ်ရက်ခန့်တွင် အချုပ် တန်းဆရာဖေသည် ရွာစားကြီးဆရာဖေထံသို့ သံဝေဂပွဲ ဖတား ထင်တပုဒ် သိကူး ပေးပို့လိုက်သည်။”

“ယင်းတေးထပ်ကို ရွာစားကြီး ဆရာဖေသည် ဇနီးသည် နန်းတွင်းအဆိုတော် ဒေါ်မမလေး ကမ်းလှမ်းလိုက်သည်။ မိခင်

က သမီးဖြစ်သူ ‘မသီ’ သီဆို၍ မိကျောင်းတီးရန် မှာကြားလိုက် သည်။ မသီသည် တေးထပ်မဆိုမှီ စာကို...

နန်းသပြေပင်ညွန့်နှင့်၊ စမ်းရေကုန်ရိပ်ပုံ၊ ပန်းဟေ ဝန်ဗိမာန်မှာ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဆင်မြန်း၊ ပင်လုံးကျွတ် ပင်စေ မြာတယ်၊ ကေစာသုံးတဲ့သခမ်း။ ။ မြတ်နွယ်ညွန့် တည် ရာမှာ၊ လှည့်လကျီာခွေမြန်း၊ စည်မျက်နှာ မြေကြဲငှန်း ငယ်တို့၊ ချွေလှမ်းလို့စိတ်သာ၊ တင်စလွယ် တင်ချယ်သာ၊ အငှက် သုံးဆောက်တည်ခါ။ ။ တကိုယ်ထီးဆိတ်ငြိမ်ရာ ဝယ်၊ နိဗ္ဗူန္နာကြည်စောနှင့်၊ သည်တောမြိုင်ဝေဘူး၊ ပန်း စုံနံ့ကြူ၊ ကမ္ဘာနှိုးရ သည်အုတ်ဂူမှာ၊ ရုက္ခမူပျော်ဆုံး မလေး။ ။ ဖတ်၍ဆိုလေသည်။

“သမီးကြီး မသီ တေးထပ်စာသားကို သီဆို၍ ပြီးလေပြီ။ ရွာ စားကြီး ဆရာဖေ (နှင့်) ဒေါ်မမလေးတို့သည် ဘေးထပ်၏ အကြောင်းတုပ္ပကိုရိပ်စားမိသည်မှာ-

“ဘဝရှင် သီပေါ်မင်းတရား (နှင့်) မိဖုရားခေါင်ကြီး ၂ ပါး တို့သည် တပေါင်းလဆန်းတွင် သမီးတော် ထိပ်စုမြတ် ၂ ပါး နေ့ရက် မကွာ-မဝေး ကျောက်ရေဂါနှင့် လွန်တော်မူ၍ ရွှေ ခမ်းတော် မြောက်ဥယျာဉ်အတွင်း မြေမြတ်သဂြိုဟ်တော်မူပြီး လျှင် နန်းပြသစ်နှင့် ဆောက်လုပ် တည်ထားတော်မူပြီးနောက် သမီးတော် နှစ်ပါးအတွက် သံဝေဂ ငှဘွယ်တေးထပ်ကို အချုပ် တန်း ဆရာဖေ ရေးသားသီကူးခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ခုံမိကြလေ သည်။”

“နန်းတွင်းအဆိုတော်ဒေါ်မမလေးသည် ဘဝရှင်မင်းနှစ်ပါး၏ သမီးတော် ထိပ်စွဲမြတ်ဘုရား ၂ ပါး နေ့ရက်မကာ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သည်ကို အလွန်ပင်ကြောက်လန့်၍ မိမိ၏ သားငယ် မောင်လေးအတွက် ကျောက်ရေဂါမဖြစ်မပွားစေရန်အထူးစောင့်ရှောက်ထားလေသည်။”

“မောင်လေး နှစ်ခါလည်အရွယ်တွင် ရွာစားကြီး ဆရာဖေ (နင့်) နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးတို့တွင် သမီးငယ်တယောက် ထပ်မံမွေးကာပင် ဆွေမျိုးတိုးကာ ရတနာမိုးရွာလေသည်။”

- မှားထားချက်။ ။ နေ့မျိုးကျော်စွာခေါင် ရွာစားကြီးဆရာဖေ (ဇနီး) နန်းတွင်းအဆိုတော် ဒေါ်မမလေးတို့တွင်-
- ၁။ သားကြီးမောင်စိမ့် (ဆရာဖေပထမ ဇနီးဒေါ်သစ်မှ မွေးသည်) ။
 - ၂။ သမီးကြီးမသီ အဆိုတော်။
 - ၃။ သားငယ် မောင်လေး (နောင် စိန်ဇေဒါ နှင့်
 - ၄။ သမီးငယ် မငွေလှိုင် (နောင် မင်းသမီးယိုးဒီးယား မငွေလှိုင်) စသည် တို့ ဖြစ်သည်။

“အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီးသည်လည်း၊ သမီးတော် ၂-ပါး နေ့ရက်မကာလွန်သည့်အကြောင်းဖြင့် စိတ်လက်မကြည်မသာဖြစ်နေ

ချိန်တွင်၊ မိမိမောင်တော် ဘဝရှင်သီပေါမင်းတရားကလည်း၊ နောင်မောင်တုတ်၏ လှည့်ပြားသွေးဆောင်မှုတွင်ပါဝင်လျက် အငယ်အနှောင်း ထားသည့်သတင်းကို အထောက်တော်တို့၏ သတင်းစကားကြားသိတော်မူသဖြင့်၊ မောင်တော်ဘုရင်အတွက် အလွန်စိုးရိမ်တော်မူခိုက် စိတ်လက် ပြေစေရာ ပြေစေကြောင်း အကြံပြုကာ၊ မြောက်ဥယျာဉ်တော်တွင် တနေသောအခါ နေ့အချိန်တွင်ရွာစားကြီး ဆရာဖေ ၏ ဆိုင်းတော်မင်္ဂလာအဖွဲ့ သီဆိုတီးမှုတ်ဖျော်ဖြေရန်အမိန့်တော် ထုတ်ဆင့်ထားလေသည်။

နေ့မျိုးကျော်စွာခေါင် ရွာစားကြီး ဆရာဖေ သည်၊ မိဖုရားခေါင်ကြီး အမိန့်တော်မြတ်ရှိသည်နှင့်အညီ၊ မြောက်ဥယျာဉ်တော်တွင် ဆိုင်းတော်များ ပြင်ဆင်ကာ ဆိုင်းတော်ဖွဲ့ သီချင်းကြီးဖြင့် ရွှေနားတော်ဆက်သွင်းတော်မူခဲ့သည့် စာများမှာ-

“ဆိုင်းတော် ရနာငယ်လေ ထိန်ညှီးညှီးလက်။
ပတ္တမြားရောင် ကွန်စိန်လှိုင်ခွန်၊ ဝင်းသဝဏ်မြကုံးလက်ကယ် နှင့် လေး။ ။ ပန်းစုံစုံညွှန်ခက် ကျေးငှက်ကယ် တွန်ကြာ၊ ပျံ့မည်ခန့်နိုး ဇီဝဇိုး ရွှေသာကာ။ ပိတုန်းငယ် တောင်ဇာလေ။ လိပ်ပြာမြသား ကိုယ်လုံးငယ် လွန်ကီ ယဉ်လေးငယ်သီ။ နွဲ့မို့မုန် ညွှန်ဖျားငယ်နှင့်လေး။ ။ ဆုတ်ကြွေငယ် ပျံ့နား ဖျော်ဖျားငယ်မူဟန်၊ ခါနေ့ပြောင်း။ ညှာညောင်းမည့် ပုံသဏ္ဍာန်။ ။ ရွှေဝေယန် နတ်ထံမကြုံ ကောင်းငယ်နှင့်လေ မြေဒီပေါ စကြာပန် ဝေညောင်းလိမ့်လေး။ လကျော့ခွနေဒေါင်း၊ ခွာလေပြေလျှ မောင်း ချိန်

ငယ်ကိုဝေဘာသိန်ရွှေအာလိန် ဦးငယ်က ကြည်နူးနှင့် ဆုတ်ပျိုဖွယ်သာ။”

မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် ဆိုင်းတော်ဖွဲ့ သီဆိုတီးမှုတ်ဆက်သွင်းပြီး အချိန်ဝယ် မိဖုရားခေါင်ကြီး။ ။ “ရွာစား ဟို လေမှတ် သည့် ပစ္စည်း ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။ ။ “မှန် လှပပါ ‘နွဲကြီး’ ခေါ် ပါ တယ် ဘုရား”

မိဖုရားခေါင်ကြီး။ ။ “သည်ဟာကကော”

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။ ။ “ယဂွင်းကြီး ခေါ်ပါသည်ဘုရား”

မိဖုရားခေါင်ကြီး။ ။ “သည် ဗျ ကြီး ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။ ။ “ပတ်မကြီး ခေါ်ပါသည်ဘုရား”

မိဖုရားခေါင်ကြီး။ ။ “ပတ်ဖျား ပတ်ငယ်များမပါပဲ။ ပတ်မကြီး နှင့် ယဂွင်းကြီး အချက်တစ်ရာ တီးတော်မူစမ်း ရွာစား” ဟု အမိန့်တော်ချမှတ်လိုက်သည်နှင့်

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။ ။ “မှန်ပါဘုရား ဟု လျှောက် ကြားပြီး လျှင် ပတ်မကြီးနှင့်ယဂွင်း နှစ်မျိုးသည် ပင် တွဲဖက်လျှက် အဖွင့် အပိတ် အချက်ပေါင်း တစ်ရာတိတိ တီးကာ ရွှေနှားတော် ဆက်သွင်းတော်မူလိုက်သည်”

မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် သဘောတော်ကျသည်နှင့် ဆုတော်ငွေ ထောင်ထုပ်ကို ရွာစားကြီး ဆရာဖေ အား ချီးမြှင့်တော်မူပြီး

လျှင် ‘ရွာစား သည်တိုင်း သည်ပြည်မှာ ဇာတ် ရုပ်စုံ ဆိုင်း များ တွင် ပွဲဦးမင်္ဂလာများ၌ ပတ်မကြီးနှင့် ယဂွင်းကြီး သာလျှင် စတင်တီးကြရမည်။ သည်အမိန့်တော်ကို ရွာစားကိုယ်တိုင် ကျေညာ၍ လိုက်နာကြရမည်’ ဟူ၍ မှတ်တမ်းပြုခဲ့လေသည်။

မှာထားချက်။ ။ ပတ်မတီး အချက် ၁၀၀ တစ်ရာ တီးကို ထို အချိန်မှစတင်ကြောင်း ပစပ်ရာဇဝင်ဆရာများက မှတ်တမ်း တင်ခဲ့ ကြလေသည်။

ပတ်မတီးအချက် ၁၀၀

“နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ် ရွာစား စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်တီး ဆရာဖေသည် မိဖုရားခေါင်ကြီးချီးမြှင့်သည့် ဆုတော်ငွေထောင်ထုပ်ရသည်ကို ဝမ်းသာ အားရ သော်ငြားလည်း ရနောင်မြို့စား မင်းသားမောင်တုတ်၏ မအရွှပ်တော်ပုံ တွင် သမုတိအတွက် ၁၀၀၀၀၀ အက်ခံဆိုသူလို ဗျ ငယ်ပတ်ငယ်ကလေးများကို ပွဲဦးမင်္ဂလာတွင် မတီးရဘဲ ပတ်မကြီးနှင့် ယဂွင်းကြီးသာ စတင်တီးရမည်ဟူ၍ မိဖုရားခေါင်ကြီး၏အမိန့်တော်သည် ဆိုင်းလောကတွင် ဘန်လှုပ်သွားစေသည်သာ”

“ရနောင်မြို့စား မင်းသားမောင်တုတ်သည်သဘင်အနုပညာသည်ဆိုလောကအတွက် အတော် အနှောင့် အယှက် ပြုသည်။ သဘင်သည် မင်းသမီးမသွေးလေးကို အိမ်တော်ခေါ်ပြီး ဆီစေ့ကစေပြုသည်။ နောက်ပြီး အလိုမတူပါဘဲ ဇွတ်အဓမ္မ သိမ်းပိုက်သည်။”

သဘင်သည် မင်းသမီး မကြွေးမျှင်ကို ဆင်နှင့် တင်ကာ ခိုးသည်။ သားမယားအဖြစ် သိမ်းပိုက်သည်။ ရနောင်မောင်ကလေး

ဆင်နှင့်တင်၍ ခိုးသဖြင့် မင်းသမီး မဆင်ခိုး ဟူ၍လည်းဖြစ်ရသည်။

ယခုအချိန် သီပေါ ဘုရင်မင်းမြတ်အား ရနောင်မြို့စားမောင်တုတ် ပြားရောင်း သွေးဆောင်နေမှု အကြောင်း ပြု၍ မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် အငယ်အနှောင်းဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓငယ်ပတ်ငယ်ကလေးများ၏အသံပင် နားမခံချင်သလိုရှိလာရသည်။

ဆိုင်းလောကဇာတ်သဘင် ရုပ်စုံလောကတွင် ရနောင်မြို့စားမောင်တုတ်၏ပရောဂသည် နောင်မည်သည့် အကြောင်းမျိုးဝင်လာအံ့မည်မသိ။ သဘင်သည် မင်းသမီးများပင် ရနောင်မောင်တုတ်၏ ဖျက်ဆီးခြင်းမခံရအောင် တိမ်းရှောင်နိုင်မှု လွတ်ကြပေလိမ့်မည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေသည် မိမိအား မိဖုရားခေါင်ကြီး အမိန့်တော်မှတ်လိုက်သည့်အတိုင်း မိမိ၏ဆိုင်းဝင်း နေအိမ်တွင် ဆိုင်းပညာရှင် အပေါင်းတို့အား ဖိတ်ကြားကာ ပွဲဦး မင်္ဂလာများတွင် ပတ်မကြီးနှင့် ယဂွင်းကြီး နှစ်မျိုး သာလျှင် စတင်တီးကြရမည်။ ကြားရသူ ပရိသတ်များ သာယာ နာပျော်ဘွယ် ဖြစ်စေရန် မိမိဆိုင်းမှစတင်၍ တီးပြမည် နည်းယူကြဟူ၍ ပတ်မကြီးနှင့် ယဂွင်းကြီးအဖွင့်အပိတ်ကို အချက်တရာ တီးကာပြုလေသည်။

တနေ့သော် ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့ နန်းတော်အတွင်း ကပြရန် အချိန်တွင် ပွဲကြည့်ဆောင်တွင် ထွက်စံတော်မူသော သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်သည် ပွဲဦးမင်္ဂလာတွင် ပတ်မကြီးနှင့် ယဂွင်းနှစ်မျိုးသာ အချက်ပေါင်းများစွာတီး၍နေသဖြင့် အကြောင်း

ချင်းရာကို စုံစမ်းတော်မူရာ မိဖုရားခေါင်ကြီး၏အမိန့်တော်ဖြင့် အကြောင်းသိရသည့်အခါတွင် ပြီးတော်မူ၍။

နမတော်စုစုမြတ် အမိန့်တော်တည်စေပျား ဟူ၍ မိန့်တော်မူသည်။

မန္တလေး ရတနာပုံနေပြည်တော်တွင် ဇာတ်ချုပ်စုံ သဘင်အဖွဲ့များသည် ဘကြီးတော် မင်းတရားကြီး လက်ထက်တော်မမင်းတိုင်ပင်အမတ်ဆရာကြီးဦးကြင်ဥ ရေးသားသည့် ‘ပါပဟိန် ပြဇာတ်’ ‘ဒေဝကုမ္ဘန်ပြဇာတ်’များနှင့် စလေဦးပုည ရေးသားသည့် ‘ရေသည်ပြဇာတ်’ ‘ဝိဇယပြဇာတ်များ’ ကပြကြသည့်အပြင် မိဒ္ဓဇာတ်စွမ်းဖြင့် တီထွင်၍ ရေးသားကြသော ထိုးဇာတ်များလည်း ကပြကြလေသည်။

တခါသော် ဇာတ်တခုမှ သဘင်သည်မောင်မှိုင်းသည် နန်းတွင်းရေးကိုအကြောင်းပြုပြီး ယောကျ်ားက မိန်းမလိုဝတ်၍ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ပြီး ပဲတောင်း ခေါင်းပေါ်တင်၍။

မဲသယ် ။ ။ “ပဲရှင်တို့ ပဲ...ပဲ” ဟု တကျော်ကျော် အော်ကာ ထွက်လာသည်။

ချေးသယ်။ ။ “ပဲသယ် လာပါအုံး။ ဒီက ခေါ်နေတာဗျ”

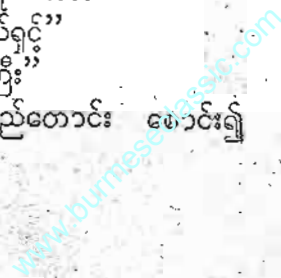
ပဲရောင်းသူနှင့် ဝယ်သူ ဆုံမိကြသည့်အချိန်

ချေးဝယ်။ ။ “အဒေါ် ပဲကဘယ်လိုရောင်းသလဲ”

မဲသယ် ။ ။ “လိုသလို ဝယ်နိုင်ပါတယ်ရှင်”

ချေးဝယ်။ ။ “သုံးပဲတိုးပေး အဒေါ်ကြီး”

မဲသယ် ။ ။ “ကဲရော့ ပြုချင်သည့်ပြည်တောင်း စောင်း၍ ချင်ပေးရာ]

ဈေးဝယ်။ “အဒေါ်ကြီးပြည်က စောင်းလှပါကလား-ဘယ်လိုလဲ”

ပဲသယ် ။ “ပြည်စောင်းဆို ရှင်ဝယ်တာက မူးလဲမဟုတ်၊ မတ်လဲမဟုတ်နဲ့ပြည်မစောင်းဘဲ ဘယ်ရှိမလဲမောင်ရဲ့ ပဲသယ်ဇာတ်ခင်း၍ ပြည်ကို ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီး ၂ ပါးတို့ ကြားသိတော်မူ၍ ‘ငါ့မူးတော် မတ်တော်များကို ကထိကပါးပြောပြီး ငါ့ပြည်စောင်းတယ်ဆိုတဲ့ ဖက်ခွက်စားသည် သဘင်သယ်ကို ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင် ကြရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိသည်။”

“ယင်းဇာတ်ထုပ် ခင်းကျင်းကပြသည့်သဘင်သည် မောင်မိုင်းတို့ သားအဖများသည် ည က ပြီးအပြန် အောက်ပြည်သို့ ထွက်ပြေးသွားသဖြင့် မမိလိုက်ချေ။”

ထိုကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာပြီးနောက် ဇာတ်ရုပ်စုံသဘင်သည်များသည် ဇာတ်ခင်းကပြခြင်း၊ ပြဇာတ် ကပြခြင်းများကို အမေးအမြန်း အစစ်အဆေးထူထပ်လာသဖြင့် မြိုင်ထ ၂ ပါးသွားအက၊ တပင်တိုင်အက၊ ကိန္နရာအက၊ တိုးနယားပဒေသာ အက မျိုးသာ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း ကပြကြလေသည်။

x x x

သက္ကရာဇ် ၁၂၄၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် မဟာမုနိ ဘုရားသို့ အရှင်သီပေါမင်းတရားကြီးဘုရား၊ အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး ထိပ်စု မြတ်ဘုရားနှင့်တကွ မင်းညီ၊ မင်းသား၊ မူးတော်၊ မတ်တော်တို့ အစုံအညီထွက်တော်မူပြီး ထွက်စံတော်မူရာသို့...

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိင်းတော်တီး ဆရာဖေသည် (ဇနီး) နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးနှင့် မဟာမုနိဘုရားကြီးဖွဲ့ ပတ်ပျိုးလတ်ကို ဆိုတီးကာ ရွှေနားတော် ဆက်သွင်းရသည့် စာသားများကား။

လေးဒီပါကြုံးပေမည့်၊ မြတ်ဘုန်းအိမ်ရွှေ ဥပရာ၊ ညောင်တီ မည်သီး၊ ပြည်ကြီးက ပင့်ဆောင်လွှာ။ ။ ဇေယျာရစ်ဆင်၊ လေးဆယ်ကျော် သက္ကရာဇ်၊ စွန်း ခြောက်နှစ်ချိန်ခါတွင်။ ။ ပြည်နိဗ္ဗာန်အောင်ခွင်၊ ကယ်တယ်ဖောင်တွင်၊ ရှစ်ပင်မွေစစ်၊ သုံးလူတော်၊ ကိုယ်စားတော်ပွား နှစ်ကယ်မို့ လေး။ ။ ရွှေနန်းလျှာ၊ တကာတော်ရင်း စစ်ကယ်မို့ လေး။ ။ ကိုယ်စားတော် မွေနှစ်၊ ဇွေးစေရစ်နောက်နောင်၊ သံသရာညွတ်ကွင်း၊ ဝဋ်တွင်းကလွတ်လွယ်အောင်။ ။ ကြံဆောင်လူရွှာ၊ ထီးတရာပိုင်နိုင်ကြို့၊ မန်းရွှေမြို့ရပ်မြေ။ ။ ထက်အောက်ငယ်သီတာ။ ။ ကြေညာ၊ တေဇာ၊ ဝေဆာနွဲ့ချို၊ ကျိန်းတော်မူ၊ နတ်လူစန္ဒာမိမို့ လေး။ ။ သမ္မုဒ္ဓါ၊ မဟာမြတ်မုနိပလေး။ ။ ကိုးမျက်လှ နယ် ဘိုးပြည်ထီးတိုက်တန်လေး။ ။ ဝင်းဝင်းထိန်လှ တောက်၊ စိန်ကျောက် ပြည့်လင်းစီမံ။ ။ ပြာလျှံလဲဖြူ။ ။ ညိုရွှေဝါ ထေ့ပြား၊ ထင်ရှားပေ ထွက်ဘုန်းထူ။ ။ နန်းမြေသူ ပန်ယူညွှန်း၊ ပြာမိလ္လာ ဖလ်ရွှေနှင့်၊ နောက်ဖက်ပြိုင်မူ။ ။

သဖြန်။ ။ သမ္မုမိရာဇာ။ ။ လက်ဆယ်စုံ ဦးတင်ယှက်တယ်၊ ပူးဘက်မပါ။ ။ သတ္တဝါ၊ ခေမာသောင်ကမ်း။ ။ ပြည်နိဗ္ဗု၊ ရွှေမြေထူးကို၊ ကူးပို့စခန်း။ ။ ဘဝရှင် သီပေါမင်းတရားကြီးသည်၊ ကိုယ်တော်တိုင်ကြပ်မတ်

တော်မူလျက် ပဉ္စသိင်္ခနတ်သား၏ စောင်းသံနှင့်တူသော တူရိယာ မျိုး ငါးပါးအသံတို့ကို တီးမှုတ်ရန် ရွာစားကြီး ဆရာဖေအား အမိန့်မှတ် တီးမှုတ်စေရသည်။

မဟာမုနိဘုရားကြီး မီးသင့်လောင်စဉ် အချိန်က မျက်နှာ တော်တွင် လက်လေးသစ်ခန့် ကဲ့အက်တော်မူခဲ့သည်။ ယင်း ကဲ့ အက်တော်မူသော မျက်နှာတော်အား အရှင်သီပေါမင်းတရား ကြီးသည် ကိုယ်တော်တိုင် ကြပ်မတ်၍ ပကတိအဆင်းကဲ့သို့ ပြင် တော်မူသောနေ့တည်း။

အရှင်သီပေါမင်းတရားကြီး ရွှေထီး ရွှေနန်း သိမ်းမြန်း စိုးစံ တော်မူသည်နေ့ကစ၍ သူမတူတမ်း သာလွန် ထူး မြတ် သော သတ္တိတရားတော်ဖြင့် သာသနာတော် စည်ပင်ထွန်းလင်းစေရန် ရွှေနန်းတော်ရှိရင်း ရွှေရတော်မူ၍ သဂ္ဂမောက္ခ အကျိုးငှာ သာမန်မင်းတို့ မပြုဘူးမြဲသော အတိုင်းမသိ မရေ မတွက် နိုင် သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတော်အပေါင်းတို့ကို ဆည်းပူးတော်မူ ၏။

ရွာစားကြီးဆရာဖေ ဇနီး နန်းတွင်းသူအဆိုတော် ဒေါ်မမ လေးတို့သည် အနုပညာ အဆိုအတီးစုံစွာဖြင့် မိမိတို့၏ အရှင် သခင်ကျေးဇူးတော်ရှင် အရှင် ၂-ပါး၏ ပါရမီတော်ကို အမိန့် တော်မြတ်ခံယူ၍ ဖြည့်တင်းနိုင်ခဲ့ကြသည်သာ။

x x x

ဆိုင်းဝင်းအတွင်းရှိ ရွာစားကြီး ဆရာဖေတို့နေထိုင်ရာ အိမ် ဂေဟာကြီးသည် သာယာတင့်တယ်၍ ပျော်စရာကောင်းသော ချမ်းမြေ့ရိပ်မြုံပေတည်း။ သည်အိမ်ဂေဟာကြီး အတွင်းဝယ်

မြန်မာ့ဆိုင်းပါရဂူ

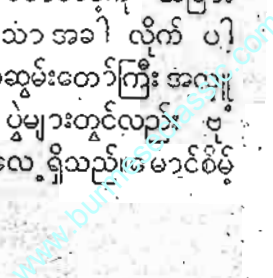
နှစ်ခါလည်ကျော်၊ သုံးနှစ်တွင်းအရွယ် မောင်လေးသည် ဆိုင်း ညောတွင် သွေးကပါလာသဖြင့်၍ 'မိကျောင်း' ကြိုးကို သူ့ လက်နှင့်ဆွဲလိုက်သည့်အခါတိုင်း လူကြီးများကြိုးညှိသည့် အသံ မောပီပီပြင်ပြင်မြည်လာသည်။

တနေ့သော် .. အကိုကြီး မောင်စိမ့်သည် အားပါးတရ ရယ် လိုက်ပြီး နှမလေးမသိကိုခေါ်ကာ 'ကြည့်စမ်း နှမညီလေးကြေး မောင်း ဝိုင်းအတွင်း ထိုင်နေတဲ့ဟန်က တကယ်တီးမဲ့ ဟန်ဘဲ...။ အကိုကြီးတဲ့တောင်သာနေပြီ။'

“ဟုတ်တယ် အကိုကြီး ဘမျိုး ဘိုးတူမဲ့ကောင်လေး” ညီလေးကြီးရင် ဖေဖေဘို့သာ အားကိုးရမှာ မဟုတ် ဘူး။ အကိုကြီးအတွက် တွဲပြီး ဆိုင်းတီးဘို့အားကိုးရမှာ။ ညီမ အကသင်ပေးမယ်။

မောင်လေးသည် အိမ်တွင်ပြင်ဆင်ထားသည့် ဆိုင်းဝိုင်းများ အတွင်း ဝင်နိုင်သည့်နေရာဝင်ထိုင်၍ သူ့အတွက် ကစားစရာ တွဲပညာပမာ လက်နှင့်တီးသည့်ပုံစည်းလက်နှင့်တီး၍လက်ခတ်နှင့် တီးသည့်ပုံစည်းကို သိမိသူတိုင်း အရွယ်နှင့်မလိုက် စည်းကမ်း ခြုံကို အံ့ဩခဲ့ရသည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေသည် သားကြီး မောင်စိမ့်ကို အခြား ဆိုင်းများက အကူအညီ လာတောင်းသော အခါ လိုက် ပါ တီးရန်ကည့်လေသည်။ ရပ်ကွက်အတွင်းမှဆွမ်းတော်ကြီး အလှူ ခံ ဆွမ်းတော်ကပ် ဆွမ်းလောင်း ဘုရား ပွဲများတွင်လည်း မှ မောင်းစသည်တို့တီး၍ ကူညီရန် ထည့်လေ့ရှိသည်။ မောင်စိမ့်

သည် တနေ့သောအခါ စိန်ဆိုင်းတော်ကြီးတွင် သူ သာ လျှင် အမွေခံရမည့်သူမဟုတ်ပါလား။

ယခုနှစ် ၁၂၄၇-ခု တန်ဆောင်မုန်းလကွယ် နတ်တော်လ ဆန်းသည်နှင့် သားငယ်မောင်လေးသုံးနှစ်တင်းတင်း ပြည့်တော့ မည်။ သမီးငယ် မငွေလှိုင်ပင် ရက်သားမှ လသား။ လသားမှ နှစ်သားအရွယ်ဝင်စပြုလေပြီ။

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစားဆရာဖေတို့ရိပ်မြှုပ်သည်ကား စိုပြေခြင်းနှင့် သာယာခြင်းအပြည့် မျှော်လင့်ချက် မဆုံး ဆိုင်းလောကသားတို့ အားကျစရာပေတည်း။

x x x

သက္ကရာဇ် ၁၂၄၇-ခု၊ အတာတက် အင်္ဂါနေ့ မှန်နန်းတော်တွင် သဘင်ပွဲလမ်း အခမ်းအနားကြီးကျယ်စွာ ခင်းကျင်းပြီးလျှင် တမရာသန့်ရာဇပလ္လင်တော်ထက် အရှင်သီပေါ မင်းတရားကြီး ဘုရား အရှင်နန်းမတော် စုဖုရားလတ် မိဖုရား ခေါင်ကြီးဘုရား အတာပွဲတော် တည်တော်မူသည်။

မြသိုငယ်စိမ်းနု၊ တောတောင်ငယ်သာဟန်၊ ရွက်သစ်ကယ်ပြန် ဝိမာန်နေ့ဦး လိုသည်နှင့်လေး။ ။ သာယာသယ်ရတု ရှင်မူငယ် ပျော်ဖွယ်၊ သရဖီအင်ကြင်း ကြိုင်သင်းပျံခက်သွယ်သွယ်၊ ကောင်းကင်လယ်လေစိတြလနှင့်ယှဉ်မို့ နှစ်ပါးငယ်ညီ ရာသီနှစ်ဦး စပါလို့ လေး။ ။ ရေသွန်း လငယ်မို့ ရွှေဝိမာန် သာဟန် ထူးလှလေ။ ။ ရွှေဖလားငယ်နှင့် ပြန်ရှားငယ်ထု ရည် ကြည် ကြည်သွန်းရလေး။ စသည့် မြဝတီမင်းကြီး ဦးစ သီကုံး ဖေရိဖွဲ့ ထားသော တန်ခူးလ ရေသွန်းဖွဲ့ သီချင်းကြီးကို နန်းတွင်းသူအား

တော် ဒေါ်မမလေးသည် ရွာစားကြီး ဆရာဖေ၏ ဆိုင်းတော် မင်္ဂလာဖြင့် ရွှေနားတော်ကြား ဆက်သွင်းကြလေသည်။

သည်လို မင်းခမ်း မင်းနားမျိုးတွင် နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်တီး ဆရာဖေနှင့် နန်း တွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးတို့အဖွဲ့သာလျှင် ပါဝင်ရမြဲ ဖြစ်၏။

အရှင်သီပေါမင်းတရားကြီး အရှင်နန်းမတော် ထိပ်စုလတ် တော် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့၏ နန်းတော်တွင်း ဇာတ်၊ အငြိမ့် ရုပ်စုံ ဆိုင်းတော်မင်္ဂလာပွဲများသည် ကဆုန်လ၊ နယုန်လ၊ ဝါဆိုလ၊ ဝါခေါင်လ၊ တော်သလင်းလ ခြောက်လခန့်မျှသာ ရှိလေသည်။ သီတင်းကျွတ်သည်မှစ၍ နယ်ချဲ့ကုလားဖြူတို့နှင့် စစ်ရေးစစ်ရာ ဆိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်နေချိန်ဖြစ်၍ ပျော်ပွဲ ရှင်ပွဲ နန်းတွင်းပွဲ နည်းပါးလျက် ဘုရားစေတီပုထိုးများနှင့် သံဃာတော် အရှင် မြတ်တို့အား လှူဒါန်းဘွယ်ရာ ပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ဖြင့် စေတနာ ပြဋ္ဌာန်း အလှူတော်ပွဲများသာ ကျင်းပခြင်းပြုလေသည်။

x x x

သီတင်းကျွတ်လ တနေ့တွင် အချုပ်တန်း ဆရာဖေသည် ရွာ စားကြီး ဆရာဖေနေထိုင်ရာ ဆိုင်းဝင်းအိမ်သို့ အလည် အပတ် ဆောက်လာလေသည်။ ရွာစားကြီး ဆရာဖေသည် ကြည်ညိုလေး စားသူဖြစ်၍ မျိုးချစ်စာဆိုတော်ကြီး အချုပ်တန်း ဆရာဖေဟူ၍ မင်္ဂ တင်စားခေါ်သူဖြစ်၏။

နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည် အိမ်သည်တို့ ဝတ္ထုဓားရှိသည်နှင့်အညီ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လတက်အုပ်များနှင့်ရွက်သစ်

ရွာစားကြီး ဆရာဖေ။

လယ်ကရည်ကြမ်းအိုးများအား တည်ခင်းကာ မျိုးချစ်စာဆိုတော်ကြီး အချုပ်တန်းဆရာဖေအား ကောင်းစွာ ညွှိတ်တတ်ပြုသည်သာ။

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။ ။ “စာဆိုတော်ကြီး ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ ယခုကဲ့သို့ လာရောက် လည်ပတ် ခြင်း အတွက် ကျေးဇူးတင် ဝမ်းသာမိပါတယ်။”

အချုပ်တန်းဆရာဖေ။ ။ “ရွာစားကြီးကိုမတွေ့ရတာကလဲကြာ ကျုပ်ကလဲ နန်းတော်ထဲ အရောက် အပေါက်က နဲ့လေတော့ မေးစမ်းချင်တာလေး ရှိနေလို့ လာခဲ့တာပဲ”

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။ ။ “အမိန့်တော်ရှိပါ စာဆိုတော်ကြီး”

အချုပ်တန်းဆရာဖေ။ ။ “စိန်ဆိုင်ဝိုင်းတော်ကြီးထားရာ စနုဆောင်မှာ ပျားစွဲဆိုတာ မှန်ရဲ့လား ရွာစားကြီး”

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။ ။ “မှန်ပါတယ်စာဆိုတော်ကြီး”

အချုပ်တန်းဆရာဖေ။ ။ “မြေနန်းပြသာဒ်တော်ကိုလဲ ပျားစွဲဆိုတာ ဟုတ်ကဲ့လား ရွာစား”

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။ ။ “မှန်ပါတယ် စာဆိုတော်ကြီး”

အချုပ်တန်းဆရာဖေ။ ။ “ရတနာသိင်္ခါ၌ ဆင်းကွပ်ရွာရှိ ရွှေဂူကြီးဘုရား ရုပ်ပွားတော်မြတ် မျက်လုံးတော်က သွေးယိုတဲ့သတင်းက အတော်ထူးနေတယ် ရွာစားကြီး။

အချုပ်တန်း ဆရာဖေ။

ရွာစားကြီး ဆရာဖေ။

အချုပ်တန်း ဆရာဖေ။

။ဟုတ်ကဲ့ ထုတိုလဲတော့ လောကရန် နှိမ်ဘုရား အရံခြင်္သေ့မှ မျက်လုံးကလဲ မျက်ရည် ထွက်နေ ဆိုပါကလား စာဆိုတော်ကြီးရဲ့။

။သွားလို့ကြည့်ပြီးပါပြီ။ တနေက မြို့ရှေ့ မှန်ကျောင်း တိုက်တော်သို့ ရေစက်သွန်းထွက်တော်မူရာ အလှူတော်ပဒေသာပင်ရေ တရာအနက် တပင်မှာပျားစွဲသည်လို့လဲ ကြားရတယ်။

။အမှန်ပင်ဖြစ်ပါတယ်။ မကောင်းတဲ့ အတိတ် နိမိတ်တွေကို ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘဝရှင် မင်းတရားကြီး မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့အတွက် မဖြစ်ပါစေရန် ဘုရားမှာဆုတောင်းနေရပါတယ် စာဆိုတော်ကြီး။

။ဆုတောင်းပါ။ ဆုတောင်းကြမည်။ ထူးကဲတဲ့ သတင်းကတော့ လွတ်တော်ခွေးတက်တာ။ ညအခါ လွတ်တော်အောင်က ခွေးအူတယ်ဆိုတာ။ ဘဝရှင် မင်းတရားကြီး အတွက် စိတ်မအေးလှဘူး ရွာစားကြီး။

ရွာစားကြီး ဆရာဖေ။

။မဟာမုနိဘုရားကြီး တနေ့ကဘုရား ဖူးဆုတောင်းရင်းရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ည အချိန် များ ရောင် တော် ပြ ကြောင်း အများပင် ပြောကြားနေ ပါတယ် စာဆိုတော်ကြီး။

အချုပ်တန်း ဆရာဖေ။

။မုနိပါတယ်။ ရွာစားကြီးကိုယ်တိုင် ပင် ဖူးတွေ့ရပါတယ်။

ရွာစားကြီး ဆရာဖေ။

။ဆရာဝတ် မြစ်အနီး စားကျက်ရွာ တွင် တံငါတို့ဖမ်းမိတဲ့ အလျား ကိုး တောင်ရှိ မိ ကျောင်း ကို ခရွှ နန်း တော်တွင်းသို့ ယူဆောင် မွေးထား တာ ကောင်းတယ်ဆိုရမလား။

အချုပ်တန်း ဆရာဖေ။

။ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးမှာ ပညာရှိ တွေ အများသားတဲ။ ရတနီရာတွေ ဆောင်ရွက်ကြစေပေ။

ရွာစားကြီး ဆရာဖေ။

။ဆရာတို့လို ပညာရှင် ကြီးများက ဝိတ်မအေးလှဘူး ဆိုတဲ့အတွက် ပိုမို ပြီး ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလို့ ဘဝ ရှင်မင်းတရားကြီး ရွှေထီးရွှေနန်းခိုင် မြပါစေဆိုတာ အမြဲပဲ မေတ္တာပို့ ပါတယ် စာဆိုတော်ကြီး။

နန်းတွင်းသူ အဆိုတော်စေ ဝိမလေးသည် ဆီဆုံဆယ်ရွာမှ ရွာစားကြီး ဆရာဖေထံ သဒ္ဒါတတ်အားသမ္ပု လာ ရောက် ကန်

တော့ကြသည့် ပစ္စည်းများထဲမှ မျိုးချစ်စာဆိုတော်ကြီး ဆရာဖေ အားကန်တော့ရန်အတွက် စဉ်အိုးငယ်တွင် ဆီများထည့်၍ ထန်း ခေါက်တောင်းတွင် ပဲ-ငရုပ်-ကြက်သွန်စသည်တို့ ထည့်ကာ ပြင် နေကြလေသည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေသည် မျိုးချစ် စာဆိုတော်ကြီး ဆရာဖေ အားကန်တော့ရန် ဇနီးသည် ပြင်ဆင်နေသည့် လှူဒါန်းဘွယ် ပစ္စည်းများကိုကြည့်ကာ စေတနာပွားနေမိသည်မှအတိတ်ကိုပြန် တွေးမိသည်မှာ။ ။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၆-ခုနှစ်တွင်အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်ကြီးလော့ဒ် ဂျွန်လော့ရင် (၆) သည် တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရာတွင် မြန်မာမင်း ကေရာဇ်တို့ ထွက်တော်မူကြီး ထွက်တော်မူသည့်နည်းတူ ပြသဒိ တင် ယာဉ်ပေါင်းချုပ်ပေါ်တွင် ထီးဖြူတော် နှစ်ချက် မိုး၍ ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ လှည့်လည်ကြောင်းကို မျိုး ချစ် စာ ဆို တော်ကြီးဆရာဖေကြားသိထားလေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၉ ခုနှစ်၊ မင်းတန်းမင်းတရားကြီး လက်ထက် တွင် ရန်ကုန်အရေးပိုင် ကာနယ်-ဖိုက်ချိ သည်၊ မန္တလေးမြို့တော် ရွှေလမ်းငွေလမ်းဖောက်ရေးအတွက် ရောက်ရှိနေချိန်တွင် ရွှေ ထီးနှစ်လက်မိုးခွင့် ခွင့်တောင်းသည့်အခါ၊ မင်းတရားကြီးက ခွင့်ပြု ပြုတ်သည်ကိုလည်း မျိုးချစ်စာဆိုတော်ကြီး အချုပ်တန်းဆရာဖေ သည် ဝိတ်နာမိခဲ့သူဖြစ်၏။

ကပ္ပလီကျွန်းသို့ အိန္ဒိယ ဘုရင်ခံချုပ်ကြီး လော့ဒ်-ဂျွန်လော့ ရင်သည် ရောက်နေသည့် အချိန် ပြသဒိတင်ယာဉ်ပေါင်းချုပ် ပေါ်တွင် ထီးဖြူတော်နှစ်လက်တင်ကာလှည့်သည့်အခါ အကျဉ်း

သမားတစ်ဦးသည် ဘုရင်ခံချုပ်အား ခါးဖြင့်နှစ်ချက်ထိုးရာ ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာဖြင့် ဆေးရုံတက်ရကြောင်း မျိုးချစ် စာဆိုတော်ကြီး အချုပ်တန်း ဆရာဖေ သတင်းကြားသိရသောအခါ အောက်ပါ တေးထပ်ကိုရေးစပ်လိုက်လေသည်။

“ထီးဖြူရုံပြသာဒ်နှင့် မအပ်သည့်အရာ လပ်လော့ဒ် ဆိုသည့်မိစ္ဆာ ပိတ်ရှာပြီဦးဝိ။ ။
ဖုန်းမတန် ဖုန်းတန်ကြံတယ်၊ ဆုံးရပ်နံကြားတဲ့ဝိစိ။ ။
မင်းတုတု ခွေးသေသေ၊ သွေးထွေထွေယိုတိ။ လုပ်ရန်ကို ဆဒ္ဒန် နတ်ဖန်သည့် ဖုန်းတော်။ ။
ကျွန်း စင်္ကာပူတလွှား၊ ရွှေထားသွား သတ်ရလိမ့်မနေဘဲ၊ လှေကားထက်အပေါ်မှာ၊ ထီးဖြူတော်နှစ်လက်ကြောင်း အသက်ထက်လွယ်စေ၊ ထားနှစ်ချက်မွေ။ ။
လေးလက်ဖြင့် လေးချက်မွေမယ်၊ ဘေး သက်သေ လက် ငင်း ကွယ်လေး။ ။”

မျိုးချစ်စာဆိုတော်ကြီး ရေးစပ်သီကုံးလိုက်သည့်တေးထပ်ကို မန္တလေးမြို့ရှိ အင်္ဂလိပ်ကိုယ်ဝားလှယ်ကမကျေနပ်၍ မင်းတုန်းမင်း တရားကြီးသံတော်သို့ တိုင်ကြားသဖြင့် ရာဇမာယာဖြင့် အချုပ် တန်း ဆရာဖေ အား ဖွားဘက်ကျော်တန်းတွင် အချုပ်ချထား ခြင်းခံရလေသည်။

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဆရာဖေသည်မျိုး ချစ် စာဆိုတော်ကြီး အချုပ်တန်းဆရာဖေ၏ပညာအရည်အချင်း သူရသတ္တိတို့ကို ကောင်းစွာ သိမိသူဖြစ်သည့် အလျှောက် အလွန်

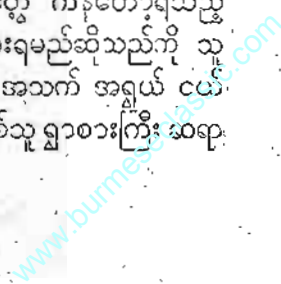
ဆေးစားမိလျက် နောက်ကြောင်းကိုတွေးတော မိခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်မမလေးသည် လှူဒါန်းရန် ပစ္စည်းများကို စာဆိုတော် ကြီး ထိုင်နေရာသို့ သွားရောက်ထားပြီးလျှင် သားကြီးမောင်စိမ့်၊ သမီးကြီးမသိ၊ သားငယ် မောင်လေးတို့အား ဆရာကြီးရှေ့တွင် အတုတ်/ထိုင်ကြစေရန်ပြင်ဆင်၍ သမီးထွေး မငွေလှိုင် အား ရင် နှစ်ထားခါ မျိုးချစ်စာဆိုတော်ကြီး အချုပ်တန်း ဆရာဖေ အား ကျွတ်ပဲ့တော် ကန်တော့ကြလေသည်။

စာဆိုတော်ကြီးဘည့် ရွာစားကြီးဆရာဖေ မိသားစုက ဤသို့ ကန်တော့ကြသည်ကို အလွန်ကျေနပ် နှစ်သက်မိသည့်အလျှောက် အထပ်ထပ်သော ဆုများပေးလေသည်။

မောင်လေးသည် မျိုးချစ် စာဆိုတော်ကြီး အချုပ်တန်း ဆရာဖေအား ဦးသုံးကြိမ် ကန်တော့လိုက်သည်။ ပြီးသည့်နောက် စာဆိုတော်ကြီး အား မျက်တောင်ပင်မခတ် ကြည့်နေမိသည်။ ဆေးသောဆုများ နားဝယ်၍ထားလိုက်သည်။ မေမေ၊ ကိုကို၊ မမ များကဲ့သို့ပင် ပေးဆွေးဆုကို တလုံးတတည်း ရပါရစေဟူ၍ ဆီမှဆုတောင်းမိမည်မှာ မလွဲတော့ပေ။

မောင်လေးသည် သုံးနှစ်တင်းတင်းပြည့်ရန် လပိုင်းမျှသာလို တော့သည် ယခု မိခင်-ဖခင်များ ဧည့်သည် မျိုးချစ်စာဆိုတော် ကြီး အချုပ်တန်းဆရာဖေ အား မိမိမြင်တွေ့ ကန်တော့ရသည့် အကျိုးသည် နောင်တချိန်တွင် ကော်ခံစားရမည်ဆိုသည်ကို သူ မိကောင်းမှသိပေလိမ့်မည်။ မောင်လေး အသက် အရွယ် ငယ် ဆေး၍ မှတ်မိမှမှတ်မိပေလိမ့်မည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ ရွာစားကြီး ဆရာ

ဒေ အမြင်ကတော့ သည်ဇနီး။ သည်သား။ သည်သမီး များသည် သည်ကဲ့သို့ ပညာရှိတိုင်းအား သိမြင်မှီလိုက်သည်မှာ အကျိုးပေး ကောင်းသည်ဟု မှတ်တမ်းတင်လိုက်သည်သာ။

မျိုးချစ် စာဆိုတော်ကြီး အချုပ်တန်း ဆရာဖေ နှင့် နေမျိုး ကျော်စွာခေါင် ဆီဆံဆယ် ရွာစား စိန်ဆိုင်းတော်တီး ဆရာဖေ တို့သည် မိမိတို့၏တိုင်းပြည်။ မိမိတို့၏ဘုရင်။ မိမိတို့၏လူမျိုး။ မိမိတို့ ၏ အနုပညာကိုချစ်ခင်မြတ်နိုးကြသောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပေသည်။

x x x

၁၂၅၇ ခုနှစ်။ တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ၅-ရက်နေ့ ညတွင် စနေဆောင်တော်ရှိ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးမှ ရွာစားကြီးဆရာဖေ သည်။ ထူးထူးခြားခြား အိပ်ပန်တော်တီး၍ ရွှေနားတော် ဆက် သွင်းတော် မူနေစဉ် ရုတ်တရက် အရှင်သီပေါ၊ ဘုရင်မင်းမြတ် ကိုယ်တော်တိုင် ကိုယ်ရံ တော် နှစ်ဦးနှင့် စိန် ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီး အနီးသို့ကြွလာတော်မူရာ။ ရွာစားကြီးဆရာဖေ သည် မြင်မိသည် နှင့် ဗုံ များကို တီးနေသည့်လက်မှရပ်လိုက်ခါ လက်အုပ်ချီ၍ ကန် တော့လိုက်ရာတွင် -

သို့ပေ ဘုရင်မင်းမြတ်။

“ရွာစား ဆက်ပြီးရွှေနားတော်တင် သွင်းစမ်း”

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။

“အမိန်တော်မြတ်အတိုင်းပါ ဘုရား”
ဟု ပြန်ကြားပြီးလျှင်၊ အံ့ဩခြင်းဖြင့် မျိုးချစ်စာဆိုတော်ကြီး အချုပ်တန်း ဆရာဖေ ရေးသား ဆက်သွင်းထား သည့်၊ နန်းသိမ်း ဘုန်းတော်ဖွဲ့ ယိုးဒ

ယား ရေမီးထိန်လျက် အစချီသီချင်း ကြီးကိုမိမိကိုယ်တိုင်သီဆိုကာရွှေနား တော် ဆက်သွင်းတော်မူလေသည်။

“နန်းသိမ်း ဘုန်းတော်ဖွဲ့ ယိုးဒယား သီချင်းကြီး”

‘ရေမီးထိန်လျက်၊ စိန်စကြာတုန်၊ သုံးဘုံတိုက်လုံး ပိုက်ကြီး၊ နိုက်ချွန်းသံစုံ၊ အိုလေ အောင်စည်တီးပ လို့၊ ပြည်ကြီးရတနာပို့ ဝေဏေလန်းအောင်၊ ရွှေနန်းထက်သည့်ဂုဏ်။ ။ ငရလုံး မြေချွန်း အောင် ဖိမ့်ဖိမ့်တုန်တယ် လေလေ တုန်တယ် လေလေ၊ ဘုန်းတေ ဇာ ကျော်သောင်း သမ္မတော် ရင့်ညောင်း၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း လုပ်ဝပ်ခါဆုတောင်းပ လို့၊ ပြုကြောင်းမှတ်အင်၊ ဆိုမြတ် အသျှင် နှစ်ပါးကို စုလျှားလေလာလို့ပင်။ ။ အယ်ရာဝင် ဘယ်ကျမ်းမှာမှ နှယ်လာအစဉ် ငယ်စာတမ်းရွာမရာ ရာဇသခင်၊ လောင်းလေ လောင်းလေမြတ်ရှင် မဟာဝင် ကမ္ဘာတွင်အောင်၊ နာဂတ် နောင် ခါ။ မြောင်ရာတွင် တင်မဲ့ဘုန်း ရှင်တွင်ကြုံ၊ ဗုဒ္ဓကံ လောင်းတော် မြတ်နှုန်း။ ။ သီပေါမင်းတရား၏ မုဒ္ဒါဘိသေက မင်္ဂလာတွင် ခေးသားဆက်သွန်းသည်။’

ဤ ဘုန်းတော်ဖွဲ့ သီချင်းကြီးသည်၊ မိမိ၊ ရွှေနန်း စည်းစိမ်ကို ထိမ်းမြန်း စဉ်အခါက၊ ဆက်သွင်းသည့် သီချင်းကြီး ပေတည်း။ သနေ ကိုယ်တော်မြတ်၏ တပ်မတော်မှာ အင်္ဂလိပ်တို့ကို ခုခံတိုက် ခိုက်စေရန် အတွင်းဝန် လှေသင်းပန် စလေမြို့စားမင်းကြီး မဟာ ဇေယသကြံ ကို တောင်ငူ ကြောင်းချီ ဗိုလ်မှူးခန့်၍ ဗိုလ်ပါ ဆင် မြင်း အလုံးအရင်း သင်္ဘော-သမ္ဗန်တော် ပေးအပ်ပြီးလျှင် ဗက် ဝန် ဖေါင်ဝန်တို့ကိုလည်း၊ တပ်ဦးက ချီတက်ထမ်းရွက်စေရန် ဖေ

လွတ်လိုက်သောနေ့တွင် အရှင်သီပေါ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်၊ ဤကဲ့သို့သော မင်္ဂလာအတည့် ပြည့်စုံသော နန်းသိမ်း ဘုန်းတော်ဖွဲ့သီချင်းကို ကြားတော် မူလိုက်ရသည်။ အခါတော်တွင် လွန်စွာမစိတ်ကြည့်နူးအားတက်တော်မူပြီးလျှင် မိန့်ဆိုင်းဝိုင်းတော်အတွင်း မှ တဦးတည်း သီဆို တီးနေသော ရွာစားကြီး ဆရာဖေအား ကျေနပ်တော်မူလျက်ရှိသည်သာ -

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။ “သီချင်းတီးကွက် ဆုံးသည်နှင့် လက်အုပ် ချီကာ၊ ဘုရင်မင်းမြတ် အား ကန်တော့လိုက်လေသည်”

သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်။ “သည်တေးကို ညစဉ် အိပ်ဖန်တော် အချိန်၊ ဆက်သွင်း ရမည်” ရွာစားကြီး၏ သားများ၊ သာမဏေဘောင်ကိုရင် ဝတ်သင်္ဃန်းဆီးရန်နှင့်သမီးများနားထွင်းမင်္ဂလာ ပြုရန်အတွက် ဆုတော်ငွေများချီးမြှင့်တော်မူမည်။ နံနက်မိုးသောက်လင်းလျှင် ညီလာခံစံချိန် သက်ဆိုင်ရာဌာန သွားရောက်ထုတ်စေ ဟူ၍ အမိန့်တော်ရှိတော်မူခဲ့သည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေသည်၊ ညကအိပ်ဖန်တော်တီးစဉ်၊ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ကြွလာတော်မူပြီး သား ရှင်ပြု-သမီး နားထွင်း မင်္ဂလာပြုရန်အတွက် ယနေ့ ညီလာခံအပြီး ဆုတော်ငွေများ ချီးမြှင့်မည့်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိလိုက်ပုံ အလုံးစုံကို ဇနီးသည် ဒေါ်မမလေး အား အကျိုးအကြောင်းပြောကာ ပြနေပေသည်။

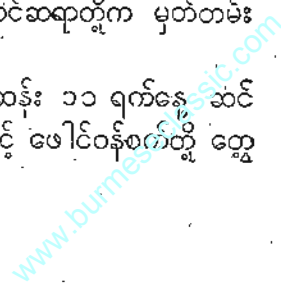
ဒေါ်မမလေးသည်၊ သမီးထွေး မငွေလှိုင် ကို ရင်ခွင်တွင်ပိုက် ဆွေး၍ သားဝယ်မောင်လေး ကိုအနားမှထိုင်စေပြီး၊ ခင်ပွန်းသည် ပြောကြားသမျှစကားကိုသာ နားဝယ်သွားကာ ဝမ်းသာရွှင်လန်း သျှက်ရှိနေမိ၏။

မောင်လေးသည်၊ မိဖန္ဒရ်မီး ပြောကြားနေသည်ကို ဝမ်းသာရမည် ဝမ်းနည်းရမည်ကို မဆုံးဖြတ်နိုင်သော်လည်း၊ ဘဝရှင် မင်းတရားကြီး ဘဝရှင် မိဖုရားခေါင်ကြီး ရွှေနန်းတော်ကြီး မှန်နန်းတော်ကြီး စနုဆောင် စသည့် နန်းတွင်းသုံး စကားများကိုကား ဩားလျက်ရှိသည်သာ -

ရွာစားကြီးဆရာဖေ ဒေါ်မမလေးတို့ဇနီးမောင်နှံ သည်ကား ဝိတသုခမ အနုပညာသည် များသာဖြစ်ကြသည့်အလျောက်၊ မိမိတို့၏ ကျေးဇူးတော်ရှင် သီပေါ မင်းတရားကြီး ဘဝရှင် မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်မြတ် တို့အား အချိန်ကာလမရွေး ဆိုကာ တီးကာ သာယာငြိမ်ညောင်းသော သောတာလင်္ကာရတို့ဖြင့် ရွှေနန်းတော်ကြား ဆက်သွင်း ရမည်မှာ မိမိတို့၏ တာဝန်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးဆပ်ရာလည်း မည်ပေလိမ့်မည်။

အရှင်သီပေါမင်းတရားကြီး ညအိပ်ချိန်တွင် အိပ်ဖန်တော်တီး ဆွဲနားတော်ကြား ဆက်သွင်းနေသည့် စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီး ဆန်း ရွာစားကြီးဆရာဖေထံ လာမိခြင်း အကြောင်း အရာသည် ကား သည်ကို ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ရာဇဝင်ဆရာတို့က မှတ်တမ်း တင်ကြသည်မှာ -

၁၂၄၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ၁၁ ရက်နေ့ ဆင်ပေါင်ဝဲတွင် အင်္ဂလိပ်စစ်သည်တော်တို့နှင့် ဖေါင်ဝန်စက်တို့ တွေ့

ရှိ တိုက်ခိုက်ကြရာ လူ့လက်နက် အင်အား မမျှသောကြောင့် တက်တော်ကဆုတ်ခွာရသည်။

၎င်းလဆန်း ၁၂ ရက်နေ့ မင်းလှခံမြို့တွင် လှေသင်းဗိုလ်တို့နှင့် တကြိမ်တိုက်ခိုက်ကြရာလည်း လူ့လက်နက်အင်အား မမျှသောကြောင့် အင်္ဂလိပ် သုံးနာရီခန့်သာ ခံရပ်နိုင်၍ တပ်မတော်များ ဆုတ်ခွါခဲ့ရသည်။

၎င်းအကြောင်းအရာများကို ကြေးနန်းနှင့် တင်လျှောက်ရာ ဘဝရှင်သီပေါ မင်းတရားကြီးကြားသိတော်မူ၍ ပြည်သူ့ သတ္တဝါ တို့ ငြို့ငြင်ပင်ပန်း မချမ်းမသာရှိမည်ကို ဗြဟ္မစိုရ်တရား ပွားများ တော်မူသောကြောင့် အင်္ဂလိပ်မင်းတို့ကို ခုခံတိုက်ခိုက်မရှိ၊ ပါ သည့်လက်နက်ကိုသာ အင်္ဂလိပ်မင်းသို့ ပေးအပ်ရမည်၊ အ မိန့် တော်ထုတ်ပြန်သည်။

+ x x

ဆိုင်းဝင်းအတွင်း ရွာစားကြီး ဆရာဖေ၏အိမ်မှ သားကြီး မောင်စိမ့်က ပတ္တလားတီးကာ သမီးကြီးမသိတို့ သို့ဆိုနေကြ သော သီချင်းကြီးသည်ကား-

[(လျှပ်ပန်းခွေနှံ လေသွဲ့ယူငင်) ၂။ (မြူမင်ရင် ဖုန်းထစ်ချွန်းစစ်ရှုံးသူရာ) ၂။ အိုလေ အမျက်ဟောင်း ကြောင့် ချက်ကောင်းကိုသာ၊ ဘဝဂီဆောင်းအောင်၊ ဝက်ခေါင်းတော်ဖြစ်တဲ့ခါ။) ၂။ (တက်စော့လက်ရော ပါ ဉာဏ်နှင့်သာ၊ ယက်နှော သက္ကောလေမြတ် ရာဇာ ငယ်လေလေ၊ မေမုန်ဒေဝိန် သခွပ်ဖူးချိန်မို့၊ ဇုတ်မြူး ခါတိုက်တဲ့တိ) ၂။ နေလာသိန် နတ်နန်းကြာကြာ ရွှေ

အာလိန်တပ်လမ်း ထာဝရမာနသံတံဇံ၊ ဒေ၊ လေသပြုဒါ၊ မောလေဟနှင့်ဆိုင်၊ ဝေယန်ပိုင် ရွှေမဏ္ဍိုင်ရှင်၊ ပိုင်စဉ် နိုင်ချင်တော်မူ၊ ကျောက်သံဇမ္ဗူ၊ တော်လဲလို ကျွတ် ကျွတ်ဆူ) ၂။ [(ရန်ပုံ ခွင်းငယ်လေး၊ မာန်ဟန်သွင်းတယ် လေး) ၂။ ဝရဇိန်ခွင်းပစ်တုန်း၊ မရိုးရွှေစည်၊ ဘေဟီ သံ နှင့်ချွန်း၊ အိန္ဒာရှင်နတ်မင်းဘုန်း၊ ရပ်ဂျစ်နယ်၊ လျှပ်စစ် နွယ်ကုန်း ဘယ်မုန်းနိုင်ပေါင်၊ တမင်ဆိုးလို့ မင် ခိုး တေ့လောင်၊ မြင်မရပေါင်၊ ဘွင်သဲမှာတိတ်လို့ နှောင်] ၂။ (မိုးနတ်မောင်၊ ခိုးလျှပ်ရောင်၊ ကိုးရပ်ဘောင်ငယ်လေလေ တင်းလေချိန်မို့၊ မင်းရိုန်အာဏာ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပေါင်း ခိုညောင်းညီလာ၊ ကင်းနိုင်ဘူ ဘုရား) ၂။ ။ မြတ် ကောဝိလာ၊ နန်းကသည်ခါ၊ လှမ်းကြူချီခါ၊ နတ်ဒေဝါ မြတ်ရောဝတ်မင်း၊ ဒေါသမူ ဟောသူ မာန်ဖြင့်တင်း။

မောင်စိမ့်နှင့် မသိတို့မောင်နှမဆိုတီးနေကြသောအသုရာမိုး ခွဲ စစ်ရှုံးသူရာ တေးသီချင်းကြီးသည် တကယ် အဖြစ်အပျက် တခုမှ နောက်ခံတေးကြီး ဖြစ်နေလေပြီတကား-

သူတို့မောင်နှမ သည်တေးကိုဆို သည်တေးကို တီးနေချိန် ဝယ် ဦးကောင်းလိမ်ထုတ် သီပေါပြုတ်ဆိုသည့် ရာ ၉ ဝင် လာ စကားနှင့်အညီ ဘဝရှင်သီပေါဘုရင်မင်းမြတ် ဘဝရှင် မိဖုရား ခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်မြတ်တို့သည် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်လက်သို့ ကျ ရောက်ခါ ရွှေနန်းတော်အတွင်းမှပင် ဘီဒိုလှည်းပေါ် တင်ကာ ခေါ်သွား၍ ဂေါ်ဝိန်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်နေရှာလေသည်။

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ် ရွာစား စိန်ဆိုင်းဝိုင်း

တော်တီး ရွာစားကြီး ဆရာဖေနှင့် နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးတို့ဇနီးမောင်နှံသည် မိမိတို့အရှင်သခင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘဝရှင်နှစ်ပါး နယ်ချဲ့ကုလားဖြူ အင်္ဂလိပ် စစ်သည်တော်တို့ခေါ်ဆောင်သွားသည်ကို မြင်ခဲ့ရသူများဖြစ်၍ မိမိတို့အိမ်အရောက် ရင်ဘတ်စည်တီးပြီး ငိုကြွေးမျက်ကျ တားဆီးမကြိမ်မီးအိုးသကဲ့သို့ အပူမီးတောက်လောင်လျက် ကြေကွဲသော နှလုံးဖြင့် အော်ဟစ်ငိုကြွေးကာပင် တမ်းတ မိကြရှာလေသည်သာ။

၁၂၄၇ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့တွင် မိခင်ဖခင်တို့၏အရှင်သခင် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘဝရှင် မင်း နှစ်ပါး နယ်ချဲ့ကုလားဖြူအင်္ဂလိပ်တို့လက်သို့ ပါတော်မူသွား၍ ရွာစားကြီးဆရာဖေ၏ တအိမ်သားလုံး ပူဆွေးကြရသည်ကို သားငယ်မောင်လေးသုံးနှစ်ရွယ်သည် ကောင်းစွာမှတ်မိလိုက်ပေလိမ့်မည်။

x x x

မန္တလေး ရတနာပုံနေပြည်တော်ကြီးသည် ထီးကျိုး၍ စည်ပေါက်ခဲ့လေပြီ။ စနုဆောင်မှ မင်းသုံး စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးကိုလည်း ရွာစားကြီးဆရာဖေကိုယ်တိုင် နယ်ချဲ့ကုလားဖြူ အင်္ဂလိပ်စစ်သည်တော်တို့ထံမှ ရဲရဲဝံ့ဝံ့တောင်းယူ၍ လှည်းပေါ်သို့ တင်ကာယူခဲ့လေပြီ။

စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီး လှည်းပေါ်မှချ၍ အိမ်အတွင်းသို့သယ်ယူပြီးသော အချိန်တွင် ရွာစားကြီးဆရာဖေနှင့် ဒေါ်မမလေးတို့သည် စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးကိုကြည့်ကာ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးလုံးပင် ငိုပွဲဆင်ကြရပြန်သည်။

နေမျိုးကျော်စွာခေါင်ဘွဲ့သည်ကား မိမိ၏ အရှင်သခင်ပေးတာ ချီးမြှင့်သည်ဖြစ်၍ မည်သူမျှ နတ်ယူ၍မရနိုင်ပေ။ ဆိုဆိုဆယ်ရွာစားကံကား နယ်ချဲ့ကုလားဖြူ အင်္ဂလိပ်မင်းတို့ နတ်ယူလိုက်ကြလေပြီ။ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးကိုကား ရွှေနန်းတော်စနုဆောင်မှ မိမိ၏အညတရအိမ်သို့ ဆောင်ယူခဲ့ရလေသည်။ သည်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးဖြင့် မိမိတို့၏ကျေးဇူးတော်ရှင် အရှင် နှစ်ပါးအား ကန်တော့ရန် အချိန်အခါကုန်လေပြီ။ ရွာစားကြီး ဆရာဖေနှင့် စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးသာလျှင် သည်တိုင်းသည်ပြည်တွင်အထီးအကျန်ရှိခဲ့လေပြီ။ သူ့လက်စွမ်းဖြင့် ရွှေနားတော်ကြားဆက်သွင်းရန်ကား သူ့ကျေးဇူးရှင် အရှင်နှစ်ပါးသည် ရွှေသည် နန်းတွင် မရှိတော့ချေ။

သားများ သာမဏေဘောင်သွတ်သွင်းရန်နှင့် သမီးများနားသွင်းရန် ဆုတော်ငွေ ချီးမြှင့်ရယူခဲ့ရသော ဆုတော် ယတ်တော်များသည်ပင် မိမိတို့၏အသံနှလုံးကို သံခိုဖြင့်ရိုက်ကာ ထားခဲ့သလို ခေမုမပျောက် အသံစွဲလေပြီဟု ရွာစားကြီးဆရာဖေသည်တွေးမိတိုင်း မချီအောင် ရှိလေသည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေ စနုဆောင်မှ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးလှည်းပေါ်တင်ကာ ဆောင်ယူခဲ့ကြောင်း သတင်းစကား ကြားသည့်အချိန်ဝယ်၊ မျိုးသုဗ္ဗစာဒ.တော်ကြီး အချုပ်တန်း ဆရာဖေသည် နာခံတော် ဝေါ်မျိုးကြီး ဦးခြံနှင့်အတူ ဆိုင်းဝင်းရှိရွာစားကြီး ဆရာဖေအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ အချုပ်တန်းဆရာဖေ။ “ရွာစား အိမ်လာခဲ့တဲ့ အကြောင်းကတော့ နှုတ်ဆက်ဖို့ပါပဲ။ စနုဆောင်က

စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးကိုရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရယူနိုင်
သည်ကိုလည်း အလွန်ကြေနပ်ချီးကြူးမိ
ကြောင်း ပြောကြား လိုသည်က တ
ကြောင်း၊ ဗြဟ္မာ့စာ ရေး ဟောင်း
ဦးထွန်းဝံ့နှင့် အတူ ကုလားဖြူ လက်
အောက်မနေတော့ပဲ ရှမ်း ပြည် သုံး
ဆယ်စော်ဘွားကြီးထံ သွားရောက်နေ
ထိုင်မည့်အကြောင်းလာပြောနှုတ်ဆက်
ခြင်းပါဘဲ ရွာစား။

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။

။စာဆိုတော်ကြီးတို့ ရှမ်းပြည်သို့ သွား
ရောက်နေထိုင်မည်ကိုသိရ၍ များစွာပင်
စိတ်ထိခိုက်မိပ တယ်။ သို့သော်လည်း
သူ ကျွန်မခံနိုင်လျှင် ဝေးရာသို့ပင် နေ
ထိုင်ကြရမည်မှာ အကောင်းဆုံးသော
လမ်းဖြစ်ပါတယ်။

နာခံတော် ဦးခြုံ။

။“ရွာစားကြီး ကိုယ်တိုင် စနုဆောင်
တော်က စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးကို ရယူ
လိုက်ခြင်းသည် မိမိ၏ အနုပညာက
တကယ်ပင် မြတ်နိုးကြောင်းပြရာ ကျေ
သည်။ ကုလားဖြူများသည် အထွေ
ကြီးသော စာပေများကို နန်းတော်တွင်
တွင် မီးရှို့ နေကြောင်း။ ယခုကဲ့သို့
ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီး အချိန်မီ အရမယူနိုင်

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။

နာခံတော် ဦးခြုံ။

အချုပ်တန်းဆရာဖေ။

လျှင် အမှန်ပင်ပျက်စီးမည်ဖြစ်၍ ကြိုတင်
လက်ဝယ်ရအောင် ယူသည်ကို ဝမ်းသာ
မိပါတယ်ရွာစား။”

။“ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘဝရှင်မင်းတရား
ကြီး ပါတော်မူပြီး နောက် နန်းတော်
အတွင်း ယခုအချိန်ရောက်သွားတဲ့အခါ
ဝမ်းနည်းခြင်းအပြည့်နဲ့ စိတ်အလွန်ပင်
ထိခိုက်တယ် နာခံတော်မျိုးကြီး။”

။ဟုတ်ပေလိမ့်မည် ရွာစားကြီး၊ ကျွန်ုပ်
ဆက်သွင်းသည့် နန်းသိမ်း အသူရာမိုးဖွဲ့
ယိုးဒယားသည် မျိုးချစ်စာဆိုတော်ကြီး
အချုပ်တန်းဆရာဖေ သီကုံး ရေးသား
ဆက်သွင်းသည့် နန်းသိမ်းဘုန်းတော်ဖွဲ့
ကို လိုက်၍ရေးထားတယ်ဆိုတာ ရွာစား
ကြီး အသိဘဲ။ သို့ချင်း ရသဂုဏ် ထုတ်
ဖော်ထားရင်းက စစ်ရှုံးသူတို့ တွေ့ရမြဲ
သံဝေဂရကြဖို့ဘဲ”

။“ဘဝရှင် မင်းတရား ကြီး ဘုရား
ဒဗ္ဗသမ္ဘာရ အဆောက်အဦ ကြီးမား
ရင့်မာတော်မူ၍ နယ်ချဲ့ကုလားဖြူလက်
သို့ ခန္တီပီရမီတော်ဖြင့် လိုက်ပါ သွားရ
လေပြီ။ ကျုပ်တို့မှာ သခင်ဆုဝဏ္ဏ ကျွန်
ဖြစ်ရသည်မှာလည်း ဘဝက ပိဘာက

ဝင်္ဂမကင်းလို့ ဖြစ်ကြရတာဘဲလို့အောက်
မေ့မိတယ်”

ရွာစားကြီးဆရာဖေ။ ။ “မှန်ပါတယ် စာဆိုတော်ကြီး”
စာဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည်ကမ်း၊ ဆေး၊ လဘက်၊ လဲဘက်
ရည်ကြမ်းတို့ဖြင့် ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်စွာ ပြုစုလေသည်။ စာဆိုတော်
ကြီးများအပြန်တွင် သားသမီးများ စုံလင်စွာဖြင့် လက်အုပ်ချီ၍
ကန်တော့လိုက်ကြလေသည်။

x + x

စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးအဘင်း ရွာစားကြီး ဆရာဖေ ဝင်္ဂ
မတီးသည်မှာ ကြာမြင့်ခဲ့လေပြီ။ သားကြီးမောင်စိမ်ကိုသာ ဆက်
လက်ပညာပေးကာ နေလေသည်။ သားငယ် မောင်လေးသည်
အရွယ်ပင်ငယ်သော်လည်း ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံ၊ တို့ကို နားရည် ဝနေ
လေသည်။ သမီးကြီး မသီ၊ သမီးငယ် မငွေလှိုင်တို့သည် မိခင်၏
အနုပညာ အမွေကို ဆက်ခံနိုင် ဤရန် မိခင်၊ ဖခင်တို့က ကြိုးစား
ကြံစည်ထားကြလေသည်။

ဘဝရှင် သီပေါမင်းတရားကြီး၊ ဘဝရှင်မိဖုရား ခေါင်ကြီး၊
စုဖုရားလတ်တို့ အရှင်နှစ်ပါး အိန္ဒိယပြည်ရတနာဂီရိတွင်စံတော်
မူနေရကြောင်း ရွာစားကြီး ဆရာဖေ သတင်းစကား ကြားသိရ
သောအချိန်တွင် သားကြီးမောင်စိမ်၊ သားငယ်မောင်လေး ခုနစ်
အရွယ်နှင့် သမီးကြီး မသီ၊ သမီးငယ်မငွေလှိုင်တို့အား သားရှင်ပြု
သမီးနားထွင်းမင်္ဂလာ အလှူတော်ပွဲကြီး ကျင်းပကြလေသည်။

အံ့ မိုင်းငယ်တဲ့ နယ်ရစ်ခွင်။ ။ ငွေစန်းအာသဠီနှင့်
ယှဉ်ခါ မြို့ ပုဏ္ဏားပြည့်တယ်ကွယ်၊ ထွန်းသည့်ဝေဟင်။ ။

နဘန်မှာ ပြာမှိန်နီပပါလို့၊ ဝသန္တာခါချိန်စ၊ နရဂိန်ပ
တာရာဆင်၊ အာကာခွင်က ပဇ္ဇာန်ဖျန်း။ ။ ပဉ္စင်းတော်
ခံ၊ မယွင်းနှော် အခါတန်ပေါ့၊ မဟာဒါန် အဋ္ဌင်ငယ်
နှင့်၊ ဘဂဝါအရဟံ၊ ရင်ပြင်ဝမှာလှ၊ တင်သရန် မာလာ
ကူးကြတယ်၊ အိုကွယ် ပုန်းညက်ငွေပန်း။ ။

သည်ကာရကတ်ရာသီ ဝါဆိုလဖွဲ့ သဖြန်ကို နေမျိုးကျော်စွာ
အိုင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်းတော်တီးအလှူတကာရွာစား
ကြီး ဆရာဖေ၊ အလှူအမ ဒေါ်မမလေးတို့၏ သားရှင်ပြု သမီး
နားထွင်း မင်္ဂလာပွဲသဘင်သို့ ကြွလာချီးမြှင့်သော ဇာတ်သဘင်
အနုပညာရှင်တဦးက သီဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နန်းတွင်းရုပ်စုံ ဇာတ်သဘင် ဆိုင်းအဖွဲ့စသည့် အနုပညာရှင်
များသည် မိမိတို့၏အဖွဲ့သားများနှင့် ရွာစားကြီး ဆရာဖေ၊
ဒေါ်မမလေးတို့၏ အလှူတော်ပွဲမင်္ဂလာသို့ မစဲအောင်ကူညီကြ
၍ ချိမ့်ချိမ့်သဲမျှ အောင်မြင်စွာ ကျင်းပကြသည်သာ။

ကိုရင် မောင်လေးသည် သူ့ အလှူတော်ပွဲတွင် မျက်ရည်ကျ
မီးနည်းဝမ်းသာရသည့် သီချင်းကြီး တပုဒ်ကို ကောင်းစွာ ရ
ဆိုက်သည်။ သည်သီချင်းနှင့် သည်အလှူမျိုးတွင် သည်လိုတီး
ကြရလျှင် အလှူဧက၊ အလှူအမများပင်မက ပရိသတ်ဗိုလ်ပုံ
ကြံအောင် လွမ်းဆွတ်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း သဘင်အနုပညာ
အခဲလေးနှင့်သူ အရပင် သည်သီချင်းကိုကျက်ထားလိုက်သည်။
ဈေးသံ။ ။ မြို့လယ်ကမဇ္ဇပုံ၊ အရပ်မှာတဲ့ကုသိုလ်၊ ကျောင်း
ကြီးအို၊ လက်ရမ်းငယ်ပြို၊ ရှင်လူပျို၊ တယ်ကတဲ
က၊ ကျောင်းစိုလှိုရွှံ၊ အရှေ့ကို လျှောက်ပီလို့

အနောက်ကိုတုံ့ မျှော်လိုက်ရင်၊ တံခွန်တိုင် ရွှေ
 ကုက္ကားနဲ့၊ ဘု ရား ကို မြင်၊ မမလေးတို့ မယ်
 ဥယျာဉ်၊ အဝင်ကလေးသာပေတောင်း၊ ဗောဓိ
 ရွှေကျောင်း၊ ရွှေငွေပစ္စည်းဘောဂ၊ ပေါများ
 ကြွယ်ဝ၊ ရွှေငွေပစ္စည်းဘောဂ ပေါများကြွယ်
 ဝစေ၊ ရွှေရောင် မောင်ထူးလို့၊ ရွှေ ကိုး ကို
 ဆင်၊ ညနေမောင်ရင်ဖြစ်တယ်၊ လှမ်းရစ်တော့
 လေး၊ ရွှေစာအမေပိုက်လို့ လိုက်ပ ရှေ့စေမောင်
 လှရယ်၊ ကျောင်းတော် ဝိဟာ၊ ဘယ်ဆီမလဲကွယ်
 လမ်းညွှန်ပြအုန်း။ ။ စာပုလွေမောင်ထမ်းလို့၊
 ကျောင်းလမ်းကိုဝင်၊ ဘယ်စာ သင်မတုန်းကွ
 အမေလေး သံချိုနှောလို့ ပြောခဲ့ပါအုန်း။ ။

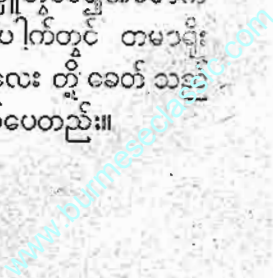
ရွာစားကြီးဆရာဖေသည် မိမိ၏ အလှတော်မင်္ဂလာ အောင်
 မြင်ထမြောက်၍ ဝမ်းသာခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ခြင်း မဆုံးအောင်ရို၏။
 သည်အလှတော်သည် လူ့ဒါန်းရန် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘဝ ရှစ်
 မင်းတရားကြီး၏ ဆုတော်လတ်တော်များ ချီးမြှင့် ချိန် ခါ ကို
 ပြန်လည်တွေးမိလိုက်သည်နှင့် မိမိ၏ အရှင်နှစ်ပါးအတွက် ဆု
 တောင်းမေတ္တာပို့သကာ အလှမ်းကို ဖြေရှာလေသည်။

ယခုနှစ် သီတင်းကျွတ် လတွင် သားများ ရှင်လူထွက်ပြီး
 မန္တလေးတောင်ခြေတွင် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ကျောက် တော်
 ကြီးဘုရားပွဲ၊ ကုသိုလ်တော်ဘုရားပွဲ၊ စန္ဒာမုနိ ဘုရား ပွဲ တော်
 ကျင်းပချိန်တွင် မိမိတို့မိသားစု တီးနေကျ စိန် ဆိုင်းစိုင်း တော်

ကြီးနှင့် အရှင်နှစ်ပါး၏ အဆက်အနွယ်တော်များတကွ တွဲ ဖက်
 စုဝေးကန်တော့ရန် စိတ်ရည်သန်ထားသည်သာ-
 အလှအမ နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ် မ မ လေး သည်
 ဆိုရင်မောင်လေး သားလူထွေးကို သာမဏေဘောင်တွင် မြင်
 တော့ရသည့်အတွက် မိမိ၏ရည်မှန်းချက် ပြည့်စုံပြီဖြစ်၍ သံသရာ
 ဝင်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ပါ ရစေခြင်းအကျိုး ဆုတောင်းလျက်
 ကျေးဇူးတော်အရှင် ၂ ပါး ကျန်းမာချမ်းသာစေရန် ဆုတောင်း
 မေတ္တာပို့ သလေသည်။

x x x

ကိုရင်စိမ့်၊ ကိုရင်လေး၊ ကိုရင်ကြီးလှ။
 ကိုရင်စိမ့်၊ ကိုရင်လေးတို့အား ကျောင်းနေကိုရင်ကြီးလှသည်
 ပြင်စောင့်ရှောက်ဖော်ရသည်။ ရွာစားကြီး ဆရာဖေ၏သားများ
 ဖြစ်၍လည်း ကိုရင်ကြီးလှသည် ပို၍ပင် ဂရုတစိုက် စောင့်ရှောက်
 သည်။ သည်မှစောင့်ရှောက်နေသည်မှာလည်း ကိုရင်ကြီးလှသည်
 သို့ အက၊ ဝါသနာပ သူဖြစ်၍ ဆိုင်းသမားလောင်း ကိုရင်နှစ်
 ပါးကို ဝင်အောင် မင်အောင် စောင့်ရှောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။
 ကိုရင်လေးသည် သင်္ကန်းမတ်တံမီအချိန်ကပင် ၂ စောင်တွဲ၊
 ၃ စောင်တွဲကုန်စင်အောင် သင်ထားရသည်။ ယခု သင်္ကန်းဝတ်
 သည် ဝါတွင်းတွင် ၁၀ စောင်တွဲကုန်စင်အောင် သင်ကြားနေ
 သည်။ ကိုရင်လေး၏နားအပေါက်သည်အလှူတွင်စ၍အဖောက်
 သည်လောက် မနာကျင်တော့ပေ။ နားပေါက်တွင် တမာမိုး
 အညိုကာ ချဲ့၍ ဖားလေသည်။ မောင် လေး တို့ ခေတ် သည်
 သာကျားတိုင်း နားပေါက်ပါရသောခေတ်ပေတည်း။

ကိုရင်စိမ့်သည် ညီငယ်အတွက်စောင့်ရှောက်ရန်ဒုတိယအကြိမ် သင်္ကန်းဆီးရခြင်းဖြစ်၏။ ယခုမူ သဘင်အနုပညာကို ဝါသနာ သန်သူ ကိုရင်ကြီးလှသည် သို့ထက်ပင် ကိုရင်လေးအား စောင့် ရှောက်နေသဖြင့် သူ့အတွက် စာကိုပိုမို သင်ကြားရသည်ဖြစ်၍ ကိုရင်ကြီးလှအား ကျေးဇူးတင်မိသည်။

ကိုရင်ကြီးလှသည် ရုပ်ကလည်းချောသည်။ မင်းသားဟန် ကလည်း ပါသည်။ အသံကလည်း အသံကောင်းဖြစ်သည်။ ဇာတ် သဘင်အနုပညာကို ဝါသနာပါ သူဖြစ်၍ သည်ကျောင်းတွင် ကိုရင် လာဝတ်ကြသူ ညီအကို ကိုရင်နှစ်ပါးနှင့် ခင်မင်ရသည်ကိုပင်ဝမ်း သာမိနေသည်။

တနေ့သော်.....

ကြာငါးမည်ကြိုင်သင်းလို့၊ လျှံဝင်းစဲ၊ ပြောင်ထိန် ထိန်။ ။ ရွှေမန်း တောင်တော်ဦးမှာလှ၊ ကွန်မြူးမြင့် မိုရ်ခိုး၊ ညီးတဲခါချိန်။ ။

ရွှေဦးငယ်နိမ်၊ သုံးချိန်ဖြင့်ပန်ငြောင်း၊ သက္ကတ္တ ဂါရဝ ငယ်နှင့်၊ စဉ်အလာ ပူဇော်သကြတယ်၊ အိုကွယ်နွဲ့ကြ ပုံမောင်း၊ တူရာသီ သီတင်းကျွတ်လဖွဲ့ သင်္ကြန်တေးကိုပင် ကိုရင်ကြီးလှဆိုပြလေသည်။

ကိုရင်လေးသည် ကိုရင်ကြီးလှက ပျော်အောင် သိဆိုပြ သည့်အခါ များတင် ပါးစပ်ဆင်းများပင် လိုက်တီးပေးတတ်၏။ သည်လိုပင် ကိုရင်ဝတ်ဖြင့် ဂါဆိုလမ္မ ဝါခေါင်လ၊ တော်သလင်း လမှ သီတင်းကျွတ်ချိန်သို့ တိုင်ခဲ့သည်။

ရွှာစားကြီးဆရာဖေ၊ ဇနီး ဒေါ်မမလေးတို့သည် ကိုရင်စိမ့်

ခင်လေးတို့ သီတင်းကျွတ်လျှင် လူဝတ်လဲကြမည်ဖြစ်၍ ကိုရင် ကြီးလှ စောင့်ရှောက်မှုခံယူကာ လူဝတ်နှင့်ပင် စာဆက်သင်ရန် ညီလျက် ဝမ်းသာနေကြလေသည်။

သမီးကြီးမသိ၊ သမီးထွေးမဝေလှိုင်တို့အား မိမိတို့ပညာ အတွေ့ကိုပေးရန်တာဝန်ပင် နန်းတွင်းအဆိုတော် ဒေါ်မမလေး ထည့် အနုပညာ အစပျိုး၍ ကြိုးစားသင်ကြား ပေးလေသည်။

x x x

မန္တလေးမြို့တော်၏ ၁၂ လရာသီခွင်တွင် သီတင်းကျွတ်လ ထည့် အလွန်တရာပင် ချစ်စရာကောင်းယုံမျှမက အေးမြသာယာ ထည့် ရာသီဥတုဖြစ်၍ ပျော်စရာလည်းကောင်း၊ နေထိုင်ရန်လည်း အလွန်သင့်တော်လှသည်။ သည်အချိန် သည်လတွင် မန္တလေး ဆောင်တော်အောက်ခြေတွင်လည်း ကြက်ပျံမကျစည်ကားသော တော်ကြီးများကျင်းပမြဲသာတည်း။

သည်ပွဲတော်ခါချိန်တွင် ဆည်တော်ချောင်း တလျှောက်မှ စုသိမ် ရွာကြီးမှအစ လာကြသလိုပင်၊ ရွှေတချောင်းတလျှောက် ထည်း မတ္တရာမှအစ အိုးဘိုရွာအထက်အောက် ဘေးတဖက် တ ခုကမှ ရွာစဉ်လိုက်လာကြသည်။ ဧရာဝတီမြစ်ရိုးမန္တလေး ရွှေမြို့ တော်သတ်မှတ်ရာ ကျွန်းကသီးသီးမှလည်း နှစ်စဉ်မလွတ်လာခဲ့ကြ သည်။ လည်းခိုင်းကြီးသည်ကား မန္တလေးတောင်ပတ်လည်အပြည့် ပတ်၊ မြို့ခံ မြို့တော်သူ/သားများသည်ပင် တ ပျော် တပါး နည်းယာဉ်အမျိုးမျိုးစီးကာ သည်ပွဲတော်သို့ အရောက်လှမ်းခဲ့ သေးသည်။

ရွှေမန်းတောင်တော်၏ ဘုရားပွဲတော် နောက်ဆုံး ညည်း

ဝန္တာမှန်ဘုရား ဆွမ်းတော်ကပ်ပွဲပင်ဖြစ်လေသည်။ သည်ဘုရားပွဲ
 တော်နေ့တွင် ကနောင်အိမ်ရှေ့ ကိုယ်တော်မင်း၏အဆက်အနွယ်
 တော်များ ဦးစီးကျင်းပသောပွဲဖြစ်သည်နှင့်အမျှ ရွှေနန်း၊ ရွှေ
 အိမ်၊ ရွှေကြာနန်းတွင်သာ မြင်တွေ့ကြရသော စိန်ဆိုင်ခင်းတော်
 ကြီးနှင့်တကွ၊ နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ် ရွာစားကြီး
 ဆရာဖေ၊ ဇနီး ဒေါ်မမလေး၊ သား မောင်စိမ်၊ သမီးကြီး မသိ
 တို့ပွဲထုတ်၍ မိသားစုများ သီဆိုတီးမှုတ် ညွှန်မည် ဖြစ်သည်နှင့်
 လူထုပရိသတ်သည်ပွဲခင်းပြည့်လျှင် သွားသည်တိုင်နေရာရယူစောင့်
 မျှော်လျက်နေသည်သာ...

လှိုင်လှိုင်သာ သင်းတော့တယ်၊ ကန်မင်းငယ်တို့နန္ဒာ၊
 လျှိုဝင်းထိန်ဖြာသည်၊ ပွင့်ရွှေကြာမြိုင်မြိုင်နှင့်၊
 ကြိုင်ကြိုင်သင်းတဲလဲ ကိုလေး။ ။
 တူရာသီငယ် အသာစက်ကြယ်မြတ်၊ ကျီးမင်းအိမ်လဲ၊
 ရောင်ရှိန်လျှပ်လို့၊ သုဒသိကယ် နန်းလို့၊ မီးမြင့်မြင့်နှင့်၊
 ဝါဆိုကင်းလွတ်၊ သီတင်းကျွတ်မို့၊ ဘုန်းထွတ်ကယ်ဦးတင်၊
 ပွင့်စပယ်ရွှင်သောခါ၊ တိုင်းခွင်ကြီး အောင်ချာ၊
 ဆီမီးရောင်ထိန် ဝင်းဝါလို့၊ လင်းလှတယ်လေး။

သည်တူရာသီ သီတင်းကျွတ်လဖွဲ့ အလွမ်းတေးသည် ကြားရလျှင်
 အပေါင်းနှင့် ဘုရားပွဲတော်သို့ ရောက်နေသူများအဖို့ တကယ်
 မင် လွမ်းကြရပေသည်။

ပရိသတ်မင်းပေါင်း စုံညီနေပြီဖြစ်သောအချိန် ပြည့်ပြည့်ဝင်း
 ဝင်း၊ ကြည်ကြည်လင်လင် ကမ္ဘာတဝှန်း အလင်းရောင်ဆောင်
 ကာ ထွက်ပေါ်လာသော ရွှေလမင်းကြီး၏ အလင်းရောင်အား

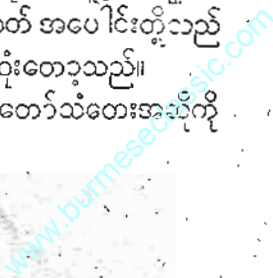
ထည့် စိန်ဆိုင်ခင်းတော်၏ ကြက်သရေကိုအောင်ကာ နေလေ
 သည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေသည် ကန္တမြို့စစ်ကဲမင်းထင် ရာဇာရေး
 သားသိကုံးသည် မင်းဆက်စည်တော်သံများအနက်မှ သီပေါ
 နန်းတက်သောနှစ်ကို တီးမှုတ်၍ နန်း တွင်း အ ဆို တော်
 အင်္ဂါမမလေးနှင့် သမီး မသိတို့က သီဆိုကာ ပဏာမ ညွှန်မင်္ဂလာ
 ခင်းတော်နှင့် ဖွင့်လိုက်လေသည်။

ကြွရောက်လာသူ မင်းပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ရှေးဖြစ်
 အောင်း အောင်းမေ့ကြသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းနည်း တမ်းတမိကာ
 နေကြသည်။ အဆိုပိုင်လှသော သားအိမ်နှစ်ယောက်နှင့်
 အသီးပိုင်လှသော သားအဖ နှစ်ယောက်အဖွဲ့ကို သည်တကြိမ်
 သည်တခါမျှ နားသောဓာ ဆင်ကြရသော လူထုပရိသတ်သည်
 ရွှေနန်း၊ ရွှေအိမ် မှန်နန်းတော်တွင် သည်ဆိုင်တော်ကြီးဖြင့်
 ရွှေနားတော် ဆက်သွင်းခဲ့ကြသော ရွာစားကြီး ဆရာဖေနှင့်
 သားစုအား ဂီတသုခုမ အနုပညာစွမ်းအင်ကို အံ့ဩချီးကျူး
 ဆုံးနိုင်အောင်ရှိကြသည်သာ-

အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည် စည်တော်သံ တေးကို အဆို
 ဆက်သက်သာ မက သမီးကြီးမသိ၊ သားငယ် မောင် လေး တို့
 အောင်နှမနှစ်ယောက်ကိုလည်း စည်တော်အကဖြင့် ပါ ဝင် ကပြ
 ဆဲခဲ့သည်။ မောင်လေးသည် အရွယ်နှင့်မလိုက် သူ့ အ ရွယ်၊
 ချ အကမှာပညာပါလွန်းသဖြင့် လူထုပရိသတ် အပေါင်းတို့သည်
 ခြည့်၍ပင် မဝင် ဘဝင်မကျအောင် ရှုမဆုံးတော့သည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေ၏ ဗု သံသည် စည်တော်သံတေးအဆိုကို

ထောင့်ကားဖြင့် အပီတီးသံများ ထွက်ပေါ်နေသည်။ အဆို
တော်ဒေါ်မေလေးသည် သားသမီးများ ကနေသည် ကိုလည်း
ကြည့်ရင်း ဝမ်းသာနေသည်မှ ဝမ်းနည်းစရာနှင့် ကြုံလာရသည်။
သည်နေရာ သည်စာသားမှာ-

မြတ်မဟာ မုန့်ဖျားကိုတုံးနှစ်ပါးတို့ မမေ့နိုင်။ ။
ရွှေဗျောသံမိန့်မြှောက်တယ်၊ ခွန်းနှုတ်ဆက်ပြိုင်။ ။
ပူဗျာလှိုင်လေး၊ တူရှင်လို့ မှိုင်ငြား။ ။
ရွှေမျက်ရေ ဆည်နိုင်ပုံငယ်၊ သဲကြေလှအား။ ။
သမီးတော်ထိပ်စုဖျားတို့၊ သနားဖို့ဝိပဲ ကကြူ။ ။
ရွှေနန်းခွင်မစံရတယ်၊ မြန်းကြူခြေစုံ။ ။
ဓပြသထုလေး၊ ကြောပုံနှင့်တူလေခြင်း။ ။
မနုဟာ ထုံးဆောင်ကြို့တယ်၊ ကုန်းဘောင်မြို့မင်း။ ။
မြတ်ငါးထောင် သာသနာသွီးသို့၊ အခါဆိုး ကြုံခဲ့ပြီ။ ။
တကာတော် ပင်လယ်လမ်းကို၊ မြန်းကြူစက်ချီ။ ။
နန်းယာယီလေး၊ ကာဝေးတယ် ပြည်ဌာနီနှင့်။ ။
သည်ဝါမှီ ခါတော်ဦးကို ဘုန်းသိရ္ဗာဘူး။ ။

အဆို
တော် ဒေါ်မေလေးသည် ယင်းသို့ချင်းအပီဒီကို ဆိုလျက်မှပင်
မိမိ၏ အရှင်သခင်ကျေးဇူးတော်ရှင်ဘဝရှင်သိပေါ်မင်းတရားကြီး
မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့အား လွမ်းဆွတ်သတိရလာလျက် မျက်ရည်
အသွယ်သွယ်စီးကာ ကျမိတော့သည်။ စည်တော်သံတေးကို အ
ဆုံးသတ်ဆိုရန်ပင် ခံစားနေရသည့် နှလုံးသားဖြင့် ပါ တော် မှ
အရှင်နှစ်ပါးတို့ကန်တော့၍ သိမ်းပိုက်လိုက်ရလေသည်။

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဆ ရာ ဖေ သည်

သည်ပုံမှအစ ရွှေနန်းတော်သုံး စိန်ဆိုင်းစိုင်းတော်ကြီးဖြင့် မိမိ၏
အရှင်နှစ်ပါးကို လွမ်းဆွတ်တမ်းတသတိရကြောင်း မိသားစု အ
ပါအဝင် ညွှပ်ပရိသတ်လူထုအပေါင်းအား တင်ပြဖော်ထုတ်၍
ပြီးလေပြီ။ မိမိ၏ဂိတသုခုမအနုပညာဖြင့် ကိုယ့်အရှင်သခင်အား
ရွှေနန်းတော်ဆက်သွင်းခြင်းမပြုရသော်လည်း မိမိ၏လူမျိုးအား
ညွှန်ခံဖျော်ဖြေခြင်းအားဖြင့်လည်း ဝမ်းသာရပြန်သည်။ သည်
အတော့ သည်အမြင်တွေပေါ်လာသည်နှင့်အမျှ မိမိ၏ဂိတသုခုမ
အနုပညာထိန်းသိမ်းတိုးတက်စေရန်အတွက် သည်ဆိုင်းတော်အဖွဲ့
ဖြင့် မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံသောပွဲတော်များကို ဒေသမရွေး လိုက်
ပါးညွှန်ခံပေးမည့် အကြောင်း သတင်းကောင်း ပါးလိုက်သည်
သာ-

ရွာစားကြီးဆရာဖေ ဒေါ်မေလေးတို့မိသားစုသည် အောင်
မြင်မှုဖြင့်အတူ ဝမ်းသာခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းဖြင့် စိန် ဆိုင်း
တော်ကြီးနှင့် သည်ညညွှန်ခံဖျော်ဖြေပွဲကို ဗျောတီးကာရုပ်သိမ်း
စေသည်။

* x *

မန္တလေးရွှေမြို့တော်၏ ခိုးရာယဉ်ကျေးမှု ကန်တော့ပွဲ လတင်
သီတင်းကျွတ်လသည်လည်း ပါဝင်မြဲတည်း။ အသက်အရွယ်ကြီး
သူများ၊ လူနံ့ပြည့်စုံသူများကိုကြီးငယ်အလိုက်ပစ္စည်းဖြည့်စုံသူ
များက အထည်အလိပ်နှင့် ကန်တော့ ကြသလိုပင် ရှားပါးသူ
များက မုန့်ပဲသရေစာများဖြင့် ကန်တော့ကြသော ယဉ်ကျေးမှု
သည် ယနေ့တိုင်ပင် အစဉ်အလာဖြစ်၍ နေလေသည်သာ-

ယနေ့ရွာစားကြီးဆရာဖေ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်တီး ထံသို့ ဝါကျွတ်လမြတ် ကန်တော့ရန် နန်းတွင်း ဇာတ်သဘင် မင်းသားကိုဘိုးကွန်းနှင့် မင်းသမီးမထွေးတို့ ဇနီးမောင်နှံ ရောက်ရှိနေကြလေသည်။

နန်းတွင်းသူအဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည် မင်းသမီးမထွေးလေးကိုမြင်မိသည်နှင့် မိမိအရှင်သခင်မိဖုရားခေါင်ကြီး စုံဘုရားလတ်၏ ဆိုဆုံးမစကားများကိုကြားရောင်မိတော့သည်။

ရနောင်မြို့စား မောင်တုတ်သည် သဘင် မင်းသမီး မထွေးလေး အသက် ၁၄ နှစ်အရွယ် အပျိုဘော် ဝင်စတင် မိမိ၏ အဆောင်တော်သို့ ကပြရန်ခေါ်ပြီးနောက် သား မယား အဖြူဇွတ်အမွေ သိမ်းပိုက်ခြင်း၊ သဘင်သည် မင်းသမီးမကြေးမျှင်ကိုလည်းဆင်ပေါ်တင်ကာ ခိုးယူပေါင်း၍ တကယ်မေတ္တာရှိသည်မဟုတ်၊ အမျိုးသမီးများကို ဖျက်လို ဖျက်ဆီး လုပ်နေကြောင်း မိန်းမသားများအတွက် အလွန်ပင် သနားစရာကောင်းသည်။ ရနောင်မြို့စား မောင်တုတ် ကြံစိမ့်မခံရအောင် အနေအထိုင် ဝမ်းရမည် စသည်များပြောကြားသတိပေးခဲ့သည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးကိုကျေးဇူးတင်မိသည်။

ယခုလို မင်းသား ကိုဘိုးကွန်းနှင့် မင်းသမီး မထွေးလေးတို့ အိမ်ထောင်သည်တဝ မြင်တွေ့ရသည့်အခါ မိန်းမချင်းကိုယ်ချင်းစာကာ ဝမ်းသာပြန်သည်။

မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်သည် အမျိုးသမီး လောကကို တကယ်ပင်တိုးတက်မြှင့်စေချင်သောဆန္ဒရှိသည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးလက်ထက်တွင် ရှင်ဘုရင်ကအစ၊ ဝန်ကြီး၊ မှူးကြီး၊ မတ်ကြီး၊

မင်းမူထမ်းယောက်ျားများနှင့် တိုင်းသားပြည်သူ၊ သူဌေးသူကြွယ် ဆင်းရဲသားမကျန် ယောက်ျားများက အမျိုးသမီးများကို အနိုင်အထက် အဓမ္မပြုကျင့်မှုများကို ကာကွယ်နိုင်သမျှ ကာကွယ်ပေး၍ ကိုယ်ချင်းစာနာသည့်တရားဖြင့် မိန်းမနှင့်ပတ်သက်သည့် အမှုနှင့်လျှင် ဆိုးယုတ်သူယောက်ျားများအား ရနောင် မောင်တုတ်ထံသို့ ဘုရင်လက်ရုံးလိုလူစားကိုပင် တနည်းနည်းဖြင့် နှိမ်နင်းပစ်ချပြစ်ကြောင်း အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးပြေးမြင်သည်။

မန္တလေးရတနာပုံနန်းတွင်းရေးကို အတွင်းကျကျ မသိမမီသူများကသာ မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်အပေါ် အထင်အမြင်မှားစေရန် တဆင့်စကားဖြင့် ပြော ကြားနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်ပင် အတွင်းကျကျ သိမိသူများသည် မြန်မာအမျိုးသမီးလောကတွင် သည်မိဖုရားမျိုးမရှိ၊ ကမ္ဘာ့အမျိုးသမီးလောကမှာလည်း သည်မိဖုရားမျိုးမပေါ်ဘေး၊ မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်၏ နန်းတွင်းသူများအုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်းကို ဖတ်သင့်သည် ဟူ၍ ဒေါ်မမလေးတွေးမိပြန်သည်။

မင်းသမီးမထွေးလေးသည် ဘိုးတော်မင်းတရား၏မြေး၊ မင်းသီဟ၏သမီးဖြစ်၍ ငယ်စဉ်က မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်၏ အပျိုတော်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးကောင်းစွာသိမိသူဖြစ်၍ ဝါကျွတ်လမြတ်တွင် ယခုကဲ့သို့ ရွာစားကြီးဆရာဖေ မိမိခင်ပွန်းထံ လာရောက်ကန်တော့သည့်အခါ၌ တွေ့ကြုံရသည်မှာ ရွှေအိမ်နေကြရစဉ်က ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ် အကြောင်းများကိုပြန်လည်သတိရမိလေသည်။

မင်းသားကိုဘိုးကွန်း၊ မင်းသမီးမထွေးလေးတို့ ဇနီးမောင်နှံ

သည် မိမိတို့ထက် အသက်အရွယ်အားဖြင့် ကြီးသူ၊ ပညာ ရှိသူ ဖြစ်လည်းကြီးမားသူ၊ နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာတော်ကြီး ဆရာပေးအား ဝါကျွတ်လမြတ်တွင် လက် အုပ် ချီ ကျွတ်ကန်တော့လိုက်သည်သာ -

ရွာစားကြီးဆရာဖေ သည်၊ ကန်တော့ကြသည့် မင်းသား ကိုဘိုးကုန်းတို့ဇနီးမောင်နှံ အား၊ ဆုတောင်း၍သက်တော်ရာကျေရွာ၍ နေနိုင်ရန်ဆုများပေးလိုက်ပါသည်။

နန်းတွင်းသူအဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည်၊ သားကြီး-မောင်စိမ့်၊ သားငယ်-မောင်ကလေး၊ သမီးကြီး-မသိနှင့် သမီးထွေးမထွေးလှိုင်တို့အား မင်းသား ကိုဘိုးကုန်း-မင်းသမီး မထွေးလေးတို့ ဝါကျွတ်လမြတ် တဖန် ပြန် ကန်တော့ရန်ပြင်ဆင်၍ ပေးသည်။ မောင်နှမလေးယောက်ကလည်း ကန်တော့လိုက်ကြလေသည်။

မင်းသား ကိုဘိုးကုန်း-မင်းသမီး မထွေးလေး တို့ကလည်း ဆုများ ပြန်လည်ပေးကာ ရွာစားကြီး ဆရာဖေနှင့် သဘင်ပညာဆိုင်ပညာများကို ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြသည်သာ -

ကိုဘိုးကုန်း။ ။ 'ရွာစားကြီးကိုတင်ပြရန်ကိစ္စတခုရှိပါသည်။ ကိုယ်အရှင်၊ ကိုယ် ဘုရင်ရှေ့တော်မှာ မြေဝိုင်းကခုကြပါသည်။ ယခုအချိန်အခါ ဇာတ်စင်ထိုးပြီး စင်နှင့်ကကြရလျှင် ပရိသတ်များ ပိုမိုမြင်နိုင်ကြပါမည်။'

ဆရာဖေ။ ။ 'မြန်မာယဉ်ကျေးမှုကို ကိုယ် အရှင်၊ ကိုယ် ဘုရင် မရှိသည့်နောက်၊ မြန်မာ့ဇာတ်သဘင်၊ ရုပ်စုံသဘင် အငြိမ့်သဘင်၊ ဆိုင်းဂီတသုခုမအနုပညာရှင်တို့က

ထိန်းသိမ်းကြရမည်။ ကိုယ် အရှင်သခင်ကို မှီသေလေးစားသမှု ပြုပြီး မြေပေါ်မှာ အနိမ့်သဘင်ရယ်လို့ မြေဝိုင်းက ခဲ့ရတာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအချိန်မှာ ဘုရင်မရှိတော့ပြီ ဆိုတော့၊ စင်မြင့်မှာ က၊ မယ်ကြံစိတာ သင့်ပါသည်။'

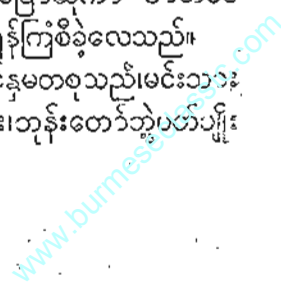
မထွေးလေး။ ။ 'ရွာစားကြီး ကျမ အတွက် စဉ်းစားမိ တာက၊ မိန်းမသားက စင်ပေါ် က၊ ပွဲကြည့် ယောက်ျား သားများက စင်အောက်က ဖြစ်နေလို့ သင့်တော်ပါ မသားလို့။'

ဆရာဖေ။ ။ 'မင်းသမီးများက စင်ပေါ်မတက်ခင်က ပရိသတ် မျက်နှာက ကန်တော့ရမယ်။ နောက်စင်ပေါ်တက်ပြီး၊ ဆိုမယ်-ကမယ် ဆိုတာနဲ့ မက၊ ခင်က မိတ်ဆက်ပီးကန်တော့ရမယ်။ တောင်းပန်ရမယ်၊ သည်လိုဂါရဝတော့ထားရင် ပရိသတ်က ခွင့်လွှတ်ကြပါလိမ့်မယ်။'

မထွေးလေး။ ။ 'ရွာစားကြီး ဆိုင်းကိုစင်ပေါ်တင်လို့ သင့်တော်ပါ မလား။'

ဆရာဖေ။ ။ 'ဆိုင်းအဖွဲ့ကိုစင်ပေါ်မတင်ပဲ စင်ရှေ့ တည့်တည့် ဆိုမဲ့-က၊ မဲ့ သူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထားမှ အဆင်ပြေမည်။' ဝသည်တို့ကို ပြောဆိုကာ ဇာတ်စင်ထိုး၍ စင်တွင် ဇာတ်က၊ ရန်ကြံစီခဲ့လေသည်။

မောင်စိမ့်၊ မောင်လေး၊ မသိတို့ မောင်နှမတစုသည်၊ မင်းသားကိုဘိုးကုန်း-မင်းသမီး မထွေးလေးတို့အား၊ ဘုန်းတော်ဘွဲ့ပတ်ပျိုး

ဆုတ်ကို မောင်စိမ့်က ပတ္တလားတီး၍ မသိုကဆိုကာညွှန်ကြလေသည်။ သည်အဆိုသည်အတီး မျိုးတွင် မောင်ကလေးသည် ဝါသနာသန်သူဖြစ်၍ ပါဝင်ကပြလေသည်။

မင်းသားကိုဘိုးကွန်းမင်းသမီး-မထွေးလေး တို့သည် ရွာစားကြီး ဆရာဖေ နန်းတွင်းသူအဆိုတော် ဒေါ်မမလေးတို့၏ သားသမီးများကို အနုပညာမျက်စော့ဖြင့် ကြည့်မြင်ကာ၊ မိမိတို့ဇာတ်အဖွဲ့တွင် ပါဝင်ရန် ကြံစိတ်ကူးမိကြသည်။

x x x

မန္တလေးရတနာပုံ သဘင်ခေတ်သည်၊ ကုန်းဘောင်မင်းဆက် ပြုတ်ပြီးသည့်နောက်၊ တခေတ်ဆန်း၍ ပေါ်ထွန်းလာလေပြီ။ မြေဝိုင်းက၊ ကြရာမှ တဆင့်တက်၍ ဇာတ်သဘင်များက စင်မြင့်တက်ခါ က၊ ကြလေပြီ။ သည်ခေတ်သည်အချိန်ခါတွင် ဆိုင်းအဖွဲ့များသည်လည်း မိမိတို့၏ ဆိုင်းပစ္စည်း တူရိယာမှအစ အဆင်အပြင် ဆန်းသစ်တိုးတက်လာစေအောင်ဖန်တီး၍ ပလာဆိုင်း၊ ဇာတ်ဆိုင်း အငြိမ့်ဆိုင်း၊ ရုပ်စုံဆိုင်းဟူ၍ မိမိတို့သန်ရာများကို ဦးတည်ကာ တီးမှုတ်ကြလေသည်။

ရွာစားကြီး ဆရာဖေသည်၊ သားကြီး မောင်စိမ့် အား ဆိုင်းတည့်ထောင်ပေးကာ သားငယ် မောင်လေး အား ဆိုင်း လက်ထောက်ထား၍ ပလာဆိုင်း၊ ဇာတ်ဆိုင်းမရှေး လက်ခံကာနေလေသည်။

မောင်လေး ကိုရင် ဝတ်စဉ်က ခင်မင်ခဲ့သော ကိုရင်ကြီးလှလည်း လူဝတ်လဲ၍လာသဖြင့် မိမိဆိုင်းအဖွဲ့တွင် ဆိုင်း-မင်းသား

အဖြစ်လက်ခံကာ ဆိုင်းမင်းသား မောင်လှ ဟူ၍ ဆိုကာက၊ ကာဖြင့် ပျော်နေလေသည်။

နန်းတွင်းသူအဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည်၊ သမီးငယ် မလွေလှိုင်ကို အဆိုတွင်သာ သင်ကြားထားသည် မဟုတ်၊ နန်းတွင်းသို့ရာ ယိုးဒယား အက၊ ကိုလည်း ကောင်းစွာ သင်ကြားထားပြီးဖြစ်၍ တနေ့တွင် အကိုများ၏ဆိုင်းတွင် တပင်တိုင်အက၊ တွဲကာမြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ပွဲထုတ်ရန် ရည်မှန်းပြီးဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍သာ ယခုလိုအချိန်ကာလတွင် အရှင်နှစ်ပါးရှိနေပါမူ၊ မိမိရရှိထားသော နေမျိုး ကျော်စွာခေါင် တည်းဟူသော ဘွဲ့မျိုးကို သားကြီး မောင်စိမ့် သားငယ် မောင်လေး တို့သည်သာ အမှန်ဆက်ခံ နိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်တွင် ကိုယ် ဘုရင်ကိုယ် အရှင်မရှိတော့ပြီဖြစ်၍ သည်ဘွဲ့မျိုးကိုကား အဘယ်သူထံမှ ရနိုင်ပါအံ့နည်းဟူ ရွာစားကြီး ဆရာဖေ သည် တွေးမိတိုင်း ဆွေးစေတော့သည်။

ရှေးခေတ်အခါက မိမိမှာ ဆီဆုံဆယ် ရွာကရရှိသည့် အခွန်အခ ကြေးငွေများနှင့် အရှင်နှစ်ပါး ပေးတော်မူသည့် ဆုတော်လတ်တော်များနှင့်ပင် စားနိုင် သောက်နိုင်သည့်ပြင်၊ ပိုပိုရှန်ရှန်ရှိကာ နေထိုင်ခဲ့သော်လည်း၊ အရှင်နှစ်ပါး ပါတော်မူပြီးနောက်၊ ခုနစ်နှစ်အတွင်းမှာ ဆိုင်းငှားရှိမှသာ ဝင်ငွေရရှိသည့်အတွက်ရှေးကကဲ့သို့ ငွေကြေး မချောင်လည်ပဲ ကြပ်တီးနေသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ တခါတရံ သားနှစ်ယောက်ကိုပင် ဘုရားပွဲများ၌ ခြေခေါက်လိုက်၍ တီးမှုတ်စေပြီးစားရေးသောက်ရေးကို ဖြေရှင်းနေခဲ့ရသော အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်နေရသည်။

ယခုအချိန်မှစ၍ သားနှစ် ယောက် အား ဆိုင်းအဖွဲ့ တည်ထောင်ပေးပြီးဖြစ်၍ အဆင်ပြေ ကောင်းသည်ဟု မြော်မုန်းကားနေသည်သာ -

x x x

သီပေါဘုရင် မင်းမြတ် လက်ထက် ဘော်က နန်းတော်တွင် ကပြစဉ်ပြည်စောင်းဇာတ်ခင်း၍ အောက်ပြည် ရန်ကုန်မြို့သို့ထွက်ပြေးသူသဘင်သည် ဦးမိုင်းသည်ပါတော်မူပြီးနောက် ခုနစ်နှစ်ခန့် အကြာတွင် မန္တလေးမြို့သို့ ခေတ္တ ပြန်လာလေသည်။

သဘင်သည် ဦးမိုင်း သည် မန္တလေးမြို့ ရောက်နေခိုက်တွင် ရွာစားကြီးဆရာဖေထံသို့ဝင်ရောက်နှုတ်ဆက်ရင်း၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ဘုရားပူးလိုက်ရန် အကြိမ်ကြိမ် ဖိတ်ခေါ်နေလေသည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေသည်၊ သားများ၏ဆိုင်းအဖွဲ့ မှာလည်း ပွဲပါးသောလဖြစ်၍ ဦးမိုင်း ကလည်းအတန်တန်ဖိတ်ခေါ်နေသဖြင့် “ဝိန်ချယ်ညီးလင်းရောင်နွယ်” အစချီ ဖြဝတီမင်းကြီး သီကုံးရေးသားခဲ့သည့် ရှေးမွန်သီချင်းကြီးကို လည်ကောင်း၊ “လေးမွန်တိ၊ မွန်စ၊ မွန်ည” အစချီ ရွှေတိဂုံ ဝေတီတော်စောင့် နတ်ကြီးများ၏ မှန်သာချင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တွေ့လေ့လာရန်နှင့် အောက်ပြည် ဘုရားပုထိုးများပူးမျှော် ကန်တော့ရန်အတွက် သဘင်သည် ဦးမိုင်းနှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့သို့လိုက်ပါသွားလေသည်။

ဆိုင်းဆရာလေး မောင်ဝိမ့်နှင့်မောင်လေး တို့သည်၊ ဖခင်ကြီး ရန်ကုန်မြို့သို့သွားနေခိုက်၊ မိခင်ဖြစ်သူနှင့် နှမလေးများကို ဆိုင်းပညာဖြင့် လုပ်ကျွေးသမ္မုပုဂ္ဂကာနေကြလေသည်။

x x x

ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတောင်တန်းလမ်းတွင် နေထိုင်သည့် မန္တလေးဆောင်သည် ဦးမိုင်းဘို့၏ မိသားစုနေအိမ်သည် အောက်ပြည်အောက်ရွာများမှဆိုင်းပညာရှင်များ၊ အငြိမ့်ပညာရှင်များ၊ ဇာတ်ပညာရှင်များ၊ ရုပ်စုံပညာရှင်များနှင့် ဂီတသုခုမအနုပညာ လော့လော့သားတို့ တွေ့ဆုံရာသဘင်ဂေဟာပင်တည်း။

မန္တလေးမြို့တော်မှ နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်းတော်တီး ဆရာဖေ ရန်ကုန်မြို့သို့ ဘုရားပူး လိုက်ပါလာကြောင်း သတင်းကြားသိရသူ ဂီတသုခုမ အနုသဘင် ပညာသည်အပေါင်းတို့သည် လာရောက်နှုတ်ဆက်ကြ၍ နန်းတွင်း ရှေးရာဆောင်မှုကို ရသမျှပညာကို ခံယူကြလေသည်။

အောက်ပြည်တွင် မြေဝိုင်းအနိမ့်သဘင် နာမည်ကြီး မင်းသားဖေ၊ ဦးစံဒွန်းသည် သားငယ်ဆယ်နှစ်ရွယ် မောင်သိုက် ခေါ်တာ ရွာစားကြီး ဆရာဖေထံသို့လာရောက်နှုတ်ဆက်သည့် သဘင်ပညာသည်များတွင် ပါဝင်လေသည်။

မြန်မာစာပေပညာရှင်များ သည်လည်း နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်တီး ဆရာဖေအား ခြင်္သေ့၍ ဗဟုသုတရှာဖွေရန်အတွက်လာရောက်နှုတ်ဆက်သည့်အကြောင်း သတင်းကြားရလေသည်။

ရွာစားကြီး ဆရာဖေရန်ကုန်မြို့သို့ ဘုရားလာဖူးခိုက် လာရောက်နှုတ်ဆက်ခြင်း၊ ကန်တော့ခြင်းပြုသည့် သဘင်ပညာသည်အပေါင်းတို့အနက်မှ နောင်အကျိုးဘူးမည့် သူကား မြေဝိုင်းမင်းသား ပလ္လိ ဦးစံဒွန်း၏သား မောင်သိုက် (နောင်ဂရိတ်ဦးဖိုးဝိန် ခြင်္သေ့သူ) ပင်တည်း။

ရန်ကုန်မြို့သို့ ရွာစားကြီး ဆရာဖေသည် ဘုရားဖူး ဆိုသော်လည်း မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ နေ့ကိုရက်စား၍ လပင်အတော်ကြာနေလေပြီ။ မိမိ၏ ဇနီးသား သမီးကိုလည်း ယခုကဲ့သို့ တကြိမ်တခါမျှ မခွဲ မခွာ ဘူးသည်က တကြောင်း၊ ရတနာဂီရိစံမြန်းနေတော်မူသည့် ကျေးဇူးရှင်ဘုရင် သီပေါမင်း တရားကြီးနှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့ သတင်းစကား ကြားရသည်မှာလည်း စိတ်မချမ်းမြေ့ စရာဖြစ်သည်နှင့် မန္တလေး သို့ ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

သဘင်သည် ဦးမှိုင်းသည် ရွာစားကြီး ဆရာဖေ မိမိအိမ်သို့ လာရောက်နေသည်မှစ၍ အောက်ပြည်အောက်ရွာမှ ဂီတသုခုမ အနုပညာရှင်များအား တွေ့ဆုံကာ ပညာ ဖလှယ် လိုက်ရသည့် အတွက် အထူးကျေးဇူးကြီးလှသဖြင့် နောင်ရွာစားကြီး ဆရာဖေ ၏ သားများကို ရန်ကုန်လွတ်ရန်နှင့် ပုသိမ်မြို့မှ မြေပိုင်းမင်းသား ပလ္လိ ဦးစံခွန်း၏သား မောင်သိုက်ကိုလည်း မန္တလေးမြို့သို့ပို့၍ မထွေးလေးစသည် မင်းသမီးများထံနှင့် မင်းသား ဦးဖိုးကွန်းထံ ပညာသင် အပ်ရန်ဆက်သွယ်ပေးပါမည့်အကြောင်း မေတ္တာရပ်ခံ ကာ ရွာစားကြီး ဆရာဖေ မန္တလေးအပြန်တွင် လိုလေသေး မရှိ အောင် ပြုစုလိုက်လေသည်။

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဆရာဖေ သည် ရန်ကုန်မြို့မှ မကြာရက်အတွင်း မန္တလေးသို့ ပြန်လည် ထွက်ခွာခဲ့ လေပြီ။

အထက်အောက် ဂီတသုခုမအနုပညာရှင်များသည် ပညာကို တဦးထံမှတဦး ရယူကြရ၍ ရွာစားကြီး ဆရာဖေ ရန်ကုန်မြို့သို့

ဘုရားဖူးလိုက်ပါလာဘူးကြောင်း မြန်မာစာပေ ပညာရှိ မော်ပီ ဆရာသိန်းက မှတ်တမ်းတင်ထားလေသည်။

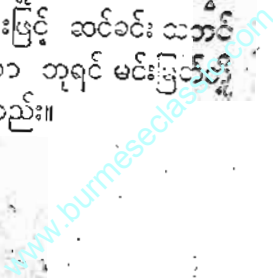
(ဤအကြောင်းထုပ္ပများသည်ကား တကယ့်ဖြစ်ရပ်ပေတည်း။)

* * *

ဆင်ခင်းကြီး

ပြောင်ပြောင်ပြောင် နာဂီနီ၊ စွယ်စွယ်စွယ်စွယ်ရောင်ရှိနီ၊ (ရဲဘုန်းပန်း၊ ပွဲလုံးလမ်း၊ မှန်နန်းညွှန်ဘုမိနီ) ။ (ရွှေ ဥတိန်စက် ရှိန်ပေနှင်း၊ ဘယ်ဘယ်ရန် တိုက် လှန် ဝေး ရှင်း) ။ (လကျောခွင် ညွတ်တင်စွယ်ရင်း၊ ဟံသံ မြေယံသောင်းလုံးချင်း) ။ (လေးကျွန်းစကြာ၊ လက်လက်ကျာလှည့်ပါလို့၊ လိုလိုတော်ပြည့်ပါတို၊ အောင် ပဲ့တော်ခံ၊ ဩဘာသံကြူကြူနှင့်၊ နတ်လူသံ၊ ငြိမ့်ညောင်း အောင်၊ သောင်းမြေမြင့်ပေါ်မှာကိုလေ၊ မဟာ အမရ ရွှေနန်းပေါ်) ။ (သက်တော်ရာကျော်ရှည်မည်ရေး၊ ဘုန်းဘုန်းတော်ထွန်းပါလို့၊ ကျွန်းဇမ္ဗူမြေ၊ ခွန်ယူလေ ပိုင်သိမ်း၊ ငြိမ်းရေသို့၊ အေးတယ်ကိုလေး။

သည် ဆင်ခင်းကြီးသီချင်းကြီးဆိုကာ တီးကစားဖြင့် မြန်မာ့ နယ်ယဉ်ကျေးမှုဖော်ထုတ်၍ 'ဆင်' ကဖြင့် ဘုရားပဲ့တော်များ နှင့် သွေခံဖျော်ငြေကြလေသည်။ သည်ဆင်ခင်း မြင်းခင်းများ သည် လမြတ်ပြာသို့ဘွင် မြန်မာဘုရင်မင်းတို့ အဆက်ဆက်ဘွင် ဆိုက်ဆင်များကို သွေးပူလေ့ကျင့်စေခြင်းဖြင့် ဆင်ခင်း သဘင် မြင်းခင်းသဘင်ပဲ့တော်ဟူ၍ ကျင်းပကာ ဘုရင် မင်းမြတ်တို့ အား ကန်တော့သည့် ပြာသိုလရာသီပေတည်း။

ယခုအချိန်တွင်ကားမြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုထိန်းသိမ်းရေးအတွက် ဆင်ခင်းကပွဲသဘင် ကျင်းပရာတွင် ပါဝင်၍ ဆိုကာ တီးကားနား သောတဆင်ကြရန် တီးလုံးတိုက်နေကြသော ဆိုင်းဆရာမောင်စိမ့် နှင့် လက်ထောက် မောင်လေး၊ အဆိုတော် မသီ၊ မငွေလှိုင် တို့၏အိမ်မှ တေးဂီတသံပင် ဖြစ်လေသည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေသည် မိမိ၏ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးကို ရန်ကုန်မြို့အပြန်တွင် တန့်တသေ သိမ်းဆည်းထားလိုက်သည်။ မိမိကိုယ်တိုင် စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးနှင့်အတူ တခန်းရပ်၍ သားကြီး မောင်စိမ့်၊ သားငယ် မောင်လေးတို့အား အိမ်မှပင် ပညာ သင်ပေးကာနေလေသည်။

ရန်ကုန်မြို့သို့ ဘုရားဖူးလိုက်သွားစဉ်က ခင်မင်ခွဲရသော မြေ ဝိုင်းမင်းသား ပလ္လိဦးစံဒွန်း၏သားဖြစ်သူ မောင်သိုက်သည်ပင် လျှင် မန္တလေးသို့ အနုသဘင်ပညာရင်နို့ သောက်စို့ရန် လာ ရောက်၍ နေလေပြီ။

ဆိုင်းဆရာ မောင်စိမ့်၊ မောင်လေးနှင့် မင်းသားကိုရင်ကြီးလှ တို့သည် အောက်ပြည်မှ မြေဝိုင်းမင်းသား မောင်သိုက်ကို ခင်မင် စွာပေါင်းသင်းမိကြလေပြီ။ မင်းသားပေါက်စ ကို ရင်ကြီးလှ သည် သူ့ထက်ရုပ်ချော၍ အသံကောင်းသော မင်းသားမောင် သိုက်ကို အားကျမခံ အဆိုအက လေ့ကျင့်လျက် နေ သည် ကို ဆိုင်းဆရာ မောင်လေးမြင်မိသည်တွင် အတော် ကြေ နပ် လေ သည်။ သို့သော်လည်း မောင်သိုက်အား ကိုရင်ကြီးလှ မ လိုက် နိုင်ပေ။

ကိုရင်ကြီးလှသည် မိမိဘယ်သို့ပင် ကြီးစားသော်လည်း မင်း သားမောင်သိုက်အား မလိုက်နိုင်သဖြင့် စိတ်အားလျော့ကာ နေ ပြန်သည်။ ဆိုင်းဆရာ မောင်လေးက ထိုကဲ့သို့ စိတ်အားငယ် နေသော ကိုရင်ကြီးလှအား အမျိုးမျိုးအားပေးကာစိတ်ဓာတ်ကို မြှင့်တင်ပေးလေ့ ရှိသည်။

ဆိုင်းဆရာ မောင်လေး၏စိတ်နေသဘောထားကို မင်းသား ကိုရင်ကြီးလှ ကောင်းစွာသိသလို ကိုရင်ကြီးလှ၏ စိတ်သဘော ထားကိုလည်း ဆိုင်းဆရာမောင်လေးက သိကြသည်သာ။

x + x

သီပေါဘုရင်မင်းမြတ် ပါတော်မူပြီးနောက် ရတနာပုံသဘင် ခေတ်သည် တခေတ်ဆန်း၍လာခဲ့လေပြီ။ မင်းသမီး မယင်းတော် ဆောင်ခိုးတို့၏ ကျော်ကြားမှုမျိုးသည် မင်းသမီး မ ထွေး လေး ထို့ ရနေကြလေပြီ။ ဆိုင်း အ ဖွဲ့ ဆို လျှင်လည်း မောင် စိမ့် နှင့် မောင်လေးတို့နာမည်တက်စပြုနေလေပြီ။

ရွာစားကြီးဆရာဖေသည် သားကြီးမောင်စိမ့် နာမည်ကျော် ကြားလာသည့်အခါ သားငယ်မောင်လေးအား ဆိုင်းတဖွဲ့ သီး ခြား တည်ထောင်ပေးလေသည်။ သားကြီးသားငယ်များ ကိုယ် ဆိုင်းနှင့်ကိုယ် အသီးသီးဖြစ်လာကြပြီးနောက် မိမိတို့သင်ယူ ရ ထားသည့်ပညာများကိုကိုယ်စွမ်းရှိသလိုအသုံးပြုကြရန် ပညာပေး ၍ ဖခင်ကြီးမှာကြားလိုက်တော့၏။

ဆိုင်းဆရာ မောင်လေး၏ ဆိုင်းအဖွဲ့တွင် နှမငယ် မငွေလှိုင် ကို မိခင်ဖြစ်သူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည် မင်းသမီးယိုးဝ သားမငွေလှိုင်ဟူ၍အမည်ပေးကားအင်အား ဖြည့်ပေးလိုက်သည်။

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစားဆရာဖေသည် အသက်အရွယ်ရလာပြီဖြစ်သည့်အတိုင်း သင်္ခါရ သဘောကို အမြဲတစေ ရှေ့ရှုကာနေလေသည်။ မိမိနှင့်အလွန်ခင်ခဲကြသော မိမိနှင့်နာမည်တူ မျိုးချစ်စာဆိုတော်ကြီးအချုပ်တန်းဆရာဖေသည် ရှမ်းပြည်ရှမ်းရွာတွင် ကွယ်လွန်ရှာလေပြီ။ နာခံတော်မင်း ဝေါမူးကြီးဦးခြုံသည်လည်း မကြာမီအချိန်ကပင် သင်္ခါရ သဘော လိုက်လျောသွားရရှာလေပြီ။

ဤကာယေ အရိုးစု၊ ပိုးအတုရှစ်ဆယ်၊ ဆိုးသမုညစ် တွယ်၊ ချစ်စဖွယ် မကောင်း၊ တနေ့ထက် တနေ့ အို၊ တရွှေ့ ရွှေ့ ကို၊ တောမျောက်အလောင်း။ ။

သေမင်းက မညာယူလျှင်၊ ခန္ဓာမူရုပ်ဟောင်း၊ မကြာ သူပုတ်လှောင်းလို့၊ တုတ်ခနောင်းသဖွယ်၊ ချစ် တဲ့ သူ ကွေ့ကွင်း၊ သေမင်းကခဲပါလိမ့်မယ်။ ။

မျက်နှာယုတ် လက်အုပ်ကွယ်သည်၊ စက် ဆုပ် ဖွယ် ရှောင်ရှားလို့၊ နောင်များကဲ့ပမာ၊ ဝေး ကာ မယ် ခွါ၊ တရားနှင့်အသာရှာလျှင်၊ အလကားဟာ ကောင် ပုတ် ပလေး။ ။

စသည်ကိုရေးသားသိကုံးသည့် စာဆိုတော်ဦးပညာသည်လည်း လူလောကတွင်းမှ မပြန်လမ်းသို့လိုက်ပါရချေပြီ။ မိမိ သည်လည်း ထိုသူများကဲ့သို့ တနေ့နေ့တွင် မပြန်လမ်း လိုက်ရမည်သာတည်း ဟူ၍ ရွာစားကြီး ဆရာဖေသည် သင်္ခါရသဘောကို မလွတ်နေ လေသည်သာ-

x x x

စမ်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည် သားသမီးကို ချစ်သားထားခဲ့သော စောင်း၊ တူရိ ယာ ပစ္စည်း များ နှင့် အမည်များကိုအခါမလင့်ပြောကြားပညာပေးလေသည်။ သားသမီးများကလည်း မိခင်ဖခင်တို့ပေးသမျှပညာကို နား ကျ လိုက်နာခံယူကြလေသည်သာ-

အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးသည် စောင်းအမည်ကိုစတင်ကာ ကြားသည်မှာ အလွန်မှတ်သားသင့်လေသည်။ မိခင်ဖြစ်သူ သားတို့ သမီးတို့မှတ်သားကြရမည်၊ စောင်းအမည် ၅- မျိုး ဖြစ်သည်မှာ-

စောင်းအမည်က ဘုရားအလောင်း ဂုတ္တိလစောင်းဖြစ် သည်။ မေ့ကိတကိုသာ စောင်းကြိုး ၇- ကြိုးတပ်၍တီး သည်။

စောင်းအမည်က ပဉ္စသိခံနတ်မင်းတီး၍ ပဉ္စသိခံနတ် စောင်းဟူ၍မှတ်သားကြသည်။ ထိုစောင်းအမည်ကိုပင် ဗေလုဝစောင်းဟူ၍ မှတ်သားကြသည်။ စောင်း ကြိုး ၇ ကြိုးတပ်၍ နတ်ဘုံ နတ်နန်း များတွင်သာ တီး ကြောင်းစာပေကျမ်းဂံ များ၌ ဖတ်ရှုရပေသည်။

စောင်းအမည်က ကုသမင်းစောင်းဖြစ်သည်။ စောင်း ကြိုး ၇ ကြိုးတတ်၍ အချစ်ရေးကို ဖွံ့နွံကာတီးသည်။ စောင်းအမည်က ဥတေနမင်း စောင်း ဖြစ်သည်။ စောင်းကြိုး ၃-ကြိုးသာတပ်၍ တီးသည်။ စောင်းတီး လိုက်သည့်အခါများတွင် တောတွင်းမှဆင် တိရစ္ဆာန် များလာရောက်ကန်တော့ကြသည်။

ပဉ္စမ စောင်းအမည်က ဗေလုံဝ စောင်းဖြစ်သည်။ ဗေလုံဝ ပွင့်တော်မူရာအရပ်မှ ခရီးသုံးတိုင် အကွာအဝေး တရားဓမ္မ ဂီတကိုသာတီးသည့် စောင်းဆရာ တစ်ပါး ရှိသည်။ စောင်းဆရာ နေထိုင်ရာ ဗေလုံဝ အမည် ရွာကို အစွဲပြု၍ 'ဗေလုံဝ' စောင်းဟူ၍ လည်းရှိသည်။ သည်စောင်းအမည်များက အလွန်ရှေးကျသည်။ ယခု ပြောသည့် စောင်းအမည် ၅မျိုးအပြင် မြန်မာ ဘုရင် မင်းမြတ်စွာ အဆက်ဆက်မှာ နန်းတွင်းသုံး စောင်းအမည် ၄မျိုးရှိသေးသည် မှတ်ယူကြ သားတို့....

ပထမ စောင်းအမည်က ဇီဝဦးစောင်းတော်။ ဒုတိယ စောင်းအမည်က သန်းခေါင်မောင်း စောင်းတော်။ တတိယ စောင်းအမည်က သန်းခေါင်ကြိုး စောင်းတော်။ စတုတ္ထ စောင်းအမည်က သရက္ခန် စောင်းတော်။

ဟူ၍အမည် ၄ မျိုး ရှိသည်။ နန်းသုံးစောင်းတော်များကို မှန်စီရွှေချုပ်လုပ်၍ မင်းမှုကို များတွင်သာ တီးကြရသည်။ အရပ်သုံး စောင်း ဆိုသည်မှာ သစ်စေးသားရိုးနှင့် အနီရောင် အနက်ရောင် ရိုးရိုးသာ ပြုလုပ် တီးကြရသည်။

ယခုခေတ် ရုပ်စုံစင်တော်နှင့် ဇာတ်သဘင် အဖွဲ့များတွင် ရေငံပိုင် ဦးရှင်ကြီး အထူးပွဲတွဲကို နောက်ပိုင်းဇာတ်အဖြစ် ကြားကြသည်။ ဦးရှင်ကြီးဇာတ်ကသည်အခါ မိန်းမလှကျန်းသူများက မောင်ရှင်၏ စောင်းလက်သံကို ကြားသည့်အချိန်တွင် စိတ်ပေး ရှင် သာယာလာပြီး ကကြသည်။ သည့်နောက် မောင်ရှင်

ဘဝမှ နတ်ဘဝသို့ လိပ်ပြာ ပြောင်းယူသွားသည့် အခါတွင် ချစ်ပျော်ခြင်းကို တီးကာ ကကြသည်။ နောင် တခေတ်တွင် နှင်းကြီးစောင်းဟူ၍ အမည်တိုးလာနိုင်သည်။ ဂီတသူခုမပညာ သည်မှာ အခြေအမြစ်ကို လိုက်နိုင်မှ အနှစ်ကို တွေ့ရသည်။ နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးက ပညာပေးပြောဆို နောက် ရွာစားကြီး ဆရာဗေသည် ပတ်ဆိုင်း ဟူသော အပါဟာရကို ထပ်မံရှင်းလင်း၍ သားသမီးတို့အား ပညာပေး ပြောကြားသည်။

ထားချက်။ ။ ယခုခေတ်တွင် စောင်းကြိုး ၁၆ မျိုးတပ်၍ တီးနေကြလေပြီ။ ထို့ပြင် စောင်းကြိုးကို မယ်ဒလင်၊ ဘင်ချို၊ တရော ကဲ့သို့ လက်လှဲ့ (ကီး) သော့ဖြင့်တပ်၍ သုံးနေ ကြပေပြီ။

ပတ်ဆိုင်းဝေါဟာရ

ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကို ပတ်ဆိုင်း ဟူ၍ မင်းတရား တပင်ရွှေထီး တက်ထက်တော်ကစပြီး အခေါ်စတင်ခဲ့ကြောင်း၊ ရာဇဝင်မှာ သည်။ စလင်းမြို့စား စည်သူကျော်ထင်သည် စလင်းမြို့ကို မြို့စီး ပြီးတင်၍ မင်းတရားရွှေထီးကို ခုခံတိုက်ခိုက်သည်။ မင်းတရား ရွှေထီး၏ ရဲမက်တော်များ စလင်းမြို့ကို ဝိုင်းရံ ထားချိန်တွင် စည်သူ သည်အခါမှာ တူရိယာသံများကို မင်းတရား ရွှေထီး ကြားတော်မူရာ သာယာငြိမ်ငြော့စီးလှသဖြင့် မည်သည့် အသံ တွင် မေးတော်မူရာ၊ မှူးတော် မတ်တော်တို့က ပတ်ဆိုင်းတီး

သော အသံ ဖြစ်ကြောင်းကို တင်လျှောက်သည်။ မင်းထံ ရွှေထီးက စလင်းကို အောင်တော်မူလျှင် ဤပတ်ဆိုင်တံ များကို လက်မလွန်စေနှင့် ရအောင်ရှာ၍ ဆက်ရန် အမိန့်ပေးသည်။ ဤအဆိုအမိန့်အရ ရာဇဝင်များတွင် ပတ်ဆိုင်တံ ဟူသော ဝေါဟာရ စကား အသုံးအနှုန်းကိုတွေ့ကြရသည်ဟု ရှာစား ဆရာဖေက သားသမီးများ ပြောပြလေသည်။

နောက် ဆိုင်းတော်နှင့် အရပ်သုံးဆိုင် ပြင်ဆင် ခြားနား ပြောကာ ပြပြန်သည်။ နန်းသုံးဆိုင်ဟူသည် မှန်စီထား ဆိုင်းများသာဖြစ်သည်။ မှန်ရောင်အသွေး ခွဲခြား စီချယ် ထားသလို လက်ဝဲ ဆိုင်းဝိုင်းတော်၊ လက်ျာဆိုင်းဝိုင်းတော် ခွဲခြားထားသည်။ ဆိုင်းခွဲခြားပုံ တခုစီခွဲခြားပြောပြမည် မှတ်ကြ သားတို့...

စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော် အပြင်အဆင်ကို သားတို့ မြင်နေသည့် တိုင်းပင်၊ မှန်အဖြူသန့်သန့်ကို အချပ်ကြီးကြီးဖြတ်ပြီး ရွှေအောင် အနားကွတ်၍ ဆိုင်းဝိုင်းခွင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုင်းဝိုင်းတော်နှင့်အတူ ကြေးကိုလည်း အဝိုင်းအဝန်းပြုလုပ်ရသည်။ ကြေးဝမ်း ပတ်တဝန်းလို့ ခေါ်ကြရသည်။ ဖေဖေ၏ သည်ဆိုင်းတော်သည် မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ လက်ထက်တော်က ထုတ်သည့် စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးဖြစ်သည်။

စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်နှင့် ဆိုင်းတော်တီးများသည် ဘုရင်မြတ်တို့၏ သဘင်ပွဲ ကျင်းပရာမှတစ်ပါး အခြားပွဲသဘင်များတွင် ပါဝင်တီးမှုတ်ခြင်းမပြုရပေ။ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကို လက်ျာဆိုင်း

ဟူ၍ အမည်တော်ပေးထားသည်။ သိုင်း၊ အလံငယ်နှင့် ဖန်ပန်းတိုင်များ တပ်ဆင်ခွင့်ရသည်။

မြဆိုင်းဝိုင်းတော်ဆိုသည်မှာ မှန်အစိမ်းရောင်သန့်သန့် စီထားသည်။ အိမ်ရှေ့ မင်း၏ ဆိုင်းတော်ဖြစ်သည်။

ပတ္တမြားဆိုင်းတော်ဆိုသည်မှာ မှန်အနီရောင်သန့်သန့် စီထားသည်။ များတော်မတ်တော်များသာ အသုံးပြုရသောဆိုင်းတော် ဖြစ်သည်။

နဝရတ်ဆိုင်းတော်ဆိုသည်မှာ မှန်ရောင်စုံစီထားသော ဆိုင်းဖြစ်သည်။ ထိုဆိုင်းတော်ကို အမှုတော်ထမ်းအကြီးအကဲများအသုံးပြုရလေသည်။

ရွှေရောင်ချိုထားသည့် ရွှေဆိုင်းတော်နှင့် ငွေရောင် ချိုထားသည့် ငွေဆိုင်းတော်များကို နန်းတွင်းဇာတ်အငြိမ့်ရုပ်စုံ သဘင်များတွင်သာ အသုံးပြုကြရသည်။

အရပ်သုံး ဆိုင်းများသည် သစ်စေးသားရိုးများနှင့် ဟသံပြဒါးဖြင့် ပြုလုပ်သော အနီရောင်ဆိုင်းများသာဖြစ်သည်။

ဆိုင်းတော်များနှင့် မင်္ဂလာအရုပ်တော်

ဆိုင်းတော်များတပ်ဆင်ရန်အတွက် တိုးကောင် ရုပ်ထုပ်၊ အောင်းကောင်ရုပ်ထုပ်၊ ဥဒေါင်းရုပ်ထုပ်၊ ကိန္နရာရုပ်ထုပ် များကို ထုလုပ်ပြီး သစ်စေးသားရိုးမှန်စီရွှေချကာ တိုက်တော်တွင်ထားရှိသည်။ မင်းခမ်း မင်းနားရှိမှသာလျှင် ထုတ်ယူတပ်ဆင်ကြရသည်။ သည်ကဲ့သို့သော အကြောင်းများကို ရှာစားကြီး ဆရာဖေသည် သားသမီးတို့အား ပြောကြားမြဲပင်ဖြစ်၏။

ရှေးခေတ်မင်းသုံး အရပ်သုံးဆိုင်းများ အပြင်အဆင်ကို ပြော

ကြားပြီးနောက် ယခုခေတ်တွင် သားမောင်တို့ တီးမှုတ်ကြရမည့် ဆိုင်းပညာဘင်သည် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ တပားတည်းသော ဘုရင် အသုံးတော်ခံမျှသာ တီးမှုတ်ရမည့် စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်မျိုးမဟုတ် တော့ပြီ။ ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း နယ်ချဲ့ကုလားဖြူတို့လက် ပါ တော်မူသွားပြီဖြစ်၍ ကိုယ့်အမျိုးသားများက အားပေး မြှောက် ဇားရမည့်ဆိုင်း ဖြစ်လာ၍ သောတာလင်္ကာရ သက်သက်တွင်မက ဝစနာလင်္ကာရကိုလည်း တတ်မြောက်အောင် သင်ကြားကြရမည် သားမောင်တို့....

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်းတော်တီး ဆရာဖေသည် ဆိုင်းအတီးပညာသာမက ဆိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်ရာ သက်ဆိုင်ကြောင်းပညာဟူသမျှကို မှတ်ယူကြရန် အချိန်ရခိုက် လုံးလစိုက်၍ ပညာအမွေပေးခဲ့သည်သာ....

ဆိုင်းဆရာမောင်စိမ့်သည် သူ၏ဖခင်နှင့် ရွှေနန်း ရွှေအိမ်သို့ ဘုရင်မင်းမြတ်ရှိစဉ်ကပင် အကြိမ်ကြိမ်လိုက်၍ ဆိုင်းပညာကိုရယူ ထားသူဖြစ်၍ သူ၏နားနှင့်လက်တို့သည် မင်းကြိုက်၊ စိုးကြိုက်ကို သာ စွဲမြဲကာ နဝင်ချို၍ သာယာနေလေသည်။ နန်းတွင်း ရုပ်စုံ စင်တော်ကြီး ဆိုင်းအဖွဲ့များတွင် ပါဝင်ကူညီခဲ့ခြင်း၊ နန်းတွင်း ဇာတ်သဘင်များတွင် ပါဝင်တီးစေခဲ့ခြင်းတို့အတွက် မောင်စိမ့်၏ စိတ်တွင် အပြင်တီးခြင်းထက် အတွင်းတော်တီး အယဉ်ပေါ် အနု ငိတ်လိုသည့် အတီးမျိုးကိုသာ အားသန်သူဖြစ်သည်။ ဆိုင်းဆရာ မောင်စိမ့်သည် နာမည်နှင့်လိုက်အောင် သောတရှင်တို့နားတွင် တင်မိမ့်စွဲမက်လောက်အောင် တီးနိုင်စွမ်းရှိလေသည်။

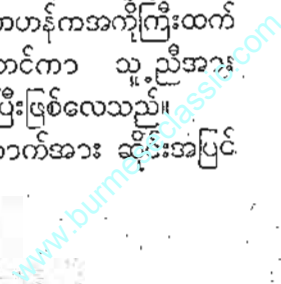
ဆိုင်းဆရာ မောင်လေးသည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါကပင် ကိုရင်

ပြီးလှနှင့် နန်းတော်အတွင်းသို့ သီပေါဘုရင်မင်းမြတ် ပါတော် မူသွားပြီးနောက် ပုန်းတလုပ် ရေကန်ရေချိုးသွားသည့်အခါ များ တင် ကုလားဖြူစစ်တပ်သားများ စွန့်ပစ်ထားသည့် သံဘူးခွံ များ သို့ ကိုရင်ကြီးလှက ကောက်ယူပေးသောအခါ အကြီး အငယ် စီ ဆိုကာ ဆိုင်းဝိုင်းပုံ သဏ္ဍာန်ပြုလုပ်၍ ပုန်းတလုပ် ရေကန်အနီး ဆိုင်ကာ လက်ဖြင့်သံဘူးခွံ များတီးသောအခါများတွင် မောင် လေးလက်အား ပြင်းထန်မှုအတွက် ပိန်ချိုင့်ကုန်သည်။ မောင်လေး ဆက်သည် အလွန်ပြင်း၍ အကျမှန်သဖြင့် သံဘူးခွံ များ ညီညာ ချောပိန်ချိုင့်ကုန်သည်။ ယခုမောင်လေး ဆိုင်းဆရာ ဖြစ်လာသည့် အချိန်တွင်လည်း ဗုံ သံများ သူတကာထက်မြည်သည်။ အသံထွက် ပေါ်လာသည်မှာလည်း သာယာ နာပျော်ဘွယ် ကောင်းသည်။ မောင်လေးအား ဗုံ ပေါက်ဆိုင်းဆရာဟူ၍ ပြောကြလေသည်။

ဆိုင်းဆရာညီနောင်သည် တမျိုးစီ ထုံးခြားသည်။ ကောင်း သည်။ သူတို့ညီနောင်သည် ဗလာဆိုင်း၊ ဇာတ်ဆိုင်း၊ ရုပ်သေး ဆိုင်း၊ အပြိမ့်ဆိုင်း မရွေး တီးနိုင်ကြသည်။ ငယ်သောသူသည် သက်အား၊ စိတ်အားရှိသည်မှာ အစဉ်အလာပင်တည်း။

မောင်လေးငယ်စဉ်က ဆိုင်းဝိုင်းထည်း ဟန်ပန်နှင့် ထိုင်နေ သော အမှုအရာကိုမြင်ရသူ အကိုကြီး မောင်စိမ့်က သူ့နမ မသီ အားခေါ်ကာပြု၍ “ညီလေးဆိုင်းဝိုင်းထဲကဟန်ကအကိုကြီးထက် သာသည်” ဟုနိမိတ်ဖတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ကြိုတင်ကာ သူ့ညီအား ဆိုင်းပ ရှုဖြစ်မည်ဟူ၍ အကဲခတ်ပြောခဲ့ပြီးဖြစ်လေသည်။

ရွာစားကြီးဆရာဖေသည် သားနှစ်ယောက်အား ဆိုင်းအပြင်

အဆင်ပြောကြားပြီးနောက် 'စိန်' ဟူသော အမည်ကို ဦးထိပ်ခြင်းအကြောင်းကို ဆက်၍ပြောကြားသည်မှာ...

သားတို့ မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ်သာလျှင် ချီးမြှင့် နိုင်တော်မူသည့် 'စိန်' အမည်တော်ကို ယခု မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ် ပါတော်မူသွားပြီဖြစ်၍ နောင်အချိန်တွင် 'စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်' ဟူ၍ ချီးမြှင့်မြှောက်စားမည့်သူ မရှိတော့ပေ။ သို့သော်လည်း ဆိုင်းပညာတတ်သူချွန်၍ မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ်တို့၏ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကို ရိုသေလေးစားမြတ်နိုးကြမည့် ဆိုင်းပညာရှင်မှန်လျှင် 'စိန်' အမည်ကို ဦးထိပ်ပန်ကာ မြန်မာ့ဆိုင်းပညာကို အမြတ်တနိုး ထိန်းသိမ်းပျိုးပျက် ထိုဆိုင်းပညာရှင်သည် 'စိန်' အမည်ကို ဦးထိပ်ပန်ခြင်းအတွက် နာဂိုဏ်းမှ လွတ်ငြိမ်းပါစေကြောင်း မောင်တို့ဖခင်ဘုရင်ထံ ခွင့်ပန်ဆုတောင်းထားပါသည်။ သားတို့လည်း ထိုကံတန်ဆောင် ဆိုင်းပညာပြည့်စုံ၍ ဖခင်းပြည်လူထုက ချီးမြှင့်သော အချိန်မှ 'စိန်' အမည်ကို ဦးထိပ်ပန်နိုင်ကြလေပြီ။

ရှေးခေတ် ဆိုင်းပညာရှင် ကြီးချားသည် အလွန်တရာမှ အမြော်အမြင်ကြီးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြလေသည်။ မင်းသုံးစွဲဆိုင်၊ မြဆိုင်၊ ပတ္တမြားဆိုင်၊ နဂရဆိုင်၊ ရွှေဆိုင်၊ ငွေဆိုင်၊ ဟင်းအမည်များရှိခဲ့သော်ငြားလည်း မြန်မာဘုရင်မင်း အဆက်ဆက်တော်သုံးသည့် 'စိန်' ဆိုင်းဝိုင်းတော်အမည်ကိုသာလျှင် စွဲမြဲမငဲ့ယူကာ ဦးထိပ်ပန်ကြမည်မှာ လောကီသားဆိုင်းဆရာတို့၏သဘာဝ မျှတမှုပေတည်းဟူ၍ ခွင့်လွှတ်နိုင်ရန် ဆုတောင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသတည်း။

x x x

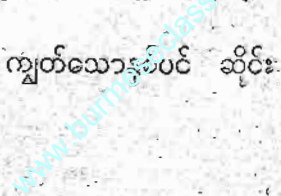
စိန် ဗေဒ ၁

ဆိုင်းဆရာမောင်လေးအမည်မှ အထက်အောက်ပြည့် တစ်ခွင်ခရီးဆန်သည့်အချိန်တွင် သူဆိုသည် တေးနိမိတ်၊ သူတီးသည့် ဆိုင်းဝိုင်းပုံ သံများက ပြည်သူတို့၏ အသံနှလုံး သိမ်း ကြွေး ၍ ဆွဲဆောင်နိုင်မှုကြောင့် ပြည်သူချစ်သော ဆိုင်းဆရာ ဖြစ်ရ လေပြီ။ ပြည်သူလူထုချစ်သည်နှင့် သည်ဆိုင်းဆရာသည် ထူးခြားသော ဝိသေသ နာမည်တခုခုကိုကား ရယူကြမြဲမှာအနုပညာသည်တို့၏ လောက 'စန်း' ပွင့်ချိန်ပေတည်း။

သူ့နိမိတ်ဖတ်တေးက ဗေဒါတို့။ သူ့နိမိတ်နှင့်သူ ဗေဒါမောင်လေးဟူ၍ ချစ်စနိုးခေါ် အောက်ပြည်က ခေါ်ကြသည်။ အထက်ပြည်ပြန်၍ ဆန်ခဲ့သောအချိန်ဝယ်၊ 'စိန်ဆိုင်းတော်တီးရွာစားကြီး ဆရာဖေ၏သားဖြစ်သည်။ 'စိန်ဗေဒါ' လို့ ဝဲခေါ်ကြမှ သဘင်မှာ အစဉ်အလာနှင့် ယဉ်ရာကျမည်။ အထက်ပြည်တခွင်က ဗေဒါကို စိန်ဆင့်ရန်လိုက်သည်။ သည်နာမည်ကို ပြည်သူလူထုက ပေးလိုက်သောအချိန်တွင် 'စိန်ဗေဒါ' ဟူ၍ အကျော် အမော် ဖြစ်လာလေသည်။

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးကို တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်သည့် ရှင်ဘုရင်ကချီးမြှင့်၍ ဖခင်ဆိုင်းဆရာ ဆရာဖေရယူခဲ့ရသည်။ သားဖြစ်သူ ဆိုင်းဆရာ မောင်လေးအား တိုင်းသူပြည်သားလူအများက 'စိန်ဗေဒါ' ဟူသည့် အမည် ထူးကိုပေးကြ၍ ရယူကြရသည်။ သားနှင့်အဖ အကျိုးပေးဖို့ ချွင်းကား ထူးခြားလှသည်။

သည်သား 'စိန်ဗေဒါ' မိခင်ဝမ်းမှ ကျွတ်သောနှစ်ပင် ဆိုင်း

ဆရာ၊ ဆရာဖေသည် စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော် အမှတ် (၁) တီးစေရန်နှင့် ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးနှင့် ဆီဆုံဆယ်ရွာစားခွင့်ရသည်။ သည်သားသည် ဆိုင်းပညာ ပါရမီနှင့် သူ့ အကျိုးပေးကား မိုးမဆုံး မြေမဆုံးအောင် နိမိတ်ကောင်းလှသည်။

‘စိန်’ အမည်ကို မြန်မာဘုရင် မင်းမြတ်တို့ မရှိသည့်နောက် ဆိုင်းပညာပြည့်စုံ၍ မြန်မာဆိုင်းကို အနားအညွတ်လေးစား ထိန်းသိမ်းမည့်သူများရယူနိုင်ကြပုံ၊ စေတနာ အမြဲတစေ ဆုတောင်းနေသော ရွာစားကြီး ဆရာဖေ၏ ဆုတောင်းကို တိုင်းသူ ပြည်သား ပြည်သူများက ပထမဆုံးအကြိမ် ဗေဒါကို ‘စိန်’ ဆင့်ကာ ဦးထိပ်ပန်ပေးလိုက်ခြင်းကို ကြားရချိန်ဝယ် ဝမ်းသာခြင်းအပြည့် ခံစားရသူကား ဖခင်ရွာစားကြီး ဆရာဖေ ပင်တည်း။

ဆိုင်းဆရာ မောင်လေးသည် ‘စိန်’ ဗေဒါ ဆိုင်းဆရာ နာမည်ထူး၍ ချီးမြှင့်ကြသည်နှင့်အညီ မိမိကိုယ်တိုင်ထူးလည်းထူးအောင် နေ့ညမလပ် အချိန်ရှိသမျှ လုံးလစိုက်၍ ကြေး၊ ကြိုး၊ သားရေ၊ လေ၊ လက်ခုပ် တူရိယာတခုမကြုံ ပညာကိုရှာဖွေဆည်းပူး၍ မွှေးသဖင် ကျေးဇူးရှင်၊ မွှေးသခံခင် ကျေးဇူးရှင်နှင့် အနန္တက ပါးတို့ကို ရိုသေလေးစားစွာဖြင့် တတ်သမျှပညာအားဖြင့် စုံဆယ်ဖြာ လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ကြောင်း ‘စိန်ဗေဒါ’ မြတ်ဘုရား တိုင်ဘည်လျက် သစ္စာပြုကာ ဆိုင်းလောကတွင် ရပ်တည်ကာနေလေသည်သာ ...

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၂ ခုနှစ် (၁၉၁၀ ခုနှစ်) တွင် မန္တလေး နန်းတော်မြို့ရိုးအတွင်း၌ အင်္ဂလိပ်ဘုရင်ခံ (ဆာဟာဘီ အက်

ဒင်မဆင်) ကြီးမှူး၍ နယ်ချဲ့လက်ပါးစေ နယ် ဘက် အရာရှိကြီးများနှင့် စစ်ဘက်အရာရှိကြီးများ ပါဝင်လျက် ၁၂၄၇ ခုနှစ်တွင် သီပေါမင်းတရားကြီးနှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့အား ဖမ်းဆီးရမိသည့် တောင်ဥယျာဉ်မြေနန်းတော် အဆောက် အဦ နေရာဟောင်း အင်္ဂလိပ်တို့ မှတ်တမ်းကျောက်တိုင်စစ်နိုင်အထိမ်းအမှတ် စိုက်ထူသည့်နေရာမြက်ခင်းပြင်ကို ဝိုင်းရံထားသည့် ပုန်းတလုပ် ချောက်အလယ်တွင် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ပြင်ဆင်၍ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်စုံလင်စွာဖြင့် စစ်နိုင်သူတို့၏ ပျော်ရွှင်ပွဲဆင်နွှဲကာ နေကြလေ၏။

ယင်းပျော်ပွဲကြီး၏ ဖိတ်ကြားစာအရကား ‘မန္တလေးမြို့တော်’ နှင့် ဘုရင်အား နန်းသိမ်း ၂၅ နှစ်မြောက် ငွေရတုသဘင် ပွဲတော်ကြီး အထိမ်းအမှတ်ပေတည်း။

ထို ၂၅ နှစ်မြောက် နယ်ချဲ့တို့၏ငွေရတုသဘင် အထိမ်းအမှတ် ပွဲတော်ကြီးကိုကား နယ်ချဲ့တို့သည် ပရိယာယ် မာယာ အသွယ် သွယ်ဖြင့် ဘုရင်နန်းကျမရှင်လမ်းသပ ဘဝင် မချမ်းမြ ချိန်တွင် သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်အား ရတနာဂီရိတွင် ဆောက်လုပ်ပြီးတိုက်သစ် တလုံးကို လက်ဆောင်တော်အဖြစ် အပ်နှင်းလိုက်လေသည်။

ပင်လယ်ကမ်းခြေအနီး တောင်ကုန်းပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားသော တိုက်သစ်ကြီးဆီမှ ပင်လယ်ပြင်သို့ ရှုမျှော်မိသော် လွန်စွာမှ လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာသော ရှုခင်းကို တွေ့မြင်ရသူတို့သည် အပူမာ်တံခံနှင့် တွေ့ထိကာ ပူဆွေးဘွယ်ရာ ပင်ဖြစ်စေသည်သာ...

ဝိဘာဂ ဝဂ္ဂတရား မကင်းကြရှာသော နန်းကျဘုရင် ၂၂ ပါးတို့သည် ငါ့မင်း ငါ့ချင်း ငါ့ထီး ငါ့နန်း ရွှေအိမ် ရွှေနန်းကဲ့သို့

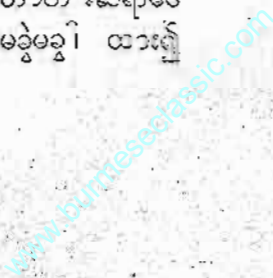
မထင်တယ် မခန့်ငြားသော်လည်း ဒင်းတို့လက်တွင်းမှောက်လိုက
မှောက်။ လှန်လိုကလှန်၊ မေးသည်ကိုယူ ထားရာနေရာသည့် ဘဝ
တွင် မချစ်သော်လည်း အောင့်ခါနန်းစေတော့သဘောပိုက်ကာ
လက်ဆောင်တော် တိုက်သစ်တလုံးကို မချင့်မရဲ လက်ခံတော်
မူလိုက်ရရှာလေသည်။

မန္တလေး ရတနာပုံ နေပြည်တော်ကြီးတွင် ထီးနန်းစိုးစံစဉ်
အချိန်တော်က သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီး တို့
သည် ဗုဒ္ဓဘိသေက မင်္ဂလာတော်တွင် စိန်ဆိုင်ခိုင်း တော်ကြီးမှ
နေမျိုးကျော်စွာ ခေါင်ဆီဆံဆယ်ရွာစားဆိုင်တော်တီးဆရာဖေ
နှင့် နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးတို့... ရွှေနားတော်
သွင်းသည့် ဘုန်းတော်ဖွဲ့ 'ရေမီးထိန်လျက်စိန်စကြာဟုန်' အစချီ
သီချင်းကြီး၏ ဆိုသံတီးသံများသည် ပင်လယ်ပြင်ဆီမှ တိုက်ခတ်
လာသော လေပြေလေညှင်းကလေးများနှင့်အတူ ပါရောင် လာ
သကဲ့သို့ ထင်မြင်လာခါ အရှင် ၂ ပါး ကြားရောင် မိကြပေ
လိမ့်မည်။

ဤအချိန် ဤအခါတွင် တိုက်သစ် မင်္ဂလာသဘင် ကျင်းပ
ရန်လည်း အရှင် ၂ ပါးတို့ ဆန္ဒပြုတော် မူကြလေသည်။ သည်
တိုက်သစ်တက် မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရာတွင်လည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ
သော ရတနာပုံ နေပြည်တော်မှ ဆရာတော် သံဃာ အရှင်မြတ်
အပေး ငါးတို့နှင့် အနုပညာသည်များ ပင်ဖိတ်လိုသည့် သည်
အကြောင်း သည်စိတ်တော်များအတွက် မိမိ၏ အပါးတော်ပြု
ဝန်ခံထောက် ဦးစံရွှေအားစီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်မန္တလေးမြို့တော်
ပြန်၍ လွှတ်လိုက်တော်မူသည်။

နေမျိုးကျော်စွာခေါင်ဘွဲ့ရ ဆီဆံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်ခိုင်းဝိုင်း
တော်တီးဆရာဖေသည် သူ၏ ကျေးဇူးတော်ရှင်သခင်၏ အမိန့်
ကို အခါမလပ် နာခံတော်မူ၍ ရွှေနားတော်မြတ် ဆက်
ဆောင်သည်မှာလည်း အကြိမ်ပေါင်း များစွာပင် မရေမတွက်
အောင်ပင်တည်း။ ယခုသော် ပင်လယ်ရပ်ခြား တိုင်းတပါး
တွင် မနေရစဉ်ကပင် ဆိုင်းတော်တီး ဆရာဖေအား သတိရ
တော်မူ၍ စိန်ဆိုင်ခိုင်းတော်ကြီးနှင့်တကွ တိုက်သစ်တက် မင်္ဂလာ
တော်ယူမည့် သဘင်ပွဲ ကျင်းပရန်အတွက် ရတနာဂီရိသို့
ပေါ်ရန်အတွက် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အမိန့်တော် ပါရှိလာ
တော်လည်း၊ ကျေးဇူးရှင်၊ သခင် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အမိန့်တော်
အကောင်းသော်လည်း အခါကား နှောင်းလေပြီ။

အရှင် ၂ ပါးတို့၏ ရွှေတော်တွင် ရွှေသိုင်း ၈ ချက်၊
အသံ ၈ စင်း၊ ဖန်ပန်းတိုင်-၈ လုံးနှင့် ဘွဲ့ဖြူ ခေါင်းပေါင်း
တို့ စိန်ဆိုင်ခိုင်းတော်ကြီး ဝင်းထိန်လျက် ပြင်ဆင်နိုင်ငြား
တော်လည်းသည်ဆိုင်းသည်ခိုင်းသည်အချိန်သည်အခါတွင်နေမျိုး
ကျော်စွာခေါင် ဆီဆံဆယ်ရွာစားစိန်ဆိုင်ခိုင်းတော်တီးဆရာဖေ
သည် သူ၏ ကျေးဇူးရှင် အမိန့်တော်ကို သူမကြားနိုင်လေပြီ။
အကြီး လူလောက ဆိုင်းလောက ဂီတသုဓမ အနုပညာ
အကျွမ်းက သူ့ သား သူ့ သမီး သူ့ ဇနီး သူ့ ဆွေမျိုး သူ့ အပေါင်း
အသင်းများကို ကျောခိုင်းကာ မပြန်လမ်း သူ့သေမင်းနောက်သို့
ပေါ်သွားလေပြီ။ သေမင်းသည်ကားဆိုင်းတော်တီးဆရာဖေ
သည် သူ၏ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းပမာ မခွဲမခွါ ထား၍
အသံမလွတ်တော့ပေ။

ရတနာဂီရိသို့စိန်ဗေဒါပထမအကြိမ်

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၂ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလတွင် 'စိန်ဗေဒါ' သည် ဆိုင်းအဖွဲ့ဝင် ၂၀ ကျော်နှင့် အတူ အပါးတော် အတွင်းဝန် ဦးစံရွှေ၊ ကြင်ယာတော် ပင်းယမင်းသမီး၊ လှေသင်္ဘော အတွင်းဝန်၊ ရွှေတိုက်အတွင်းဝန်၊ ဝက်မစွက် ဝန်ထောင်မင်း စသော မှူးတော်မတ်တော်ကြီးများနှင့်တကွ ...

ရဟန်းဆရာတော်ကြီးများဖြစ်ကြသည့်မိုးကောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး၊ ဘေးမဲ့ဆရာတော် ဘုရားကြီး၊ ရတနာဂီရိ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ မောက်ကျိုးဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့၏တပည့် များ ပါဝင်၍...

စောင်းဆရာကြီး၊ ဣန္ဒာဒေဝ မောင်မောင်ကြီး၊ မရူသဒ္ဒ ရွှေတောင်ကျော်စွာသို့ရ အဆိုတော် ဦးလှူကြီးနှင့် ဦးပေါ်ဦး အငြိမ့်မင်းသမီး မစောရင်၊ မစန်းရင်နှင့် လူရွှင်တော် ဦးကျွန်း ဦးဗလ စသော လူပေါင်း ၈၀ ကျော်တို့သည် မန္တလေးမြို့ ရန်ကုန်မြို့သို့ မီးရထားဖြင့် ထွက်ခွါလာကြပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့ ပင်လယ်ရေပြင်ကို သင်္ဘောစီး၍ ဖြတ်သန်းလာပြီးသည်မှ အိန္ဒိယ ပြည် ကာလကတ္တား၊ ဘုံဘိုင် မြို့ကြီးများကို ဖြတ်သန်းကာ ကုန်းလမ်းခရီး၊ ရေလမ်းခရီး အတန်တန်ဖြင့် သီပေါ ဘုရင် မင်းမြတ် စံတော်မူရာ ရတနာဂီရိတိုက် နန်းတော်သို့ ရောက်လာ ကြလေပြီ။

သီပေါဘုရင် မင်းမြတ်တော်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီး ဇုယုရ လတ်တို့သည် တိုက်သစ်စံနန်းအတွင်းပြင်ဆင်ထားသည့်စိန်ဗေဒါ ၏ ဆိုင်းဝိုင်းကြီးအားမြင်လျှင် ၂၅ နှစ် တိုင်တိုင် ကွေ့ကွင်း

အရသော မိမိ၏ ရွှေနန်းတော်ကြီး ဆီသို့ စိတ်တော်များ ဖြစ်လည် ရောက်တော်မူသည်။

စံနန်းတိုက်တော် အလယ်ဗဟိုတွင် တင့်တယ်ကြည်ညိုဘွယ်ရာ နိုင်တော်မူကြသည့်မန္တလေးမြို့မှ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများအား အရှင် ၂၂ ပါး ဖူးတွေ့ရသည့် အခါ၍ မချီသည့် မျက်ရည် အသွယ်သွယ်ယိုစီးကာ အဆွေးကို ကိုယ်နှင့်ဝယ်၍ ဝမ်းနည်း သဘောမူသည့် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မျက်နှာတော်ကို ရှုမြင်ကြရ သော ဆရာတော်ဘုရားကြီးများမှာလည်း မေတ္တာတူ ပြန်၍ ဣန္ဒြေသိက္ခာ ချုပ်တည်းတော်မူပသော်လည်း မရနိုင်သည်သာ ဖြစ်တော်မူ၍ ဝမ်းနည်းပက်လက် ကြည်ကြွတော်မူချက်ဖြင့်ထွက် သာသော ကျမျက်ရည်များကိုသာအနိုင်နိုင်သိမ်းဆည်း သုတ်ယူ ထုတ် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာရှိသည်မှာ မိနစ် ၃၀ခန့်ကြာမြင့်၍ နောက်သစ် နန်းတော်အတွင်း အပ်ကျသံပင် ကြားနိုင်အောင် လေသည်။

ဆိုင်းဆရာ စိန်ဗေဒါသည် ဆရာတော် ဘုရားကြီးများနှင့် အရှင်မင်းမြတ်တို့၏ ဖြစ်အင်ကို မြင်မရဲအောင် ဘဝင်အသံမှာ မိလို့ ဘုံ ကာသာ နေမိလေသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့သည် ရာဇ ဣန္ဒြေ တော်ပင် မေ့ပျောက်ကာ ဘဝင် မချမ်းမြေ့သည့် အလျှောက် အသံမထွက်မီရန် ထိန်းချုပ်၍ ရှိကံခါရုံကံခါ ကြိတ်ပသော နှိပ်နှေကြရလေသည်။ ကျမျက်ရည်အသွယ်သွယ်ကို တွယ်တာ၍ နေကောင်း သည်နှင့် ဘေးမဲ့ ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်

တရားဓမ္မကို ပြဆိုတော် မူ၍ တရား ရေအေး တိုက်ကျွေး သည်မှာ....

တကာတော် ရေမြေရှင်လည်း ကျမ်းဂန် တတ်မြောက်၍ တရားတော်ကို နားလည်သိပြီး ဖြစ်သည်နှင့် အညီ တရားနှင့် ဆင်ခြင်၍ ချမ်းအေးသော စိတ်နှစ်လုံးသွင်းတော်မူပါ။ ဖြစ်ပြီး ပျက်ပြန် လောကဓံဟူသော တရားကိုလည်း မမေ့မပျောက် မွေးမြူပါလေ ဟု တရားတော်ကို အကျယ် ဟောကြားတော် မူသည်မှ အရှင် ၂ ပါးသည် မိမိတို့စိတ်ကို ပြန်လည်ထိန်းချုပ် ကြလေသည်။ ဆရာတော်ကြီးများ ထိုနေ့တွင် တရားဟော ကြားတော်မူပြီးနောက် တည်းခိုရာ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လည် ကြွမြန်းတော်မူကြလေသည်။

ဆိုင်းဆရာ စိန်ဗေဒါနှင့် မဇ္ဇသဒ္ဓ ရွှေတောင်ကျော်စွာဘွဲ့ရ နန်းတွင်းအဆိုတော် ဦးလူကြီးတို့သည် မိမိတို့အလှည့်ကျရောက် သည်နှင့် သိဒ္ဓတ်မင်းတောထွက်ခန်း သိခါသံကြီးကို ဗုမောင် စုံစွာနှင့် လိုက်ဖက်တီးကာ ရွှေနားတော် ဆက်သွင်းတော်မူကြ သည်သာ-

သိဒ္ဓတ်မင်းတောထွက်ခန်းသခါသံကြီး

မယ်ယသော် ဆံကျင်း၊ ရွှေယျာဉ် ပျော်ခင်း၊
မတ်မောင်ဆံမြင်းနှင့်မကွာ၊ လှမ်းကြလေရာတဲမှ၊ လှမ်း
ကြလေရာ။ ။ သူအိုတဲ့ သူသေ သူနာ၊ မြင်လာရ မြတ်
ရဟန်းငယ်လေး၊ သည်းတုန်လှိုချမ်း။ ။ ရွှေယျာဉ်
သာစခန်းက၊ နန်းတော်သို့ ပြန်ခဲ့လေရာ ရွှေသံဝေ
စိတ်တော်စောလို့၊ ဗောဓိဆွေကြိုခိုင်ညို၊ သန်းခေါင်ယံ

မောင်ဆံမတ် ကျွန်တော်မျိုး၊ ပါးအပ်နိုးတဲ့မှ ခါခါ၊
မြင်းပြင်ချေပါ။ ။

အရှင် ၂-ပါးသည် ဝမ်းနည်းနေတော်မူခိုက်၊ ရွှေနန်းတော် မှ ထွက်ခွာတော်မူ၍ ရတနာဂီရိရောက်သည့် ၂၅-နှစ် ကာလ ထပ်လုံး၊ မိမိတို့မြောက်စားချီးမြှင့်တော်မူသည့် မဇ္ဇသဒ္ဓရွှေတောင် ကျော်စွာ အဆိုတော်ဦးလူကြီး၏ ရွှေနားတော်သွင်းသံကိုမကြား ခဲ့ရသည်မှာ ကြာလေပြီ။ ယခုတိုက်သစ်တက် မင်္ဂလာသဘင်ပွဲ ထွင်းပရန်အတွက် လိုက်ပါခိုက်၊ ဘေးလောင်းတော်ဘိုးလောင်း တော်များ ဖြစ်တော်မူကြသော သိဒ္ဓတ်မင်း တောထွက်ခန်း သိခါသံကြီးကိုဆို၍ ရွှေနားတော်ကြား ဆက်သွင်းတော်မူသည် မှာ အလွန်တရာပင် ကိုယ်စိတ်နှလုံး အေးချမ်းတော် မူသည်ဟု စိတ်စဉ်စောက် နေတော်မူလျက်ရှိစဉ် အဆိုတော်နှင့် အတီး ဝိနိဗေဒါတို့သည် ဆက်ခါပင်ဆို၍ ရွှေနားတော် ဆက်သွင်း သည်မှာ-

ရွှေပြပွာငယ်လေး၊ ဒွာရာတဲ့မှခတ်တံခါး၊ ဘုန်း
ထွက်ကြသွား။ ။ ခြောက်သံပိုင် မာရ်နတ်သားက၊
တားပြန်တော့တယ်၊ ပြန်မိန့်တော် ထုတ်ဖော်ကြားခဲ့၊
မာရ်ခိစ္ဆာ ဆုတ်မတားနှင့်၊ ရှားရှောင်ဟဲဖယ်၊ ဝေ့သဲ
သောင်စွယ်၊ ဆံတော်ပယ်ပါ။ ထွက်မြောက်ခန်းငယ်
လေး၊ ဘုန်းစိတ်ကမုန်။ ။ ဆဋ္ဌိကာကြာသင်္ကန်းကိုတဲ့၊
လှမ်းဆက်သင်မြန်း စမ္မာယ် ဝဋ်သုံးမည် . နောင်အိမ်
တွင်းက၊ ကင်းလွတ်ဖို့ စိတ်ထားကြရွယ်၊ ရာဟုမယ်ငယ်

နန်းလယ်က မျှော်တော်စော၊ မင်းပြန်လို့ပြောတဲ့
ပြောချေပါမောင်ဆံ၊ သွားပါတော့ မြန်မြန်။ ။

ထိုကဲ့သို့သီချင်းကိုဆို၍ အတီးကျော့နေခိုက်၊ မိဖုရားခေါင်
ကြီး စုဖုရားလတ်သည် မောင်တော် သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်အား
ဝင်းလက်တောက်ပနေသည့်မျက်လုံးတော်အစုံနှင့်မသိမသာကြည့်
တော်မူပြီးလျှင်၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၂၆ ခု၊ ဝါဆိုလတွင်ခမည်းတော်
မင်းတုန်းမင်းကြွားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် သွားတော် သီပေါ
မင်းသားကို သဘင်ပွဲလမ်း အခမ်းအနား ကြီးကျယ်စွာ ကျင်းပ
တော်မူလျက် သာမဏေရုပ်ဗ္ဗဇာဖြစ်ဖြင့် သာသနာတော်တွင်းသို့
သွတ်သွင်းချီးမြှင့်ပြီးလျှင် တောင်တော် ဆရာတော်အား အင်
တော်မူ၍ လွတ်တော်အရှေ့ တောင်တွင်ကျောင်းဆောက်လုပ်လေ
တော်မူသည့်အချိန်တွင် မောင်တော်ဘုရား လူဝတ်မှ လဲပါအံ့
မည်လားဟု ဗုဒ္ဓမိန့်ခွဲရသည်ကို ထင်ရောင်လာမိသည်။

စိန်ဗေဒါ၏ လက်သံနှင့်အဆိုတော် ဦးလှကြီးတို့ အသံသည်
သာယာနာပျော်ဖွယ်ရာပင်ဖြစ်သည်နှင့် ဆက်ခါ သီဆို တီးမှုတ်
ကြသည်မှာ-

ပြန်မိန့်တော် ထုတ်ဖော်ကြားလို့၊ သွားပြန်ရလေရှာ
မနေသာ၊ သဲခိုမြင့်သောင်ယံမှာ၊ ခန္တီက နောက်တော်
ပါး၊ သက်ခန္ဓာ သည်တွင်ဆုံးလို့၊ ဇက်သုံးနှင့် က
ကတောင်မှာ၊ ရွှေနန်းသို့အပါဆောင်ရှာ၊ မယ်ယသေ
ကြုံရဟန်မှာ၊ မောင်ဆံကိုမရွံနိုင်ဘု၊ ငါ့ဗွားမယ် ရင်ကိုထ
ပါလို့၊ ရာဟုလာ သွားတော်မောင်ပုလို့လှ၊ အိုရွှေတေ
မူလဲ့ ဖျား။ ။

သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်သည်၊ မေ့ကိတသိင်္ဂါသံကြီးကို နားဆင်
အော်မူရသဖြင့် ဝါရားသံဝေဂလည်း ဖြစ်တော်မူသည့်ပြင်၊ ကိုယ်
အော်တိုင် မြောက်စား ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သော နေမျိုးကျော်စွာ
အိုင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်တီး ဆရာဖေနှင့်
မေးတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမလေးတို့၏ရင်သွေး စိန်ဗေဒါ၏
ထက်သံသာယာ ငြိမ်ငြောင်းတော်မူကြောင်း ဘုရင်မင်းမြတ်
ကိုယ်တော်တိုင် ချီးမွမ်းထောပနာပြုတော်မူခဲ့လေသည်။

+ x x

စိန်ဗေဒါသည် ယခုကဲ့သို့ မိခင်ဖခင်တို့၏ ကျေးဇူးတော်ရှင်၊
အရှင် ၂-ပါးအား ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်သန်းလာ၍မိဖုရား၏
ငယ်စား ရွှေနန်းတော် ဆက်သွင်းရသည့်အတွက် ဝမ်းမြောက်
စမ်းသာလျက် ရှိလေသည်။

မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ်အား သည်ကဲ့သို့ နေရာတွင် ထားသည့်
ဒယ်ခွဲကုလားဖြူများအားလည်း စိန်ဗေဒါ ထွေးမိတိုင်း အခဲ
မကြေအောင်ရှိ၏။ မိမိကိုယ်တိုင်မိဖုရား ဆိုင်းပညာအမွေဖြင့်လက်
မင်းကန်အောင် တီးမှုတ်၍ ရွှေနန်းတော် ဆက်သွင်းရန်လည်း
ငါ့ကိုဆုံးဖြတ်ထားလိုက်သည်။

ညအိပ်ဖန်တော် အချိန်ကျရောက်ချိန်တွင်၊ စိန်ဗေဒါဆိုင်းဝိုင်း
နှင့်အဆိုတော် ဦးပေါ်ဦးတို့ဖက်၍သော်လည်းကောင်း၊ စောင်း
ဆရာကြီး ဣန္ဒာဒေဝ မောင်မောင်ကြီးနှင့် မဓူသဒ္ဒရွှေတောင်
ကျော်စွာ အဆိုတော် ဦးလှကြီးတို့ တဖက်၍သော်လည်းကောင်း
ရွှေနန်းတော်ဆက်သွင်းကြရန် စီစဉ်ထားကြလေသည်။

အဆိုတော် ဦးပေါ်ဦးသည် အိပ်ဖန်တော်တွင် ဝတ်တော် အပိုဒ်ပြန်ကြိုးသီချင်းကြီးမှ 'မှန်ညောင်သဏ္ဍာ' အစချီနှင့် သော်လည်းကောင်း၊ 'ခေါ်ပါ' ချောင် အစချီနှင့် သော်လည်းကောင်း၊ 'အတိုင်းမသိ' အစချီသီချင်းကြီးများကို သီဆိုကာ စိန်ပေဆိုင်ခိုင်းဖြင့် တွဲဖက်ရွှေနှားတော်သွင်းရန် ပြင်ဆင်ထားကြလေသည်။

စောင်းဆရာကြီး ဣန္ဒာဒေဝမောင်မောင်ကြီးသည် မိမိကိုယ်တိုင် သီကုံးရေးသားထားသည့် ဝတ်တော်ရုံဖွဲ့ (ဘွဲ့) သီချင်းကြီး 'ဘုန်းတော်တေဇာ' အစချီကို သော်လည်းကောင်း၊ နန္ဒာကန်မူ 'ရွှေတိုင်းသာစွ' အစချီနှင့် သော်လည်းကောင်း၊ ဘုန်းတော်ဖွဲ့ 'တူနှိုင်းမရှိ' အစချီနှင့် လည်းကောင်း ဖွဲ့သီချင်းကြီး သုံးပုဒ်ကို စောင်းဖြင့်တီးကာ၊ မဇ္ဇသဒ္ဓ ရွှေတောင်ကျော်စွာ အဆိုတော် ဦးလူကြီးကသီဆို၍ ရွှေနှားတော်ဆက်သွင်းကြရန် ပြင်ဆင်ပြီး ဖြစ်လေသည်။

ဆိုင်းဆရာ စိန်ပေဒါသည် အိပ်ဖန်တော်အချိန်တွင်တီးကြသည့် ဝတ်တော်ရုံကြိုးအပိုဒ်ပြန်ကို မိမိဆိုင်းခိုင်းနှင့် ရှေးဦးတီးရမည်ဖြစ်၍ မိမိနောက်မှ ဝတ်တော်ရုံဖွဲ့ အလိုက်တူအသွားတူစောင်းဖြင့်တီးကြပါမူ ရွှေနှားတော်သာယာဖယ်ရာ ဖြစ်ပါမည်လောဟု အနုပညာသည်အချင်းချင်းဖြစ်၍ စိုးရိမ်မကင်း ရှိမိလေသည်။

ဝတ်တော်ရုံကြိုး အပိုဒ်ပြန်ကို ဆိုင်းခိုင်းဖြင့် တီးရသည်မှာ ပတ်သံအလွန်လွင်၍ မြိုင်ဆိုင်လှသည်။ တီးသူလက်သွက်လျှင် သွက်သလိုတီးနိုင်သည်။ ဆိုင်းခိုင်းနှင့် ဝတ်တော်ရုံကြိုးအပိုဒ်ပြန်

ဣန္ဒာဒေဝ မောင်မောင်ကြီး

ကို နားသောတဆင်ပြီးလျှင် အခြားတူရိယာဖြင့် တီးခြင်းနားဆင်ရပါမူ သာယာမှုအားနည်းပေလိမ့်မည်။

စောင်းဆရာကြီး ဣန္ဒာဒေဝ မောင်မောင်ကြီးသည် ဝတ်တော်ရုံဖွဲ့ဟူ၍ စောင်းဖြင့်တီးရန် ကိုယ်တိုင်ပင် သို့ချင်းသီကုံးရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယနေ့ညတီးမည့် စောင်းတော်အမည်မှာ 'သန်းခေါင်မောင်း' ဖြစ်သည်။ စောင်းဆရာကြီး ဣန္ဒာဒေဝ၏လက်သံသာသည် ပတ်ဆိုင်းကဲ့သို့ ပီပီပြင်ပြင် အသံပေါ့လွင်သည်။

အိပ်ဖန်တော်အချိန်ကား ကျရောက်လေပြီ။ ဆိုင်းဆရာ စိန်ဗေဒါသည်လည်း မိမိအလှည့်ကျ၍ ပတ်ဆိုင်းတီးကာ အဆိုတော် ဦးပေါ်ဦးဆိုသည်ကို လိုက်ဖက်တီး၍ ရွှေနားတော်ဆက်သွင်းနေလေပြီ။

စိန်ဗေဒါသည် အဆိုတော်ဦးပေါ်ဦး၏အဆိုကို ဆိုင်းပညာလက်စွမ်းနှင့် စိတ်တိုင်းကျတီးကာ၊ မိမိအလှည့်ကို အဆုံးသတ်၍ ဆိုင်းဝိုင်းအတွင်းမှ ထွက်ခွာကာ အနားယူလိုက်လေသည်။

စောင်းဆရာကြီး ဣန္ဒာဒေဝမောင်မောင်ကြီးသည် မန္တလေးရတနာပုံရွှေနန်းတော်ကြီးတွင် အိပ်ဖန်တော်များ တီးရသည့်အချိန်ဖြစ်လျှင် သန်းခေါင်မောင်းစောင်းကိုတီးရန် ပြင်ဆင်ထားပါက သန်းခေါင်မောင်း ပဟိုရိုစည်သံကြားသည်မှ စောင်းကိုတီးလေ့ ရှိသည်။

တိုက် သစ် နန်း တော် သည် တောင်ကုံးပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထား၍ ပင့်လယ်ရေပြင်မှ လှိုင်းတက် သံများ ရဖန် ရခါဝင်လာသည့်အတွက် စောင်းကြိုး ၁၄ ကြိုး အသံ ဖြင့်

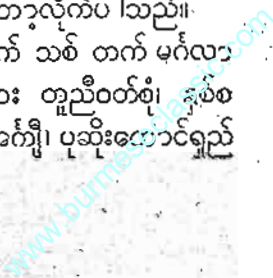
လယ်လှိုင်းသံ တွန်းလှန်ပစ်ရန်ကား၊ လွယ်ကူ လှသည့် အရာဟုတ်ပေ။ သို့တစေလည်း ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ နာရီမောင်းကြား ချိန်သည်နှင့် စောင်းကိုမူ ကာယူ၍ စောင်းသံ ၈ လိုက် ဆည်။ အဆိုတော် ဦးလူကြီးသည် ဝတ်တော်ရုံဖွဲ့ကို ၈ တင် သီဆိုကာ ညရင်ရွှေနားတော်ကြားဆက်သွင်းကြလေသည်။

စိန်ဗေဒါသည် ဣန္ဒာဒေဝမောင်မောင်ကြီး၏ စောင်းသံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် မိမိအထင်နှင့် အပုံပင်ကွာဟကာ စောင်းသံနှင့် ပတ်ဆိုင်းသံသည် အထူးသာယာစွာ ကြားသည်ကို အံ့ဩစာနေမိလေသည်။

ဣန္ဒာဒေဝမောင်မောင်ကြီးသည်မြဝတီမင်းကြီးဦးစ၏ အတီးအမှုကို ကောင်းစွာရလိုက်သူဖြစ်လေသည်။ မြဝတီမင်းကြီးတီးသည့်စောင်းသည် စောင်းကြိုး ၁၃ ကြိုးသာ ရှိသည်။ စောင်းဆရာကြီး ဣန္ဒာဒေဝတီးသည့် စောင်းသည် ၁၄ ကြိုး ရှိ သည်။ ဆိုင်းပညာရှင် စိန်ဗေဒါကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သူက စောင်းဆရာကြီး ဣန္ဒာဒေဝ၏စောင်းသံ အံ့ဩစေရသည်ဆိုပါမူ ပြောဖွယ်ရာ မရှိလေပြီ။

စိန်ဗေဒါသည် ပညာရှားကြုံရာတွင် ဦးလေးသူ ဟုတ်၊ မိမိမိပြည့်စုံသေးသည့် စောင်းအတီးတတ်ရန်အတွက် စောင်းဆရာကြီးဣန္ဒာဒေဝထံ ချဉ်းကပ်၍ စောင်းအတီးပညာ သင်ကြားပေးပါရန် ပန်ကြားကာ လက်အုပ်ချီ၍ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်တော်သည် တိုက် သစ် တက် မင်္ဂလာသဘင်ပွဲတွင် စိန်ဗေဒါ၏ဆိုင်းအဖွဲ့ဝင်များ တူညီဝတ်စုံ၊ နှစ်စထောင်ဖော့လုံး (ခေါင်းပေါင်း) သိုရင်းအင်္ကျီ၊ ပုဆိုးတောင်ရွည်

များဝတ်ဆင်ရန် မိန့်တော်မူ၍ အပါးတော်မြဲ အတွင်းဝန်ဦးစံဦးကထုတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ထို့ပြင် ဆိုင်းဝိုင်းကိုလည်း သိုင်း ၄ ချက်၊ အလံငယ် ၄ စင်း၊ ဖန်ပန်းတိုင် ၄ ခုတပ်ဆင်ရန် ချီးမြှင့်တော်မူ၍ ဘုရင်ဆိုင်းတော်အဖြစ် ကောက်ယူတော်မူသည်။

နေမျိုးဗလကျော်သူဘွဲ့ပေးအပ်ခြင်း

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန် ဆိုင်း တော်တီးဆရာဖေသည် မန္တလေးနေပြည်တော် ရွှေနန်းတော်ဝယ် သူ့အား ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးချီးမြှင့်တော်မူစဉ်အခါက သစ္စာတော်ကို ယူခဲ့သည်နှင့်အညီ ရွာစားအနိစ္စရောက်သည့်အချိန်တိုင် မဖောက်မပြန် ခံယူသောကတိသစ္စာကို ရှိသေတော်မူသည်။ ရွာစားသည် ဆိုင်းပညာအမွေအနှစ်ကိုလည်း သားဖြစ်သူ စိန်ဗေဒါအား ဆွဲမပဲ့ပြင် လက်ထပ်သင်ခဲ့လေသည်။

စိန်ဗေဒါ၏အဖသည် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ စိန်ဆိုင်းတော်တီးဖြစ်တော်မူ၍ စိန်ဗေဒါ၏အမိသည် နန်းတွင်းသူ အဆိုတော်ဖြစ်သည်။ စိန်ဗေဒါ၏မျိုးရိုးအနွယ်သည် သဘင်မျိုး သဘင်နွယ်ဖြစ်၍ ပြောကွယ်ရာမရှိပေ။

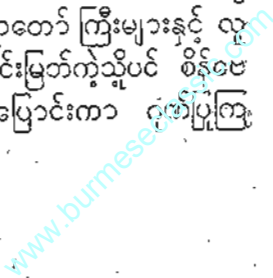
အမိအဖများမရှိသည့်နောက် စိန်ဗေဒါသည်မျိုးရိုးအနွယ်အလိုက် ဆိုင်းပညာအမွေအနှစ် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများကိုဆက်ခံနိုင်သူဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ကျေးဇူးတော်ကို ထောက်တော်မူ၍ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကိုဖြတ်သန်းလိုက်ပါလာပြီး သည်ကဲ့သို့ ဆိုင်းပညာအားဖြင့် ရွှေနန်းတော်ဆက်သွင်းကန်တော့သည်မှာလည်း စိတ်တော်ချမ်းသာခြင်းဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာတော်မူသည်။

တိုက်သစ်တက်သဘင်ပွဲတော်ကျင်းပရာတွင် မင်္ဂလာဂုဏ်ထူးဆောင်တော်မူရာလည်းဖြစ်စေ၍ အဖအမွေကိုလည်း ခံယူရိုး ထူးထူးအစဉ်အလာအရစိန်ဗေဒါအား 'နေမျိုးဗလကျော်သူ' ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်တော်မူသည်ဟူ၍ သီပေါဘုရင်မင်းမြတ် မိန့်တော်မူသည်နှင့် စိန်ဗေဒါသည် ဝမ်းသာလှိုက်လှို ကျေးဇူးတော်ကို သစ္စာယူ၍ ခံယူလေသည်သာ -

သီပေါဘုရင် မင်းမြတ်သည် မန္တလေး ရတနာပူ နေပြည်တော်တွင်ကိုယ် ထီးကိုယ် နန်းနှင့်စိုးစံတော်မူချိန်အခါကဆရာဖေအား 'နေမျိုးကျော်စွာခေါင်ဘွဲ့နှင့်အတူ' ဆီဆုံဆယ်ရွာစားရန် ချီးမြှင့်လည်း အပိုင်ပေးသနားတော်မူခဲ့လေသည်။ ယခုအချိန် ဆိုင်းဆော်တီးဆရာဖေမရှိသော်လည်း ထိုဆီဆုံဆယ်ရွာကို သားစိန်ဗေဒါအား ဆက်လက်ချီးမြှင့်နိုင်ခွင့်မရပေ။ နယ်ချဲ့ကုလားဖြူတို့ သိမ်းယူထားလေပြီ။

သို့တစေလည်း မိမိရွှေထီး ရွှေနန်း အုပ်စိုးစဉ်ကကဲ့သို့ မပိုင်သော်လည်း ဆိုင်စေမြဲစေ စိတ်တော်ကြံစည်ရင်းရှိသည်နှင့် စိန်ဗေဒါအား အမေးအမြန်း ပြုတော်မူသောအခါ ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဟူ၍ ပရိယာယ်တို့ဖြင့် ခေါ်တော်မူရှာလေသည်။

မန္တလေးမြို့တော်မှ ရတနာဂီရိ တိုက်သစ် မင်္ဂလာသဘင် ပွဲတော်သို့လိုက်ပါလာကြသည့် ရဟန်းဆရာတော် ကြီးများနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့သည် သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်ကဲ့သို့ပင် စိန်ဗေဒါအား ရွာစားစိန်ဗေဒါဟူ၍ အခေါ်ပြောင်းကာ ဂုဏ်ပြုကြလေသည်။

● နေမျိုးဗလ ဟာသခေါင်ဘွဲ့-နွဲ့ဆရာ ကိုသာကြင် သိပေါ်ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မြန်မာ့ဂီတသုခုမအနုပညာကို လွန်တရာပင်မြတ်နိုးတော်မူသည်။ မြန်မာ့ဆိုင်းပညာသည် များလည်း ထိုက်တန်သလိုချီးမြှင့်တော် မူရင်းစွဲစိတ်တော်ရှိသည်နှင့်အညီ နေမျိုးဗလကျော်သူရွာစားစိန်ဗေဒါဆိုင်းအဖွဲ့ တွင်ပါဝင်လာသည့် နွဲ့ဆရာ ကိုသာကြင်အားလည်း နှံ့ပညာဖြင့် ရွှေနားတော်ဆက်သွင်းတော်မူသည်ကို နှစ်သက်တော်မူ၍ နေမျိုးဗလ ဟာသခေါင်ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်တော်မူလေသည်။

ဘုရင်နန်းကျ၊ မရွှင်လမ်းရွှါ၊ ဘဝင်မချမ်းမြတ်၊ တကျွန်းဝဲဘဝမှပင်၊ မြန်မာ့ဂီတ သုခုမအနုပညာရှင်များအား ချီးမြှင့်ရမည့် ဝတ္တရားကို မမေ့နိုင်လေပြီ။

x x x

တိုက်သစ်တက် မင်္ဂလာပွဲသဘင်ကျင်းပရန် နေ့ရက် မြတ်သို့ ရောက်ခဲ့လေပြီ။ မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံအောင်လည်း စီစဉ်ဆောင်ရွက်ထားကြလေပြီ။ နေမျိုးဗလကျော်သူ၊ ရွာစားစိန်ဗေဒါနှင့် နေမျိုးဗလ ဟာသခေါင် ငွေနှံ့ဆရာ ကိုသာကြင်တို့သည်လည်း မင်္ဂလာရှိသည့် သီချင်းကြီး၊ သီချင်းခံ၊ ကြိုးဖွဲ့ ပတ်ပျိုး၊ ယိုးဒယားစံသည်တို့နှင့်ဝက်မဝွက်ဝန်ထောက်မင်းသီကုံးရေးသားထားသည့် တိုက်သစ်တက် ရတုဩဘာစာ ချောင်းဖွဲ့များကို ဆို

● (နွဲ့) ဆရာကိုသာကြင်အား ‘နေမျိုးဗလဟာသခေါင်’ ဘွဲ့ကို တိုက်သစ်တက်မင်္ဂလာသဘင်ပွဲကျင်းပစဉ် အချိန်ကပင်ချီးမြှင့်တော်မူသည်ဟုအဆိုရှိသည်။

နေမျိုးဗလဟာသခေါင်ဘွဲ့ရ နွဲ့ဆရာ ဦးသာကြင်

ခြင်း၊ ဖတ်ခြင်းပြုရာတွင် တီးမှုတ်ခြင်းပြုရန် အစီအစဉ်များ လုပ်ထားကြလေသည်။

အင်္ဂလိပ်ဘင်ခရာတီးခြင်းသည်လည်း အဆင်သင့် ဖောက် နေလေသည်။ အပါးတော်မြဲအတွင်းဝန် ဦးစံရွှေသည် ဖိတ်ကြား ထားသည့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဘုရင်ခံ၊ အရေးပိုင် များ အစ ရတနာဂီရိရှိ သူဌေးကုန်သည်တို့အတွက် နေရာထိုင်ခင်းပြင် ဆင်ကာ ပြီးလေပြီ။

ဘုံဘိုင်ဘုရင်ခံ(ဆာဂျော့ကလပ်)နှင့် ဘုရင်ခံ ကတော်တို့ သည် နောက်ပါအခြေအရာ များနှင့်တကွ တိုက်သစ်တက်မင်္ဂလာ သဘင်ပွဲကျင်းပရာ ရတနာဂီရိသို့ ကြွရောက် လာကြလေသည်။

ဘုရင်ခံသည် ရှေးဦးစွာ သီပေါဘုရင် မင်းမြတ် တော်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့အား တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ထော် မှုပြီးလျှင် အခမ်းအနားအစီအစဉ်များကို သေချာစွာ လေ့လာပြီး၍ မြန်မာ တူရိယာဆိုင်ခိုင်းအနီးသို့ အပါးတော်မြဲ အတွင်းဝန်အား ခေါ် ကာ သွားကြလေသည်။

စိန်ဗေဒါသည် မိမိဆိုင်းအနီးရပ်၍ ဆိုင်းပညာကို လေ့လာ သော အင်္ဂလိပ်ဘုရင်ခံအား မြန်မာဆိုင်းပညာဖြင့် အံ့ဩစေစေ လောက်အောင် တီးကာပြုလေသည်။ အထူးသဖြင့် အင်္ဂလိပ် ဘင်ခရာအဖွဲ့မှ တီးမှုတ်သည့် တီးသံမှုတ်သံတို့အတိုင်း ထပ်တူ တီးကာပြုလိုက်သည်ကိုဘုရင်ခံသည်အလွန်အံ့ဩမိကြလေသည်။

သီပေါ ဘုရင် မင်းမြတ်သည် ရွာစား စိန်ဗေဒါ၏ ဆိုင်း တော်အနီးတွင် မတ်တပ်ရပ်၍ ကြည့်နေသော ဘုရင်ခံကို အကဲ ခတ်တော်မူရာ စိန်ဗေဒါဘင်သံတီးသည်ကို စိတ်ဝင်စား၍ နေ

သည်ကို မြင်မိသည့်အခါဝယ် ဆိုင်းတော်တီး 'နေမျိုး ဗ လ ဘျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါ' ဟူ၍မိမိချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်းသည် ဤသို့သော လက္ခဏာပေတည်းဟု စိတ်နှလုံး ကြည်တော်မူလေ သည်။

တိုက်သစ်တက်မင်္ဂလာပွဲသဘင်သည် အောင်မြင်စွာကျင်းပပြီး မြောက်လေပြီ။ ရွာစား စိန်ဗေဒါသည်လည်း မိမိ၏ ပညာဂုဏ် ဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်အားကန်တော့၍ပြီးလေပြီ -

စိန်ဗေဒါဂုဏ်ပြုတေးသီချင်း

သားရေး-ဗေလဝဆရာတင်။ ဆို-တီး၊ ဆိုင်းပညာရှင်များ။

ခြေဆင်း ။ ။ [မြန်မာဘုရင်မင်းတို့၊ လက်ထက်တော် မယ် မင်္ဂလာအခါတော်ယူကြပါတဲ့၊ 'စိန်' ဆိုင်း ခိုင်းတော်ကြီးရဲ့၊ အမေ့ခံ သား တယောက် ထွန်းတောက်လို့ပေါ်လာ၊ ထက်အောက်မြန် တခွင်က 'ဗေဒါ' ဆိုတဲ့အမည် ချစ်စကားကို ဆို၊ နှစ်င်းကြေ တပေါင်နိမိတ်နဲ့ ပေါင်းကြ တော့ 'စိန်ဗေဒါ' တဲ့ခင်ဗျာ၊ သမိုင်းဝင် မှတ် တမ်းတင်ကြရသည်မှာ -

၁။ ။ [(နေမျိုးဒေါင်းလံ၊ စိန်ဗေဒါ သူဆိုင်း တော်၊ လွင်ခါ ထူခဲ့သနော် ... ဗလကျော်သူ ဆိုင်းပညာဝယ်ဖို့ယူသင်ကြားရာတတ်မြောက် ပါတဲ့သူ... အမျိုးဘိုးတူဘွဲ့ယူရွှေဒေါင်းတံဆိပ် ခတ်နှိပ်ခါ (ဆုတော်ယူ) ၂၊ နေမျိုးဗလ ကျော်သူ] ၂။

အပိုဒ်ပြန်။

။စိန်ဗေဒါ ဆိုင်းပညာထင်ရှားသူအား တုရင်
တပါးကဲ့သို့ ပမာတင်စား အတုယူရသူပ
ကျွန်တော်များ ဂါရဝတရား အ စဉ် ထား
သမိုင်းတခေတ်က စိန်ဗေဒါ၊ သူ လို လူ ရှာ မ
ရှားတဲ့သူပါ။

စည်ဆော်သံ။

။စိန်ဗေဒါ ဂုဏ်ပြုလို့မတိတမ်းကိုတင်... မြန်မာ
ဒေ ဝါးလံ စိန်ဆိုင်းတော်လွှင့်ထူလို့ ဦးထိပ်ပယ်
ပန်...။

ပန်ပန်းတိုင်တော် ရောင်စုံမီးထွန်းညှိလို့ သိုင်း
လေးချက်ရန်၊ တီးပေါ့ပေ့ သူ့လက်သံကြား
ရသူပြည်သူအပေါင်း လှမ်းစေရပြန်။

အပိုဒ်ပြန်။

။စိန်ဗေဒါ ဆိုင်းပညာထင်ရှားသူအား၊ တုရင်
တပါးကဲ့သို့ ပမာတင်စား အတုယူရသူပ
ကျွန်တော်များ ဂါရဝတရား အ စဉ် ထား
သမိုင်းတခေတ်က စိန်ဗေဒါ၊ သူ လို လူ ရှာ မ
ရှားတဲ့သူပါ။

မှာထားချက်။

။အထက်ပ ရွာစားစိန်ဗေဒါ (၏) ဂုဏ်ပြုစား
သီချင်းစားသားကို မိမိတို့လိုရာ တီး ကွက်
ထည့်သွင်း၍ သီဆိုနိုင်ကြပ သည်။ အထူး
သဖြင့် မြန်မာ့ဆိုင်းပညာရှင် အပေါင်းတို့က
အလေးအနက်ထား၍ သမိုင်းဝင်ဂုဏ်ပြုကြ
ရန်မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါကြောင်း။

(ဗေလုံဝ ဆရာတင်)

ရွာစား ဆရာစိန်

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါ

မြန်မာနိုင်ငံတော်သို့ ရတနာဂီရိမှ စိန်ဗေဒါဆိုင်းအဖွဲ့ ပြန်
ပြန်ထောက်ရိုလှသောအချိန်တွင် ဆိုင်းလောကအတွင်း သီပေါ
ဆိုင်ရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တော်တိုင် နေမျိုးဗလကျော်သူ သူနှင့် ဆိုင်း
ဆိုင်းတော် ပြင်ဆင်ရန် အဆောင်အယောင်များ စိန်ဗေဒါအား
ချီးမြှင့်တော်မူလိုက်ကြောင်း သတင်းစကား ကျော်ကြား သွား
သည်။

နေမျိုးဗလကျော်သူ ဘွဲ့ရယူလာသော စိန်ဗေဒါသည် အဖ
အမိသည်နောက်၊ အကိုအကြီးအဖအရာထားသည်နှင့်အညီ၊ အကို
အကြီး ကိုစိမ့်နေအိမ်သို့ ရှေးဦးစွာ သွားကန်တော့ပြီး မိမိအား
သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်တော်က ချီးမြှင့်မြောက်စားပုံ အလုံးစုံကို
ပြောကြားလေသည်။ အကိုကြီးကိုစိမ့်သည် ညီ၏သတင်းစကား
များကြားသိရသည်နှင့် မိဖနစ်ပါး၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သတိရလာ
သည်နှင့် ညီအကိုနှစ်ဦး မျက်ရည်များပင် စီးကျကာ ငိုမိ
လေသည်။

အကိုကြီး ကိုစိမ့်သည် ရတနာဂီရိသို့ လိုက်ပါရန် ရှေးဦး
မိတ်ကြားခြင်းခံရသူဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း မိမိ၏ကျန်းမာရေး
အကြောင်း ညီဖြစ်သူ စိန်ဗေဒါအား မိမိ၏ကိုယ်စား ထည့်လိုက်
ခြင်းဖြစ်သည်။ ညီဖြစ်သူ ဟခုကဲ့သို့ ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးတွေ ဘုရင်
မင်းမြတ်တော်က ချီးမြှင့်လိုက်သည်ကိုပင် အဖ၏သား အဖ၏
အမွေခံလာသူကဲ့သို့ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိသည်။ စိန်ဗေဒါကလည်း
အကိုရတနာဂီရိသို့ မလိုက်ပါဘဲ၊ သူ့အားထည့်လိုက်၍သာ သည်ဘွဲ့
သည်ဂုဏ်ထူးတွေ ရသည်ဟု အကိုအား ကျေးဇူး တင်မိ
လေသည်။

စိန်ဗေဒါသည် ဆရာ သမား မိဖ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အလွန်

ထောက်ထားသူဖြစ်၍ ရတနာဂီရိမှအပြန် နေ့ရက်မကြာမီပင် ပထမဇနီးသည်၏ဖခင်ရတနာပုံရုပ်သေးမင်းသမီးဆရာဖေလေးထံ သွား၍ ကန်တော့လိုက်လေသည်။ သိပေါ့ဘုရင်မင်းမြတ်ကဘူထု ဂုဏ်ထူးတွေကိုသည်ကဲ့သို့ချီးမြှင့်တော်မူလိုက်သည် အကြောင်းကို ယောက်ျားဖြစ်သူကြားရ၍ ဝမ်းသာမိပါသော်ငြားလည်း အထွေထွေစောသွားသော သမီးပြင်သူ မညာဏ်ဝင်းအတွက် သားသမက် မောင်လေးကို တွေ့ရပြန်၍ ဆရာဖေလေး အဟောင်းတွေအသက် ဖြစ်ခါ လွမ်းရပြန်လေသည်။

ယောက်ျားနှင့် ယခုကဲ့သို့ ပြန်လည်တွေ့ဆုံမိသည့် အချိန်ဝယ် စိန်ဗေဒါသည် ပထမအိမ်ထောင်သည် မညာဏ်ဝင်းကို သတိပေး ပြန်သည်။ သားဦးကလေး မွေးဖွားခိုက် ကံမကောင်းအကြောင်း မလှ၍ သေသွားရရှာသည်ကို တွေးမိတိုင်း သနားမိလေသည်။

ဗေဒါမောင်ကလေး၊ စိန်ဗေဒါ စသည့်နာမည်မှ၊ နေမျိုးဗလ ကျော်သူ ဘွဲ့ရသည်အထိ တိုးတက် ပြောင်းလဲ လာသည်နှင့်အမျှ ပထမအိမ်ထောင်ပျက်သွားပြီးနောက်၊ ရတနာဂီရိသို့ မသွားဘဲ သုံးနှစ်ခန့်အချိန်က သောင်မလားပင်သူ မင်းသမီးမစိန်မေနှင့်အကဲ ကိုစိမ်း၏ သဘောတူညီ ခွင့်ပြုချက်အရ ဒုတိယ အိမ်ထောင်သည် ထပ်မံ ထူဆောင်ခဲ့လေသည်။

မင်းသမီး မစိန်မေနှင့်ဘဝအကျိုးပေးသည်ကားစိန်ဗေဒါဘဝ အတွက် ထူးခြားလှသည်ဟု ဆိုရပြန်ပါသည်။ ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ အိမ်ထောင်ရေး ဘဝခရီး အဆုံးသို့တိုင်အောင် သည်မင်းသမီး မစိန်မေနှင့်သာလျှင် ရွေ့လက်တွဲ၍ အောင်ပွဲခံခဲ့နိုင်လေသည်။

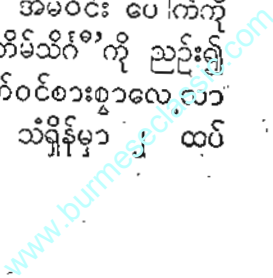
မန္တလေးမြို့မှ နေမျိုးဗလကျော်သူ စိန်ဗေဒါဆိုင်း အဖွဲ့၏ ဂုဏ်သတင်းသည် ကြားရသူတိုင်း ချီးကျူးဩဘာ ပြုရလေ

သည်။ စိန်ဗေဒါသည် ဂီတသုခမအနုပညာကို မအစစ်မလတ်စေရ အောင်၊ ကြိုးစားသည်ထက် ကြိုးစားဆည်းပူးရလေပြီ။ မိမိရရှိ ခြီး ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးများသည် သိပေါ့ဘုရင် မင်းမြတ် တော်က နားရလောက်အောင် ပြည့်စုံပါပေသည်။ တိုင်းပြည်လူထုက ဆောက်ခံမှုရအောင် ကြိုးစားမှသာလျှင် သည်ဘို့ သည်ဂုဏ်ထူး တွေ အတိုင်းအဆမရှိ ဂုဏ်ရှိပေလိမ့်မည်ဟု ရွာစား စိန်ဗေဒါ သို့မှတ်ထားလေသည်။

မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၂ ခုနှစ်သည် တနင်္ဂနွေလပြီ။ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၃ခုနှစ်၊ နှစ်သစ်သို့ ကူးခဲ့ပြန်သည်။ နှစ်သစ်ကူး နှစ် ကြားရသော သတင်းထူးသည်ကား နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့ကြီးအား မြန်မာဘုရင် မင်းမြတ် တော်က သမီးတော်များ နားထွင်းမင်္ဂလာသဘင် ကျင်းပမည့် ဦးဘော် ဖိတ်ကြားခြင်းပေသည်။

မြန်မာစာပညာရှိ ရွှေပြည်ဦးဘတင် အပြင် တခါသ၌ ရွာစားကြီး စိန်ဗေဒါ သည် ဤ 'စုံနယ်သာစွ' ပတ်ပျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ 'တိမ်သိင်္ဂီ ငယ်ခေလ' အပိုဒ်ကို ကိုယ်တိုင် ဆိုးတိုးဆိုပြီး ကျင့်နေသည်။ ကျင့်နေသောအချိန်ကားနံနက်ပိုင်း ဆွမ်းခံချိန်ဖြစ်သဖြင့် (ဂ)နာရီလောက် ဖြစ်ပါသည်။ စိန်ဗေဒါ သည် အိမ်ရှေ့ကုတင်ပေါ်မှာထိုင်ပြီးလျှင် အိမ်ဝင်း ပေါက်ကို ကျောပေးပြီး အိမ်ဖက်သို့ မျက်နှာမူကာ 'တိမ်သိင်္ဂီ'ကို ညည်း၍ အထားအသို စည်းချိန်ကိုလည်း ဆို၍ စိတ်ဝင်စားစွာလေ့လာ နေခိုက်တိမ်သိင်္ဂီ ဆိုရာတွင် 'ဂီ' နောက်က သံရှိန်မှာ 'ယ' ထပ် ထဲကလေးဖြစ်သည်။

ဆွမ်းမရဘဲ ပြုံးနေသည့် ရဟန်းတော်

ထိုအချိန်တွင် ရဟန်းတော် တပါး ဆွမ်းရပ် နေသည်။
(စိန်ဗေဒါနှင့် အိမ်သားများ) မမြင်မိပေ။ ရဟန်းတော်လည်း
တယောက်မမြင် တယောက်မြင်လိမ့်မည် သဘောနှင့် ခပ်ကြာ
ကြာ ရပ်နေရင်းသူ၏ တိမ်သိင်္ဂီ ကို နားထောင်နေရာအစွဲအလွဲ
ကြီးစွာနှင့် မီးမမြင် လေမမြင် စိတ်ဝင်စားနေသည်ကို ရိုသေ
တော့မှ ဆွမ်းမရဘဲပြုံး၍ စိန်ဗေဒါအိမ်မှ ထုတ်ခွါသွားရလေ
တော့သည် ဟူသတတ်။

ရွာစားကြီး စိန်ဗေဒါ ဤမျှချွန်လွန်စွာ အတီးလောကထဲ
ပေါက်မြောက်သည်မှာ ဤကဲ့သို့ ကြီးမားလှသော ဆန္ဒ ဝိပဿ
ကြောင့်ဖြစ်သည်။ မည်သည့် အရာမဆို ကိစ္စမဆို ဤစွဲစွဲ
သတ္တိမျိုး ရှိလျှင် ပေါက်ရောက်မြဲ ဖြစ်ပေသည်။ ဆန္ဒဝိပဿ
ကို နာမံ ကမ္မံ နုသိဇ္ဇတိ။

တချိန်က ဆရာကြီးရှေ့ပြည် ဦးဘတင်သည် ပတ်ပျိုးဆိုကာ
ရွာစားကြီး စိန်ဗေဒါက စောင်းတီးကြလေသည်။ ပတ်ပျိုးဆို
ပြီးသောအခါ အဆိုတွင် အမူနဲ့ပြီး တောင့်နေသည့် အတွက်
'မိန်းမဆို ကလေးများလည်း ကျင့်ပေးပါ' ဟူ၍ ပြောတ
ကြောင်း၊ ပတ်ပျိုးသည် သီချင်းခံ များ ကြိုးသီချင်းများနဲ့
မတူ 'မူ၍' ဆိုတီးရသော သီချင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ မမူနိုင်လျှင်
မကောင်းပေ။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် အဆိုဆိုရာ၌ဖြစ်စေ၊ အတီး တီးသည့်
အခါဖြစ်စေ၊ ပြင်ရန်ရှိက မည်သူမဆို စေတနာအပြည့်အဝဖြင့်
ညွှန်ကြားသင်ပြလေသည်။ ပညာပေးရာတွင် အလွန်စည်းကမ်း
ကြီးသည်။ ထို့အတူ ပညာယူရာတွင်လည်း လူတန်းစားမရွေး

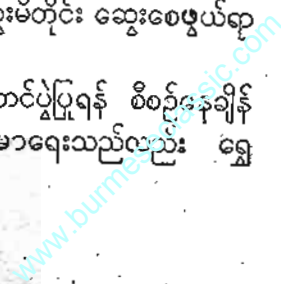
သောကို ရအောင်ယူတတ်သည့်ဖွဲ့မျိုးသည် အလွန်အဖိုးတန်လှ
ပါပေသည်။

x x x

မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်သည်သမီးတော်များ နားထွင်း
မင်္ဂလာပွဲတော်သဘင်ကျင်းပရန်အတွက် စိတ်နှုန်းလျက် ဘဝင်
ကျအောင် ခံစားနေတော်မူရရှာသည်။ သည်ကဲ့သို့ စိတ်တော်
နှုန်းရသည့်အကြောင်းရင်းများမှာ....

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၉ ခုနှစ် တပို့တွဲလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့တွင်
ခမည်းတော်ဘုရား (မင်းတုန်းမင်းကြီးကြီး) လက်ထက်တော်
တွင် မိမိတို့ ညီအမတော်များအား နားထွင်းမင်္ဂလာ ပွဲသဘင်
ကျင်းပစဉ်အခါတော်တွင် ကြည်းတပ်မတော်၊ ရေတပ်မတော်
အခင်းအကျင်းနှင့် အလှူအတန်း မျူးတော်၊ မတ်တော် ပြည်သူ
ပြည်သားတို့ကို အခါတော်မရောက်မှီကပင် ပုဆိုးခေါင်းပေါင်း
အုပ်၊ ပိတ်အုပ်၊ ထမီဆာပါအုပ်မှအစ အကျွေးအမွေးတွင် ချို
ချိုဆီဆီမိမိ စားဘွယ်စုံလင်စွာ တည်ခင်းကျွေးမွေးခြင်း၊ အငြိမ်း၊
မွန်ကပွဲ ရုပ်စုံ ဇာတ်သဘင်စုံစွာနှင့် မှန်နန်းတော်တွင် အတွင်း
တော်လကျော်ဆိုင်းတော်တို့က သီဆိုတီးမှုတ်ဖျော်ဖြေ၍ ခမ်းနား
ကြီးကျယ်စွာဖြင့် ရှေးဘိုးလောင်းတော် ဘုရင်မင်းမြတ်တော်တို့
၏ သမီးတော်များကဲ့သို့ အင်္ဂါစုံစွာဖြင့် ကျင်းပ နိုင်ခဲ့ငြားသော်
လည်း မိမိ၏သမီးတော်များ ကျင်းပရမည့် နားထွင်း မင်္ဂလာပွဲ
သဘင်ကျင်းပရမည့် အရေးတော်ကို တွေးမိတိုင်း ဆွေးစေဖွယ်ရာ
ဖန်စေတော့သည်။

သမီးတော်များ နားထွင်းမင်္ဂလာသဘင်ပွဲပြုရန် စိစဉ်နေချိန်
သမီးတော် ထိပ်စုဖုရားကလေး၏ ကျန်းမာရေးသည်လည်း ရှေ့

တနေ့၊ ငွေတနေ့နှင့် စိတ်မအေးရအောင် အပူသောက အထိ
ထပ်နှင့် ကြုံတွေ့နေသည့် အရှင်နတ်ပါးသည် သနားဖွယ်ရာ ဖြစ်
စေပါတော့သည်။

မည်သို့ပင်ရှိစေတော့ ဘဝအကြောင်းမလှ၍ ကံနည်းကြရာ
သမီးတော်များအတွက် ပြစ်သမှုအကြောင်း အကောင်းထား
သစ်မရမီ ဝါးပေါင်းကွပ်သည့်ပမာ နားထွင်းမင်္ဂလာသတင်ပွဲ
ဆင်နွှဲရန်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍ မန္တလေးရတနာပုသိ အစီအစဉ်
ရန် လွတ်လိုက်သည့် အပါးတော်၌ ဝန်ထောက်မင်း ဦးစော
အပြန်ခရီးကိုသာ စောင့်မျှော်မိလေသည်။

သည်လိုသတင်ပွဲမျိုး မကြာမကြာကျင်းပရလျှင်လည်း ကေ
ကွင်းနေရသော ဆွေတော် မျိုးတော်များ၊ ရွှေနန်းတော်ကြီးတွင်
နေစဉ်က ခင်မင်အားကိုးရသော မျိုးတော် မတ်တော်များ၊ ကိုး
ကွယ်တော်မူခဲ့သည့် ရဟန်းဆရာတော်ကြီးများနှင့် စိတ်၏ သက်
သာရာကို သောတာလင်္ကာရ၊ ဝနာလင်္ကာရ စသည်တို့ကို ခြေ
ဖျော်တတ်သော နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစားဆရာ
ပေ၏သား 'နေမျိုးဗလကျော်သူရွာစား စိန်ဗေဒါ ကဲ့သို့သော
လက်ျာဆိုင်းတော်တီးများ၏ ရွှေနားတော် ဆက်သွင်းသည်ကို
ကြားရတော်မူသည့်အခိုက် ရွှေစိတ်တော် သက်သာရာရသည်မှာ
လည်း ဆိတ်သို့နေရခြင်းထက် တော်ပေသည်ဟု မိဖုရားခေါင်
ကြီးသည် ရွှေစိတ်တော် မကြည်မလင်ရှိသည့်အရေးကို တမျိုး
တမည်အားဖြင့် စိတ်ပြောင်းကာ ဖျော်ဖြေယူရရှာလေသည်။

မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်သည် စိန်ဗေဒါတီး၍ အဆို
တော် ဦးလူကြီးတို့ ရွှေနားတော် ဆက်သွင်းသည့် ဝေသန္တရာ
သီကီသံကြီး သီချင်းကိုထပ်လောင်း၍ ကြားရောင်မိပြန်သည်။

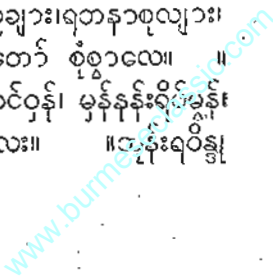
ဝေသန္တရာမင်းကြီးသည် တိုင်းပြည်ကို ဝှံ့နှံ့ယုံမျှမက သမီးလှ
တော့နှင့် သား မောင်ဇာကိုပင်မကျန် ဆိုကြီးကိုမိုကာ လှူခဲ့
သောအကြောင်းတူပွဲကို ထောက်မျှော်၍ မိမိ ပူဆွေး သည်ကို
အောင်တော်ဘုရား ကြားမြင်သိပါက ကိုယ်စိတ်တော် နှစ်ပါး
ထွန်းစွာပင် စိတ်နှမ်းတော်မူပေလိမ့်မည်ဟု စီးကျထွေထွေရွှေမျက်
ညှို့ ဆည်မစဲသည်ကိုတိုက်သစ်တော်အဆောင်အတွင်းမှပင်လယ်
ပြင်သို့ လမ်းမျှော်ကာ စိတ်တော်ကိုတင်း၍ ရတနာဂီရိ တကျွန်း
ဘဝတွင် သနားစဖွယ် သူ့ဖြစ်အင်ကို မြင်ရောင်မိတော့သည်။

x x x

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါ စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်
ဘီးအဖွဲ့အား သမီးတော်များ နားထွင်းမင်္ဂလာသတင်ပွဲကျင်း
ပရန်အတွက် ရတနာဂီရိသို့ ဒုတိယအကြိမ် ဖိတ်ကြားခြင်း ခံယူ
ရလေသည်။

သီပေါဘုရင် မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့အားမန္တလေး
ရွှေအိမ်၊ ရွှေနန်းတွင် မတွေ့မမှီလိုက်ရသော မင်းသမီး ဒေါ်စိန်
မေအားလည်း ဖူးမြင် ကန်တော့နိုင်ရန် အတွက် ယခု အကြိမ်
ရတနာဂီရိသို့အသွားတွင် အပါခေါ်ရန် စိန်ဗေဒါစီစဉ်၍ ထား
သည်နှင့်အညီ မြဝတီမင်းကြီး ဦးစသီကုံးရေးသား ထားသည့်
အားထွင်းမင်္ဂလာတော်ပွဲ သီချင်းကြီးကို ပြန်လည်ဆန်းသစ်သီဆို
ဘီးမှုတ်နေကြသည်မှာ....

ဆန္ဒပိုင်လေးကျွန်း၊ မြတ်သည်ချား၊ ရတနာစုလျား၊
ရွှေနားဆင်မင်္ဂလာ။ ။မင်းခမ်းတော် စုံစွာလေ။ ။
အခြားခြား။ ။ကိုးဆင်ငယ် ရောင်ဝှန်၊ မှန်နန်းရို၊ မှန်
မြတ်သလွန်ခင်း ညွှထွားဝယ်ပလေး။ ။တူန်းရဝိန္ဒု

ဖျား၊ စက်ဖျားတော်နှစ်စုံ၊ ဘမရာတင့်ရွှန်း၊ ပြန်ဝန်း
 ယခု။ ။ ရှိဦးငယ်ကြာမှ လေးဆယ်ညွန့်ညွန့်လန်း။
 နှမတော်မြတ်နှစ်ပါး၊ ပတ္တမြားအပ်ရွယ် ခါငယ်လေး
 ပြန်ညွန့်ရွှေဗျာ၊ ဇေယျာအောင်ဆုမွန်းသည်နှင့်လေး။
 ရှစ်ပြဟွာရေဖျန်း၊ မိုးပန်းငယ်ရွာလာ၊ ရှိကြာဖွေးထွေး
 သည်။ ။ ဥကင်တော်ပွင့်လင်း၊ နတ်ညှင်းငယ်ပဉ္စင်၊ အိ
 ရှင်ကြေးတော့သည်။ ။

ယင်းနားထွင်းမင်္ဂလာဖွဲ့ သီချင်းကြီးကို ရွာစား စိန်ဗေဒ
 သည် အဆိုနှင့်အတီး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်တတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်ပါသော်
 လည်း သူ၏ဝိရိယနှင့် သတိကို အခြေခံကာ ပဲ့မဝင်မချင်း ပိုင်
 သည်ထက်ပိုင်ရန်၊ နိုင်သည်ထက်နိုင်ရန် စည်းအဝင်ဖြစ်စေ၊ ဝ
 အဆုံးဖြစ်စေ၊ ကျန်နေသည်၊ လိုနေသည်၊ ပိုနေသည်ဟူ၍ မပြု
 စေပဲတည့်တည့်ပပဖြစ်ရန် ကြိုးစား၍ သီဆို တီးမှုတ်မြဲပေတည်း။
 ရွာစားစိန်ဗေဒသည် ပထမအကြိမ် ရတနာဂီရိသို့ တိုက်သ
 တက်မင်္ဂလာပွဲသဘင် လိုက်ပါရစဉ်ကထက် ယခု ဒုတိယအကြိမ်
 နားထွင်းမင်္ဂလာပွဲ လိုက်ပါရမည့်အခါတွင် တိုးနယားရုပ်အက
 က၊ ရန် တိုးနယားရုပ်ကို ချိုးထားပြီးဖြစ်လေသည်။

သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့သည် နယ်
 ကုလားဖြူတို့ လှည့်စားကာ ရတနာဂီရိတွင်ထား၍ စံနေရသည့်
 ဘဝဖြစ်အင်မှာလည်း မြင်ရသူတိုင်း စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်သာဖြ
 ကြရသည်။ စိန်ဗေဒသည် သူ၏ဖခင်၊ မိခင်တို့၏ ကျေးဇူးတော်
 ရှင် အရှင် ၂ ပါးအား ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင် ဖူးတွေ့ရသည့် အခါ
 က ဘုရင်မင်းမြတ်သည်ကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်ကို မချီသည့်မျှ
 ရည် သက်သေတင်ခဲ့လေပြီ။

ယခုအကြိမ် သမီးတော်များ နားထွင်းမင်္ဂလာပွဲ သဘင်တွင်
 ယခင်အခေါက်ကထက် အရှင် ၂ ပါးအား စိတ်တော် သာယာ
 မအတွက် ဆိုင်းပညာလက်စွမ်းကုန်အောင်တီး၍ ကန်တော့ရန်
 စိတ်အားတက်လျက်ရှိသည်။

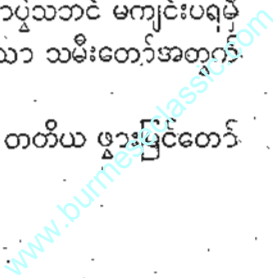
စိန်ဗေဒ၏ဇနီး မင်းသမီး မစိန်မေကိုလည်းခေါ်မည်ဟု စိတ်
 ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်၍ ယခုအခေါက်သည် မိမိအတွက် သာယာစို့ပြေ
 ၍ အတော်ကြာကြာ ရတနာဂီရိတွင်နေလိုက နေရန်လည်း ဆုံး
 ဖြတ်ထား၏။ ထိုမှလည်း မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူရာ သို့လည်း
 သွားရောက်ဖူးမျှော်ရန် ကြံစည်မိလေသည်။

x x x

သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်(နှင့်) မိဖုရားခေါင်ကြီးသည်၊ ဆေးဆရာ
 မှဆလမန်ကုလားဂူဒရာဂျပ်ဆေးကုမှား၍ ကံတော်ကုန်ရှာသော
 သမီးတော် ထိပ်စုဖုရားကလေး၏ အလောင်းစင်အနီး၊ ယူကြီး
 မရ အပူလုံးကြွလျက် ရုဇအိန္ဒြေတော်ကိုပင် မငဲ့နိုင်ရှာပဲ၊
 စီးကျမျက်ရည် အသွယ်သွယ်ဖြင့် ငေးမှိုင်ကာ နေတော်မူရှာ
 သည်။

မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် သမီးတော်များအားနားထွင်းမင်္ဂလာ
 ပွဲကျင်းပရန်အတွက် အပါးတော်မြဲ အတွင်းဝန် ဦးစံရွှေအား
 ရတနာပုံနေပြည်တော်သို့ အခမ်းအနားစီစဉ်ရန်လွှတ်တော်မူပြီး
 ဖြစ်သည်။ ယခုသမီးတော် ထိပ်စုဖုရားကလေးနားထွင်းမင်္ဂလာပွဲ
 စီစဉ်ထားပါသော်လည်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာပွဲသဘင် မကျင်းပရမှီ
 လွန်တော်မူရသည်။ ကံတော်နည်းရှာသော သမီးတော်အတွက်
 သနားစဖွယ်ပင် မဟုတ်ပါလော—

သက္ကရာဇ် ၁၂၄၃ ခု ဝါခေါင်လ၌ တတိယ ဖွားမြင်တော်

မူသော ထိပ်စွဲမြတ်သမီးတော်တပါးနှင့် သက္ကရာဇ် ၁၂၄၄ ခု တန်ဆောင်မုန်းလတွင် စတုတ္ထဗျားမြင်တော်မူသော ထိပ်စွဲမြတ် သမီးတော်နှင့်ပါးသည်။ မိခင်တို့ရွှေထီးရွှေနန်း မှန်နန်းတော်တွင် ကေသဇ္ဇေဒန ဆံတော်ပြင်မင်္ဂလာအခမ်းအနား ချီးမြှင့်တော် မူခြင်းနှင့် မြပခက်တော်တင် မင်္ဂလာအခမ်းအနားများ ချီးမြှင့် တော်မူပြီးလျှင် အဖိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်တန်သော စိန့်မြ၊ ပဏ္ဍ မြား၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ အတွင်းအချဉ်း ထည်မျိုးအုပ်စုံ ဥယျာဉ်လယ်ယာ ယင်းစုံ ပင်းစု စားကျေး မြို့ရွာ ၂ ကံရှိ သက်မဲ့ အလုံးစုံ ဘွဲ့ဖော် သနားတော်မူခဲ့ရသည်ကို မိဖုရားခေါင်ကြီး ပြန်လည် တွေးမိရှာ လေသည်။

ယင်းသမီးတော် ၂-ပါးသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၄၅ ခုနှစ် တပေါင်းလတွင် နေ့ရက်မကွာ ကျောက်ရောဂါဖြင့် လွန်တော် မူသည့် အချိန်အခါတော်သည်ကား ကိုယ်ထီး ကိုယ်နန်း ကိုယ် ဘိုင်း ကိုယ်ပြည်ဖြစ်တော်မူ၍ ရဟန်း သံ ဘာ တော် များ နှင့် သရဏဂုံ တင်ခြင်း၊ မင်းညီမင်းသား များတော်မတ်တော် ကတော် မယားတို့ ဝန်းရံ ကြပ်မတ်ပြီးလျှင်၊ မြောက်ဥယျာဉ်တော်အတွင်း မြေမြုပ်သဂြိုဟ်တော်မူ၍ အုတ်နန်းတော် ပြုသာခိနှင့် ချဉ်းလှုပ် ဆောက်တည်ထားနိုင်ခဲ့သည်ကိုလည်း ပြန်လည် သတိရတော်မူ သော မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် ယခု ရတနာဂီရိ တကျွန်းစံဘဝ တွင် ထိပ်စွဲဖုရားကလေး လွန်သော်လည်း ရဟန်းသံဃာတော် များ မရှိသောအရပ်ဖြစ်၍ သရဏဂုံ မျှပင် မတင်နိုင်သည်ကို တွေးမိပြန်သည်နှင့် ဝမ်းနည်း ပက်လက် ဖြစ်တော်မူရှာလေ သည်။

အပါးတော်မြဲ အတွင်းဝန် ဦးစံရွှေသည် သမီးတော်များ

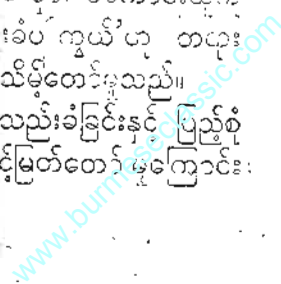
အားထွင်းမင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရန်အတွက်မန္တလေးမြို့တွင် ဝက်မစွက် ညွှန်ထောက်မင်းနှင့် စီစဉ်ပြီးလျှင် နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား ဦးခပဒါဆိုင်းတော်နှင့်တကွ ဆွေတော် မျိုးတော် များတော် မတ်တော်များ၊ ဆရာသံဃာတော်ကြီးများ ပိတ်ကြားတော်မူ၍ အချင်မင်းမြတ် မှာတော်မူလိုက်သော လက်သုံးတော် မောင် အောင်ဆန်း(နှင့်) သမီး ၂-ယောက်ကိုပါ ခေါ်ဆောင်၍ရတနာ ဂီရိသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ လာလေပြီ။

ခရီးရောက်မှဆိုက်ပင်၊ တိုက်နန်းတော်အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ရာ တွင် အခန်းတနေရာ၌ ထိပ်စွဲဖုရားလေး၏ ရုပ်ကလပ်အလောင်း တော်ပြင်ဆင်ထားသည်ကို အပုဒ်တော်မြဲအတွင်းဝန် ဦးစံရွှေမြင် သည်နှင့် မိမိ၏ရင်ဝ ဖနှောင့်ဖြင့်ဆောင့်ကာအကန်ခံလိုက်ရသည့် အာနာမကျည်းလှသဖြင့် ကျယ်လောင်သော အသံဖြင့်-

“ကျွန်တော်မျိုးကြီး တင်လျှောက်သည့် စကားကို မနာမယူတော်မူ၍မူဆလမန်ဂုဒရာဂျပ်ဆေးဆရာယောင် ယောင်ကို လက်ခံတော်မူ၍ ထိပ်စွဲဖုရားကလေး ဆေး ယောက်များပြီး ရေတိမ်တွင် နစ်ရပါသည်ဘုရား” ဟု ငိုကြွေးမြည်တမ်းလိုက်လေသည်။

သို့ပေ၍ ဘုရင်မင်းမြတ်တော်လည်း ဦးစံရွှေအေးကြည့်တော် မူပြီးလျှင်-

‘ကုသိုလ်ကံကောင်းသည့်အခါမှာ၊ မကောင်းသူကို အကောင်းထင်မှတ်မိသည်၊ သည်းခံပုံ ကွယ်’ ဟု တရား မွေဟောပြုကာ ဦးစံရွှေအား နှစ်သိမ့်တော်မူသည်။ သို့ပေ၍ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ခန္တီစ သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူ၍ စိတ်သဘောထား အလွန် မြင့်မြတ်တော်မူကြောင်း

ရာဇဝင်ဆရာတို့ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်သည်မှာ အမှန်တရားကို ဖော်ထုတ်ပေးခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားဘွယ်ရာမရှိပေ။

x x x

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် စောင်းသမား တို့၏လက် ခုနစ်ရက် စောင်းဖြင့်ကင်းကွာလျှင်လက်သံပျက်သည် ဆိုစကားကိုမှတ်သားသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် မိမိလက်နှင့်စောင်း ကို အခါမညောင်းတီးလျက် မှီသည်သာ-

စိန်ဗေဒါသည်သီချင်းကြီးများမှတစ်ဆင့်လှည့်လည်ဆဲဆဲမဟာဗောဓိ ပင်တော် ပတ်ပျဉ်းလေးတပုဒ်ကို ကိုယ်တိုင်သီဆိုကာ စောင်းတီး နေသည့် သီချင်းစာသားများမှာ-

တောင်ရေရံခါ အောင်မြေမှန်လှသာစွငယ်ဗေမှန်၊
နေရသာလကျာဝန်းသည်နှင့်၊ မြောက်ယွန်းရာဂိဏ်။
မိုးထိတိမ်ကွန်း၊ ကြည်ဖွယ်လွန်း၊ သိဝံနန်းမြေနယ်စခန်း၊
သွယ်သန်းစိစဉ်ဖွယ်ရ၊ ခုနစ်ဌာန်က၊ တည်ဟန်သေချာ၊
ငါ့ဆင့်မာန်နှင့်၊ ပလ္လင်တဲကွန်းဝယ်မှာ၊ ဝေဆာညွန့်ဖူး
ငယ်။ ။မြူးကမြူးသနှင့်၊ ဝေးနယ်ရှေးဝယ်၊ လေး
သွယ်ဖြင့် ခက်ဖြာ၊ ဦးတင်ပန်ခွင့်၊ မိဌာန် ကြည် စွာ၊
ယာမြဲကိုင်းကိုလ၊ သောကာမိ မိုင်းငယ်က၊ ပိုင်းရည်
ကာ။ ။ပဏ္ဍာလျာဆောင်ဘူးတယ်၊ ထူးက ထူးသနှင့်၊
ဖူးညွန့်သန္တာ၊ ရွာဘိုင်းကြည်၊ မြရည်ပင်မှန်နှင့်၊ ဝင်း
သဝဏ်ထေ့ မခြားလေဘူး၊ ရွက်ဖားစိစိနွဲ့၊ စိမ်းလဲ
ခိုင်ညာ၊ မြင့်သွန်းစွာ၊ တရားမှန်ညီပ၊ မသိပိုင်ပိုင်ခွင့်၊
မဏ္ဍိုင်ထွန်စွန်း၊ ရွှေညောင်တော် နန်းမှာလ၊ မြမှန်း

တည်နေစံသာသို့၊ စကြာမုန် ရွှေပုံတောင်ငယ်ကို၊ လျှင်
ကြောင်းဆုညွန်း” ။ ။

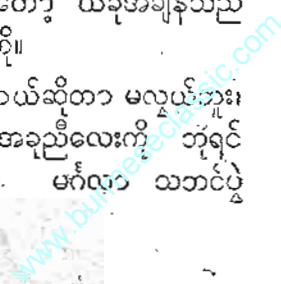
သီချင်းဆိုကာ စောင်းတီး နေသော ညီစိန်ဗေဒါထံ
အလည်လာသူ အကိုဆိုင်းဆရာ ကိုစိမ့်သည်အိမ်တွင်းသို့ရုတ်ချည်း
ဝင်သေးပဲ အိမ်ရှေ့ ဝါးကွပ်ပစ်တွင် ထိုင်နေရာမှ ညီလေး
သီချင်းအဆုံးသတ်၍ စောင်းကိုချလိုက်သည်မှ အိမ်အတွင်းသို့
ပြန်ကာလာလေသည်သာ....

အကိုကြီး ကိုစိမ့် အိမ်အတွင်း ထိုင်မိသည်နှင့် ညီစိန်ဗေဒါနှင့်
အိမ်မတော်တို့သည် လဖက်ရည်ကြမ်း စိုင်းဖွဲကာ ဂီတ သုခုမ
အနုပညာ၊ ပညာပိုင်းများကို ဆွေးနွေးကြလေသည်။

ညီလေးအခုတီးသွားတဲ့ စုံနယ်သာစွာအလိုက်မဟာဗောဓိပင်
တော်ပျဉ်းကလေးကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၃၇ ခုနှစ် နှောင်း
ဆန်းခူးလမှာ လယ်ကိုင်းမြို့စား သေဒတ်ဝန်ကြီး ဦးကောင်း
ဆောင်းဆောင်ပြီး အိန္ဒိယပြည်ထံ ရာဇသံလက်ဆောင်တော်များ
အားပို့စဉ် ဗုဒ္ဓဂါယာသို့ဝင်၍ ဘုရားဖူးပြီး မန္တလေးမြို့တော်
ပြန်လည်ရောက်တဲ့ အခါ 'တောင်ရေရံခါ' အစချီကို ဝန်ကြီး
ဦးကောင်း ရေးသားသီကုံးပြီး ဖေဖေကို ဆိုင်းဝိုင်း တော်နှင့်
သီခေါ်ဘုရင်မင်းမြတ်အား ရွှေနားတော်ဆက်သွင်းခဲ့ရတယ်။

ဦးကောင်းလိမ့်ထုတ် သီပေါပြုတ်ဆိုတော့ ယခုအချိန်သည်
သီချင်းဆက်သွင်းလို့ သင့်ပါ့မလား အကို။

မင်းနား စိုးနားမှာ တီးတယ် မှတ်တယ်ဆိုတာ မလွယ်ဘူး၊
မင်းကြိုက် စိုးကြိုက်ကို သိလွယ်ရတယ်၊ အခုညီလေးကို ဘုရင်
မင်းမြတ်က ပိတ်ကြားတဲ့ နားထွင်း မင်္ဂလာ သဘင်ပွဲ

အကြောင်းကို ဝက်မစွက်ဝန်ထောက်မင်း ကောင်းစွာ သိတော်မူသည် အစီအစဉ်ကို ကြိုကြိုတင်တင် မေးမြန်းကြရမည်။

နားထွင်းမင်္ဂလာ သဘင်ပွဲ အတွက် ရတုချောင်း၊ ပတ်ပျိုးရေးနေသည့် အကြောင်းတော့ ကြားရပါပြီ။

၁၂၄၄ ခုနှစ် သမီးတော်ထိပ်ရမြတ်ဘုရားကြီး ပြုပေတော်မူမင်္ဂလာအခမ်းအနားတွင်ဖော်လျှောက်ရန် မင်္ဂလာစကားရှေ့ အစဉ်မင်္ဂလာ ဧချင်းဆိုတာလဲရှိသည်။

ကဲသည် ဧချင်းကို ကင်းဝန်မင်းကြီး သိကုံးရေးသား ဆက်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ညီလေးက ပြုပေတော်မူ ကျင်းပသည့်အခါ သုံးလသားအရွယ် ရှိသေးသည်။

ဆိုင်းဆရာကိုမိမ့်သည် စိန်ဗေးထက် အသက် ခုနစ်နှစ်ကြီးသည်။ ဆိုင်းပညာကိုလည်း ညီထက် အကိုက ဝေရာဝေရာ သင်ပေးသည်။

ရွှေနန်း ရွှေအိမ် မှန်နန်းတော်များနှင့် စိန်ဆိုင်းတော်ကြီးသားရာ ဝနုဦးဆောင်သို့ ဘုရင်မင်းမြတ် ရှိတော်မူစဉ်ကပင် တွေ့ဘူးမြင်ဘူးသည့်အတွက် မင်းမူကိုစွဲကို ဆိုင်းဆရာကိုမိမ့်သည် အတော်ငုံ့ မိလေသည်။

ရွာစားစိန်ဗေးသည် သမီးတော်များ နားထွင်းမင်္ဂလာ ပွဲတော်အတွက် ရတုနာဂီရီသို့ မသွားမီအချိန်ကပင် ဆိုင်းနှင့်သက်ဆိုင်ရာတို့ကို လိုလေးသားမရှိ စေရအောင်ပြင်ဆင်ကာ သွားရမည့် နေ့ရက်ကိုသာ စောင့်မျှော်လျက်ရှိလေသည်။

သီပေါဘုရင် မင်းမြတ်တော်နှင့် မိပုရားခေါင်ကြီး စုပုရားလားတို့ အရှင် ၂-ပါးသည် ထိပ်စုပုရားကလေး စျားပနက်ခွဲ ပြီးစီးပြီဖြစ်၍ ရက္ခအပေါင်းတို့ကို စိတ်တော်တွင် မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက်သားကာ ကျန်ရစ်သူ သမီးတော် များအား နားထွင်း

မင်္ဂလာသဘင်ပွဲကျင်းပရန် အပါးတော်မြဲ အတွင်းဝန်ဦးစံရွှေ၏ ဆင်ပြုရွေးချယ်ထားချက်အစီအစဉ်ကိုခွင့်ပြုတော်မူလိုက်လေသည်။

အပါးတော်မြဲအတွင်းဝန်ဦးစံရွှေ မြန်မာနိုင်ငံသို့ သမီးတော်များ နားထွင်းမင်္ဂလာသဘင်ပွဲ စီစဉ်ရန် သွားချိန်တွင် ဘုရင်ခံ (ဆာအက်ဒင်မဆင်)သည် မေမြို့သွားနေ၍ ဦးစံရွှေမေမြို့သို့ ဘုရင်ခံနှင့် တွေ့ဆုံရစဉ်အခါဝယ် -

သီပေါမင်း၏ သမီးတော်တပါးပါးနှင့်၊
စီကင်းမဟာရာဇာက လက်ဆက်လိုသည်ဖြစ်၍၊
စာတင်သွင်းထားသည်၊ ထိုကိုစွဲကို ဦးစံရွှေက၊
တဆင့် လျှောက်တင် ကြည့်ပဟု မှာကြားလေသည်။

သီပေါဘုရင် မင်းမြတ်သည် ထိုစကားရပ်ကို အပါးတော် မြဲဆင်လျှောက်သည်နှင့် စိတ်တော်မကြည်ရှိတော်မူ၍ -
ငါ၏ သမီးတော်များကို လူမျိုးကွဲ၊ လူမျိုးခြားနှင့် မပေးစား မထိမ်းမြားလို၊ ငါ့ သေမှ ဘာဖြစ်ဖြစ်၊ လူမျိုးခြားကို သဘောမတူနိုင်ဟု မိန့်တော်မူသည်။

နားထွင်းမင်္ဂလာသဘင်ပွဲ ကျင်းပပိုင်းလျှင် မြန်မာ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ မင်းခမ်းမင်းနားအရ သမီးတော်များအား လက် ထပ်မင်္ဂလာပွဲသဘင် ကျင်းပနိုင်တော်မူလေသည်။
မကြာမီ ရက်လ အနည်းငယ် အတွင်း မန္တလေးမြို့တော်မှ သမီးတော်များ နားထွင်းမင်္ဂလာပွဲတော်သို့ ဖိတ်ကြားထားသော ဦးတော်-မတ်တော်-ဆွေတော်-မျိုးတော်-ဆရာသံဃာတော်များနှင့် နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေးနှင့် ဆိုင်းတော် အဖွဲ့များ ရတုနာဂီရီသို့ စုံလင်စွာရောက်ရှိနေကြလေပြီ။
ယခင်အကြိမ်နှင့်မတူ၊ တမူထူးခြားကာ ဆိုင်းစိုင်းတော်ကြီး

မင်္ဂလာသဘင်ပွဲကျင်းပရန် အပါးတော်မြဲ အတွင်းဝန်ဦးစံရွှေ၏ ဆင်ပြုရွေးချယ်ထားချက်အစီအစဉ်ကိုခွင့်ပြုတော်မူလိုက်လေသည်။

အပါးတော်မြဲအတွင်းဝန်ဦးစံရွှေ မြန်မာနိုင်ငံသို့ သမီးတော်များ နားထွင်းမင်္ဂလာသဘင်ပွဲ စီစဉ်ရန် သွားချိန်တွင် ဘုရင်ခံ (ဆာအက်ဒင်မဆင်)သည် မေမြို့သွားနေ၍ ဦးစံရွှေမေမြို့သို့ ဘုရင်ခံနှင့် တွေ့ဆုံရစဉ်အခါဝယ် -

သီပေါမင်း၏ သမီးတော်တပါးပါးနှင့်၊
စီကင်းမဟာရာဇာက လက်ဆက်လိုသည်ဖြစ်၍၊
စာတင်သွင်းထားသည်၊ ထိုကိုစွဲကို ဦးစံရွှေက၊
တဆင့် လျှောက်တင် ကြည့်ပဟု မှာကြားလေသည်။

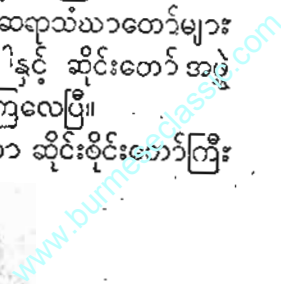
သီပေါဘုရင် မင်းမြတ်သည် ထိုစကားရပ်ကို အပါးတော် မြဲဆင်လျှောက်သည်နှင့် စိတ်တော်မကြည်ရှိတော်မူ၍ -

ငါ၏ သမီးတော်များကို လူမျိုးကွဲ၊ လူမျိုးခြားနှင့် မပေးစား မထိမ်းမြားလို၊ ငါ့ သေမှ ဘာဖြစ်ဖြစ်၊ လူမျိုးခြားကို သဘောမတူနိုင်ဟု မိန့်တော်မူသည်။

နားထွင်းမင်္ဂလာသဘင်ပွဲ ကျင်းပပိုင်းလျှင် မြန်မာ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ မင်းခမ်းမင်းနားအရ သမီးတော်များအား လက် ထပ်မင်္ဂလာပွဲသဘင် ကျင်းပနိုင်တော်မူလေသည်။

မကြာမီ ရက်လ အနည်းငယ် အတွင်း မန္တလေးမြို့တော်မှ သမီးတော်များ နားထွင်းမင်္ဂလာပွဲတော်သို့ ဖိတ်ကြားထားသော ဦးတော်-မတ်တော်-ဆွေတော်-မျိုးတော်-ဆရာသံဃာတော်များနှင့် နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေးနှင့် ဆိုင်းတော် အဖွဲ့များ ရတုနာဂီရီသို့ စုံလင်စွာရောက်ရှိနေကြလေပြီ။

ယခင်အကြိမ်နှင့်မတူ၊ တမူထူးခြားကာ ဆိုင်းစိုင်းတော်ကြီး

ပြင်ဆင်ခင်းကျင်းထားသည်ကို တိုက်နန်းတော်အတွင်း၌ ဘုရင်မင်းမြတ်ရှုမြင်တော်မူရသောအခါ ပထမသမီးတော်၊ ဒုတိယသမီးတော်တို့အား ရတနာပုရွှေနန်းမှန်နန်းဆောင်တွင် မြပုခက်တော်မင်္ဂလာပွဲကျင်းပခြင်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာပွဲသဘင်ကျင်းပခဲ့စဉ်က နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဆရာဖေနှင့် ဘွဲ့ဖြူစိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်ကြီးကို ပြန်လည် မြင်ရောင်မိရှာသည်။

ယခုအကြိမ် ရတနာဂီရိသို့ ရောက်ရှိလာသော စိန်ဗေဒအားလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားထုံးတမ်းအရ မြင့်မြတ်ရာဘုရားပွင့်တော်မူသော ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားပုထိုးကန်တော့ရန်အတွက် သွားခွင့်ပြုတော်မူမည့်အကြောင်း ဘုရင် မင်းမြတ် မိန့်တော်မူထားသဖြင့် စိန်ဗေဒါသည် ဝမ်းသာလို့ မဆုံးအောင်ကြောနပ်နေလေပြီ။

သီပေါဘုရင် မင်းမြတ် တော်သည် မန္တလေး မြို့တော်ဖိတ်ကြားလိုက်သည့် ဧည့်သည်များ စုံညီစွာရောက်ရှိပြီဖြစ်၍ သမီးတော်များ နားထွင်း မင်္ဂလာ အခါတော်ရက်မြတ် ရွေးတော်မူပြီးလျှင် ဘုရင်ဘုရင်ခံနှင့်တကွ ရတနာဂီရိမြို့ရှိ အရေးပိုင်မအစ အစိုးရအမှုထမ်းများနှင့် သေဋ္ဌေး ကုန်သည်ကြီးများအား ဖိတ်ကြားရန် မိန့်တော်မူလေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၉ ခုနှစ် တပို့တွဲလတွင် မိဖုရားခေါင်ကြီးစုံဖုရားလတ်တို့ ညီမတော်ငယ်စဉ်အချိန်က မန္တလေး ရွှေနန်းတော် နားထွင်း ဆံထုံးထုံး တဘက်ဝတ် ဒုက်ဆင် မင်္ဂလာပွဲကျင်းပစဉ်က သမီးတော်တပါးအတွက် ငွေခုနစ်သိန်း အကုန်အကျခံကာ ဆင်ယင် ကျင်းပနိုင်ခဲ့ သော်လည်း ယခု မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ သမီးတော်များအတွက် ငွေတသိန်းပင် အကုန်

အကျခံ၍ ကျင်းပရန် မပြည့်စုံ၍ ချွေချွေတာတာ ငွေကိုသုံးရသဖြင့် နားထွင်းမင်္ဂလာပွဲတော်မှာ စေ့စေ့စပ်စပ်နှင့် လှီးမျိုးကွဲညီအလယ် တင့်တယ်စေအောင် စီစဉ်ထားရလေသည်။

တိုက်သစ်တက်မင်္ဂလာပွဲတော်တွင် မြန်မာ့ဆိုင်းပညာကိုဘုံဘိုင်ဘုရင်ခံကအစ၊ အထင် ကြီးစေအောင် လက်စွမ်း ပြခဲ့သော နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါ၏ သတင်းသည် သူ့နားထွင်း မင်္ဂလာ သဘင်တွင် ပါဝင် မည့် သတင်းကြားရပြီး၍ ဖိတ်ကြားခံရသူများ ဆက်ဆက် လာရောက်ကြသည်မှာ မလွှဲပေ။

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါသည် မန္တလေးမြို့တော်မှ ယူဆောင်လာသည့် တိုးနယားရုပ်တွင် လှဝင်၍ ကကာ ဘုရင်မင်းမြတ်တော်အား ပွဲမဝင်မှီနေ့တွင် ကပြတင်ဆက်သည့်အခါ စိတ်တော် ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်စေသည်။ မနက်ဖြန် သည် တိုးနယားရုပ် အကကိုလည်း ဧည့်သည်တော် များအား ကပြစေရမည်ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

+ x x

မြန်မာ ဘုရင် မင်းမြတ် အပေါင်း ကိုသည် သမီးတော်အားထွင်းမင်္ဂလာ သဘင်ပွဲတော်ကို လက်ထပ် မင်္ဂလာပွဲသဘင်ကျင်းပမဆင်နွှဲမီ မပြုမလုပ်ဘဲ မနေရသော အခမ်းအနား ဖြစ်သည်။ ယခုနားထွင်းမင်္ဂလာ သဘင်ပွဲတော် ကျင်းပချိန်တွင်အရှင်တို့ပါး၏ သမီးတော်များ၏ သက်တော်မှာ....

- ၁။ ထိပ်စုမြတ်ဖုရားကြီး သက်တော် ၂၄နှစ်၊
- ၂။ ထိပ်စုမြတ်ဖုရားလတ် သက်တော် ၂၂နှစ်၊
- ၃။ ထိပ်စုမြတ်ဖုရား သက်တော် ၂၀နှစ်၊

၄။ ထိပ်စုမြတ်ဖိုရားကလေး သက်တော် ၁၉၅၆
အရွယ်ဖြစ်ကြောင်း

သီပေါဘုရင်မင်းမြတ် ဖိတ်ကြားထားသော ညွှန်ညွှန်များ
အနက် ဘုဲ့တိုင် ဘုရင်ခံသည် ကိုယ်တိုင် မလာမရောက်နိုင်၍
ရတနာဂီရိ အရေးပိုင်ထံမှတစ်ဆင့် သဝဏ်လွှာ ပေးပို့ကာ ဆုမွန်
ကောင်းတောင်းလိုက်လေသည်။ နားထွင်းမင်္ဂလာ အခါတော်
နေ့ရက်ရောက်သည်နှင့် မင်းပေါင်းလည်း စုံညီလေပြီ။

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါသည် မြန်မာ့ ဆိုင်း
ပညာ လက်စွမ်းပြုကာ ညွှန်ညွှန်တော်များ ပြောပြောလေသည်။
ထိုဆိုင်းအဖွဲ့ဖြင့်ပင် တိုးနယားအက အငြိမ့်မင်းသမီး မစိန်မေ
အဆိုအကကိုလည်း ပွဲထုတ်ကာပြုလေပြီ။ ကြွရောက်လာကြသော
ညွှန်ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်လည်း ကြည့်ရှုရသည်မှာ အလွန်
တရာ ကြေနှပ်၍ လက်ခုပ်ဩဘာသံများနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်ကာ
နေကြလေသည်။

သမီးတော်များအား မြင်း ၂ကောင်တပ် (ဘုဂီ) ရထား
အမိုးဖွင့်ကာ တင်ဆောင်၍ ထီးဖြူတော်များမိုးကာ ရတနာဂီရိ
တိုက်သစ်နန်း ပတ်ဝန်းသို့ လှည့်လည်ကာ နားထွင်း မင်္ဂလာ
ခင်းကျင်းပပြုလုပ်တော်မူကြသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ဘာဂီရထားမျိုးနှင့်သမီးတော်များကိုလှည့်လည်
ရသည်မှာလည်း ဆင်တော် မြင်းတော် ဝေါတော် စသည်များ
မရှိ၍သာ ဖြစ်သလို စီစဉ်ခြင်းဖြစ်၏။ ကိုယ့်ထီး ကိုယ့်နန်း
ကိုယ်တိုင်းကိုယ် ပြည့်တင် ဆိုပါမူ မင်းခမ်းမင်းနား အဆောင်
အယောင်နှင့် ပြီးပြည့်စုံစွာ သမီးတော်များ နားထွင်း မင်္ဂလာ
ကျင်းပကြမည်မှာ မလွဲပေ။

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆိုင်းတော်
အဖွဲ့သည် နားထွင်းမင်္ဂလာပွဲတော်အတွက် အစီအစဉ် ရှိသည့်
အတိုင်း တာဝန်ကျေပွန်စွာတင်ဆက်၍ ပြီးလေပြီ။ မင်္ဂလာသဘင်
လည်း အောင်မြင်စွာ ရုပ်သိမ်းတော်မူလိုက်သည်။

သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်သည် ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ဇနီးမင်းသမီး
မစိန်မေအား အဆိုအကကိုလည်း သူ၏ယောက္ခမ နန်းတွင်းသူ
အမလေးကဲ့သို့ ထီးဟန်နန်းမူနှင့် ပြည့်စုံစွာ ကပြနိုင်လေသည်။
ထိုအတွက် 'အဆိုတော် မစိန်မေ' အမည် စာတန်းပါရွှေတံဆိပ်
တော် ဆုပေး ချီးမြှင့်လေသည်။

မြန်မာ့ဆိုင်းပညာနှင့် ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့သည်
ရတနာဂီရိသို့ စွန့်စွန့်စားစား လိုက်ပါသွားခြင်း အတွက်သာ
မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ်၏ဂုဏ်ထူးဘွဲ့ထူးများရယူခြင်းဖြစ်ပေသည်။

နှောင်းခေတ် ဆိုင်းပညာရှင် များသည် နေမျိုးကျော်စွာ
ခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်းဝိုင်းတော်တီး ဆရာပေ(၏)
အကြောင်း ထုပ္ပကို ပီပီပြင်ပြင် မမီလိုက်၍ အမှန်ကိုတင်စား
ပြောဆိုနိုင်ရန် အလှမ်းကွာဝေး နေသော်လည်း သားဖြစ်သူ
စိန်ဗေဒါ နေမျိုးဗလကျော်သူ ဘွဲ့ထူးခံစားထားနိုင်ခြင်းအတွက်
ယနေ့ ဆိုင်း လောကတစ်ခုတွင် မြန်မာ ဆိုင်း ပညာရှင်တို့
ဖာဝ်စား ဂုဏ်ပြုကာ ပြောနိုင်ကြလေသည်။

ရတနာဂီရိမှ ဗုဒ္ဓဂယာသို့ စိန်ဗေဒါသည် ဘုရားဖူး သွား
ကြပြီးနောက် သက္ကရာဇ် ၁၂၇၃ ခုနှစ် ကုန်ခါနီးတွင်နားထွင်း
မင်္ဂလာ သဘင်ပွဲ ကျင်းပရာသို့ လိုက်ပါလာကြသော နေမျိုးဗလ
ကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါနှင့်အဖွဲ့၊ ဝက်မထွက်ဝန်လောက်မင်း
နှင့်အဖွဲ့ ဝင် အပေါင်းတို့သည် သဘင်ပွဲအောင်မြင်စွာ ကျင်းပ

ပြီးပြီဖြစ်၍ သီပေါဘုရင် မင်းမြတ်တော်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီး တို့အား နောက်ဆုံးကန်တော့ခြင်းအားဖြင့် ကန်တော့ကြကာ မြန်မာနိုင်ငံတော်သို့ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

x + * ဆိုင်းဆရာ ဆရာစိမ့်ကွယ်လွန်ခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၀ ခုနှစ်ခန့်တွင် ဆိုင်းဆရာ ဆရာစိမ့်သည် ကွယ်လွန်သွားဟန်ရှိလေသည်။ မန္တလေးမြို့တော်တွင် ဆိုင်းအဖွဲ့ များစွာ ရှိကြသော်လည်း နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ် ရွာစား ဆရာဖေ၏သား ဆရာစိမ့်နှင့် စိန်ဗေဒါတို့ ဆိုင်းညီနောင် မှာ ထူးထူးခြားခြား ကျော်ကြားကြလေသည်။ ယခုဆရာစိမ့် ကွယ်လွန်သွားချိန်တွင် စိန်ဗေဒါသာလျှင် ဆက်လက်ကျော်ကြား မှု ခံယူကာ နေလေသည်။

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါသည် ဗလာဆိုင်း ဇာတ်ဆိုင်း အငြိမ့်ဆိုင်း ရုပ်သေးဆိုင်းများအဖြစ် မေတ္တာထား၍ လာငှားလျှင်လိုက်ပါမြဲဖြစ်သည်။ နိုင်ငံကျော်မင်းသားစိန်ကတူး ဇာတ်သဘင် အဖွဲ့နှင့် တွဲကာ ဇာတ်ဆိုင်းအဖြစ် ခုနစ်နှစ်ခန့် တီးခဲ့လေသည်။

စိန်ကတူး ဇာတ်သဘင် အဖွဲ့သည် ရွာစား စိန်ဗေဒါနှင့် တွဲဖက်ထားသည့်အတွက် အင်အား အပြည့်အဝ ရှိလေသည်။ ဇာတ်ပြိုင် ဖိုးစိန်သည်ပင် ဆိုင်းအဖွဲ့ ချင်း မယှဉ်နိုင်သည့်အတွက် အချို့ရုံပွဲများတွင် ငွေဝင်နည်းခဲ့ရလေသည်။

ဇာတ်သဘင်ကို ကြည့်ကြသော တိုင်းရင်းသား များသည် မြန်မာမှုကို လိုလားကြသူများဖြစ်သည်။ ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့သည် သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်၏ ဆိုင်းတော်ဖြစ်သည်။

သီပေါဘုရင်နှင့် အလွန်နှစ်သက်ကြသည်။ ဆိုင်းလက်သံကိုသာ အာရုံခံစားကြသည်မဟုတ်၊ စိန်ဗေဒါ လူစုံကိုပါ ကြည့်လိုကြ လေသည်။

x * x x သီပေါဘုရင်မင်းမြတ် နတ်ပြည် စံတော်မူခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၇ ခုနှစ် နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၆)ရက် နေနေ့ည သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ရတနာဂီရိတွင် စံမြန်းနေ တော်မူသော မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ် သီပေါမင်းတရားကြီးသည် သက်တော် (၆၇)နှစ် အရွယ်၌ ဆီးချိုရောဂါနှင့် နတ်ပြည် စံတော်မူလေသည်။

ယင်း သတင်းကို ရွာစား စိန်ဗေဒါ ကြားသိရသည်နှင့် မိမိတီးနေသည့် ဇာတ်မှ စောင်းကို ချလိုက်၍ လက်အုပ် ချီကာ ဝမ်းနည်းပူဆွေးစွာဖြင့် သီပေါ ဘုရင် မင်းမြတ် စံတော်မူရာ အရပ် မျက်နှာပြု၍ ဆုတောင်း ကန်တော့လိုက်လေသည်။

မကြာမီနေ့ရက်တွင်လယ်တီပဏ္ဍိတဆရာဦးမောင်မောင်ကြီး ရေးသား ဘိုကူးသည့် သီပေါ မင်းတရား နန်းတက်သည်မှ နတ်ပြည်စံတော်မူသည့်အထိ တိုတိုနှင့်လိုရင်းပါ 'လေးချိုးကြီး' ဟု ရွာစား စိန်ဗေဒါကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုမိလေသည်။

လေးချိုး။ ။တဇာတ်ငြိမ်းပြန်ပေါ့၊ ခပ်သိမ်းမြန်ပြေမှာ၊ ဉာဏ် သံဝေ ကိုယ်တော်ပြပါလို့၊ ဓမ္မပြီပြီ၊ ဟောနိုင်တဲ့ သီပေါရှင်။

တထောင့်နှစ်ရာ၊ နှစ်ဆယ်ဝယ်သာ၊ ကောဇာကားလ၊ သဇင်နှင်းဖျော်၊ နတ်ပေါင်းငယ်ပျော်သည်၊ နတ်တော် လ၏၊ ကျော်ထရာတ်ပက်၊ ဆဲ သုံးရက်ယု၊ အာစက်

ဝန်တွေ၊ နဂါးနေ့မှာ၊ ဘုန်းတွေ စီရင်၊ မီးရှူးမြင်ပြန်
 တိုင်းခွင်စိုးရန်၊ ကုန်ဘောင်ဦး၊ တန်ခိုးတန်ချို၊ မဟာ
 ငိုက်၊ မြန်မာတိုက်ဝယ်၊ မကိုဋ် ကယ် ဆောင်းချို
 ကြကွဒိန်ပို့၊ စတိန်ပိုင်နက်၊ ဖေးကူမတ်လျက်၊ စတု
 လီသာ၊ အစုန်းပြောင့်သည်၊ ထောင့်နှစ်ရာမှ၊ ရွှေကြ
 ခိုင်နွဲ့၊ တူမီးပွဲတည်း ဆန်းဆဲတေရှည်၊ ခါရက်မြတ်တို့
 သမတ်ကယ်နည်းတူ၊ ကံဒဏ်ရုက်ကနက်ထူလို့၊ ရှစ်ဆ
 ရန်ဟန်၊ ပြူးဝန်းသာပြန်တော့၊ တိုင်းတိုပြန်မြန်နယ်မှာ
 ရန်သူယ်သူယ်ကြောက်ရှောင်ပုန်းရ၊ ဘုန်းလွှင့်အနင်၊
 ကုန်းဘောင်ရန်နည်း၊ စည်ဆက်ကယ်တည်သည်၊
 ပင်စည်ကွန်ကွန်၊ ဆယ်တညွန်ဟု၊ ခွန်ခွန်ခိုင်ဖူး၊ ပွားလှ
 လူးတွင်၊ ကံဆူးကံပြောင့်၊ ဘုန်းကိုမှောင်လို့၊ တထောင်
 နှစ်ရာလေးဆယ်မှာလျှင်၊ သတ္တာစွန်းဆဲ၊ သက်နိုးပွဲနှင့်၊ ဆဲ
 ပွင့်ချိန်၊ ကျော်ရှစ်ရပ်ဟု၊ ပြကွဒိန်မှာဝထိ စံနတ်၊ သိကြာ
 မြတ်သို့မင်းမြတ်ကယ်သီပေါ၊ နန်းကလျောလို့၊ ရေကြော
 အဇ္ဈဝါ၊ ပတ်ဝန်းကာသည်၊ ရတနာဂီ၊ ကျွန်းဝယ်မှိုလို့
 ဝသီစင်စင်၊ တရားသာမင်တော့၊ မြန်ဘုရင်ကို၊ ကံပင်
 ဆောင်ညွှန်း၍။ ဆိုင်ရာပို့။

ကံအမွေကို၊ ခံစေထိုးတမ်း၊ ကမ္ဘာ့ငြမ်းနှင့်၊ စည်
 ကမ်းမသွေ၊ တမြေတိုက်သို့၊ လိုက်ပါချေလည်း၊ သံဝေ
 ရှစ်ဆူ၊ ထီးသစ်ထူလို့၊ မြန်ဘုပတိ၊ ကျွန်းဂီရိတွင်၊ ဓမ္မံက
 ဉာဉ် သင်္ခါရဉာဏ်စုယှဉ်လျက်၊ ဓမ္မဉ္စရော်သုံးမွေ့ လျော်
 ၍၊ ကိုယ်တော်စံတုန်း၊ သံသာဝဋ်-အလွတ်ရုန်းစဉ်၊ ပု
 မလွတ်သာ၊ ဘေးသေမင်းအတင်းလာ၍၊ နတ်ရွာနန်း

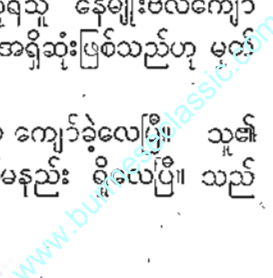
မြင့်၊ ကြငှန်းဖွင့်ဘို့၊ ချိန်သင့် ကုန်းထောက်၊ ခါတော်
 လျှောက်လို့၊ ခေတ်ရောက်ကောဇာ၊ အဋ္ဌိသတ် ဒွေး
 တွေးခါတည်း၊ မာဂသီရော်၊ စန်းညှိုးလျော်သည်၊ နတ်
 တော်ဆုတ်ပက်၊ ကျော်ခြောက်ရက်မှာ၊ ချုပ်ပျက်ကယ်
 ဇီဝိန်၊ ဥပစ္စိန်ဖြင့်၊ ဝတိန်ယာယီ၊ ကုန်းထောက်သာ
 ချီတော့၊ လောကီဝန်ခန္ဓာကို၊ မြန်မကြာ အလျှင်သုဉ်း
 အောင် မုန်းကြမြန်တို့။ ။

သည်လေးချိုးကြိုးကို ဖတ်မိကြသော ရွာစား စိန်ဗေဒါနှင့်
 တကွ၊ မြန်မာပြည်သူ/ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ
 ဆို၏ ထူးတမ်းစဉ်လာအရ သရဏဂုံပင် မတင်ရရှာဘဲ အုတ်ဂူ
 သွင်း သဂြိုဟ်လိုက်ရသည့် သတင်းကြားကြသည်နှင့် ဝမ်းနည်းမိ
 ကြပေလိမ့်မည်။

သီပေါမင်းတရားကြီးသည် ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ ကျေးဇူးရှင်
 သည်းဖြစ်၊ မိဖနစ်ပါး၏ ကျေးဇူးရှင် အရှင်သခင်လည်းဖြစ်တော်
 မူသဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ် နတ်ရွာစံတော်မူသည့်သတင်းသည် ရွာ
 စား စိန်ဗေဒါအတွက် အကြိမ်ကြိမ်ဝမ်းနည်းမိလေသည်။

မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ်မရှိသည့်နောက် မင်းခမ်း မင်းနားတွင်
 မါဝင်ဆင်နွှဲရသော ဆိုင်းပညာအရပ်ရပ်ကို မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု
 အနုပညာရပ်သို့ လွဲပြောင်းထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်သည်ကား...
 မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ်၏ ချီးမြှင့်ခြင်းခံယူရသူ နေမျိုးပလကျော်
 သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါသည်သာ တာဝန်အရှိဆုံးဖြစ်သည်ဟု မှတ်
 တမ်းတင်လျှင် မှားလိမ့်မည်မထင်ပေ။

ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏အသက်သည် ၃၀ ကျော်ခဲ့လေပြီ။ သူ၏
 ဆိုင်းပညာလည်း နှစ်ပေါင်း ၂၀ ထက်မနည်း ရှိလေပြီ။ သည်

အရွယ်ထိ ဂီတသုခုမအနုသဘင်ပညာများတွင် အက၊ ကိုလည်း စိန်ဗေဒါ သင်ခဲ့ဘူးသည်။ အဆိုကိုလည်း သင်ခဲ့ဘူးသည်။ မိကျောင်းကိုလည်း သင်ခဲ့သည်။ စောင်းကိုလည်း သင်ခဲ့သည်။ ပတ္တလား၊ စန္ဒယား၊ နှဲ၊ ဗုံ သေး၊ ဗုံ လတ်၊ ဗုံ ကြီး၊ ပန်းမကြီး မကျန် တီးသည်။ ကြေး၊ ကြိုး၊ သရေ၊ လေလက်ခတ်စုံအောင် ရွာစား စိန်ဗေဒါသည် ကြိုးစားကာ သင်ကြားတတ်မြောက်၍ မြန် မာ ဆိုင်ပညာကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ငြားပါသော်လည်း စိန်ဗေဒါသည် သူ ဆိုင်းပညာတွင် ရေပြည့်အိုးဖြစ်သည် ဟူ၍ ဘယ်သောအခါကမျှ ပြောဆိုခြင်းမရှိပေ။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် မင်္ဂလာဆိုင်းကိုလည်း တီးခဲ့လေပြီ။ ဇာတ်ဆိုင်းကိုလည်း တီးခဲ့လေပြီ။ ရုပ်သေးဆိုင်းကိုလည်း တီးခဲ့လေပြီ။ စိန်ဗေဒါတီးရန် နေရာကျန်ခဲ့သေးလျှင်လည်း တီးမည်သာတည်း။

ရတနာဂီရီတွင် သီပေါဘုရင် မင်းမြတ် နတ်ပြည် စံတော်မူပြီးနောက် မုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်နှင့် သမီးတော်တို့အား အင်္ဂလိပ်အစိုးရက မြန်မာပြည်သို့ ပြန်လိုက်ပြန်နိုင်ကြောင်း ခွင့်ပြုသဖြင့် သက္ကရာဇ် ၁၂၈၀ ခုနှစ်တွင် သမီးတော်များ လက်တော်တို့၌ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

မန္တလေးရတနာပု နေပြည်တော်တွင်ရှိသည့် ရွှေနန်းတော်ကြီး မှ ရွှေနန်းအဆောင်တော်တို့သည် ကား နှစ်ပေါင်း ၄၀ ခန့်အတွင်း မပြုမပြင်ထားသဖြင့် လင်းနီ သိုက်နှင့် လင်းနီ ချေးနံ့ သာအတည်း ဖြစ်၍ ရွှေရောင်ပျောက်ကာ ဆေးနီရောင် ခပ်ချောက်ချောက်နှင့် ရှုချင်စဘွယ်မကောင်းအောင် ရှိနေလေပြီ။

မည်သို့ရှိစေ၊ ကိုယ့်နန်းဟောင်း နန်းအောင်နေရာကို ပြန်လို၍ နေ ရလျှင် စိတ်တော်ဖြေရာနိုင်သည်ဟု သဘောတော် ပိုက်ကာ

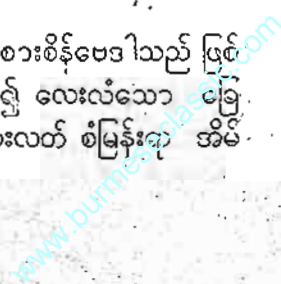
ရန်ကုန်ဘုရင်ခံထံ တောင်းဆိုပါသော်လည်း နန်းတော်တွင် နေထိုင်စေ၊ ရန်ကုန်မြို့၌ နေရန် အိမ်တလုံး ခြံငယ်တခုတွင် ဇွတ်အင်းထားလိုက်လေသည်။

မုဆိုးမဘဝရောက်နေရရှာသော သီပေါမင်း၏ မဟေသိကြီးသည် မိန်းမသားပင်ဖြစ်လင့်ကစား၊ ကြက်မှာအရိုး၊ လူမှာအမျိုး နှစ်သည်ကို သတိပြုတော်မူကာ တနေ့တွင် သမီးတော် မြေးတော်များ၏ ကံဇာတာ ဘုန်းမီးတောက်လာလျှင် ကူညီကြမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုယ့်တိုင်း၊ ကိုယ့်ပြည်၊ ကိုယ့်လူမျိုးနှင့် နီးနီးစပ်စပ်နေသည်သာလျှင် အကြောင်းညီညွတ်မည်ဟု ယူဆတော်မူ၍ ပေးသည်မရှိပေ။ ထားသည်ကို နေရရှာလေသည်။

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် မုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီး ရန်ကုန်မြို့ရောက်တော်မူကြောင်း သတင်းကြားသိရသည့်နှင့် ဆက်သရန်လက်ဆောင်တော်များ ယူ၍ တပည့်တယောက် ခေါ်ကာ ရွှေရောင်တွင် မှန်စိတားသည့် စောင်းကို ပိုက်ကာ လိုက်ပါလာခဲ့လေသည်။

မိဖုရားခေါင်ကြီး စံတော်မူရသည့် ခြံဝင်းငယ်အတွင်းမှ အိမ်ငယ်ကို ရွာစားစိန်ဗေဒါ မြင်မိသည်နှင့် ရွှေမှန်ကင်း အစစ်ကထင်းဖြစ်ရသည့် အလား သည်ခြံဝင်း၊ သည်အိမ်တွင် နေရသည့် မုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီးအား သနားမိလျက် စောင်းကို ပိုက်ကာ ငေးနေမိလေသည်။

စိတ်မကောင်းအောင် ရှိနေသော ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းသဘောထား၍ လေးလံသော ခြေထမ်းဖြင့် မုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဘုရားလတ် စံမြန်းရာ အိမ်တော်သို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

မုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါ အဖူးအဖျော်ကတော့ ရောက်လာသည်ကို ဝမ်းသာတော်မူ၍ အမြန်ပင်အိမ်ပေါ်သို့ခေါ်တော်မူလိုက်သည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် ယူဆောင်လာသည့် လက်ဆောင်တော်များ ဆက်သကန်တော့ပြီးသည်နှင့် မုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် စိတ်ဝမ်းမချီသည့်အပြီးနှင့် ဝမ်းသာသလို ထင်ရောင်လိုက်သည်။ ရွာစားစိန်ဗေဒါကလည်း မိဖုရားခေါင်ကြီးအား ကန်တော့ပြီးသည်မှ မျက်ရည်ဝိုင်း ဝိုင်းလာ၍ ရတနာဂီရိဖူးတွေ စဉ်က ရှေးဖြစ်ဟောင်း အောင်းမေ့လျက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေလေသည်။

မုန်စီရွှေချွဲထားသော စောင်းအိုးအရောင်တွင် မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ စိတ်ဝမ်းမချီပုံနှင့် ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲနေပုံများသည် ကြေးမုံပြင် ထင်ထင်ရှားရှားတွေ့မြင်ရသကဲ့သို့ လှုပ်ရှားနေသည်သာ...

မုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် အင်္ကျီထမီမှအစ အဖြူရောင်သန့်သန့်ကိုသာ ဝတ်ဆင်တော်မူ၍ ကြက်သံရေ ရှိတော် မူသည်မှ အပ အရွယ်တော်ကျ၍ သွားများပင်အစားမထိုးပဲ ပါးကလေးများလည်း ပပိန်မမြိုင်သော်လည်း ငယ်ရွယ်စဉ်ကလို ပြည့်ပြည့်မောက်မောက်မချိခတာပေ။

မုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီး စုံဖုရား လတ်သည် ရန်ကန်မြို့သို့ ရောက်သည်မှ အလှူရေစက်လက်နှင့်မကွာ နေတော်မူသည်။ ယခုကဲ့သို့ရွာစားစိန်ဗေဒါ ယူဆောင်လာသည့် လက်ဆောင်တော်များကိုလျှာဒါန်းပစ်ရန်အတွက်လက်ခံခြင်းမျှသာဖြစ်လေသည်။ မောင်တော်ဘုရင်မင်းမြတ်ခေါ်တော်မူသည့်အတိုင်းပင်စိန်ဗေဒါအား-

‘ရွာစားနဲ့ ရတနာဂီရိက ခွဲခွာကြရသည်မှာ ၁၄နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ’

‘မှန်ပါ ဘုရား’

‘မန္တလေးရတနာပုံ ပြန်လည် နေထိုင်တော်မူလို့ ကြောင်း အင်္ဂလိပ်ဘုရင်ခံကို ပြောထားတယ်’

‘သင့်မြတ်လှပါဘုရား’

‘မောင်တော်ဘုရား တည်တော်မူထားသည့် မာရ်အောင် ရတနာစေတီတော် ဘုရား နှစ်စဉ် ပွဲတော်ကျင်းပကြရဲ့လား’

‘ကျင်းပမြဲပါဘုရား၊ ဘုရားကျန်တော်အိ ဆိုင်းအဖွဲ့ပါဝင်မြဲဖြစ်ပါသည်ဘုရား’

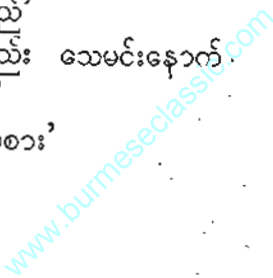
‘သာဓု သာဓု သာဓု ဘုရားဒါယကာ မောင်တော်ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး နတ်ပြည် စံတော် မူ စဉ်က ရတနာဂီရိမှာ ရဟန်းသံဃာတော်များမရှိ၍ သရက်ဂုံပင် မတင်လိုက်ရပဲ အုတ်ဂူ သွင်းလိုက်ရသည်။ ဝမ်းနည်းလို့မဆုံးအောင် ခံစားရသည်၊ ရွာစား’

‘ရာဇဝင်တော်မှာ သက်သေတင်ရန် အကြောင်းပါ ဘုရား’

‘ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကို မစောင်မသိသူတို့အတွက် မောင်တော်ထီးနန်းကို ဝုန်လွှတ်၍ တတိုင်းတပြည် တကျွန်းမှာ ကံတော်ကုန်ရသည်’

‘သစ္စာတရား မဲ့သူတို့သည်လည်း သေမင်းနောက်လိုက်ကာ သွားကြပါပြီဘုရား’

‘တရားနဲ့အမြတ် ရှပါသည် ရွာစား’

မုန်လှပါ၊ အရှင်နှစ်ပါး၏ ကျေးဇူးတော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ တော်မျိုးတို့၏ ဘိုးဘွား မိဖုရားမှ အစပြု၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ တော်မျိုးကြီးအထိ ခံယူရရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။ ယခု အချိန်တွင် မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ အပါးတော် ရွှေစာတော် ဆက်သွင်းရန် အလိုရှိပါမှ နေရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ရွှာစားမှာ သားကျွေးမှု မယားကျွေးမှုတို့က ပေးသေးသည်။ ရန်ကုန်မြို့မှာ အမြဲနေရန် မသင့်ဘဲ မန္တလေး ရတနာပုံက သည်ကဲ့သို့ ရန်ကုန်မြို့ကို ရောက်သည့်အချိန်တွင် ဝင်စေ့ထွက်စေ ခွင့်ပြုတော်မူသည် ဟု မုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်သည် မိန့်တော်မူလေသည်။

x x x

ကိုယ် မင်း ကိုယ် ချင်းလမ်း (ချောချီရုတ်) ရှိ သီပေါဘုရင် မင်းမြတ်၏ မဟေသီ စံမြန်းရာအိမ်တော်မှ အနောက်ဖက်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သော် ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ကြီး၏ ငှက်မြတ် နားနှင့် စိန်ဖူးတော်သည် ဖူးမျှော်နိုင်ကြလေသည်။

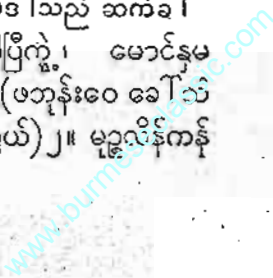
တိမ်စင်သော လရောင်အောက်တွင် ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ကြီးသည် ရွှေရောင်ဝင်းလက် တဖိတ်ဖိတ်တောက်လျက် အကြည့်သို့ ခံယူတော်မူသည့် ညချမ်းချိန်ခါလေးတွင် နေမျိုး ဗလကျော်သူ ရွှာစား စိန်ဗေဒါသည် မုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီးအား စောင်းကို တီး၍ 'ဆုကြီးကိုမို့' အစချီ ဝေသန္တရာ သိင်္ခါသံကြီးကိုဆိုကာ ရွှေနားတော် ဆက်သွင်းတော်မူသည်မှာ....

ဝေသန္တရာ သိင်္ခါသံကြီး

(ဆုကြီးကိုမို့၊ မယ်မဒီသက်နှင်း၊ လောင်းဝေ သာန် မင်းမြတ်သည်းချာ၊) ဂျသားလှမောင်ဇာတံ့မှ၊ သားလှမောင်ဇာလေ။ ။ဝက်ဘာဂဏှာတို့ စံရွှေ ကျောင်း၊လှမ်းလေလေ၊ လှမ်းလေရန်ဖို့ကောင်း။ ။ (ပါရမီလွန်ရင့်ငြောင်းလို့၊ လောင်းဗောဓိထံတော် သာဝယ်) ။ လှူခံလာ မောင်မြဟူဇာတာ၊ ပင်ဗောဓိ ဆွေသဒ္ဓါ၊ ရင်သွေးမောင် ဂဏှာဇာတို့၊ မြင်လာ တယ် တန်တော်တွင်း၊ ဆင်းတယ်လို့ ပြေးသနော့၊ ပုန်းကြလေသော်။ ။

ရွှာစားစိန်ဗေဒါ၏ စောင်းတော်သံသည် မိဖုရားခေါင်ကြီး နှင့်တကွ ပတ်ဝန်းကျင်တလောကလုံး ဆိတ်ငြိမ်စွာ နားသောတ ဆင်မိကြလေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူသား အပေါင်းတို့သည် ဝိပေါမဟေသီ စံမြန်းရာ အိမ်တော်မှ စောင်းသံဖြစ်ရမည် ဖြစ်မှာတုရင်မင်းမြတ်တို့သည် သည်ကဲ့သို့ ညချမ်းချိန်ခါတွင် ဝိပန်တော်ဟူ၍ရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် သည်ကဲ့သို့ တီးကြရသည်။ အစတီးသော စောင်းတော်သံ ဘုရင်မင်းမြတ် တို့၏ စောင်း တော်တီးသာလျှင် ကေနိဖြစ်ရမည်ဟု တွေးတောကာ အိပ်ရာ ဆင်းမှထကာ စောင်းသံကြားရာ အနီးအနားသို့ ချီးကမ်းကြ လေသည်။

ဝေသန္တရာသိင်္ခါသံကြီးကို ရွှာစားစိန်ဗေဒါသည် ဆက်ခါ တကျော်ကျော် ဖေခေါ်ပါပြီကဲ့၊ မောင်နှမ ငယ်လေး၊ ယူးပါကြလား။ ။ (ဖဘုန်းဝေ ခေါ်သံ ကြားလို့၊ သွားကြစို့ မောင်လှရယ်) ။ မုဉ္ဇလိန်ကန်

တော်ထဲက၊ လက်တွဲကာမောင်နှမတို့၊ တောင်းပန်ကြတယ်။ ဆုကြီးကိုရွယ်၊ ဖဘုန်းကြွယ်ရယ်က သူ့လက်တွဲကိုလေး၊ တင်း ထည့် လိုက် တယ်။ မယ်မဒီမြင်အိမ်မက်ဖြင့်၊ ရွှေစိတ်စက်ဖြေမသာတယ်။ သမီးလှ မယ်ဂဏာနှင့်၊ သားမောင်ဇာ၊ သူ့ အကြောင်းကြောင့်၊ အမေလေး နေမကောင်း ပါဘူး။ ခြင်းတောင်းရယ်ညာတံချူနှင့်၊ နေပူရင်စလူဆောင်လို့၊ စံကျောင်းတော် ဝက်ဘာက၊ သစ်သီးရွာသွားရှာခိုက်ကိုတဲ့၊ လှူလိုက်လေ လက်ပြန်ကြီးနှင့်၊ အမျိုးရုပ်စူကော၊ မစာနာအိုမညာလို့၊ ရိုက်လေခြင်းငယ်လေး၊ သွေးဖြာလို့ ဆင်း။ ။စီးကျထေထေ၊ ရွှေမျက်ရည်ကွဲ၊ ဆည်မစဲတယ်လေး၊ နှင်းရီလို့ရွှံ့။ ။ မယ်မဒီစံမြိုင်ထက၊ ထုံးကေသီ ဖြေရော့ငယ်နှင့်၊ ခြင်းတံချူလက်မှာဆွဲပါလို့၊ နေနဲရင်သာ၊ အိုပြန်လို့လာ။ ။

ထိုကဲ့သို့ပင် နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါ သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည့် အချိန်အခါတွင် မုဆိုးမ မိဖုရား ခေါင် စုဖုရားလတ် ထံတော်သို့ ဝင်ဆောက်၍ မိမိပညာဖြင့် ရွှေနားတော်ကြား ဆက်သွင်းသည့် သက္ကရာဇ် ၁၂၀၆ ခုနှစ် ခန့်အထိ မိဖုရားခေါင်ကြီး နတ်ပြည်ဝင်တော်မူသည့် အချိန်ထိဖြစ်လေသည်။

x x x

နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစားစိန်ဆိုင်းတော်တီး ဆရာဖေနှင့်သားများ ဆိုင်းရာဇဝင်

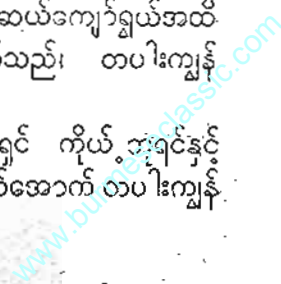
မြန်မာဘုရင်မင်းမြတ်တို့ အဆက်ဆက် တော်တွင် ဆိုင်းရာဇဝင်ကို ရေးကြရမည်ဆိုသော် မန္တလေး ရတနာပုံ နေပြည်တော်တွင် နောက်ဆုံးဘုရင် သီပေါဘုရင်မြတ် နန်းတက်နန်းကျ ဆိုင်းတော်ရာဇဝင်ကို အနီးကပ်ဆုံး ရှေ့တန်းမှတင်ရေးသားခြင်းအားဖြင့် အနီးကပ် မြင်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

သီပေါဘုရင်မင်း၏ လက်ျာတော် ဆိုင်းအဖွဲ့တွင် နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား ဆရာဖေပါဝင်၍ ရွာစားဆရာဖေမရှိသည့်နောက်လည်း သားငယ် နေမျိုးဗလကျော်သူရွာစား စိန်ဗေဒါ ပါဝင်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ရွာစားကြီး ဆရာဖေတွင် သားနှစ်ယောက်ရှိသော်ငြားလည်း ဆိုင်းပညာနှင့် ဆက်စပ်၍ ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးများကိုကားသားငယ်ဖြစ်သူ စိန်ဗေဒါသာလျှင် မိဖုရား ငှီးရာ အစဉ်အဆက်ကို သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်၏ ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သည်ကို ခံယူလေသည်။

သားကြီးဖြစ်သူ ဆိုင်းဆရာကိုခိမ့်သည် ဖခင်၏ ဆိုင်းပညာအမွေကို လက်ထင်ရယူနိုင်ခဲ့သော်လည်း ကျန်းမာရေးကြောင့် သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်၏ ချီးမြှင့်မြှောက်တားခြင်းကို မခံယူနိုင်ဘဲပေ။ ဆိုင်းဆရာကိုခိမ့်သည် သီပေါဘုရင် မင်းမြတ်တော်ကို ကောင်းစွာမိလိုက်သူဖြစ်သည်။ သူ့အသက် ဆယ်ကျော်ရွယ်အထိ ကိုယ် အရှင် ကိုယ် ဘုရင်နှင့် နေရသူဖြစ်သည်။ တပါးကျွန်ုပ်တော်ပေ။

သားငယ် စိန်ဗေဒါသည် ကိုယ် အရှင် ကိုယ် ဘုရင်နှင့် နှစ်တာမျှ နေရသော်လည်း နယ်ချဲ့လက်အောက် တပါးကျွန်ုပ်

ဘဝ ရောက်ခဲ့ရ လေသည်။ သို့သော်လည်း စိန်ဗေဒါသည် ကိုယ် အရှင်ကိုယ် ဘုရင်ကိုရိုသေလေးစားသူဖြစ်သည်။ တပါးကုန် ခံလိုစိတ်ကား လုံးဝမရှိပေ။

သီပေါဘုရင် မင်းမြတ် နတ်ရွာစံတော်မူသည့် နောက်တွင် လည်း ရန်ကုန်မြို့ရောက် မှုဆိုးမ မိဖုရားခေါင်ကြီး စုပုရားလတ်စံ စံတော်မူသည်မှ နတ်ရွာစံသည့် သည်အထိ တော်သုံးဆိုင်းတော် အဖြစ် မိဖုရားခေါင်ကြီးအား ရွှေနားတော် ဆက်သွင်းနိုင်ခဲ့သည် ဆိုင်းတော်ဖြစ်သည်။ ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ တော်သုံးဆိုင်းတော် မင်္ဂလာသည် ဆိုင်းရာဇဝင်တွင် ထိပ်တန်းမှ ပါဝင်ရမြဲပေတည်း။

ယနေ့နိုင်ငံကျော် ဆိုင်းပညာရှင်များနှင့် တက်သစ်စဆိုင်း ပညာရှင်အပေါင်းတို့သည် နေမုျိုးဗလကျော်သူရွာစားစိန်ဗေဒါ အား တနည်းမဟုတ်တနည်းဖြင့် သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ သုံးပါးအနက် တပါး အပါအဝင်ဖြင့် ကန်တော့ ကြရပေ လိမ့်မည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါအား ဆိုင်းလောကမှ ပုပုရွရွ ပညာရှင် ဟူသမျှသည် စိန်ဗေဒါ၏ ထူးခြားဆန်းပြားမှုကို ဆိုင်းလောက အတွက် တီထွင်သူဖြစ်၍ ချစ်စရာ ကြည့်ညှိစရာ ကောင်းပါပေ သည်ဟု မှတ်တမ်း တင်ကြရသလိုပင် ဆိုင်း ရာဇဝင်တွင်လည်း သူ့အားရှေ့တန်းမှ တင်ရမည်သာတည်း။

x x x

ရွာစားစိန်ဗေဒါအောင်မြေသို့

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၂ ခုနှစ်ခန့်တွင် ရွှေဘိုမြို့၌ အလောင်းဘုရား ဦးအောင်ဇေယျ၏အရိုးအိုး အုတ်ပြသားပန္နက်ချ၍ အသစ်ပြန် လည်တည်ဆောက်ရန်ပွဲတွင် နေမုျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေ

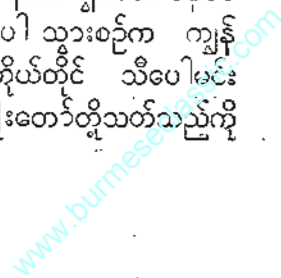
ဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် အငြိမ့်ညွန့်ပေါင်းပါဝင်တီးမှုတ်ကပြရန် စီစဉ် ထားကြလေသည်။

ထိုအလောင်းဘုရား အုတ်မြစ်ချပန္နက်ရိုက်ပွဲသို့ သွားရောက် မိအတွက် ရန်ကုန်မြို့မှအထူးမီးရထားတစ်စင်းလုံးဖြင့် နန်း ရင်း ရွှေဂဠုန်ဦးစောလိုက်ပါရန် စီစဉ်၍ ညွှေသည် တော်များ ဖိတ် ကြားကာ ထားလေသည်။

မန္တလေးမြို့မှအရာရှိကြီးငယ်များနှင့် အပေါင်းအသင်း များ ညွှေနန်းရင်းဝန်ကြီးလိုက်ပါလာမည့်အထူးမီးရထားကိုစောင့်ကြို နေလေသည်။ ရွှေဘိုမြို့သို့မန္တလေးမြို့မှအထူးမီးရထားဖြင့်လိုက်ကြ သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များတွင်ရွာစားစိန်ဗေဒါလည်း အပါအဝင် ဖြစ် သည်သာ -

ရန်ကုန်မြို့မှ နန်းရင်းဝန်ကြီး ပါလာသည့် အထူးမီးရထား သည် မန္တလေးမြို့သို့ဆိုက်ရောက်လာပါသည်။ တနာရီခန့်ရပ်နား ခြင်းသည့် တော်များ နှုတ်ဆက်စကား ပြောပြီး သီး သန့် (ဘွဲ့ဖြူ) ရထားတို့ ပေါ်သို့ ရွာစားစိန်ဗေဒါ၊ ရာဇဝင် ဆရာ ညွှေညွှန်ဦးဘတင်၊ မန္တလေး သူရိယ ဆရာ ဦးထွန်းရင် တို့ အား နန်းရင်းဝန်ကြီးကတင်ဆောင်ကာ ရွှေဘိုမြို့တော်သို့ အထူးမီး ရထား ခုတ်မောင်းသွားကြလေသည်။

ရာဇဝင်ဆရာ ရွှေပြည်ဦးဘတင်သည် အလောင်း ဘု ရား ဦး အောင်ဇေယျ၏အကြောင်းလူပုဂ္ဂို လိုရင်းနှင့် တိုတိုရှင်းရှင်း ပြောကာလိုက်ပါလာသည်။ ဆရာဦးထွန်းရင်က ရွာစား စိန်ဗေ ဒါအား ရွာစားကြီး ရတနာရီရီသို့ လိုက်ပါ သွားစဉ်က ကျွန် တော် အရပ်က အတွင်းဝန် ဦးစံရွှေကိုယ်တိုင် သီပေါမင်း အား မင်းညီမင်းသားတွေနှင့်ဆွေဘော်မျိုးတော်တို့သတ်သည်ကို

ဟုတ်မှန်သလားလို့ မေးမြန်းတယ်ဆိုတာ ကြားခဲ့ရသလားရွာ...
ကြီးဟု မေးရာတွင်....

သမီးတော်များ နားထွင်းမင်္ဂလာ ပွဲတော်အတွက် ရုတ်တရက်
အကြိမ် ရတနာဂီရိသို့အရောက်မှာ အတွင်းဝန်မင်း လျှောက်
ထားပါတယ်။ သိပေါ ဘုရင်မင်းမြတ်က အမိန့် ရှိသည်မှာ

ငါ့ထံသို့ မယ်တော် ဘုရား ရုတ်တရက် ပြာရိပြာ
ဝင်ရောက်လာပြီး မောင်ရင်.... မောင် ရင် သည် န
စည်းစိမ်ကိုလည်း မလိုချင်ပါနှင့်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း
မလုပ်ချင်ပါနှင့်၊ မောင်ရင် ညီတော် နောင်တော်၊ န
တော်များ ရှိသေးရှဲ့လား စစ်ကြည့်ပါအုံး.... ဟုမိန့်တော်
မူသည်။

ငါသည် ချက်ခြင်းပင်ညီလာခံအမြန်ခေါ်၍....

မင်းကြီးများ ကျုပ်ကို မထိမ်မဝက်ပဲ မှန်သည့်အ
တိုင်းတင်ကြစမ်းပါ။ ချုပ်ထားသော ညီတော် နောင်
တော်၊ နှမတော်အမတော်များ ရှိမရှိ သိလိုသည်ဟု မေး
မြန်းသောအခါ မင်းကြီးများက....

ဘုန်းတော်ကြောင့်အမှန်တင်ရမည်ဆိုပါလျှင် ဘုရင်
သားသည် ရွှေထီးရွှေနန်းကို အမှန်ပင် ကြံစည်မြဲဖြစ်
ကျွန်တော်မျိုးများ၏ စောင့်ရှောက်ရသောတာဝန်သည်
အလွန်မကြီးသည်ဖြစ်သောကြောင့် အ ချုပ် မှ လူထု
ထုတ်ပုန်ကန်လျှင်ဆင်းရဲသားသတ္တဝါများအများအပြား
သေကြေပျက်စီးကြမှာမြင်၍ သုတ် သင် ရှင်းရပါသည်
ဘုရားဟု တင်သည်ကို ကြားရလျှင် ငါသည် အလွန်

ထိတ်လန့်ပြီး အသဲနှလုံး တုန်လှုပ်၍ ကြက်သီးမွေးညင်း
ထမိသည်။

ငါအများကြီး ဝမ်းနည်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်သည်။
မင်းကြီးများ သည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းကို ပြစ်တင်ပြောဆို
ပြီးလျှင် ကျန်ရစ်သော မင်းသားများ စာရင်းပေးရန်
တောင်းမှကျပင်းမင်းသား၊ ကောလင်းမင်းသား၊ ပျဉ်းမ
နားမင်းသား၊ မြင်းစိုင်းမင်းသား၊ လယ်ကြား မင်းသား
မင်းသား ငါးပါးစာရင်းသာရရှိသည်။ ထိုမင်းသားများ
ကို ခေါ်ဆောင် သင်္ကန်းဝတ် စေပြီးလျှင် ဆရာတော်
များထံ အပ်ထားရသည်။

ထိုမင်းသားများ ငါကြောင့် သာလျှင် အသက်ရှင်
သည်။ ယခုတိုင် အချို့ ရှိပါသေးသည်။ မေး လျှင်
ပြောပါလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်း ရတနာဂီရိတွင်
ကျွန်တော်ရောက်စဉ်အချိန်ကပင် သိခဲ့ရပါတယ်ဟု ရွာ
စား စိန်ဗေဒါသည် ကိုယ်တွေ့အကြောင်းကို ပြော
ပြလေသည်။

ဆရာဦးထွန်းရင်က ရွှေပြည်ဦးဘတင်အား ရွာစား
ကြီးက ရတနာဂီရိကို ကိုယ်တိုင် လိုက်သွားတဲ့သူဖြစ်လို့
ကျွန်တော်က မေးရတာပါ။

စုဖုရားလတ် ရန်ကုန်ရောက်တဲ့အခါ ဆရာကြီး သခင်
ကိုယ်တော်မှိုင်းတို့မေးတဲ့အခါလဲ ဒီလိုပဲ ပြောပါတယ်။
နန်းရင်းဝန်ကြီးက လစ်ကားလေဒီ ဝတ္ထုစာအုပ်မှာ
စာရေးဆရာရဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေဟာ တော်တော်ကို လွန်

တယ်။ သီပေါမင်းကို သက်သက် နာမည်ဖျက်တာက
စကား နိဂုံးချုပ်လိုက်ကြလေသည်။

အလောင်းဘုရား နန်းတော်ရာကျုံးဟောင်းကိုဖြတ်ကျော်
အထူးမီးရထားကြီး ရွှေဘိုဘူတာသို့ ခုတ်မောင်း ဝင်လာ
သည်။ ဘူတာအဝင်ဝမှစ၍ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက
များသည် ယူနီယံဂျက် အလံကလေးများကိုဆောင်ကာ
ရမ်း၍ကြိုဆိုနေကြလေသည်။ အထူးမီးရထားကြီး ရပ်လိုက်
နှင့် အရာရှိကြီးငယ် စနစ်တကျ ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်ကြသည်သာ

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါနှင့် အငြိမ်းညွန့်ပေ
အဖွဲ့သည် အလောင်းဘုရားဦးအောင်ဇေယျ၏ အရိုး ပြုသား
အုတ်မြစ်ပန္နက်ချပဲ့တွင် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ တအားနှံ့၍ တီး
ကပြကာ ဆင်နွဲ့၍ အောင်မြင်စွာ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် ဇာတ်သဘင်

မန္တလေးဇာတ်သဘင်ကြည့်လူထုသည်၊ ရွာစားစိန်ဗေဒါ
ဘုရားတကာ ဦးဖိုးစိန်၊ ဦးစိန်ကတုံးဦးအောင်မောင်းဦးအောင်
ဘညို စသည့် ဇာတ်သဘင်များနှင့် တွဲဖက်စဉ်က ကြည့်ဘူး
များသည် နှစ်သက်စွဲလမ်းခဲ့ကြသဖြင့် ထိုဇာတ်များနှင့် ရွာစား
စိန်ဗေဒါတို့အကြောင်းအမျိုးမျိုးနှင့်ကင်းကွာသွားကြပြီးနောက်
ရွာစားစိန်ဗေဒါအဖွဲ့နှင့် ဇာတ်အဖွဲ့ တွဲဖက်ကြသည်ကို မကြည့်
ရသည်မှာ နှစ်လအတော်ကြာခဲ့ကြလေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၃ ခုနှစ်ခန့်တွင် ရန်ကုန်မြို့ ပုဇွန်တော်
ဦးဘဟန်တည်ထောင်သည့် ခေတ်ပါတီဇာတ်သဘင်အဖွဲ့တစ်
လေသည်။ ထိုဇာတ် မန္တလေးမြို့သို့တက်လာနိုင်ရန် တောင်ပို
ငမ်းပြည် မြို့ကြီး ဒေါင်းမြီးမြို့မှ ၁၂-ပွဲ ကစားခိုင် ရှမ်း အမတ်

သား ဘုရားတကာ ဦးရန်နိုင် သည် ကြံစီရင်းရှိသည်နှင့် အညီ
ဇာတ်အဖွဲ့မခေါ်မီ ရွာစားစိန်ဗေဒါထံသို့ အကူအညီ တောင်း
ရန် ဦးတည်လာခဲ့လေသည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် မိမိအား မေတ္တာထား၍ ဆိုင်းပညာ
ဖြင့် ကူညီရန် မေတ္တာရပ်ခံလျှင် ဦးလေးသူ မဟုတ်ပေ ယခု
ဘုရားတကာကြီး ဦးရန်နိုင်က နာမည်မကျော်ကြား သေးသည့်
ထက်သန်စမင်းသား ခေတ်ပါတီနှင့် တွဲဖက်၍ ရွာစားစိန်ဗေဒါ
ဆိုင်းအဖွဲ့တီးပေးရန် တောင်းဆိုလာသည်နှင့် ငွေကြေး ကိစ္စကို
အဓိကမထားကူညီရန်လက်ခံလိုက်လေသည်။

ခေတ်ပါတီ ဇာတ်သဘင် အဖွဲ့နှင့် ဝါဆိုလ ဝါခေါင်လ
တော်သလင်းလ သီတင်းကျွတ်လအထိ စုစုပေါင်း လေးလ မန္တ
လေးမြို့ ရွှေဘိုမြို့ စစ်ကိုင်းမြို့ မြင်းမူ မြို့များတွင် ပွဲစဉ်အတိုင်း
ရွာစားစိန်ဗေဒါဆိုင်းအဖွဲ့က တွဲဖက်တီးရန် ပွဲစဉ်ကြလေသည်။

ထိုနှစ် ဝါဆိုလမှစ၍ မန္တလေးမြို့နန်းတော်မြို့ရိုးကျုံးအတွင်း
တွင် ဇာတ်ရုံဆောက်၍ ဘုရားတကာဦးဖိုးစိန်၏ စိန်မဟာသသင်
အဖွဲ့က ရုံသွင်းကပြမည်ဖြစ်၍ မြို့ခံ ရွှေမန်းကိုတင်မောင်က ရွှေ
တိုက်ရုံတွင် ကပြမည့်သတင်း ကလည်း ကြီးနေလေသည်။ ထို
ဇာတ်ကြီး ၂-ဇာတ်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်ကရန်ကိစ္စမှာ လွယ်ကူသည့်အလုပ်
မဟုတ် မင်းသား ခေတ်ပါတီ ဆိုသည်ကလည်း မန်းပရိသတ်နှင့်
တွေ့မြင်ဘူး ကြသည်မဟုတ်၍ ဟန်ပုမလားဟူ၍ တွေးတောရ
သလို ဇာတ်ရုံကလည်း မလွန်ရွှေဒဂုံရဲ့ ဖြစ်နေသဖြင့် ရုံပွဲသွင်း
ကပြရလျှင် အရုံးပေါ်ရန်သာရှိတော့သည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါအား ဘုရားတကာ ဦးရန်နိုင် ဘည် အား
ကိုးအားထားပြုကာ တလ ၁၂-ချီ မန္တလေးမြို့တွင် ၇၅-ကျပ်

နယ်ထွက်လျှင် ထမင်းစရိတ်ခံ တပွဲ ၉၀-ကျပ်ပေး၍ ဇာတ်အဖွဲ့နှင့်ရွာစားဆိုင်းတွဲဖက်၍ ရုံသွင်းရလျှင် ကြေးနပ်ပြီ အမြတ်အနှစ်သဘောမထားကြောင်း ပြောကြားကာ ရည်ရွယ်ချက်ကို ထင်ပြလေသည်။

ဆိုင်းငွေကြေးကို နည်းသည်များသည်သဘောမထား မကြိုက် မင်းသမီး ၂-လက်လောက်နဲ့ လူပျက် ၃-၄ ယောက် ထပ်ဖြည့်ကြရအောင် ဘုရားတကာ။

ရွာစား။ နှစ်ပါးသွား ကရန် မင်းသမီး ၄ ယောက်နဲ့ လူပျက် ၄ ယောက်ဖြည့်ပါ။ နောက်ပိုင်းဇာတ်အတွက် မင်းသမီးကလဲ ထပ်ဖြည့်ပေးပါ ဟု ပြောကြား၍ ရွာစား စိန်ဗေဒါ အား ငွေနှစ်ထောင်စရံပေးကာ စာချုပ်လိုက်ပါသည်။

x x x

မန္တလေးမြို့တွင် ပါဝင်လာပြီဖြစ်၍ ရှင်ပြုနားသမင်္ဂလာပွဲအဘင်များရပ်ဆိုင်းကြလေပြီ။ ထိုအချိန်တွင် ဗလာ ဆိုင်းအဖွဲ့ များလည်း အတော်ကြံ့ခိုင်သွားလေပြီ။ နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါဆိုင်းသဖွဲ့နှင့် ခေတ်ပီတီဇာတ်သဘင်အဖွဲ့ တွဲဖက်၍ မလွန်ရပ် ရွှေဒဂုံ၊ ရဲတော်တွင် ကပြမည့်အကြောင်းလည်းစေ့ချီတော်တိုက်နှင့် မန္တလေးမြို့ လေးပြင် လေးရပ်တွင် ပို့စတာများကပ်၍ပြီးလေပြီ။ ထိုပို့စတာများကို တွေ့မြင်ဖတ်ရှုရသူများသည် ရွာစားစိန်ဗေဒါဆိုင်းသံကြားကြရမည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နေမိကြလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ပင် ဘုရားတကာဦးဖိုးစိန်ကြီး ကပြမည့်အကြောင်း ကျွမ်းဒေင်္ဂရုံတွင် ဖျာများကြိုတင်ရောင်းချနေကြောင်းကြော်ငြာမောင်းနှင့် ရွှေတိုက်ရုံတွင် ရွှေမန်းကိုတင်မောင် ရုံသွင်းကပြ

ဆွဲကြော်ငြာပို့စတာများလည်း အပြိုင်အဆိုင် အတ်နီရုံမှအစ ဆင်ပင်ကြီးများမကျန်ရစ်ရအောင် ဖျာပေါ် မှိုင်းခံစက္ကူ ကပ်ပြီးရေးသည့် ပို့စတာများ မန္တလေးမြို့တွင် ဝေဆာ၍ နေ လေသည်။

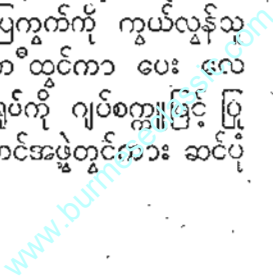
ခေတ်ပီတီလောပီပြီ

ပွဲမဝင်မီ အပြင်ကဆိုရေးတီးရေး အကွက် ချကြရပါသည်။ မင်းသားခေတ်ပီတီ၏အဆိုကို ရွာစား စိန်ဗေဒါ အက်ခတ်သည်။ အသံကလေးရှိသည်။ အဆိုပိုင်ရန်နည်းလမ်းပြသည်။ မင်းသားကရပ်ချောသည်။ အရွယ်ငယ်သည်။ သွက်သွတ်ချာချာ ရှိသည်။ မန္တလေးပွဲကြည့်လူထု လက်ခံခိုင်မည့် အင်္ဂါရှိသည်။ သို့သော် ရွာစားစိန်ဗေဒါက မင်းသားအား အပြောထက်အလုပ်နှင့်ပြုရန် မှာကြားထားသည်။

ဇာတ်ကမည့်နေ့ရက် ကြေညာ၍ ကြိုတင် ဖျာများ ရောင်းချသည်။ မေတ္တာလက်မှတ်များဖြန့်ချိထားသည်။ ဇာတ်ကပြမည့်ညတွင် ရွှေဒဂုံ၊ ဇာတ်ရုံကြီး လျှံ ကာနေလေပြီ။

မင်းသား ခေတ်ပီတီနှင့်တွဲဖက်မည့်မင်းသမီး ၄ ယောက်၊ သူရွှင်တော် ၄ ယောက်တို့သည် ရွှေမန်း၏ ဇာတ်သဘင်ဝါသနာရှင်များအကြိုက်ဖြစ်၍ ဇာတ်ထွက်မည့် အစီ အစဉ် ကိုသာ ဝေငွ်မော်လျက်နေကြလေသည်။

အပျိုတော်က၍ နတ်ချင်းဆိုတိုင်း နောက်ခံမှ သရုပ်ဖော်တာ ကပြကြလေသည်။ ထိုသရုပ်ဖော် ပြကွက်ကို ကွယ်လွန်သူ ပြဇာတ်ဒါရိုက်တာ ဒဂုန်ဆရာတင်က တီထွင်ကာ ပေး လေသည်။ ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့များတွင် ဆင်ရုပ်ကို ဂျပံစက္ကူဖြင့် ပြုလုပ်သော်လည်း ခေတ်ပီတီ ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့တွင်ကား ဆင်ပုံ

သဏ္ဍာန်ချိုး၍ ကိုယ်လုံးပေါ် ဆင်ရုပ်ကြီးကို ပြ သ ထားသော်လည်း။

တခေတ်ဆန်းလာသည့် ခေတ်ပါတီ ဇာတ်သဘင် အား ရွှေမန်းမြို့ဇာတ်ပွဲကြည့်လူထု မြင်ရသည်မှာ အတော်အတင့်အံ့ဩနေလေသည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် ဦးစိန်ကတုန်းနှင့် တွဲစဉ်ကလို ငယ်တွေ့ အလိုလိုပြန်ကာဝင်နေသည်။ မင်းသားမင်းသမီး နှစ်ပါး သွားထွက်ရန် ည ၁၁-နာရီအချိန်ကပင် စတင်ကြိုတင်၍ ညွှန်တမ်းလုံးတမ်းနေလေပြီ။ ပရိသတ်သည် ရွာစား စိန်ဗေဒါ ထူးထူးနေသည်ကို အာရုံပြု၍ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နားသောတဆင်နေကြသည်သာ -

ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ထိုင်နေကြသော လူရွှင်တော် များလည်း ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဆိုင်းကဏ္ဍ ဖြတ်လိုက်တိုင်း အခုတစ်သွားတကာ ဦးစိန်ကတုန်းကြီးနဲ့ တွဲတုန်းက တီးကွက်ခင်ဗျာဟော... ဆက်ပြီးတီးမှာက ရွာစားကြီးရဲ့ငယ်ချစ် အမေမြို့နဲ့ တွဲစဉ်က တီးခဲ့တဲ့တီးကွက်ခင်ဗျာဟု ပြောဆိုကာ စိတ်အားတောက်ပျောက်စေအောင်ပို့ကာ ပေးကြလေသည်။

ရွှေပွဲလာ ပရိသတ်များကလည်း ရွာ စား စိန် ဗေ ဒါ သည် ဦးစိန်ကတုန်း ဇာတ်အဖွဲ့နှင့် တွဲစဉ်က အကြောင်းများ၊ မြေကြောင်းမငွေ့မြိုင်နှင့် တွဲစဉ်က အကွက်များကို တွေးမိကြကာ ခေတ်ပါတီဇာတ်အဖွဲ့ နှင့် တွဲဖက်သည်ကို ပင်စိတ်ဝင်စား မိကြလေသည်။

မန္တလေးမြို့ခံ မင်းသမီး ၄ ယောက်သည် ရွှေမန်းပရိသတ်၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်ကြသလို လူရွှင်တော် ၄ ယောက်သည်လည်း

ပရိသတ်၏ အကြိုက်ကို လိုလေသေးမရှိအောင် ဖျော်ဖြေနိုင်သူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

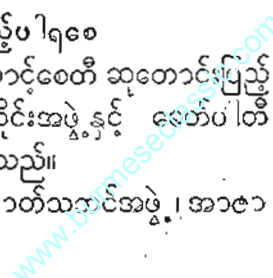
မင်းသား ခေတ်ပါတီသည် မင်းသမီးများရုံသာ ထွက်လာလေသည်။ မန်းပရိသတ်ကို မြင်သောအခါ ဝမ်းသာခြင်းအပြည့်ဖြင့် စိတ်ပင် မတည်ငြိမ် နိုင်အောင် လှုပ်ရှား နေလေသည်။ မိမိအလှည့်ကျရောက်၍ စကားစနုတ်ဆက်ကုန်တော့စဉ်မှာလည်း အသံတိုကာနေလေသည်။ သဘင်ပညာတွင် ဝါရင့်၍ အလွန်အကင်းပါးသော ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် မင်းသား၏ အကဲကို ခတ်မိသည်နှင့် ပရိသတ်ကို ဆိုင်းပညာဖြင့် သူ့ဖက်ကိုလှည့်လိုက်၍ မင်းသားအား သိချင်းဆို၍ ကရန် အချက်ပြလိုက် လေသည်။ မင်းသားဆိုသည့်သိချင်းမှာလည်း မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေ၍ ဆိုင်းပညာဖြင့် ဖုံးကားဖိကာ ပို့ပေးလိုက်ရလေသည်။

ထိုညတွင် မန္တလေးပရိသတ်သည် ခေတ်ပါတီမင်းသားအား အကဲခတ်မိသည်ဖြစ်၍ ရွာစား စိန်ဗေဒါ၏ ဆိုင်း ပညာသည် ဆိုလေ ကောင်းလေ၊ ဟောင်းလေ သစ်လေ နားသောတဆင်ရသည်မှာလည်း မညီအောင် ရှိလေသည်ဟု ခေတ်ပါတီဇာတ်သဘင်အဖွဲ့ မန္တလေးမြို့တွင် ကသည့်ညတိုင်း လူဝင်မစဲ ရုံလျှံအောင် ခြိမ်းခြိမ်းမဲ့ အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

× × ×
စိန်ဗေဒါလှပုံကို ကြည့်ပါရစေ

ရွှေဘိုမြို့ မောထောမြင်သာ မြို့ခံတောင့်စေတီ ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားပွဲတော်တွင် ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် ခေတ်ပါတီဇာတ်အဖွဲ့ တွဲဖက်ရုံသွင်း ကပြကြလေသည်။

ထိုနှစ်တွင် ရွှေမန်း ကိုတင်မောင်ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့၊ အာဇာ

နည်လှကြည် ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့၊ စိန်အောင်မင်း ဇာတ်သဘင် အဖွဲ့၊ မြို့တော်အောင်မြင်စိန်၊ သိန်းအောင်ပေါစံ ဇာတ်သဘင် အဖွဲ့များ ပါဝင်ရုံသွင်းကပြကြလေသည်။

ခေတ်ပီတိ ဇာတ်သဘင် အဖွဲ့သည် ရွှာစားစိန်ဗေဒါ အရှိန်ဖြင့် အခြားဇာတ်ရုံများနှင့် မယှဉ်သာအောင် ပရိသတ်များလေသည်။ အံ့ဩစရာဖြစ်သည့် အကြောင်းတရပ်မှာ ခေတ်ပီတိဇာတ်ကရုံ မိုးလင်းပွဲပြီးသော်လည်း ပရိသတ်ထက်ဝက်ကျော် ရုံပြင်သို့မထွက်ပဲ ရွှာစားစိန်ဗေဒါ လူကိုယ်တိုင်ဇာတ်ပေါ်သို့ တက်ပြရန် တောင်းဆိုပါတော့သည်။

ဘုရားတကာ ဦးရန်နိုင်လည်း ပရိသတ်အား နေခင်းမှလာကြည့်ရန် ဓေတ္တာရပ်ခံပါသော်လည်း မရ၊ ယခုပင်ကြည့်ပါရဟေ့ ထပ်တလဲလဲ တောင်းဆိုနေသဖြင့် သီးသန့် အိပ်ခန်းတွင် အိပ်နေသော ရွှာစားစိန်ဗေဒါအား သွားရောက်၍ အကြောင်းစုံ တင်ပြရလေသည်။

ရွှာစားစိန်ဗေဒါသည် သူ့အားမေတ္တာထား၍ ကြည့်လိုကြသော တောင်သူလူထုအား အိပ်ယာမှ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီလက်စက ဝတ်ဆင်ထားသည့်အတိုင်း မျက်နှာသုတ် ပုဝါ ဂုံတ်တွင်တင်၍ ပလေကပ်လုံချည် အဖြူအညိုကွက်ကို ပြင်ဆင်ဝတ်လျက်ဇာတ်ခုံပေါ်တက်၍ လက်အုပ်ချီ ကန်တော့ကာ မတ်တပ်ရပ်လျက် ရိုးသစ္စာ ပရိသတ်၏ဆန္ဒကို ဖြည့်လိုက်ပါသည်။

တောင်သူလူထု ပွဲကြည့်ပရိသတ်များသည် ရွှာစားစိန်ဗေဒါ လူပုကို ကြည့်ကြရသည်မှ ကျေနပ်ဝမ်းသာကြကာ အမျိုးမျိုး ဝေဖန်ပြောဆို ချီးမြှင့်ကာ ဇာတ်ရုံအတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

စိန်ဗေဒါ ရေချိုးချိန် ချောင်းကြည့်ပြန်သည်

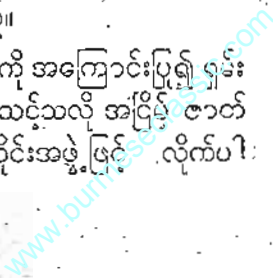
ရွှာစားစိန်ဗေဒါအတွက် ဇာတ်ရုံ၏အရှေ့ဘက်ဘေးတွင် ရေချိုးခန်းတခု သီးသန့်ဝါးထရံကာ၍ ဆောက်ပေးထားပါသည်။ ရေချိုးခန်းအတွင်း စိန်ဗေဒါ ရေချိုးနေစဉ် သားတပည့် စိန်လှဆောင်သည် မျက်နှာသုတ်ပုဝါနှင့် ပုဆိုးကိုင်လျက် အပြင်မှစောင့်နေစဉ် ယောက်ျားအချို့သည် ရေချိုးခန်းဝါးထရံ အပေါက်မှ ချောင်း၍ကြည့်ကြလေသည်။ မသင့်တော်သည့်အတွက် ထိုသူများအား မေတ္တာရပ်ခံ၍ ဖယ်ရှားကာပေးလိုက်ရသည်။

ရွှေဘိုမြို့ မြို့ဒေါင့် ဆူတောင်းပြည့်ဘုရားတွင် ၅ ညကပြကြလေသည်။ မန္တလေး ရွှေဒဂုံမြို့ ကပြစဉ်ကထက် ငွေကိုထောင်ချီ၍ အမြတ်ရကြသည့်အတွက် ဘုရားတကာ ဦးရန်နိုင်က ရွှာစားစိန်ဗေဒါကျေးဇူးကြောင့် အောင်မြင်သည် ဆိုကာ ရွှေဒဂုံမြို့အပြား ၂၀ ဘိုး အပိုကြေးထပ်မံ ချီးမြှင့်လေသည်။

အထက်အောက် ဇာတ် အငြိမ့် ဆိုင်းပညာရှင် များ သည် ဘုရားတကာ ဦးရန်နိုင်နှင့် ကင်းသူနည်းသည်။ အချို့ဇာတ်အဖွဲ့များကို ပွဲမကရမှီကပင် ပွဲချီတွက်၍ ငွေကြိုတင်ပေးထားသည်။

တောင်ပိုင်း ရှမ်းပြည် မြို့ကြီး ဒေါင်းမြို့ ပင်းတယနှင့်ဟိုပင်းသေည့် မြို့များမှ ဘုရားပွဲကစားခိုင်းများ၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင်မှာ ဘုရားတကာ ဦးရန်နိုင်ပင်ဖြစ်၍ ငွေကြေးကိစ္စတွင် အလွန်လက်လွယ်၍ အပေးအကမ်းရက်ရောသည်။

ရွှာစားစိန်ဗေဒါသည် ဘုရားတကာကို အကြောင်းပြု၍ ရှမ်းရွာ ဘုရားပွဲတော်များကို အခါအခွင့် သင့်သလို အငြိမ့်ဇာတ်သဘင်စသည်တို့နှင့် တွဲဖက်ကာ မိမိ၏ဆိုင်းအဖွဲ့ဖြင့် လိုက်ပါ

သွားလေသည်။ ရှမ်းပြည်သို့ ဆိုင်းအဖွဲ့ဖြင့် လိုက်ပါသွားလျှင်
လည်း လနှင့်ခါ၍ကြာလေသည်။

ရှမ်းပြည် ရှမ်းရွာများတွင် အောက်လမ်းပညာဖြင့် လူကို
စေအောင်၊ ရှူးသွပ်စေအောင် ပြုစားတတ်သည့် သတင်းသတည်း
တတ်အပ်သေချာ မသိမမြင်ကြသော်လည်း အချို့ သူများသည်
ယုံကြည်တတ်ကြလေသည်။ ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် ထိုကဲ့သို့
ကြည်သူများထဲတွင် မပါမဝင် စိတ်အလွန်ခိုင်သည်။

ကျန်းမာရေးလေးစားသူ

အာရောဂျံ၊ ပရမံ၊ လာဘ် ဆိုသည့် သက်တော်ရှည် တို့
လုံးသည် ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ လက်သုံးအစစ် ခံယူချက် ဖြစ်သည်
ဟုဆိုက လူများစရာမရှိပေ။ ရှမ်းပြည်သို့ ဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် လိုက်ပါ
သွားမည်ဆိုသည်နှင့် မန္တလေးမြို့ ရာသီဥတုနှင့် ရှမ်းပြည် ရာသီ
ဥတု အပူအအေးကိုဆန်းစစ်သည်။ ရေ၊ မြေ၊ တော၊ တောင်ကို စူး
စမ်းသည်။ မိမိဥာဏ်မှီသမျှ ကြိုတင်ကာကွယ်ရန် စီမံမြဲဖြစ်
သည်။

ရှမ်းပြည်ခရီးတွင် ထမင်းအတွက် စားနေကျဆန်ကိုမန္တလေး
မြို့မှပင်ယူဆောင်သည်။ ထို့ အတူသောက်ရေကိုလည်း မုန့်သေတ္တာ
(ဆိပုံးအရွယ်) ပုံးများတွင်ထည့်ကာ အလုံပိတ်၍ယူဆောင်ကာ
သောက်သုံးသည်။ အစားအစာကို အလွန်အကျူး မစားချေ။
'ရေတွက်ချန်သည်' ဟုပြောကာ စားနိုင်သည်ထက် လျော့ကာ
စားသည်။

ဘုရားပွဲတော်နှင့်အတူ လေးကောင်ဂျင်၊ ၃၆ ကောင်မှအစ
ကစားပွဲမျိုးစုံပါသည်။ ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် စိတ်အာရုံပျော်

ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ ထိုကစားတခုခုတွင် အားလပ်သော အချိန်များ
လောင်းကစားမှုပြုလေ ရှိသည်။

ရှမ်းပြည်သို့အကြိမ်ကြိမ်လိုက်ပါခဲ့သော်လည်းဖျားနာခြင်းကို
မဆိုထားနှင့် နှာပင်စီးခဲ့ဘူးသည် မရှိအောင်ကျန်းမာရေးကို
လေးစားသူဖြစ်သည်။

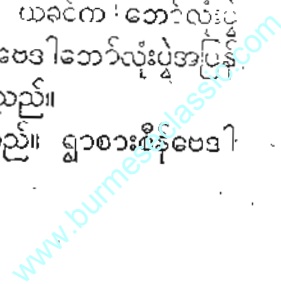
လက်ဝှေ့ပွဲနှင့် ဘောလုံးပွဲ ဝါသနာရှင်

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် အမျိုးသားလက်ဝှေ့ ပွဲကို မလွတ်တမ်း
မပြုသဖြင့်ဖြစ်သည်။ တချိန်က မန္တလေး ရွှေတိုက်ရုံတွင် အောက်
မြို့မှလာသော လက်ဝှေ့ကျော်တဦးနှင့် ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်
ကျစ်ကျစ် ခေါင်းနှင့် ခူးသာ အားကိုး ထိုးတတ်သော ပုဏ္ဏားပျံ
အမည်ရှိ လက်ဝှေ့ကျော်က စိန်ဗေဒါကာထိုးကြသည့်ပွဲတွင်၊ စိန်
ဗေဒါကြီးက လက်ဝှေ့ပွဲအပြီးတွင် ပုဏ္ဏားပျံအား သူ့ထက်ဗလ
အောင်းသူကို ထိုးသတ်ပြီး အနိုင်ရယူသည့် အတွက် ဆုတော်ငွေ
ကျပ်ဆချလေသည်။

အခြားလူများဆုချရသည့်ထက် ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဆုပေး
ရသည့်အခါ၊ ထိုသူသည် ဒီနေ့ ဝါကို စိန်ဗေဒါကြီးက ဆုငွေ
ကျပ် ချတယ်ကွ ပြောဆိုကာ အလွန် ဝမ်းသာကြသည်။ ထို
အခါမှပင် လက်ဝှေ့ ပွဲများ ကြည့်သည့် အခါ၊ သတ္တိကောင်းသူ
ထက်မှ အတူးအားပေး၍ ဆုများချီးမြှင့်လေ့ ရှိလေသည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် ဘောလုံးဝါသနာပင် သိသူဖြစ်သည်။
ထိုအခါဆိုင်းအဖွဲ့ နောက်ထဲ ပွဲကြီးသည် ယခင်က ဘော်လုံးပွဲ
အကြီးကြိုမြင်းရထားမောင်းလှူဖြစ်၍ စိန်ဗေဒါဘော်လုံးပွဲအပြန်
အလှည့် မြင်းရထားဖြင့် အမြဲလိုက်ပို့ရသူဖြစ်သည်။

ပွဲကြီးသည် အာကျယ်အာရှင်သူဖြစ်သည်။ ရွာစားစိန်ဗေဒါ

အား အိမ်သို့ လိုက်ပို့သည့် နေ့တိုင်း စိန်ဗေဒါအား ချဉ်းကပ်
“ဆရာ မနက်ဖြန် ဆပ်ကျောင်းနဲ့ ဂေါ်ရာပွဲ၊ ဘယ်လိုအောင်
လဲ” လို့ မေးလိုက်သည်နှင့် ဆပ်ကျောင်းနဲ့ ဂေါ်ရာ ဆော်ကြ
ယနေ့ပွဲလို အော်ကွာဟု ကြကြမြူးမြူးစကားလုံး လေးများ
သင်ကြားပေးလေ့ရှိပါသည်။

ထိုခေတ် ဘောလုံးပွဲကြည့်လူထုသည် ဘောလုံး ကန်ထူထပ်
ရင်ဆိုင်ကာ ဘောလုံး ကန်မှ ကြိုက်သည်။ ဂိုးစောင့် သူသည်
ဘောလုံးရောလှပ၊ ဘောလုံးကိုလက်သီးထိုးနိုင်မှလက်ခုပ်ပြု
ရသည်။ နှစ်ဦး ထိပ်တိုက် ကျနေလျှင် အတင်းဝင်လှမှု ကြေး
သော ခေတ်ဖြစ်၍ “ဆပ်ကျောင်းနဲ့ဂေါ်ရာ ဆော်ကြမှာယနေ့
ပွဲ” ကြွေးကျော် လိုက်သည်နှင့် ဘောလုံး ဝါသနာရှင်များ
ကြည့်ဘဲမနေနိုင်အောင် စိတ်ကြွကာအချိန်မီပြေး၍ ဘောလုံး
ကြည့်ကြလေသည်။

မန္တလေးတွင် နာမည်ကြီးဘောလုံးပလေရာ ဆရာဝန် ဦးဘ
သန်းနှင့် စိန်ဗေဒါတို့သည် ဘောလုံးဝါသနာသံသ့ချင်း ပေါင်း
သင်း ကြရာမှ အစ နောင် ဆရာဝန် ဦးဘသန်း သည်လည်း
ပတ္တလားအတီးနှင့်အဆို ဝါသနာသန်းလာသူဖြစ်၍တဦးနှင့်တဦး
အလွန်ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း နေကြလေသည်။

ဟာသ(ရယ်စရာ)ပြောကံအောင် သင်နိုင်သူ
ဆိုင်းအဖွဲ့များတွင် ဆိုင်းနောက်ထု၍ ယခင်က မရှိခဲ့ပေ
ပသာဆိုင်းတီးသည့်အခါ၊ ဆိုင်းသက်သက် တီးနေသည်ကို နား
သောတဆင်ကြသူများအတွက် ငြီးငွေ့ ဖွယ်ရာ မရှိအောင်၊ ဆိုင်း
နောက်တွင် လူ ၂ ယောက်ထာ ၍ ဆိုင်းနောက်ထု အမည်ပေး
ကာ ရယ်စရာပြောခြင်း၊ ဆိုင်းနောက်ထုပံနှင့်ဆင့်ခြင်း ပြုလုပ်ရန်

အတွက် ရွာစား စိန်ဗေဒါက စတင် တီထွင် လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ဘောလုံးပွဲကြော်ငြာ မြင်းရထားမောင်းသူ ကိုပွဲကြီး ဆိုသူ
သည်။ ဟာသအာဝိဇ္ဇန်းရှင်သူဖြစ်၍ ဆိုင်းနောက်ပညာကို သင်
အပေါ်ရန် ရွာစားစိန်ဗေဒါထံချဉ်းကပ်၍ သူ၏ပန်ကြားခြင်းကို
အကဲခံကာ ဆိုင်းနောက်ပညာကို သင်ကြားပေးလေသည်။

ကိုပွဲကြီး အား ဆိုင်းနောက်ထုပညာ သင်ကြားတတ်မြောက်
သောအခါ ရွာစားကြီးစိန်ဗေဒါသည်၊ မိမိဆိုင်းအဖွဲ့တွင်နောက်
အဖြစ် ပါဝင်ကာပွဲထုတ်လေသည်သာ -

ဆိုင်းနောက်ထု ပွဲကြီး။ ။ဟေ့ ညိုစိမ်း။
ဆိုင်းနောက်ထု ညို စိမ်း။ ။ဘာလဲ ပွဲကြီးရဲ့ ။
ဆိုင်းနောက်ထု ပွဲ ကြီး။ ။ဒို့ဆရာ နေမို့။ဗလကျော်သူ

ရွာစားကြီး စိန်ဗေဒါက ဆိုင်းအ
တတ်ပညာသာ ကျွမ်းကျင် တတ်
မြောက်တာ မဟုတ် ဘူး။ ဟို အ
တတ်ပညာလဲ ကျွမ်းကျင်တယ်ကွ။

ဆိုင်းနောက်ထု ညို စိမ်း။ ။ဘယ်လိုအတတ်များလဲ သိပါ
ရစေ။

ဆိုင်းနောက်ထု ပွဲ ကြီး။ ။ဘောလုံးပွဲမှာ ရှုံးမဲ့အသင်း
ကလောင်းတာလေ (သည်ပျက်လုံး
ထုတ်လိုက်သည် နှင့် ပရိသတ်သည်
အတောမသတ် သဘောကျသည်နှင့်
ဝါးလုံးကွဲ ရယ်လိုက် ကြပါသည်။)

ရွာစားကြီး စိန်ဗေဒါပြော။ ။ဆပ်ကျောင်းနဲ့ ဂေါ်ရာ ကန်

တန်းကရူးတာမပါ။ အဲဒီပွဲ ကြည့်
 ငါ၊ နေရာတောင်မရဘူး။
 ဆိုင်းနောက်ထဲ ပွဲ ကြီး။ ။ ခွဲဆရာ ဘော်လုံးပွဲ ကြည့်
 နေရာမရလို့ ငါ၊ ရှာပေး လိုက်
 တယ် ညီစိမ့်ရဲ့။
 ဆိုင်းနောက်ထဲ ညီ စိမ့်။ ။ မင်းက ခွဲဆရာကို ဘယ်လို
 ရာမျိုးရှာပေးလိုက်ရသလဲ။
 ဆိုင်းနောက်ထဲ ပွဲ ကြီး။ ။ မြင်းရထားအမိုးပေါ်လေ
 ပြောလိုက်သည့် ပျက်လုံး ကြောင့်
 ပရိသတ် အားပါးတရ ရယ်ကြ
 သည်။ မန္တလေး ဘော်လုံးကွင်းထဲ
 တွင် လှပြည့်နေလျှင် အုတ်တံတိုင်း
 အပြင်တွင် ကပ်၍ ရပ်ထားသည့် မြင်း
 ရထား အမိုးများပေါ်တွင် တက်၍
 ကြည့်ကြရလေသည်။ ရွာစားစိန်ဗေဒ
 ဒါ၏ဂုဏ်သိက္ခာဖြင့် ထိုနေရာမျိုးကို
 ဘယ်သော အခါမျှ ကြည့်လိမ့်မည်
 မဟုတ်ကြောင်းသိ၍ ယခုလို ပျက်
 လိုက်သည့် ပျက်လုံးကို ပရိသတ်အ
 တွက် အထိမိဆုံးဖြစ်၍ အလွန် သ
 ဘောကျကာ ။ ရယ်လိုက်ကြခြင်းဖြစ်
 သည်။

အဆို၊ အပြော၊ အတီးနှင့် ဟာသ
 ရွာစား စိန်ဗေဒ၊ ဟာသဥာဏ်သည် ပျက်လုံးသက်သက်ဖြင့်

ယယ်ရအောင် တီ ထွင်သူမဟုတ်။ သိချင်းဆို၍လည်းရယ်စရာ
 လုံးများထုတ်ခဲ့လေသည်။ အငြိမ့်ညွန့်ပေါင်းနှင့် တွဲဖက်တီး
 ညွှဲပွဲများတွင် စိန်ဗေဒါ၏ ချစ်စရာ အကွက် ကလေးများကို
 ညွှဲပွဲပါမည် -
 စိမ့်ပေါ်သို့ လူ့ ရွှင်တော်များထွက်လာကာ မိမိတို့သက်
 ညွှဲခွန်းထောက်များ သိဆိုပြီးသည့် အခါ နေရာယူ၍ ပရိ
 သတ်အား အကဲခတ်နေကြလေသည်။ မကြာမီ အလှည့်ကျ မင်း
 လေဘာတီ မမြရင်သည် ထွက်လာကာ လက်အုပ်ချီ၍
 သတ်များကန်တော့ကာ ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ ဆိုင်းစိုင်း တည့်
 တည့်တွင် နေရာယူကာ ထိုင်၍နေလေသည်။
 ရွာစားစိန်ဗေဒါက မင်းသမီးကို ကြည့်ကာ ပြုံး၍ အဆို
 သမီးစိန်ခင်အား အလှည့်ပေးလိုက်သည်။ ဆိုင်းနောက်ထဲ
 သိဆိုမည့်တေးကိုဆင့်လိုက်သည်နှင့် ဦးစိန်ခင် ကောက်ခါ
 ကိုက်သည်။ ထိုတေးမှာ နှုတ်ဆက်တီးလုံးဖြစ်သည်ဆိုပါမူ...
 တော် ဦးစိန်ခင်ဆို။ ။ ရုတ်တရက်ကယ်နဲ့ ။ အဟုတ်မပျက်
 နဲ့ပါဘူး၊ နှုတ် ဆက် ချင် လို့ ပါ။
 တပါးမြူစရာပါ။ အများလူတတာ
 က၊ စိန်ဗေဒါ... အသား ဖြူ လာ
 တယ်တဲ့ဗျာ။
 ဗေဒါ စကားပြော။ ။ အမယ်လေး တယ်ကောင်းတဲ့ စာ
 သားပါလား ကွယ်တို့၊ (သည်လို
 အပြောကို စင်ပေါ်မှ မင်းသမီး၊
 လူရွှင်တော်က အ စ၊ ပရိသတ်တို့
 အကြိုက်တွေ့၍ ပြုံး လိုက် ကြပါ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ စကား
ပြောသံသည်လေးလေးနှင့်နွဲ့နွဲ့သည်။
အဆိုတော်ဦးစိန်ခင်ဆို။

ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆို။
နောက်ထမ်းများ ဝိုင်းဆို။
ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆို။
နောက်ထမ်းများ ဝိုင်းဆို။

ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆို။

နောက်ထမ်းများ ဝိုင်းဆို။

ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆို။

တပန်းမြူစရာပေါ့၊ အများလူတကာ
စိန်ဗေဒါ အသားဖြူလာ တယ်
ဗျာ၊ ကောင်းတာကြားဘို့၊ အပေး
သဟာများတို့၊ ကျန်းမာပါစေ
ကာလသားတို့၊ ကညာနမများ
အားကိုးလို့လာခဲ့တာ။

။ချစ်တော့အများ...ချစ်ကဲ့လား။
။ချစ်ပါတယ်...စိန်ဗေဒါရယ်။
။တကယ်ကို ချစ်ကဲ့လား။
။တကယ်ကိုချစ်ပါတယ် စိန်ဗေဒါ
ရေ...။

။အငြိမ့်စင် ပေါ်က (ခေါင်းခေါင်း
ကြည့်ခါ)လေဘာတီမမြဲရင်လေ
ချစ်ကဲ့လား။

။မချစ်ပါဘူး စိန်ဗေဒါရေ (သည်
အဖြေသည်အမေးကို ပရိသတ်များ
အံ့သြ၍ ရယ်လိုက်ကြသည်။ ရယ်
သည့်အထဲတွင် မင်းသမီးနှင့် လူ
တော်လဲ မနေနိုင်အောင် ရယ်လိုက်
ကြသည်။)။

။(မကျေနပ် ဟန်ဖြင့် ပတ်ဝိုင်း

နောက်ထမ်းများ ဝိုင်းဆို။
ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆို။
နောက်ထမ်းများ ဝိုင်းဆို။

ရွာစားစိန်ဗေဒါ ပြော။
နောက်ထမ်း ပွဲကြီး ပြော။
ရွာစားစိန်ဗေဒါ ပြော။

နောက်ထမ်း ပွဲကြီး ပြော။

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် ဟာသ ပညာ
ဉာဏ်ကို ထိုထက်မက တီထွင်ထားခဲ့ပါသည်။ ဆရာ၏ ဆိုင်း
အဖွဲ့သည် ဗလဆိုင်မှလည်း မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်၊ ဇာတ်ဆိုင်

ပြင်းပြင်းတီး၍ အတော ကလေး
ခံလိုက်ပြီးမှ) ဝရဲ့ လား။

။ဝပါတယ်...စိန်ဗေဒါရေ။
။လှရဲ့ လား။

။မလှပါဘူး စိန်ဗေဒါရေ (သည်
အဖြေကို ပရိသတ်များ ဟားတိုက်၍
ရယ်လိုက်ကြပါသည်။ တကယ်လည်း
စိန်ဗေဒါက လှမှ့မလှဘဲကို)

။ပွဲကြီးရေ။
။ရိုပါဆရာ။

။မင်းမေကရိုးမပဲ (မကျေနပ်သည့်
ဟန်ဖြင့်ခံလိုက်သည်။ ပရိသတ်များ
ရယ်လိုက်ကြပြန်သည်။)

။ဆဲလိမ့်မယ်ထင်တယ်ဆရာ(သည်လို့
ရယ်ရအောင် အကွက်မျိုးကို ရွှေမန်း
မြို့ ကာလသားများက အတုယူ၍
သူငယ်ချင်းတိုင်းကတိုင်းကို နောက်
ပြောင်ဆဲသော အခါ ပြန်လှန်မဆဲ
တော့ဘဲ 'သူငယ်ချင်း ဆဲလိမ့်မယ်
ထင်တယ်'လို့ ပြောကြသည့် ခေတ်
သုံးစကား ဖြစ်လာလေသည်။)။

မှာလည်း ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်၊ အငြိမ့်ကျပြန်တော့လည်း ပျော်ရွှင်ရွှင် ကြည်နူးကြရလေသည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါ(နှင့်)ဓာတ်ပြား စိန်ဗေဒါ အပြိုင် မန္တလေးမြို့အပိုင် မတ္တရာမြို့မှ ဆန်ကုန်သည် ဦးဘရှင်က ဘုန်းတော်ကြီးတပါးတို့သည် မိမိတို့၏ ရှင်ပြုနားသ မင်္ဂလာ အလှူတော်အတွက် နေမျိုးပလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဆိုတဲ့ အဖွဲ့အား လာရောက်ငှားကြလေသည်။

ထိုအလှူနေ့တွင်ပင် မတ္တရာမြို့မှ ဆန်ကုန်သည် ဒေါ်ထူး အလှူပွဲလက်ခံပြီးဖြစ်နေ၍ ရွာစားစိန်ဗေဒါ တောင်းပန်လိုက်သည်။ 'ဆရာမပါရှင် အလှူ မဖြစ်သလောက်ပါဘဲ' ပြောကာ အလှူရွှေ့ရန် နေ့ရက်ကို ဘုန်းတော်ကြီး ဗေဒါပြန်လည် တွက်ကြည့်သည်။ ထိုနေ့ ထိုရက် သတ်မှတ်ရက်လောက်ကောင်းသည့် နေ့ မရှိ ဖြစ်နေ၍ လက်လျှော့ကာ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့ငှားထားသည့် အလှူရှင်ဖြစ်သည့် သူ့ အလှူတွင် သည်ဆိုင်းနှင့်လှူရသည့်အတွက်ကြားကြားဝန်ဝန်နှင့် ပျော်ရွှင်ကာနေလေသည်။ မိမိ ဆန်ကုန်သည် ကမ္ဘာဆန်ကုန်သည်ထက် ဂုဏ်ရှိသည်လို့ ရွာစားစိန်ဗေဒါဆိုင်း အငှား၍ရသည်ဟု သတင်းလွင့်လိုက်သေးသည်။

ဆန်ကုန်သည် ဦးဘရှင်က ဆရာဘုန်းတော်ကြီး ရွေးချယ်ထားသည့် အလှူနေ့ရက်ကို လိုက်နာ၍သာ အလှူလုပ်ရသည် မဆိုးမ ဆန်ကုန်သည် ဒေါ်ထူး ကြားနေသည်ကို မခံချင်စိတ် ဖြစ်နေသည်။ ထိုကြောင့်လည်း ထမင်းကြွေးအလှူတွင် ကြွယ်ဝက်ငါး စုံလင်အောင် ကျွေးမွေးမည့် သတင်းပါး ထားသည်။

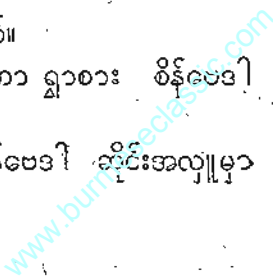

အလှူတော်မင်္ဂလာ အကြံ့နေ့ ရောက်ပါပြီ အလှူကြီး ၂ခု အရှေ့ဘက်ခြမ်းနှင့် အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင် မဏ္ဍပ်ကြီးများ ဆောက်ထားကြလေပြီ။ အလှူအကြံ့ ညပွဲတီးရန်အတွက် ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့ ပစ္စည်းများမဏ္ဍပ်အတွင်း ပြင်ဆင်နေလေပြီ။ ဆန်ကုန်သည်ကြီး ဒေါ်ထူးအလှူအိမ်သည် စိန်နားကပ်ကြီးပန်လျက် သူ့ကိုယ်သူ ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးဟု ထင်နေသည်။

ဆန်ကုန်သည် ဦးဘရှင် မဏ္ဍပ်မှ အသံချဲ့စက်သည် ပထမနုရည်သံလွင့်လိုက်ပါသည်။ ထိုဓာတ်ပြားဆုံးသည်နှင့် စိန်ဗေဒါ၏ ဓာတ်ပြား မင်္ဂလာပျော့ညွန့်ကိုဖွင့်ကာ အသံလွင့်လိုက်ပါသည်။ ဝိသာခါ ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်ထူး၏ အလှူမဏ္ဍပ် အတွင်းမှ ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ ဆိုင်းအဖွဲ့ သည်ပတ်စာပင်မစုံသေး ဓာတ်ပြားစိန်ဗေဒါက တီးလုံးတမျိုးပြီး တမျိုး အဆက်မပြတ် ဖွင့်နေလေပြီ။

ရပ်ကွက်အတွင်းမှ အလှူ ၂ ခု ပိုင်တွင် ဆန်ကုန်သည် ဦးဘရှင်၏ အလှူမှ အသံချဲ့စက် ဖွင့်လိုက်သည့် ဓာတ်ပြားစိန်ဗေဒါ၏ တီးလုံးများကို အဆက်မပြတ် ထပ်တလဲလဲကြားရသည်မှာ နားလျှံကာ အလှူလောက်အောင် ရှိနေသည်။ ဟိုဘက်က အလှူမှာ ပွဲပါသေးသလားလို့ ရွာစားစိန်ဗေဒါက မေးစမ်းရပါသည်။

လေဘာတံ မမြရင်အငြိမ့် ပါတယ်။ ဒါဖြင့် တော်ပါသေးရဲ့ ဟု ပြောကာ ရွာစား စိန်ဗေဒါ ပြုံးလိုက်သည်။ လူကိုယ်တိုင်တီးသော ရွာစား စိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအလှူမှာ

နေ့ည ၁၀ ပုံနိ လောက်သာ တီးနိုင်သည်။ သည်ကြား အနုပညာရပ်သေးသည်။

ဓာတ်ပြား မိန့်ဗေဒါသည် ၁၅ မိနစ် တကြိမ် တီးထုံးတမ်းပြီးတမျိုးပြောင်းကာ အသံလွှင့်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

+ × ×

ဆိုင်းအဆောင်အယောင်များပြင်ဆင်မှု

သို့ပေါ်ဘုရင်မင်းမြတ် ချီးမြှင့်တော်မူသည့် သိုင်း ၄ ချက် အလင်ယ် ၄ စင်း၊ ဖန်ပန်းတိုင်း ၄ ခု၊ ဆိုင်းအဆောင်အယောင်များကို ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ ဆိုင်းတွင် ပွဲတိုင်းဆင်ပြင်မှု ပြုသည်ကို မတွေ့ရပေ။ မင်းဆွေ မင်းမျိုးများ၏ အလှူတော် ပွဲများတွင်သာ ပြင်ဆင်မှုပြုသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ဖန်ပန်းတိုင်း ၄ ခုသာလျှင် ညပွဲများတွင် ဖရောင်းတိုင်းထွန်းညှိထားသည်ကို တွေ့မြင်ဘူးသည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအပြင်အဆင်ကဲ့သို့ပင် အချို့ဆိုင်းများတွင်လည်း ပြင်ဆင်ထားကြလေသည်။

× × ×

အလင်္ကာကျော်စွာ ဆိုင်းဆရာ ဦးဟန်ပ၏ အမြင်

ရွာစားစိန်ဗေဒါအား ဆိုင်းဆရာကြီး ဦးဟန်ပက အကိုရွာစား စိန်ဗေဒါသည် ဆိုင်းပညာတွင်ပါရမီနှင့် ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝိရိယ အကျိုးများကြောင့် စွမ်းရည် ဝိသေသထူးချွန်သူ ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ ပြောခဲ့ဘူးလေသည်။

အလင်္ကာကျော်စွာ ဆိုင်းဆရာကြီး ဦးဟန်ပသည် ဆိုင်းပညာတွင် ရွာစားစိန်ဗေဒါကဲ့သို့ တမျိုးထူးချွန်သူဖြစ်သည်။ ဆရာစိန်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်တိုးက သူ၏ခင်ပွန်း ဆရာ

ဆိုင်းတွင်နေရာပေးကာ တည်ထောင်ခြင်းပြုသည်။ ဒေါ်တိုးက ဆိုင်းဆရာ ဦးဟန်ပအား စီးပွားရေးအရ အခြားဆိုင်းများ အသွေးသဖြင့် သူ့မတ် စိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် အပြိုင်တီးနိုင်သည်။ သို့သော်လည်း ဦးဟန်ပသည် မည်သည့် ဆိုင်းနှင့်မျှ မပြိုင်မတီး ပညာသည်အချင်းချင်းကို အလွန်လေးစားသူ ဖြစ်သည်။

ဒေါ်တိုးနှင့် ကြာကြာမနေပဲ အောက်ပြည်သို့ ဆိုင်းဆရာ ဦးဟန်ပ ပြန်သွားလေ၏။ မန္တလေးမြို့နေစဉ်အချိန်တွင် ရွာစားစိန်ဗေဒါအား အကိုဟုခေါ်ကာ ချစ်ခင်လေးစား ပေါင်းသင်းနေကြလေသည်။

× × ×

ဒေါက်ကပ် မြင်းရထားပေါ်မှ စိန်ဗေဒါ

မန္တလေးမြို့တွင် မြင်း ၂ ကောင်တပ်၊ ဒေါက်ကပ် အမိုးဖွင့် မြင်းရထားတွင် လူ ၄ ယောက်စီး၍သွားလာနိုင်သည်။ ထိုဒေါက်ကပ်မှာ ထိုင်ခုံနောက်မှီများတွင် ဖြူစင်နေသော ပိုတ် များ ဖုံးအုပ်ကာ ထားသဖြင့် အလွန်ကျက်သရေရှိသည်။ မြင်းတကောင်တပ်လည်း ထိုနည်းတူသာရှိသည်။ ထိုဒေါက်ကပ်ရထားကိုရွာစားစိန်ဗေဒါစီးသည့်အခါ အလွန်အံ့ဩစွာ အဝေးကပင် စိန်ဗေဒါဆိုသည်ကို သိကြလေသည်။ မြင်းတကောင်တပ် ရထားလုံးမြင်းရထား မန္တလေးမြို့တွင် နေတိုင်ပင်ရှိသည်။ ထိုမြင်းရထားတွင် တဖက် ၂ ယောက် ချက်နှာချင်းဆိုင်၍ ထိုင်ရသည်။ စိန်ဗေဒါ ထိုရထားကို စီးသောအခါ ၂ ယောက်ထိုင်နေရာတွင် ကိုယ်လုံးက ဝဝတုတ်တုတ် ဖြစ်နေ၍ တယောက်ပင် ထိုင်နိုင်လေသည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် ခရီးရှည်သွားသောအခါသက်တော်
သက်သာရှိသော မီးရထားကိုသာစီးသည်။ မီးရထားခရီးမရှိသည့်
နေရာကျမှ အဆင်ပြေသလို သွားလာလေ့ရှိသည်။

x x x

စိန်ဗေဒါ၏ တဝန်ဂုံးသို့

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် အာရောဂျ်
ဘာဘာ၊ သုခံဝဟံ ဟူသော တေးကိုဆိုကာ သက်တော်
တိုးလုံးတိုး၍ ကျန်းမာရေးလက်သုံးထားကာ အသက်ကိုရှည်
အောင် ပျော်ပျော်နေ၍ ရောဂါအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်စောင့်
ထိန်းခဲ့လေသည်။

သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် အိုနာ့ သေကြရမည့် အရေး
ကား တွန်းလှန်တိုက်ဖျက်နိုင်သော ဂုဏ်သတ္တိ များသည် တည်
တယောက်မျှပင်ကြံစည်အားထုတ်၍မရနိုင်ကြပေ။ ထိုကဲ့သို့
ပျက်စီးရမည့်အကြောင်းများကို မကြောက်သူဟူ၍ ရှာမှရှား
လိမ့်မည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၄ ခုနှစ် (၁၉၄၂) ဂျပန်ခေတ်တွင် မန္တလေး
မြို့၌ ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ လည်ချောင်းအတွင်း ဆုံစို့နာ (သဘင်
သည်များအကြောက်ဆိုးအနာ) ခေတ်ဆရာဝန်အခေါ် (က
ဆာ) ဖြစ်ပေါ်လာရာ ဥစ္စာကံစောင့်၊ အသက် ဉာဏ်စောင့်
သည့် ရှေးကားသည် ရွာစားစိန်ဗေဒါအတွက် ဆေးတခွက်ပြု
လေသည်။

မန္တလေးမြို့တွင် ယခင်ကရှိသော ဆေးရုံကြီး သည် ဇူတီ
ကမ္ဘာစစ်ဘေး စစ်ဒဏ်ကြောင့် မီးလောင်ပျက်စီး၍ အစားထား
ရန်ပင် နေရာအတည်တကျမရှိမီ သမားတော် ဆရာဝန်ကြီးများ

ပေါ်ပြေးနေချိန်ဝယ် နီးစပ်ရာ ဆရာဝန်၊ မြန်မာဆေးဆရာများ
နှင့် ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ရောဂါ ကုသပါသော်လည်း သက်သာရာ
မရသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ဆေးရုံကြီးရှိ သူငယ်ချင်း ဆရာဝန်ထံ သွား
ရောက်ကုသရန်အတွက် ဆန္ဒရှိလာလေသည်။

သည်လိုရောဂါ မျိုးနှင့်ပင် အကို ကိုစိမ့်လည်းသေမင်းနောက်
လိက်ရလေပြီ။ တပည့်သူငယ်ချင်း မင်းသား စန္ဒယားဦးဘအုံး၊
မင်းသား မောင်လှ သူငယ်ချင်း (ကိုရင်ကြီးလှ) နှင့် မင်းသား
အောင်သန်းညွန့်တို့သည် မရကစာသေမင်းကခေါ်ကာ သွားသည်ကို
စိန်ဗေဒါတောင်းမိဟန်ရှိသည်။

ဇာတိမင်းသား မင်းသမီးနှင့် ဆိုင်းဆရာများသည် ဆုံစို့နာ
(ကင်ဆာ) ဖြစ်တတ်သည့် အကြောင်းရင်းကို ထိုအချိန်က ဆန်း
စစ်ကြည့်သူ အလွန်နည်းလေသည်။ ယခုအချိန်အထိလည်း သေ
ချာစွာ သုတေသနပြုသူမရှိဟုထင်သည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် ခရီးရှည်သွားရလျှင် မီးရထားဖြင့်သာ
သွားတတ်သူဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်ရန်ကုန်မြို့သို့ သွားရပါမူ စစ်အ
တွင်းဖြစ်၍ အချိန်မမှန်သည့်ပြင် လေယာဉ်ပျံမှပင်သည့် ရန်သူ၏
စက်သေနတ်နှင့် ဗုံးကြောင့် လမ်းတွင် အနိစ္စ ရောက်နိုင်သော
အချိန်ဖြစ်သည်။

သေဘေးကြားမှ မသေရေးအတွက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ဆေးကုသွား
ရန်အရေးသည် သေမင်း၏လက်သို့ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်း အပ်ထား
သူကဲ့သို့ဖြစ်နေလေသည်။ မမြင်ရသေဘေးထက် ကိုယ်တိုင်ခံစား
နေရသော သေဘေးဝေဒနာကို သက်သာရာ သက်သာကြောင်း
အားထား၍ မိမိ၏နေရင်းဇာတိမြို့ကို စွန့်ခွာကာ ရွာစားစိန်ဗေ

ဒါသည် လာခဲ့၍ စက်သေနတ်ဗုံးတို့ကြားမှ မသေမပျောက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်၍လာခဲ့လေပြီ။

တချိန်က ရန်ကုန်မြို့သို့ မှန်စီရေချစောင်းတော်ကိုပိုက်၍ သူ၏ ကျေးဇူးတော်ရှင် သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်တော်၏ မုဆိုးမ မိဖုရား ခေါင်ကြီး စုဖုရားလတ်အား ရွှေနားတော် ဆက်သွင်းရန်လာစဉ် က ကဲ့သို့မဟုတ်တော့ပြီ။

ယခုအချိန်ရွာစား စိန်ဗေဒါလာသည်မှာ သူ၏မိဖုရားအစ သူ့ဘဝ အဆုံးအထိ ချီးမြှင့်မြှောက်စား သွားသော မိဖုရား ခေါင်ကြီး နတ်ရွာဝံရာ ရန်ကုန်မြို့ သို့ လာကာ မြန်မာဘုရင်မင်း မြတ်တို့ ချီးမြှင့်ခဲ့ကြသော မြန်မာ့ဂီတ သုခုမ အနုပညာကို အဖွဲ့နဲ့ရွည်ကြာစွာ ထိန်းသိမ်း နိုင်ရေးအတွက် မသေဆေးများ စားရ၍ နေရမည်လောဟု အားကိုး၍ လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါ ခရီးထွက်တိုင်း ပိုက်ခဲ့သောစောင်းအိုးသည် ယခုတခေါက် မယူမသယ်နိုင်တော့သည်မှာ စိန်ဗေဒါ သာလျှင် အသိဆုံး ဖြစ်ပေမည်။ ဆေးရုံကြီးမှဆရာဝန်ကြီး ဦးဘသန်းသည် သူ့သူငယ်ချင်း စောင်းပိုက်၍လာသည်ကို ကြိုမြဲဖြစ်သည်။ ယခုအကြိမ်တွင် သူငယ်ချင်း ရွာစားစိန်ဗေဒါ စောင်းကိုမပိုက် ခေါင်းငိုက်စိုက်ဖြင့်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်သည့်အခါ ရောဂါကို စမ်းသပ်ကြည့်မိသည့်အချိန်ဝယ် စိန်ဗေဒါ သူငယ်ချင်းက ပတ္တလားအတီး သင်ပေးစဉ် အချိန်က....

(လျှပ်ပန်းခွေနှဲ့၊ လေသွဲ့ယူငင်)။ (မြူမင်ရစ် ဖိန်း၊ ထစ်ချွန်း စစ်မွှေးသူရာ)။ အိုလေ အမျက်

ဟောင်းကြောင့် ချက်ကောင်းကိုသာ၊ ဘဝဂိဆောင်းအောင်၊ ဝက်ခေါင်းတော်ဖြစ်တဲ့ခါ)။

ဆိုတဲ့ နန်းသိမ်းဘုန်းတော်ဖွဲ့ ဆိုတီးတဲ့ယိုးဒယားသီချင်းကြီး အသံ ဝင်လာမိလေသည်။

ဆရာဝန်ကြီး သူငယ်ချင်းဦးဘသန်းသည် သူ၏ သူငယ်ချင်း မသေရန် သူ့တာဝန် ကျလာလေပြီ။ သူငယ်ချင်း ရောဂါကား ဖက်ဆာ တည်း။ ဖက်ဆာ ဂျပန်တို့ ခေတ် ဤအချိန်ဝယ် ဝမ်းလျှောနေသူ ဆေးမရှိ၍ ထောင်ဖြင့်ချီကာ မြန်မာနိုင်ငံ ဘဝမှူး သေကြကုန်လေပြီ။

သူငယ်ချင်းမရှိလျှင် မြန်မာ ဆိုင်းလောကတွင် ဆန်းသစ် တီထွင်မည့်သူ မွေးရပေအိုးမည်။ ကိုယ်သည်ငယ်စဉ်က အားကစားလောက ဘောလုံးသမား ဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်းနှင့် ချစ်ခင်ပေါင်းသင်းသည်မှ ဂီတအနုပညာသမားဖြစ်သည်။ ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းက ကျွဲကွင်း နောက်ဆုံး ဖြစ်ရသည် ဆိုသည့် သူငယ်ချင်းတေးကို သူငယ်ချင်း ဆိုပြ နိုင်တော့မည် မဟုတ်။ သူငယ်ချင်း သည်လို့ စင်အတွင်း စင်တိုက်နေရသည့် နိုင်ငံ ဖက်ဆစ်ဂျပန်လက်အတွင်း အသက် ရှည်ရာ ရှည်ကြောင်း ဆေးကောင်း ဝါးကောင်းမရသည့် အချိန်အခါ မျိုးမှာ ဘယ်သောအခါမှ လူဖြစ်ပေါ်လိမ့်ဟု ဆုမတောင်း။ အသက်ရှည်စွာ နေရခြင်းထက် သေရခြင်းသည်အမြတ်ဆုံးဟု အောင်းမေ့ရန် ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောဆိုလိုပါသော်လည်း ရွာစား စိန်ဗေဒါကား ရောဂါသည်လူနာဖြစ်၍ ဆရာဝန်ကြီး ဦးဘသန်းသည် သူ၏ သူငယ်ချင်းအား အားမငယ် အောင်ပင် ဉာဏ်စွမ်း ရှိသ၍၊ ဆေးစမ်း၍သ၍ အစွမ်းကုန် ကုသလေသည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ ဇနီးသယ် ဒေါ်စိန်မေသည် ခင်ပွန်း သယ်၏ ခံစားနေရသော ရောဂါအတွက် ကိုယ်ဖိရင်ဖိ ပြုကာ စိတ်မအေးအောင် ရှိနေလေသည်။ ရန်ကုန်မြို့သည် ဇာတိမဟုတ် ညှပ်ပင်တည်းမိန်းမသားမို့ အားငယ်မိသည်။ မိတ်ဆွေရင်းတည်းခို အိမ် ရွှေတောင်တန်း အမှတ် ၅၂ နေအိမ်မှ စာရေးကြီး ဦးစောမောင်နှင့် ဇနီးတို့ကလည်း အမျိုးမျိုး အားပေးကာ စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားကြသည်။

နေမျိုး ကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ် ရွာစား စိန် ဆိုင်း တော်တီး ဆရာဖေသည် ဆိုင်းလောကကို သားကြီး မောင်စိမ့် နှင့် သားငယ်စိန်ဗေဒါကို အမွေပေး၍ထားခဲ့လေသည်။ သူသည် သေမင်း၏နောက်သို့ လက်တံ့ကာလိုက်သွားလေပြီ။ ထို့နောက် သားကြီးမောင်စိမ့်သည် ဆိုင်းလောကဆိုင်းပညာကို စွန့်လွှတ် ကာ မရဏာရှင် သေမင်းနောက်သို့လိုက်သွားလေသည်။ ထိုအချိန် တွင် စိန်ဗေဒါ မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ငိုပွဲဆင်ခဲ့ရလေသည်။

ယခုစိန်ဗေဒါသည် သူ့သွားရမည့်လမ်း၊ သူ့ဖြန့်ရမည့်လမ်း သည် သူ၏ဇာတိ မန္တလေးမြို့ မဟုတ်တော့ပြီ။ သူသည် သေတနေ့ မွေးတနေ့ဟူသော သတိကို ဝင်လာသည်။ အာရောဂျ်၊ ပရမ်း လာဘ်၊ သုခံငယ် ဆိုသည်မှာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် သန်တိုးမြန်တိုး လူ့သားတို့အတွက် လက်သုံးထားသည့် ငါလိုအိုမှန်မှသေခါနီး လူတို့အတွက်သည်ကား သေကာနီးမှ သတိမရစကောင်း၊ ငါ၏ လက်ချောင်းကလေးများ၊ ငါ၏လက်ဖခါးများသည်ကွဲအက်စေ သည်အထိ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ကိုယ်အား များဖြင့်သော်၎င်း၊ လှန်ဖြင့် သော်၎င်း၊ ဒါးဖြင့်သော်၎င်း၊ သေနတ်ဖြင့်သော်၎င်းသတ်ယူနိုင် မှသာ ရခိုသည့် သူတို့၏ သားရေသို့ ဗုံ ကျက်၍သာယာနာပျော်

ရန် ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုသော်၎င်း၊ တိုင်းသူ ပြည် သား ကို သော်၎င်းတီးကာပြုခဲ့ရလေပြီ။

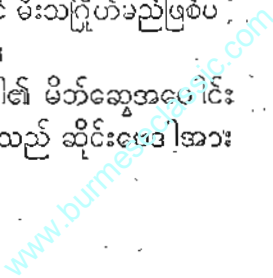
ဤသုခမ အနုပညာဆိုသည်မှာ ဘုရင်မင်းမြတ်တော်ကအစ မိန်းမသားလူအများ အထက်အောက် လူ့သားတို့အတွက် အပ်သော အရာပေတည်း။ ထိုပညာရှင် တို့သည်ကား သူတို့ ပညာဖြင့် တင်ပြသည့် အနုပညာကို ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးက လက်ခံ ပြုမှု သေသော်လည်း ငရဲမလားဟု ယုံကြည် နိုင် ကြ လေ သည်။

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ နောက်ဆုံးသတင်း သေး...

“နေမျိုးကျော်စွာခေါင် ဆီဆုံဆယ်ရွာစား စိန်ဆိုင်း တော်တီး ဆရာဖေ၊ နန်းတွင်းသူ အဆိုတော် ဒေါ်မမ လေးတို့၏သား နိုင်ငံကျော် ဆိုင်းဆရာ ကိုစိမ့်၏ညီ(ဒေါ် တိုး၏မတ်)အဆိုတော် မသီ၊ ယိုးဒယား မငွေလှိုင်တို့ မောင်၊ အငြိမ့်မင်းသမီး ဒေါ်စိန်မေ၏ ခင်ပွန်းသည်” နေ မျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါသည်...

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၁၄ ရက်နေ့၊ ည ၇နာရီအချိန် ကွယ်လွန်သွားပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတောင်တန်း အိမ်အမှတ် ၅၂ တည်းခိုရာ နေအိမ်မှ သီတင်းကျွတ် လဆန်း ၁ ရက်နေ့ နေ့အချိန် တွင် ကြုံတောသုသာန်သို့ ပို့ဆောင် မီးသဂြိုဟ်မည်ဖြစ်ပေ ကြောင်း သတင်းရရှိကြလေသည်။

ထိုသတင်းကြားရသူ ရွာစား စိန်ဗေဒါ၏ မိတ်ဆွေအပေါင်း သင်းများနှင့် အနုပညာမြတ်နိုးသူများသည် ဆိုင်းဗေဒါအား

ကောင်းရာ သူဂတိသို့ ရောက်ပါစေဟု ဆုတောင်းမေတ္တာ ပြုလေသည်။

x x x

ဆိုင်းပညာရှင် အလင်္ကာကျော်စွာ ဦးဟန်ပ၏ လွမ်းချင်း (ရတနာပုံ ရောက်လို့လား) ။ ပျော်မြူးပါဘယ် ခင်ဗျားအော်... ကျနော်အကိုကြီး နေ့မျိုးဗလဆိုတဲ့ ကျော်တဲ့သူ၊ သူ့လေသူ ထင်ယောင် မြင်ယောင်ပါ။ ညီဟန်မှာ ပမေ့ ပါဘူးဗျာ။ ဦးတင်ကာ ဝန္တနာစိတ်မှာထား၊ ကျနော့အကို.... ကျနော်မေ့ပါဘူး။ အကိုဘယ်များရောက်ပါလိမ့်မလဲ၊ တန်တော့ တာဝတိံသာ နတ်တို့ပြေမှာ၊ စောင်းညှင်း ပက်သာတီးလို့ သာ ဂန္ဓဗ္ဗတို့ နတ်မျိုးပြစ်မယ်ထင်တော့တာ... ။

x x x

နေ့မျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားကြီး ဖိန်ဗေဒါ ဆိုင်းတော်မင်္ဂလာ(မှ) သီးသန့်ကိုယ်ပိုင် တေးသီချင်းများ

နိုင်ငံအကျိုးပြု တေးသီချင်း။

ဝစ်ချီသီချင်း

ရှေး-နန်း-တော်-ရှေ့-ဆရာ-တင် ဆို ဦးစိန်ခင်။ (ရဲရဲတောက် ဒို့ဗမာတွေ သူ့ဘဝတွေ၊ ရာဇဝင်ဆိုးလောက် အောင်စွမ်းပေ၊ ဒို့တိုင်းဒို့ပြေ၊ လွတ်လပ်ရေးကို၊ အာဇာနည် သွေးတွေ၊ အိုးကျကျေ၊ ဒို့ပြေ ဒို့မြေ) ။ ခေတ်-ဆွေး-ကျ ပြောင်းပြန်၊ ခေတ်သစ်ကို စီမံ လွတ်လပ်ဘူစိတ်ကြံ၊ ညီစေနေတဲ့ ဒို့ချီဘော်၊ ချီတက်ကြစို့ တူပျော်ပျော်၊ ဗယ်ညာ ဗယ်ညာ။

အာပြေ ဒါဒို့ပြေ ဗမာပြေဒါဒို့မြေ၊ ခင်ခင်မင်မင်၊ အမျိုးကို အာငိုကြလေ၊ ဗယ်ညာ ဗယ်ညာ၊ ဗမာပြေ ပါတီတွေ သည် ဒို့ခါ ညီညာစေ၊ ဗမာဆို ဂိုဏ်းဂနတွေ ပျောက်ဘို့ ဘော်ပီလေ။ ။

အမျိုးသားနေ့

ဆို-ဘျောင်း-သူ-ယိမ်း-အဖွဲ့နှင့် ဆို ဦးစိန်ခင်။

၁။ ရှေးကရာဇ်ဂြိုဟ်၊ တက္ကသိုလ်ကြီးပမာ ဒို့မှီးစံရာ ပညာ နက်ရည်၊ (နေရှင်နယ်) ။ ကျောင်းတော်ကြီးက သင်ပေး သော စံစွာစာလိ၊ (ဂိုဏ်းပေါင်းစုံညီ မရှေးသပ မာကုန်ညီ၊ အောင်ပွဲကို နှံ့ဘို့အခါသင့်ပြီ) ။ (မြန်မာပြည်) ။ စံဋ္ဌာနီ၊ နေရှင်နယ်အမျိုးသား ကြိုးစားမည်၊ မျိုးချစ်ဆရာတို့ (ပညာ သည်) ။ သင်ပါသည်။

(သံပြိုင်)။

။တန် ဆောင် မုန်း လဆုတ် ဆယ်ရက်မှာတဲ့ အပေါင်းဗမာ အောင်ပြီ၊ ကျောင်းမလာ အောင်သည်၊ ကောင်းစွာသိ ဒေ ငါးပမာညီ ကျောင်းသူယိမ်းအက အဖို့မြန်မာပြည်။ ။

၂။ ပညာအရာ အားပေးကြပါ၊ ဒို့ဗမာပြည် သာသနာ အာသန ယိုင်းပင်းကြပါ၊ တိုင်းရင်းသားတို့ စံဋ္ဌာနီ၊ ဒို့ပြည် မိစ္ဆာ ဒို့ဋ္ဌာနလို့၊ ဒို့ဗမာများက ကြံကာစည်၊ အောင်စေ ကြောင်း တောင်းဆုရည်၊ အောင်ပါစေသော တောင်းဆုရည်၊ (မြန်မာပြည်) ။ ရှေ့ကိုလွတ်လပ်မည်။

(သံပြိုင်)။

။တန် ဆောင် မုန်း လဆုတ် ဆယ်ရက်မှာတဲ့ အပေါင်းဗမာ အောင်ပြီ၊ ကျောင်းမလာ

အောင်သည်။ ကောင်းစွာညီ ဒေါင်းပမာညီ၊
ကျောင်းသူမိမိအက အမိမြန်မာပြည်။

အုတ်ကျစ်ကျော်အေး (ခ) နန်းအမရရွှေဘုံမြေ

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင်

ဆို-ဦးစိန်ခင်

၁။ နှစ်ကြိတ်ရှစ်ဆယ် မဟာဝင်အညီ၊ အတိတ်အဖြစ်ပျက်
ကမ္ဘာတူင်သည်။ ဘယ်ရာဇာတွေမှ မစံမြန်းပါတဲ့၊ ရွှေမုန်း
မြို့တည်၊ သုံးသိန်း သုံးသောင်း ကိုးထောင်ငယ်ထိပ်၊ အတိတ်
ဖြစ်ပျက်နဲ့ အကိုးအကားတင်သည်။ အုတ်-ကျစ်-ကျော်အေး
မန္တလေးတွင်သည်။ လေးဆယ် ရှစ်ဆောင် မဆုံးသနော်၊
ကျုံးတော်ပတ်လည်၊ နန်းတော်တခုသာ ရှုစရာ၊ ယခုအခါ
ကျန်ပီတော့သည်၊ မော်ကွန်းတေဇာ ကြိုပါတဲ့၊ ရွှေမြို့တော်
ရတနာပုံပြည်၊ ကျုံးတော်တွင် ရေကင်းပေါင်းအလီလီ။

၂။ အဘိမြို့ရိုးတွေနဲ့ မိုင်းမိုင်းမုန်ဝေ၊ ကျုပ်တို့မြန်မာမျိုး
တွေရဲ့ တိုင်းပြည်၊ ပြည်မြန်မာ နဂရမှာလ၊ အရှည်ကြာလှ
ပေါ့...အစဉ်မနှမ်းသလေ၊ သီဟာသနနဲ့ ပလ္လင်ကြငန်းတွေ၊
သပြေညိုမှာ နေခိုလေ၊ နန်းအမရ ရွှေဘုံမြေ၊ တို့လူငယ်တွေ
ဟေ...ဟေ...ဟေ... ညီညာတာ အကောင်းဆုံးလေ၊ အာဇာနည်
ရဲဘော်တို့တတွေ၊ ဒုတိုင်းဒုတိုင်းပြည်မှာလေ၊ နန်းအမရ ရွှေဘုံ
မြေ။ ။

နေရှင်နယ် (မြစ်သားမြို့) လက်သုံးတော်သီချင်း

ရေး-မြန်မာညွန့်ဆရာတင်

ဆို-ဦးစိန်ခင်

၁။ ဗမာဘုရင် ခရုတော်မှောက်တွင် အခမား ရောက်ရ
သော် ဒုတိုင်းတော် ။ မျိုးချိုးဇာတိကိုဖော် လက်သုံးတော်၊
ဗိုသေဘွတ်တွား ရောက်ရသနော်၊ အော်... ရွှေထီး ရွှေနန်း

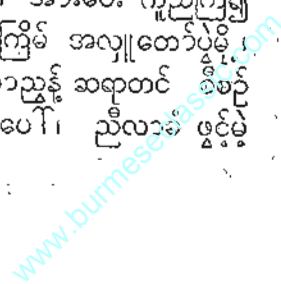
မြန်းရိုသလို ညီလာခံသဘင် ဆင်ယင်သော်၊ တကယ်ခွန်အား
သတ္တိပြမည့် လက်သုံးတော်။

၂။ သီလဝင်-ရွှေဓားနဲ့ (ထင်ရှားသိရာဇဝင်မှာကျော်) ။
(လက်သုံးတော်) ။ အာဇာနည်တွေနော်၊ စိုးစံခဲ့သော်...စိုးစံ
ခဲ့သော်၊ အော်...ယခုတော့မှ ရွှေမှန်ကင်းက ထင်းဖြစ်ရသ
နော်၊ အကြောင်းကြောင်းမြော်၊ နေရှင်နယ်ကျောင်းက လက်
သုံးတော်။

၃။ မြန်မာပြည် အာဇာနည်၊ လာပါပြီ အမျိုးသား
ကျောင်းကနော်၊ ရှေးရှေးတုန်းက မူဟောင်းကိုဖော် ရှုတော်
မူကြနော်၊ ထင်တင်ပေါ်ပေါ်၊ ဒုတိုင်းပြည်ရှင် ရှုစဉ်တုန်းက
ရှင်ပြုံးတဲ့လက်သုံးတော်) ။ ရွှေနန်းသီဟာ ကွယ်ကာပျောက်
သို့ စိတ်နောက်ဘုံကြုံလာပြန်သော်...ရေနင်းပမာ သနားစရာ
လက်သုံးတော်။

၄။ နှစ်တိုင်းပင် လတိုင်းချိန်တော်၊ အလှူတော်ပွဲမို့ ။ ယခု
နဲ့ရပြန်သော်၊ စက်ပိုင်ပွဲစား ကုန်သည်စုံညီ မင်းများပါသနော်၊
ဇာတ်သဘင်ခင်းကျင်းပါ၍ ရွှေမြစ်သားက အကြံပေါ်၊ ကပြရ
ပေသနော် (ပျော်ရွှင်စွာပ ဟာသ သဘင်) ။ မြစ်သားမြို့နယ်
ပေါ် ပညာရေးကို အားပေးတဲ့ လက်သုံးတော်။

၅။ (အရာရှိမင်းများ ပါဝင်ကာ၊ အားပေး ကူညီကြ၍
ကြီးပွားမဲ့ နေရှင်နယ်သာ) ။ လေးကြိမ် အလှူတော်ပွဲမို့ ။
အားခံ၍ အကျိုးမြော် နှိုးဆော်၊ မြန်မာညွန့် ဆရာတင် စီစဉ်
ပြန်သော်၊ တိုင်းပြည်ပေါ် နယ်ပြည်ပေါ်၊ ညီလာခံ ဖွင့်မဲ့
လက်သုံးတော်။

လူမှုရေးရာ သိချင်းများ

ပပဝင်းသိချင်း

၈၅-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-ဦးစိန်ခင်
(စိန်ဗေဒါ အသားနက်သတဲ့၊ မတရားသက်သက် ပြော
တာတွေဟာ၊ ကျွန်တော်မခံချင်ဘူးဆရာ၊ အသားတမျိုးလှတဲ့
ပြောပြလိုသည်မှာ) ၂။ တလမကြာပါ၊ လှလာမှာ ညညအခါ
မှာ ကတ္တီပရည်အစစ်ကိုသာ၊ မှန်မှန်လိမ်းခဲ့ပါရင်၊ ပေင်ဒါ
ရိုက်ကာ၊ ကျနခြင်းကြောင့် ပပဝင်းလို့ခေါ်ကြမှာ၊ ရတနာ
အသားဝါဝါ၊ ကျုပ်တို့ရွာစား...ဆရာ။

အသားနက်တာ၊ အများမက်စရာ၊ ပြောကြလွန်းလို့ ဆရာ
စိစိကြည့်တော့ ပိပိယိယိ ဝတ်ပုံစားပုံ ခေတ်ဆန်တာ နန်း
တော်ရှေ့ ယနေ့တွေ့တော့ မေး၍စာစီတာ (ပပဝင်း) ၂။
သိချင်းစာမှာ ဆရာပါလာတာ (ဆိုင်းတော် ကျက်သရေ
မင်္ဂလာ ၂။ (ကိုလံဘီယာ သေဋ္ဌေးများ မိန့်မှာ အပ်သွား
ဆက်ကာ သွင်းရမတဲ့ဆရာ) ၂။

အလှပြိုင်ပွဲသိချင်း

၈၆-ဦးသက်တင် ဆို-ဦးစိန်ခင်
ရှုလိုက်တိုင်း မရိုင်းပါတဲ့ ညိုညိုယဉ်ယဉ် ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုတော့ အင်မတန်ချောတယ်ထင် အလွန်တရာ လှတယ်ထင်
မှန်တင်ခိုကိုသာကြည့်၍မြင် စတိုင်ထုတ်တဲ့ သူဖက်ရှင် အလှ
ပြိုင်ပွဲသွား၍ဝင် ဖိုးရွှေလတ်မိစင် မြူမသန်းဘဲ ကြည်ကြည်
လင်လင် မြော်ကာတမ်းတ မှန်းဆလျှင်၊ စန္ဒာမင်းကြီး ထွန်း
လင်းထုတ်ပေါ်ရွှင်။

လှပါပေ ချောပါပေ မကြည့်တတ်တော့ အရုပ်ဆိုးတယ်

ပြန်မာ့ဆိုင်းပါရရ

သူထင် (ကြည့်တတ်တော့) ၃။ အဟုတ်တမျိုးဘဲယဉ် (စိန်
ဗေဒါ) ၂။ ညိုညိုကလေးနဲ့ယဉ် အလှပြိုင်ပွဲသွား၍ဝင်။
စိန်ဗေဒါ အလှပြိုင်လို့ ရှိရင် ဘယ်သူ့ဘယ်လို ချောချော
ခံချိန်ချိုးလို့ ပထမတန်းရဖွယ် လှဆိုသမျှ အပေါ်တို့တွင်
ခေါင်တင် ချန်ပီယံစွဲမဲ့ သူ့ပုသွင် အရုပ်ဆိုးတယ်ပြောရင် မခံ
ချင် အသေအချာကြည့်မှ ကျွန်တော်တို့ဆရာ ပေါ်ထင်။ ကာ
ချေးတဲ့ ဖိုးသက်တင် ဥပမာပုပြုလျှင် ကိုယ့်ကိုယ်တော့ ချော
တယ် လှတယ်ထင် ဘယ်သူမဆို ချောမယ် လှမယ်ထင် အလှ
ပြိုင်ပွဲသွား၍ဝင်။

လှပါပေ ချောပါပေ မကြည့်တတ်တော့ အရုပ်ဆိုးတယ်
သူထင် (ကြည့်တတ်တော့) ၃။ အဟုတ်တမျိုးဘဲယဉ် (စိန်
ဗေဒါ) ၂။ ညိုညိုလေးနဲ့ယဉ် အလှပြိုင်ပွဲသွား၍ဝင်။

နန်းသိမ်းယိုးဗယား

၈၇-ဦးလူကြီး ဆို-ဦးစိန်ခင်

၁။ ရွာစားမင်းခင်ပါဗျာ၊ စိန်ဗေဒါပါ၊ ကျေညာ တစ်
ဝမ်း၊ ပြစ်မသန်းသူပါ၊ ပတ်သံ နတ်သံ ကြား လောက် သူရဲ၊
ပြုပ်ခြားအမည်ပါ၊ ပလီပလာဆိုးပါဗျာ၊ စံနှုန်းလေ စံနှုန်းယဉ်
ဘက်ကွာ၊ ကွာ...ကွာ...ကွာတယ်လေ၊ လေ...လေ...လေ...
လေ...လေ...၊ သာ...သာ...သာတယ်လေ၊ လေ...လေ...လေ...
လေ၊ ကွာ...ကွာ... စံနှုန်းလေ စံနှုန်း ယဉ်ဘက်ကွာ။

၂။ မြတ်နုစံဘုန်း ကပ်လုံးလေ... တည်စိုရာ၊ အသားချနိပ်၊
ရွှတ်ဆိပ်တော်ပေးအပ်ကာ၊ သွေးမညိုး...နေမျိုးဗလကျော်သူ
ဘွဲ့ရတယ်လေဗျာ၊ ထင်ရှားပေတော့၊ တောင်ညာမန်းမှာ၊ စန်းထ

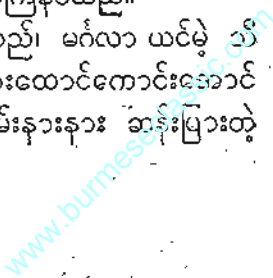
လေ ကျော်လေကျော်တဲ့ဆရာ၊ တိုးပွားလေလေ စေသာဆရာ ဆရာ တိုးပွားလေ တိုးပွားစေဘို့စေဖို့ရာ။

၃။ ဘီလပ် အင်္ဂလန် ကျော်ကြားသူပဲ၊ အသိ အမှတ် အထင်ခံမော်ကြားစေရာ၊ ဟောတာ ပညာ၊ ခိုင်းလေ စေကာ တိုင်းပြည်ချစ်တာ၊ သဘင်မှာ ယှဉ်ရာ တင်ကာ၊ အဉ္စနသင်္ခါ မညှိနှိုင်းပုံမှာ၊ နှစ်မျိုးစွမ်းဂုဏ်သမ္ဘာ၊ အရိုး အဆန်းတွေ စုံထဲ ဆရာ၊ ဒုမ္မာချမ်း၊ ငွေလေရွှေလွှာ၊ လာဘ်တွေပေကာ၊ စမ်းလေ လေ စမ်းကြပါ၊ လက်သွား ကဝိန္နာနိမ္မာဘုံကကြား၊ ကပ်သင် သပ်တွေကများ၊ ထားသစ္စာ လှစ်ကာသွေမနှမ်း၊ ငွေစန်းသွင် ပမာ၊ သီတကူ ပြည်သူအေးစေဖို့၊ ရွှေသူဌေးမင်းပါ၊ နားတော် သွင်းမယ်၊ ဘေးကင်းစေရန်ပျောက်ကွာ (မန်းသိုက်ညာ ဆန်း လိုက်တာ) ၂။ ပြေအေးသပ ဘေးမခစေရာ၊ ယိုးဒယားပ ဗျာ၊ တမျိုးသွားထွင်တာ၊ ပညာပထမတန်း၊ မြန်မာ့ ခွင်မှာ ဆိုင်းခေါင်အညွန့်ပါဗျာ၊ နောင်အခွန်ရှည်ကြာ၊ ထူး လို့ အမည်သာ၊ တဦးဗျို၊ ဤတဆရာ၊ အထက်နတ်ရွာ ဝတီသား ကကြား၊ ကမ္ဘာအနှယ် ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်ကျော်သား။

× * +
မင်္ဂလာယဉ် မည့်သ တို့သား

၈၅-ဦးသက်တင် ဆို-ဦးစိ၊ ခင်-စိန်ဇေဒါ
စိန်ဇေဒါဆို။ ။ မပြောရင်မပီး၊ မတီးရင်ဖြင့် မမြည်၊ ဆိုရိုးစဉ်လာ စကားရယ်နဲ့၊ ပြောရမှာက အင်မတန် ရှက်... ရှက်သည်။
ဦးစိန်ခင်ဆို။ ။ ရှက်မနေပါနဲ့၊ တပည့်တွေသိပြီ။

စိန်ဇေဒါဆို။ ။ ကိုင်း... ဒါလောက်ရှိရင်ဖြင့် အငြိမ့် မင်းသမီး တယောက် အချောအလှရှာအုံးမယ်။
ဦးစိန်ခင်ဆို။ ။ အဲ... ဒါကြောင့်မို့ မင်္ဂလာယဉ်မဲ့ သတို့သား ခေါ်ပါပေသည်။
စိန်ဇေဒါဆို။ ။ ဟား... ဟား... ဟား။
ဦးစိန်ခင်ဆို။ ။ စိန်ဇေဒါဟာ အရုပ် ဆိုးတာက အကြည့်တန် သည် ဇယ်ဆိုလျှင် ချောချောလှလှသူသဘော ကျသည်။
စိန်ဇေဒါဆို။ ။ ဆင်ယင်ရန်မှာ ထူးစံအတိုင်းပါ၊ ဆရာကဖြင့် တာဝန်ခံပါသည်။
ဦးစိန်ခင်ဆို။ ။ (ခင်မင်တာပြောချင်သည်၊ အချစ် တူ မျှ မှ ကောင်းပါသည်) ၂။ စိန်ဇေဒါ မင်္ဂလာယဉ်မဲ့ သတို့သားခေါ်ပါသည်။ (ဒီလိုပါ ဆရာရယ် မေတ္တာသဘောနဲ့ ပြောမည်၊ ရှာရင်လဲ တွေ့နိုင် သည်၊ ရုပ်ရည်အချောလှဒေဝီ) ၂။ ရှေ့ သွား နောက်လိုက်အင်မတန်ညီ၊ ကြီးရင် မို့လို့ ငယ် ရင်ချီ။ ဆရာသက်တင်က စာစီမြင်၊ တပည့်တွေ များက ဆရာစွန့်တာကြေနပ်သည်။ (စိန်ဇေဒါ ကြုံကြုံစည်စည်၊ မင်္ဂလာ ယဉ်မဲ့ သိ ချင်းကိုဆိုသည်) ၂။ နားထောင်ကောင်းအောင် လုပ်ရပါသည်။ ခမ်းခမ်းနားနား ဆန်းပြားတဲ့ တီးလုံး ကုမ္ပဏီ။

အလှူတော်မင်္ဂလာသီချင်း

ရေး-ဦးသက်တင် ဆို-ဦးစိန်ခင်

(စိန်ဗေဒါ ဘုရင်မြတ်မြောက်စားပါတဲ့၊ နေမျိုးဗလကျေ သူ သူ့ပုဂံတဲ့ စိန်ဗေဒါ) ၂။

(တီးလိုက်တိုင်းလက်သံသာ၊ ရက်ကလဲ ရက်ရာဇာ၊ အသလှိုင်း၊ ပြေတိုင်း ရွှေဆိုင်း၊ ဝိုင်းတော်မဟာ တိုင်းပြေသာ) ၂။

(အလှူတော်မင်္ဂလာ ပေါများပါစေ ခင်ဗျာ ခင်ဗျာ။ ကုန်သည်တော်မှာ ရောင်းရပါစေ ခင်ဗျာ...ခင်ဗျာ။ လယ်၊ ယာ ကိုင်းကျွန်း တောင်သူအပေါင်းတို့ ရွှေမိုး၊ ငွေမိုးရွာ) ၂။

(တီးလိုက်တိုင်း လက်သံသာရက်ကလဲ- ရက်ရာဇာ- အသလှိုင်း...ပြေတိုင်း ရွှေဆိုင်း...ဝိုင်းတော်မဟာ တိုင်းပြေသာ) ၂။

အသားမဲသီချင်း

ရေး-ဦးသက်တင် ဆို-ဦးစိန်ခင်

“စိန်ဗေဒါ လှပုံကိုသာ ကြည့်လိုက်ပါတော့ဗျာ (အသားက မဲတာက အများက သက်သက် သရော်တာပါ) ၂။ (သည်းညှိခံ လိုက်ပါဆရာ၊ ပရိသတ်က မသိလို့ ပြောကြရှာ) ၂။ ဆရာ့မွေးစဉ် တုန်းကတခါ၊ လက်သည်ဆိုတာ ငွေတမတ်ကယ်နဲ့ မကျေနပ်လို့၊ အကျိုးတခါနဲ့စေဘို့၊ အိုးမဲထဲဆွဲလို့ နှစ်ခဲသဗျာ။

(ဗမ္မကျွန်းလုံး သိမ်းကြီးပေါင်းရုံး၊ အားလုံးသိတဲ့ စိန်ဗေဒါ ဟို တနင်္လာတပတ်က အထပ်ထပ် ကျွန်တော့ကိုသာ) ၂။ ကျွန်တော့ခေါ်ကာလေ၊ ငွေတမတ်ကယ်နဲ့ ဆရာကျေနပ်အောင်၊ သွားစမ်းစိန်ခင်ရာ၊ ကာတစ်တိုက်မာတဲ့၊ ဗိုလ်မကြီးမေးပြီးတော့ လိုသမျှပေးလို့၊ ကျွန်တော်အရဝယ်ရမှာ၊ အသားဖြူတဲ့ ဆေးဟာ တကယ်လှအောင်ပဲ။ ဝယ်မရသော်ကြောင့်၊ ကျွန်တော်

ဤမျိုးကြံရာသာ ထုံးတကျပဲဖိုးဝယ်ကာ၊ ငြိမ်လေစွာ အချက်ကယ် ကြောင့်၊ စိန်ဗေဒါ ပက်လိုက်ရင်၊ ဝက်ဖြူကြီးနဲ့ အင်မတန် တူညီဆရာ”။

ရွှေရေစင်သီချင်း

ရေး - နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို - ဦးစိန်ခင်

အသားကညိုညို ကြည့်စမ်းဆို၊ ဆရာ့ကိုကြည့်စမ်းဆို၊ ညိုညိုတိုကလေးပဲ ခင်ရယ်၊ သူ့ အမေမွေးစဉ်တုန်းရယ်က။ မင်္ဂလာ ငျားတော်စားဂီ၊ ဝတ္ထုထဲက ရွှေရေစင်ကိုငွေရေစင်ကိုဒို့မွေးမေမေ သကာချိုးလို့။ တမျိုးနော်လှသက်မိုးပေါ်ကျလို၊ ဖိုးကြားဆိုချင် ဖိမ်းသမီးပျိုအလှ။ ဆိုသမျှတွေရယ်။ ခင်ကညာနမတွေ။ အချော တညာ တယောက်မို့။ ပိုးကာတကယ်ချိန်။ စိန် စိန်ဗေဒါက။ လူ ပါစကား ပြောခရာတဲ့ ကိုလူပျို။ မန္တလေးသားမို့ အသားက လေးခပ်ညိုညို။

တိုင်းပြည်ဘောင်။ ပြည်နယ်ဘောင်။ နာမည်တော် ကြီးလှ ပါတဲ့မောင် (ကြည့်စမ်းပါဘိုကေရောင်။ ရှုစမ်းပါဘိုကေရောင်) ၂။ သောလက်စမ်းသာတဲ့မောင်။ မောင်...တကယ်ကိုတီးတဲ့မောင်။ ဆိုင်းဆို မင်းကြီးထိပ်ခေါင်။ ဗေတိုးဗေ ပြောင်။

ကပ္ပလီသီချင်း

ရေး - နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို - ဦးစိန်ခင်

ခြေဆင်း။ (စိန်ဗေဒါ အဂ္ဂိန်ဝေဖြာ) ၂။ အချို့မြို့တိုင်း ကတော့၊ စိန်ဗေဒါ ဟာလေ၊ အသားဖြူမှာထဲ လို့ ထင်ကြရှာ၊ အော်ပါစင်အောင်၊ လူမှာပေါ် တခါ၊ ကပ္ပလီအသားထက်၊ နှစ်ပြားဘိုးလောက်၊ ကျွန်တော်တို့ဆရာက သာ။

ကပ္ပလိစိန်ဗေဒါ၊ ကမ္ဘာမှာ မွေးတဲ့သတင်း၊ မြန်မာပြည် တွင်းမှာ၊ တာရှည်လင်းတာ၊ ကမ္ဘာတည်ခြင်းမှာ တက်နေတဲ့ အလှူတကာ ခိုင်းစေကြသလေ။ သွန်းချော အောင်ဘိသေ။

(တိုင်းကြက်သရေ။ မြို့ကြက်သရေ။ ရွာစားဆောင်သလေ) အလှူမင်္ဂလာ ဘိသိက်ပွဲမှာ၊ ဆင်နွဲ့သည့်ခါ (တိုင်းနဂရာ၊ ဆင်မဟာ ရွာစား စိန်ဗေဒါ) ။ အလှူမင်္ဂလာ ဘိသိက်ပွဲမှာ ဆင်သည့်ခါ။

ပိတုန်းရောင်

ရေး ဖြို့မ ဆရာ ငြိမ်း

ဆို-ဦးစိန်ခင်

၁။ လှချင်ရှာသူမှာ အသားရောင် ကနခိုညိုပြာပြာ မဆရာမှာ ဆုတောင်းပြည့်ခဲ့လေရော့သလား။ ဟာ... အများမထင်ပိတုန်းရောင်ကေသာ သုံးထောင်ထွာ သူ့ခမြာမှာတော့ အသားက ပိတုန်းရောင်ဗျာ၊ အသားနက်ပြာဆီ စိန်ဗေဒါကေသည့်သတင်း အရပ်ကပုသလေ ဖင်ကကောက်သလေ မှန်ကြည့်ရင် ဘယ်လိုနေမလဲ ကိုယ် ကိုယ်ကို ကြည့်လို့ ရှိရင်နော်... ဒါတော့ကို ဗေမယူအသာချိန်ပြီး စိန်ဗေဒါ အနိတ်ကို တိတ်တိတ်လက်တို့ ကျွန်ခတ်... ပြောချင်တာ အသားနက်တာ မပုနဲ့ဗျာ ဆရာအစား တပည့်တို့က ကြည့်ရှု ကြစည်မှာ ပိတုန်းရောင် လိမိတက်ဖွဲ့စို့ စိန်ဗေဒါ။

၂။ ဗမာကမ္ပမ္ဘာရှိတယ်ပိတုန်းရောင် အသားကဆီထွက်တယ် မရီလိုက်နဲ့ ဂရုစိုက်ကွယ် ကြီးပွားချင်သလား အစိမများရယ် အကိုများရယ် အစုရှယ်ယာဝယ် ရေနံကြီးထွက်ဘာ မက်စသ သူ့အသားဝယ် လူအများရယ် မေးတိုင်းရှက်သတဲ့ စိန်ဗေဒါ ညိုသက်မယ်။

၃။ (ပဒုမ္မနိဟန်ချီ ခါးကပုံသေးသွယ် ဝတ်လိုက်စားလိုက် မြန်ရင်လဲထယ် ကာလသားထက် အပုံကြီးငယ် အဝတ်မရွေး အဆင်မရွေးဘူးရယ်) ။ ပိတုန်းရောင်အသားက ပြောင်ရှာပေတယ် အလှူထူးသူရယ် ဆင်ရှာတယ် တောင်းတဲ့ဆုလဲ ပြည့်တတ်ပါပေတယ်။

၄။ (ခုချိန်ထိဝယ် ရှေးကထက်ပင် ထင် ကာ တီး လို့ ဘောဉာဏ်ကြီးတယ် ဒို့ရွာစားမယ် စိတ်ကနုပျို မကပ်ခိုပေါင် ကျေနပ်လောက်အောင်တကယ်) ။ မိတ်ကကလျာ မင်း အဆင်းများကို တောင်းဆုချောလို့ရယ် ယနေ့ကစ၍ ရတနာအဖွင့်ကြွယ် ချစ်ကြည်နူးနူး အထူးဘဲခင်မင်ဖွယ်။

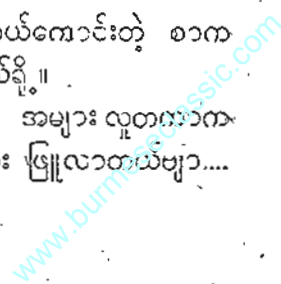
၅။ (ပဒုမ္မနိဟန်ချီ ခါးကပုံသေးသွယ် ဝတ် လိုက် စား ဆိုက်ပြန်ရင်လဲထယ် ကာလသားထက်အပုံကြီးငယ် အဝတ်ရွေး အဆင်မရွေးဘူးရယ်) ။ ပိ တုန်း ရောင် အ သား က ပြောင်ရှာပေတယ် အလှူထူးသူရယ် ဆင်ရှာတယ် တောင်းတဲ့ဆုလဲ ပြည့်တတ်ပါပေတယ်။

နှုတ်ဆက်တီးလုံး

ရေး နန်းကော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-ဦးစိန်ခင် ရုတ်တရက်ကယ်နဲ့ အဟုတ်မယုက်နဲ့ပါဘု နှုတ်ဆက်ချင်လို့ တပါးမြူစရာပဲ၊ အများ လူတကာက စိန်ဗေဒါအသားပြုလာတယ်ဗျာ။

စိန်ဗေဒါ စကားပြော။ ။ဟယ်... တယ်ကောင်းတဲ့ စာကလေးပါလားကွယ်ခို။

တပါးမြူစရာပဲ၊ အများ လူတကာက စိန်ဗေဒါ အသား ပြုလာတယ်ဗျာ....

၁၀၀၀

ဗေလူဝဆရာတင်

ကောင်းတာကြား၍ အပေါင်း သူများထံ ကျန်းမာပါစေဗျာ ကာသားတို့ ကညာနုမအများတို့ အားလုံး လို့ လာခဲ့တာ။

စိန်ဗေဒါဆို။ ။ ချစ်ကြတော့အများ ချစ်ကဲ့လား။
သံပြိုင် ဆို။ ။ ချစ်ပါတယ် စိန်ဗေဒါရေ။
စိန်ဗေဒါဆို။ ။ တကယ် ကို ချစ်ကဲ့လား။

သံပြိုင် ။ ။ တကယ်ကို ချစ်ပါတယ် စိန်ဗေဒါရေ။
စိန်ဗေဒါဆို။ ။ ဝရံ့ လား။
သံပြိုင် ။ ။ ဝပပါတယ် စိန်ဗေဒါရေ။
စိန်ဗေဒါဆို။ ။ လှရဲ့ လား။
သံပြိုင် ။ ။ လှ... လှပါတယ် စိန်ဗေဒါရေ။
စိန်ဗေဒါဆို။ ။ အသားဖြူရဲ့ လား။
သံပြိုင် ။ ။ အသား မဖြူပါဘူး စိန်ဗေဒါရေ။
စိန်ဗေဒါဆို။ ။ မြောက်မပြောနဲ့ ကွာ ငါလဲသိတယ်ဗျာ။
ဦးစိန်ခင်။ ။ သို့ပေမဲ့ သူငယ်ချင်းတို့ရေ မြောက်ပေးကုမ အသားဖြူတယ် ပြောမှသဘောကျမယ်။

ဓာတ်ထူနံတူ

၇၅- ဖြူမဆရာငြိမ်း

၇၅- ဦးစိန်ခင်

၁။ အသားဖြူ မြင်းတပြေးတဲ့ ရှေးကစာကိုယူ အသားတော် (ညိုညို) ။ ကိုမူ နန်းသုံးထိုက်သူ ဆိုကြသတဲ့ ဆေးလိပ် တကမ်း... လက်တလှမ်းကပင် ကြည့်တိုင်းပင် ဆိုချင်သူ စိန်ဗေဒါလိုလူ ဘယ်လိုဆိုကြမလဲ အနီးကြည့် အဝေးကြည့် မှန်းစမ်းပါ သွားလား... အသားလား မများအောင် ဥာတ

ဆောင်ယူ အနီးကြည့် ပကတိယဉ်တယ် ဆိုပါမှ ဒို့ဆရာ စား သွားကလေးက ဖြီးသနဲ့ မြောက်များ ပေးလိုက်ရင် များကြီး တီးလိုက်မယ်သူ။

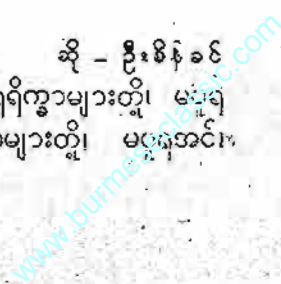
၂။ အော်မြန်တိုင်းဇမ္ဗူ နာမည်မွေးလှိုင်ကြူ ထက်အောက် ခင် ဂုဏ်သတင်းကြူ အထူးတံဆိပ်ယူ ဂီရိရတနာမြတ် ပါ တာမှ ဟိုအနောက်နိုင်ငံ တော်ဘုရား အပါးခေါ်ယူ တေး ဆံ့ညှင်း နားတော်သွင်းစေတဲ့ နေ့မျိုးဗလကျော်သူ အသား ခြုံညို သပိတ်နဲ့လဲတူ ရန်ကနားနဲ့... စံထားပုံစံယူ ပြာပြာ ခြုံမှောင် သူ့ဓာတ်ပြား အလားသဏ္ဍာန်တူ စိန်ဗေဒါကို ခြုံအသွေး ဆေးဘက်ကိုယူ ဓာတ်တူနံတူ။

၃။ အမြို့မြို့ အရွာရွာ အလှူအတန်းရှိသမျှ ဆက်ဆက် ဆက်ကြား မိတ်အများကခေါ်ယူ ဒို့မြန်မာ မင်္ဂလာအခါယူ ခြုံဆိုင်းတော်ကြီးနည်းမူ ကိုယ့်အမျိုး မညှိုးအောင် အကျိုး ဆောင်သူ) ။ အသားကရမက်နဲ့ ပုံစံဆင်တူ အစဉ်ကြည်ဖြူ စိန်ဗေဒါ နေ့မျိုးဗလကျော်သူ။

၄။ (အရိုးရော အသားရော သောတနားဝယ် ယဉ်ကျေး သားဖွဲ့သူ လိုလေသေးမရှိတဲ့သူ အများမိဖများ မြောက်စား ချနပ်စွာ ကြည်ဖြူ) ။ ကြာလေ ဟောင်းလေ ကောင်းသတဲ့ ခိုခေတ် ဒီခေတ် အကုန်လုံးချင်တဲ့ နေ့မျိုးဗလကျော်သူ စိန်ဗေဒါ ၄။ ရွာစားပါရဂူ။

ကျေးဇူးလည်ပြန်

၇၅- ဦးသက်တင် ဆို - ဦးစိန်ခင် ခြံဆင်း။ ။ အဆိုတော်စိန်ခင်၊ စားရေရိက္ခာများတို့၊ မပျံ့ရ အင်၊ စိုင်းတော်သား အများတို့၊ မပျံ့အင်။

ကျေးဇူးရှင် ရွာစားကြီးကိုတင်၊ လှလှပပ၊ ဝေလှရေးလှရာဝင်။

၁။ (စိန်ဗေဒါ ဆရာ ကျေးဇူးရှင်၊ အရိပ်အောက်ကို၊ တော်များကပင်၊ စားလောက်အောင် ကျေးမွေးလို့၊ ကျက်သရေဂုဏ်တင်၊ တိုင်းကျက်သရေဂုဏ်တင်) ။ ဒါကြောင့်မို့ ဆရာကို ဦးချကန်တော့ပန်းဆင်။

သံပြိုင်ဆို။ (ဘို့နှစ်ဘို့နဲ့ လူဆိုလျှင်) ။ ကျေးသမိခင်၊ ကျေးသဖခင်၊ မြို့မိမြို့ဖများကို ကျေးဇူးလည်ပြန်တင်။

၂။ (ချစ်လျှင်အကျိုး၊ မြတ်နိုးသဒ္ဒါ၊ မေတ္တာပိုလွန် စိန်ဗေဒါ၊ မျက်နှာရွှင်၊ အကြောင်းပြုလို့ပင်၊ တောင်းဆင်၊ ပြည့်ဝဂုဏ်အင်၊ အသံကြားရင်၊ သနားဆဲပင်၊ တိုင်းပြည်မြို့ရွာကြီးက၊ မြောက်စားကြ ဂုဏ်တင်) ။ ဒါကြောင့်မို့ ဆရာကို ဦးချကန်တော့ပန်းဆင်။

သံပြိုင်။ (ဘို့နှစ်ဘို့နဲ့ လူဆိုလျှင်) ။ ကျေးသမိခင်၊ ကျေးသဖခင်၊ မြို့မိမြို့ဖများကို ကျေးဇူးလည်ပြန်တင်။

၃။ (လူရည်ချောပုံပုံကလေးနဲ့ယဉ် လေပေါ်တိဥက္ကလာက ချီးမွမ်းဂုဏ်တင် ဆရာကိုမြင်လျှင် အကြင်သတော့ဘဝင်စောပြုလိုက်ချင်) ။ (အသားရဲ့ဖြူဖြူစင်စင် ပေမို့လားထင် အသားတော် ညိုပြာညက်ကယ် ရွှေနုတော်ထက် ဖွားလို့ ရေးတဲ့ ဖိုးသက်တင်) ။ အနန္တဂုဏ်အင် ဦးထိပ်ပန်းဆင် ဆိုင်းမြတ်ဘုရင် အဲဒါကြောင့် ဆရာကို ဦးချကန်တော့ပန်းဆင်။

သံပြိုင်။ (ဘို့နှစ်ဘို့နဲ့ လူဆိုလျှင်) ။ ကျေးသမိခင် ကျေးသဖခင် မြို့မိမြို့ဖများကို ကျေးဇူးလည်ပြန်တင်။

သူဌေးဝါဒသိချင်း

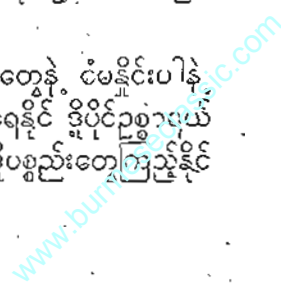
နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို - ဦးစိန်ဝင်

၁။ ပိုက်ဆံရှားတာ နားမလည် ပိုက်ဆံပေါတာ ပြောတတ်တဲ့ ဇမ္ဗူဒီပနိမိတ္တတဲ့ ကျန်းမာရေးနဲ့ သူဌေးဝါဒကို ကျွန်တော်တော်တော် ဝယ်။ ရတနာခုနှစ်ပါးရယ်နဲ့ မော်တော်ကားလဲရှိတယ် ဆင်းစားနားမလယ် မင်းပွဲမှာသွားမယ် ပေါင်းသဟာ များရယ်နဲ့ ဆင်းစားတာကိုမှစားမယ် နန်းတော်ရှေ့ကိုမေးလှာကြရင် သူဌေးဝါဒကို ကျွန်တော်ပြောပြလိုက်ပါမယ်။

၂။ ငွေလိုချင်ရင် ငွေရနိုင်တယ် ရွှေလိုချင်ရင် ရွှေရနိုင်တယ်။ ဤလောကမှာ စိတ်ဓာတ် အမြတ်ဆုံးတကယ် ရွှေလိုချင်ရင် ရွှေရနိုင်တယ် စိန်လိုချင်ရင် စိန်ရနိုင်တယ်ကွယ် လူစိတ်ဓာတ်တော်တော် လောက အမြတ်ဆုံး တကယ်။ အော်...ချစ်တဲ့ရည်းစား စွဲမိတော့ မကြာကော် ရတုတံတယ် ဤပမာလို မှတ်ကြကွယ် ချင်တာကို ရ၊ ရမယ်၊ နန်းတော်ရှေ့ကို မေးလှာကြရင် သူဌေးဝါဒကို ကျွန်တော် ပြောပြလိုက်ပါမယ်။

၃။ တိုက်တွေနဲ့ ဝက်တွေ အိမ်တွေကိုဝယ် ဘာသာမျိုးခြား မိတ်တားတွေ ဆိုင်တားတွေ သို့မဟုတ် ငြားသော်လဲ ဒို့ဗမာများ အဖွားဥစ္စာ ကျောင်းကန်တုားရယ်နဲ့ ဇရပ်တွေအကုန်တယ် မော်တော်ရှေ့ကိုမေးလှာကြရင် သူဌေးဝါဒကို ကျွန်တော် ပြောပြလိုက်ပါမယ်။

၄။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ယခုတိုးတဲ့ လူမျိုးခြားတွေနဲ့ ငံမနိုင်ပါနဲ့ တိုင်းဆိုချင်တယ် သိန်းသန်းကုဋေ မရနိုင် ဒို့ပိုင်ဥစ္စာရယ် တိုင်းအနောက်ဘက် တောင်တော်မယ် ဒို့ပစ္စည်းတွေကြည့်နိုင်

တယ် နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် တိုင်ပြီကွယ် နန်းတော်ရှေ့ကို လှော်ကြရင် သူဌေးဝါဒကို ကျွန်တော်ပြောပြလိုက်ပါမယ်။

၅။ ရတနာ စိန်ဆွေ ရွှေတွေ့ရယ် မဏ္ဍပ်တော် အလှူ တယ် သူဌေးဝါဒ ဆရာတင် နန်းတော်ရှေ့ အတွေ့ဆိပ်တယ်။

အလှူတော်မင်္ဂလာ သီချင်းများ

မင်္ဂလာဗျောညွန့်သီချင်း

ရေး ဆို-စိန်မေ... မြို့လယ်ကမဏ္ဍပ် အရပ်မှာတဲ့ကဲ့သို့လ် ကျောင်းကြီး အိ... လက်ရမ်းငယ်ပြို ရှင်လူပျို တယ်ကထဲက ကျောင်း လို့ရှဲ့။ ။

အရှေ့ကိုရွှောက်ပါလို့ အနောက်ကိုတဲ့ မျှော်လိုက်ရ တံခွန်တိုင် ရွှေကုက္ကားနှင့် ဘုန်းမင်း။ ။

မမလေးတို့ မယ်ဥယျာဉ်၊ အဝင်ကလေး သာပေတော်တ ဗောဓိရွှေညောင်။ ။

ရွှေငွေ ပစ္စည်း တောဂ၊ ပေးများကြွယ်ဝ၊ ရွှေငွေပစ္စည်း တောဂ ပေးများကြွယ်ဝစေ။ ။

ရွှေရောင်မောင်ထူးလို့ ရွှေလုံးကိုဆင် ညနေ မောင်စ ဖြစ်တယ် လွမ်းရစ်တော့လေး။ ။

ရွှေစာ အမေပိုက်လို့ လိုက်ပါ ရစေ မောင်လှရယ် ကျော တော်ဝိဟာ ဘယ်စီမလကွယ် လမ်းညွှန်ပြအုံး။ ။

စာပလွေ မောင်ထမ်းလို့ ကျောင်းလမ်းကိုဝင် ဘာ စာကို ဘယ်နှစ်ခါ မောင်သင်မဘူးကဲ့ အမလေးသံချိုနှောင့် (ပြောလေးလေး) ၂။ ပြောခဲ့ပါအုံး။ ။

ရှစ်ဌာနသာလာယံ

ရေး နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို ဦးစိန်ခင်

ခြေဆင်း။ ။ ဤကမ္ဘာတုမရ သိတာမုခကဲ့သို့ ဝဇီရာ စုစ အစစ် ထိန်ဝေဖြာ ရွာစားစိန်ပေဒါ မြစ်ကြီး ငါးငယ်ငါးရာ မြစ်အဖြာဖြာ ပေါင်းသံကဲ့သို့ ချစ်စရာ ကောင်းလိုက်ပါတဲ့ ကာလသား ရွာစား စိန်ပေဒါ။ ။

၁။ ဆရာမပါရင်လေ အလှူမဖြစ်သလောက် ဇမ္ဗူရာဇ် တလျှောက်မှာဖြင့် နန်းတော်ရှေ့ဆရာ အတွေ့မှာ ရှေးတာ ယခုဆိုမဲ့ သီချင်းကတော့ ရှစ်ဌာနသာလာယံ အကြောင်း ပေထင် ပတ်စာကောင်းကောင်းတပ်ပြီးတော့ ခေါင်းတဆတ် ဆတ်နဲ့ တီးတော်မူပါ...ဆရာ။

၂။ ကျောက်သံပတ္တမြားနဲ့ ရတနာရွှေငွေ အောင်မြေ ခေန်းနဲ့ ဒွီမန်းပြည်ဌာန မရှိသောစကားကို မကြားရတဲ့ တရားဓမ္မနဲ့ စီရင်ဖြတ်ထူးသံ၊ အို...မေတ္တာမျှပြန် ခေတ်အခါ သမယအမှန် ရှစ်ဌာနသာလာယံ။

၃။ စိန်ဝဇီရောင်လျှံ ကိန္နရီမောင်နဲ့ ဝဲယက်ကာ တဲ့ လျက်သာ၊ တဲ့တဲယက်ကာ မန္တလေးတောင် သေလာယံ (သာသနာထွန်းခဲ့ပြန်) ၂။ မြန်မာ ရာဇာကိုသာ လွမ်းဖွယ် အမှန် (သာသနာထွန်းခဲ့ပြန်) ၂။ တက်လူများ စဉ်းစားကြပါ အမှန်၊ မရှိစကားကို မကြားရတော့ အမှန် မေတ္တာမျှပြန် ခေတ်အခါသမယအမှန် ရှစ်ဌာနသာလာယံ။

ဒို့ဘာသာသာသနာသီချင်း

ရေး

ဆို ဦးစိန်ခင်

၁။ (တီးချင်လွန်းလို့ လာခဲ့တာ ရွာစားကြီးစိန်ဗေဒါ၊
(မြို့ရွာမှာ အထေတိုးလို့ ငွေမိုးတွေရွာ) ။ စိန်ဗေဒါအသပြာ
ဆုငွေမခဲအောင် ရတော့မှာ (အောင်အောင်စေရာ ပြည့်
ကြမှာ) ။ ရွာစားစိန်ဗေဒါ ကြီးစားတယ်ကိုတီးချင်ရယ်။

၂။ ဇေယျာ ရွှေမန်းမြို့မှာ စိန်ဗေဒါက မေတ္တာဖိုကာ
ရွှေဗမာတွေ ငွေအသပြာဝေ အထေအချာ ရတနာတွေ
ချမ်းသာကြတော့မယ်၊ အော်.....ကျန်းမာကြပါစေ သာသနာ
သိန်သန်ပြုလို့ ကြီးစားအားထုတ်သလေ၊ တိုးပွားကြဖို့အ
မြန်မာလူမျိုး တန်ခိုးကြီးပေ (ဒို့သာသနာ) ။ ဒို့ဘာသာစည်ထင်
သာယာ ထွန်းတောက်စေ မြို့တိုင်း ရွာတိုင်း နယ်တိုင်း
ဆည်းကပ်ကြတဲ့မြန်မာတွေ လှူဒါန်းမင်္ဂလာ စိန်ဗေဒါပါမှာ
သိန်သရေဖြာ ပြောကြပေတာ မနောကစေတနာ ကြည်ဖြူ
လှစွာ လှူဒါန်းကြရှာ။

နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်သီချင်း

ရေး ဦးသက်တင်

ဆို ဦးစိန်ခင်

၁။ အဆောင်ဘုပျံ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း မလွဲဘို့
အသိုကသာ အမြဲကုသိုလ်ပြုပါ (မဂ်ဖိုလ်ရက်တိုတိုနဲ့ ရောက်ရန်
ဖိတ်အားထက်သန် ဆုပန်ပြုပြန်ဒါ ခုအမှန်) ။ စိန်ဗေဒါက
နွဲ့ဆော်ကာ ပါဠိဆိုတာ အဖြစ်မှန်စာရှိလို့ သူရေးတာ
ဘေးဘယာဝေးကွာ အေးမြခြင်း သဒ္ဓါဆိုတာ စိန်ဗေဒါက
အဝေရာ မေတ္တာပါ။

၂။ (စိစိတောင်းရာ မြန်မာဆိုတာ တရားကဲ့သာ အားထုတ်
ကြရှာ) ။ ဒို့အဖိုးခေတ်မှာ ဒို့အမျိုးချစ်မြန်မာတွေ (ကြီးစား
သလေ တိုးပွားပေ မြန်မာတွေ မျိုးချစ် ဂုဏ်ကျက်သရေ
ဆန်းတာတွေ ညွှန်တာတွေ စိန်ဗေဒါတီး ဂုဏ်ရှိသလေ) ။
ရေးရိုးစည်းကမ်း နည်းလမ်းမပျောက်ပျက်ရန် ထက်အောက်
ဆီနိုင်ငံ စိန်ဗေဒါ နွဲ့ဆော်ပြန် ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်တဲ့
မြန်မာမျိုးအစစ်ပါ။

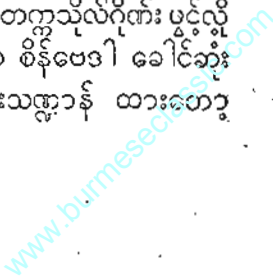
သာသနာ့အမွေခံ

ရေး

ဆို ဦးစိန်ခင်

ခြေဆင်း။ ။ သီရိဓမ္မာ သောကရာဇာ ဒသပါရမီ ဘုန်းရောင်
ကွန့်ချီ စာဂီဟိတ်ကြွ တေဇဂုဏ် ဘုန်းနေမျှလ
အတာပု သို့လေး။

(သာသနာ့ ဒါယကာ အမွေခံပဲ့ ယခုသဘင် အလှူကြီး
အောင်မြင်စုံ ကလျာဏမိတ္တ သင်္ဂတွေ အဆေခင်ပွန်းတွေ ရေ
စက်သွန်းအမျှဝေ) ။ (မဂ်ဖိုနိဗ္ဗာန်လမ်း လှူဒါန်းရဲ့ ဆိုင်းတော်
ပါ နေမျိုးဗလကျော်သူ ဆိုင်းတော်ကြီးမဟာ သြဘာ ကြက်
သရေ မင်္ဂလာဂုဏ်ရှိတာ) ။ (တူပျော်ရွှင်စရာ အလှူတော်
မင်္ဂလာ) ။ စိန်ဗေဒါအမြဲပါခဲ့တာ ကြက်သရေရှိတာ သြဘာရှိ
တာ တိုင်းပြည်မေတ္တာရှိတာ မြို့ရွာမေတ္တာရှိတာ မြို့ရွာမေတ္တာ
ရှိအောင် အတိတ်ဆောင်ကာ စိန်ဗေဒါ တက္ကသိုလ်ဂိုဏ်း ပွင့်လို့
မနှိုင်းသင်ကြေညာ ဆိုင်းဘုရင် ဧကရာမှာ စိန်ဗေဒါ ခေါင်ဆုံး
ပဉ္စသိန်မှန်ကြောင်း မှန်သည် နတ်စောင်းသဏ္ဍာန် ထားတော့
ဘနှုန်း။

ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရ

ရေး ဆရာရွှေတိုင်ညွန့် ဆို ဦးစိန်ခေ

၁။ သနားစရာ ဘုရားတကာကြီးရဲ့ အမည် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရ အဂ္ဂဝေဒေဟီ မဟာပဟိရ်စည်နွဲ့ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဘုန်းတော် ရောင်ပွင့်လင်းပေသည်၊ ဝိဘာဂ ဝဋ်တရားမကင်းရရှာပြီ သူ့ဆရာ ဒေဝဒတ်က ထီးပြဿဒိကြံစည် ကြီးကြပ်စံသည် သားတော် မောင်အဇာတသတ်ရယ်က နန်းရပ်ထီးဖြူ လိုယူလေတော့သည်။

၂။ ဒေါသရှေ့ထား သားဇာတသတ် ပြည်ကို မွှေသည် အနားတောင်လာမကပ်နဲ့ ဝေဒေဟီ စကားလာမဝပ်နဲ့ သေဒေဟီ ပတ္တမြားရောင်ဖြာတဲ့ မေုတ်ဆောင်ထဲ ဒါးတတောင်ထွန်း ဥသျှောင်ကိုတဲတော့ ဘုရားကျောင်းတကာကြီး တုပ်နှောင်ကာ လဲတော့သည် ငရဲပြည် အဇာတသတ် ဆိုမင်းသား အနာဂတ်ကို သူမစဉ်းစားလေပြီ။

၃။ (သားက ဗုလည် ကြေလုသည်းဆိုင် တတ်နိုင်ပါဘဲ သူနိုင်ငါမင်း ပြုတော့သည်) ၂။ ဒါးတလက်နဲ့ ခြေဆူ ဆားတ စက်စက် အရေချ စကား တချက်နှစ်ချက်တောင် မပီသပြီ ဗိမ္ဗိသာရ ဘုရင်နန်းကျ မရွှင်လန်းသပ ဘဝင်မချမ်းမြတ် ဝတ္တရားကို ခံစားရတော့သည်။

၄။ ပဉ္စာနန္ဒရိယ ကကြီးထိုက်မှာ မကြောက်ကြဘူးလား မရွံ့ကြဘူးလား မလန့်ကြဘူးလားအတည် ငါးဖြာအနန္တ ဂုဏ် ကျေးဇူးကိုရည် ဘယ်သော အခါမှ မမေ့ ခဲ့ပေါင် အတည် ကျနော် ရိုသေကြည်ဖြူပါသည် နေ့တိုင်းဘဲ ဦးတင်သည် ငါး ဖြာဂုဏ်ရည် အမှန်ယုံကြည် ရွှေတိုင်ညွန့်က ဝိစိတြာကဗျာရေး နေ့ကတီ။

ဦးစိန်ခေ

နွားဝန်တင် တောက်ခေါက်သံ

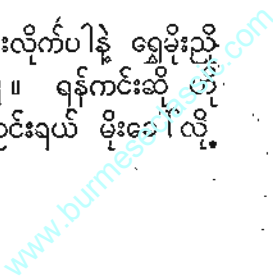
ရေး ဆရာရွှေတိုင်ညွန့် ဆို ဦးစိန်ခေ
ဟိုတောင်ခြေ အဆင်းမှာလ ပျော်ခင်းရဲ့သာ ပျော်လေး ခင်းလေးရဲ့သာ စိမ့်စမ်းရယ် တထွေထွေနှင့် တံခွန်ရေစီးတဲ့ လေ လေ လေ လေ လေ (အသံပေးကာ သူ့လျှောက်လာရေး ခင်ရဲ့) ၂။ ဝန်တင်နွား ဟိုတောင်ဖောင်း။

ဟိုတောင်ခြေရင်းမှာလ လမ်းလျှောက်ကာ သူတို့ပျော်ရှာ ထိုက်တံတိုထွာ တညိုနွဲ့ ဟာ ဟာသံပေးတယ်လေ... လေလေလေ လေ၊ ဟိုနွားက ဒီနွားက ဟိုလေ နွားလေကလေ ဒီလေ နွား လေကလေ ဟိုနွားနက် ဟိုနွားနီက တောက် တောက် ဟိုလေ နွားလေ နွားလေ တောက်၊ တောက် ဟိုလေ နွားလေ နွား လေ ရောင်းချကာ အပြန်လားရှင် ရောင်းချကာ အပြန်ဘဗျ ခပ်မြန်မြန် သွားတဲ့လေ၊ လေ လေ လေ မြန်မြန်မြန်သွားတဲ့လေ လေလေ။

လယ်ထွန်မင်္ဂလာ

ရေး ရှေးခေတ်တေးပြုစာဆိုတဦး ဆို ဦးစိန်ခေ
တောင်လေက တိုက်သနဲ့ မောင်မယ်စိုက်လိုက်ပါတဲ့ ရွှေ ကောက်ပင် လဲလုလဲခင် အို... ရေမပေါပါတဲ့ လယ်တောပြင် မယ့်ကောက်ပင် ရှင်စေချင်လို့ ထက်ကောင်းကင် ရွှေပိန်ညှင်းရယ် မိုးခေါ်လို့ ဆင်း။

ရွှေလယ်တော် ထွန်ပါတုန်းကိုလ ချွန်းလိုက်ပါနဲ့ ရွှေမိုးညို ရယ် ပြိုတော့မည်လား (ရီလို့ရယ်မှောင်) ၂။ ရန်ကင်းဆို ဟို ရွှေတောင်က ထက်ကောင်းကင် ရွှေပိန်ညှင်းရယ် မိုးခေါ်လို့ ဆင်း။

လှေလှော်သံ သီချင်း

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-ဦးစိန်ခင်

(ဆိုင်တော် ကြက်သရေ မင်္ဂလာ)၂။ (ကိုလံဘီယာသူဌေးများမိန့်ပါ။ ဓာတ်ပြားမှာ အပ်သွားဆက်ကာ သွင်းရမည် ဆရာ)၂။

(နေကြေးငွေ ဆိုသမျှ မလိုရ)၂။ သဘင်သည် အပေါင်းအကောင်းဆုံး ရွေးချယ် ကြံတတ်ပေတယ်။

(အသားနက်တာ အများမက်စရာ ပြောကြလွန်းလို့ ဆရာစိစိကြည့်တော့ ပိပိမိမိ ဝတ်ပုံစားပုံ ခေတ်ဆံတာ အမျိုးစုံစုံ မို့ အဖိုးထိုက်စွာ သိုက်သိုက်မြိုက်မြိုက်ရိုပေတာ)၂။ ဗိုက်ကဝေ အဆက်က ဂင်တို့ ပုတယ်ဆိုပြန်တာ ရွှေနန်းတော်ရှေ့ ယနေ့ တွေ့တော့ မေး၍စာစိတာ (ပပဝင်း)၂။ သီချင်းစာမှာ ဆရာပလာတာ။

ပဉ္စသိခံသီချင်း

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-ဦးစိန်ခင်

၁။ ((ဂီတာ) ၂။ တေးသီချင်းများကို ဘုရားတောင်ပယ်တော်မမူ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းအစ်မ သူပြုရတဲ့ ကု သလကြည်ဖြူ)၂။ ဗိုက်ကိုသာပင် ပျောအမှတ်နဲ့ တီးကာ ပျော်ရွှင် အတော့မသတ်ပေါင် လောကဓာတ်ဤဇဉ် (ဖေတနာလွန်ကဲသူ)၂။ ရဟန္တာတွေ ဝါဆိုဝါကလဲ့ ကျောင်းအစ်မကြီးပျောတီးသမားကို ဘုရားတောင် အပြစ်တော်မယ။

သံပြိုင်။ ။ပဉ္စသိခံနတ်ဒေဝါ ထံတျာတေးသံကြူ။ မြတ်စွာ

ဘုရားရှေ့ (ထီးတော်မူ) ၂။ မလျော့မ တင်းစောင်းတော်ကို (ညှင်းကာယူ တင်းကာယူ)၂။ လျော့လိုက်အုံးလို့ (မိန့်တော်မူ) ၃။ မြို့မမောင် တေးဂီတာ ဖရသဝါစာ မပါဘဲနဲ့ အဆုံးတော်ခံသူ လည်းကောင်း နည်းတူ အကြောင်းသိသူ တပေါင်းတည်း အပြစ်တော်မယ။

၂။ ဘုရားအလောင်းတော်ကြီး အကျင့်လွန်တော်မူ သံသရာအတူ မှန်ရာတဆ၊ ဥာဏ်ပါရဂူ သုံးဆုံတဘျံ ကျင့်ရှာတော့မှ သင်္ခါရလောက ဂေါတမ သယမ္ပူ။

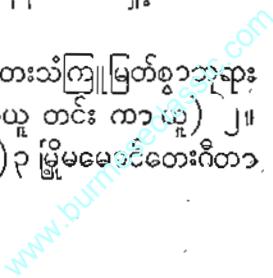
သံပြိုင်။ ။ပဉ္စသိခံနတ်ဒေဝါ ထံတျာတေးသံကြူ။ မြတ်စွာ

ဘုရားရှေ့ (ထီးတော်မူ) ၂။ မလျော့မတင်းစောင်းတော်ကို (ညှင်းကာယူ တင်းကာယူ)၂။ လျော့လိုက်အုံးလို့ (မိန့်တော်မူ) ၃။ မြို့မမောင် တေးဂီတာ ဖရသဝါစာမပါဘဲနဲ့ လည်းကောင်းနည်းတူ အကြောင်းသိသူ တပေါင်းတည်းအပြစ်တော်မယ။

၃။ (စာတရားကိုယ်ညီမျှ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်က သာဓကေတရွာသူ မဂ္ဂလိကသဘင်သည်မက ဝေတနာတွေ စင်ကြယ်လှလို့ အဆိုရော အကရော အပြောလှ)၂။ မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်ပွင့်လမ်း အဆူဆူအရ ဟတ္ထဖိုလ်ရဘူးသူ တီးလုံးဆန်းတုံပါရဂူ နန်းတော်ရှေ့က တေးဖွဲ့ရေးဆက်သူ။

သံပြိုင်။ ။ပဉ္စသိခံနတ်ဒေဝါ ထံတျာတေးသံကြူ။ မြတ်စွာ

(ထီးတော်မူ) ၂။ (ညှင်းကာယူ တင်းကာယူ) ၂။ လျော့လိုက်အုံးလို့ (မိန့်တော်မူ) ၃ မြို့မမောင်တေးဂီတာ

ဖရုသာဝါစာမပါဘဲနဲ့ အသုံးတော်ခံသူ လည်းကောင်း၊ နည်းတူ အကြောင်းသိသူ တပေါင်း တည်း အကြောင်းတော်မယူ။

x * x

မဟာတူရိယာ

ရေး-ဦးသက်တင်

ဆို-ဦးစိန်ခင်

(မြန်မာတို့ ရှေးကသုံးကြတာ ယဉ်ကျေးတဲ့ရှေးက သမားစဉ်ပါ မောင်း၊ ကြေး၊ စောင်း၊ ပတ္တလား၊ မြွေပါ။ ဆိုင်းတော်မဟာ ပဉ္စတူရိယာ) ၂။

(နန်းတော်ရှေ့အတွင်းမှာ သီချင်းကဗျာ) ၂။ ဘုရင်ရှေ့ကျွန်းတော်တို့ဆရာ အသုံးတော်ခံရတာ (မင်္ဂလာရှိတဲ့ တေးကဗျာ တေးကဗျာ၊ ပညာရှိလို့လဲ ရေးတာ ရေးတာ သင်္ဃာဆိုတဲ့ ကြိုးသံတွေလဲပါ) ၂။ အော်...ကျာသတ်ဆိုတဲ့ တွဲသံလဲပါ သီချင်းခင်ယလတ် ဘုန်းတော်ဘွဲ့မှာ စ၍ ချီကာ ရေး တဲ့ဂီတကဗျာ။

(မျိုးမတ်အပေါင်းတို့ ဆက်သွင်းတာ အမတ်ကြီးအပေါင်းတို့ဆက်သွင်းတာ ရတုရကန် အဲအန်ချောင်း မော် ကွန်း ပျို့လက်ာ) ၂။

(တောင်နန်းစံရဲ့ တင်လွှာ မြောက်နန်းစံရဲ့ တင်လွှာ တောလယ်ပတ်ပျိုး ဒွေးချိုးတေးထပ် အနန္တကဗျာ) ၂။

(မင်းညီမင်းသား ဆိုလေသမျှမှာ စာစီစာကုံး အံ့လောက်စရာ) ၂။ ဖျင်းချင် ဖျင်းချား ဖျင်းဖြတ်ဖြတ်မှာ ရှေ့က ဆရာ

ကြီးတွေ ထားခဲ့သည့်ပညာ) ၂။ ချွတ်ချင်၊ ခမိုကရောင်းနှင့် အိမ်သံ မြင်းတက်ဆိုတဲ့ ယိုးဒယားသံသာ အော်...အော်တလိုင်း သံအဆုံးသတ် ခြံမာတူရိတာ။ ။ ယဉ်ကျေးတဲ့ ရှေး မိုး မြန်မာ သိမ်မွေ့ ရှေးရိုးပညာ သင်ကြားရန် နိုးဆော်ကာ စိန်ဗေဒါတေးဂီတ။

မင်္ဂလာ ရတင်းသီချင်း

ရေး ဦးသက်တင်

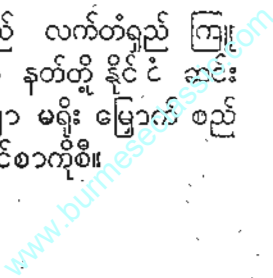
ဆို-ဦးစိန်ခင်

(လူမရောက်နိုင်တဲ့ မြင်မိရဲတောင် ရောက်အောင်ဘယ်လို ကြံ၍သွားမည်) ၂။ တိုင်းနိုင်ငံအလှည့် ခို့ ဘုရင်ဘုန်းမိုးသို့ချွန်းသည် အာလိန် တာဝတိံ မာဃ သိ ကြား တောင် ဆီး၍ ဆီသိက်ချီ မင်းခမ်းမင်းနား သံလွင်မြောက်စည် တူရိယာရင်းရကင်း ရကင်းဆက်သည်။

လောင်းမင်းစည်သူ ထိပ်ခေါင်သည် ခို့ ဗမာတို့ ဘုန်းရောင်ခြည်၊ သက်နက်ဖောင်တော်စီး၍ သမုဒ္ဒရာဝဲသြသမုထွက်လေသည်။

ကျွန်းဦးသပြေပင်စခန်းဆီ ရေယာဉ်မြန်းတဲ့ တက်လမ်းဖေါင်ချိပ်မို့ (မနေသာသည် ဗေဒါညီ ဘုန်းတော်ရောင်ထွန်း တောင်ကျွန်းဇမ္ဗူဒီ) ၂။ ဘွဲ့တော်ထူးကို ချီးကျူးပြန်သည် အဲဒီထုံးကိုလိုက်လို့ သတိုးနေမင်းတို့သုံးစွဲသည်။

(မင်းခမ်းမင်းနား သံလွင်မြောက်စည် လက်တံရှည် ကြူအေးသာယာသည်) ၂။ နတ်နန်းဝေယံ နတ်တို့ နိုင်ငံ ဆင်းသက်လာသည် တီးမျိုးစုံညီ မရိုးစည်ပျော့ မရိုး မြောက်စည် ဝိန်ဗေဒါတီးတံပတ်သံတာရှည် သက်တင်စာကိစီ။

ဝါသနာဘာဂီသီချင်း

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင်

ဆို-ဦးစိန်ခင်

(ဝါသနာ ဘာဂီဆက်တိုင်း မှီတယ်ဆိုချင်) ၂။ မကြီးမငယ် အရွယ်ကကောပြီးသမို့၊ စိတ်တိုင်းကျ မနောဟဒယ၊ ရွှင်ကာ ပြုံးကာ တီးတတ်တဲ့သူရဲ (စိန်ဗေဒါ အသားညှိကလေးက) ၂။ ယခု(အငြိမ့်စင်ပေါ်က) ၂ ကနေရှာကြတဲ့ အငြိမ့်မင်းသား ကလေးတွေကို၊ တပည့်ကလေးများတွေလို မူပိုင် မြို့ချို ယဉ် ပလာ၊ တံတံတာတာ တွေကိုကွယ်၊ အဟုတ်ပင် ကြာကလေး များပေး ကြည့်ချင်သော်လ် အခွင့်ပင် တကယ်ပေးတောင့် အဟုတ်ဘဲ မလုပ်ရဲအောင်ပင်။

နောက်ထဲ ပွဲကြီး။ ။ဒါကတော့ ဆရာသိက္ခာပေကိုကွ။

နောက်ထဲ ညိုစိမ့်။ ။ဟုတ်ပေဗျ။

ဦးစိန်ခင်ဆို။ ။အဲဒါကြောင့် အပိုမပြောချင် ကျွန်တော့ ဆရာ အရပ်ဆိုး ကလေး ပါလား လို့ မိအ များက (မေတ္တာထားကာ) ၂။ ရှုစားတော် မူကြပါခင်ဗျာ။

စိန်ဗေဒါဗုတီးပြီးပြော။ ။သည်အရွယ် တင့် တယ် ပါမလား ရည်စားထားရင် သ ရော် ကြ မယ် [ငါထားတော့] ၃။ ထား ချင် ရွာ မယ်။

ရွှေမန်းကျီးခုနစ်စဉ်

ရေး-

ဆို-ဦးစိန်ခင်

ဆို-နောက်ထဲများ

(ရွှေမန်းကျီးရဲ့ ခုနစ်စဉ် ယဉ်ပါလေစ ရပ်ကယ်က) ၂။ (ကိုကြီးနတ်ကဲ့ ဆီးကြိုလာ ကျားညီနောင် ကြောင်နှစ်ကွင်း မယ်မငြင်းသာ) ၂။ (မယ်မငြင်းသာ လာပြန်တော့ကာ) ၂။ ထမီဖာ လိုပါသေးရဲ့ တဖက်ဖာ လိုပါသေးရဲ့ ဘီးနဲ့မှန် လိုပါသေးရဲ့ (မွေးမေလေးတို့ ခန်းအိပ်ရာကို) ၂။

- ၁-ကြိမ် ၂-ကြိမ် ဦးနှိမ်ချလို့
- ၃-ကြိမ် ၄-ကြိမ် ဦးနှိမ်ချလို့
- ၅-ကြိမ် ၆-ကြိမ် ဦးနှိမ်ချလို့
- ၇-ကြိမ် ၈-ကြိမ် ဦးနှိမ်ချလို့
- ၉-ကြိမ် ၁၀-ကြိမ် ဦးနှိမ်ချလို့
- ၁၁-ကြိမ် ၁၂-ကြိမ် ဦးနှိမ်ချလို့
- ၁၃-ကြိမ် ၁၄-ကြိမ် ဦးနှိမ်ချလို့

လိုက်ပါရစေ လိုက်ပါရစေ (စိန်ဗေဒါရဲ့ လိုက်ပါရစေ) ၂။ အိုစိန်ဗေဒါရေ့ လိုက်ပါရစီ။

မင်္ဂလာခြုံ တီးလုံး သီချင်း

ရေး -

ဆို - ဦးစိန်ခင်

(တပည့် အစည်းအရုံး လူပေါင်း အများနှင့်ကသာ မြို့တော် မှာ ဗမ္မုမငြီးစရာ ခြုံတီးနဲ့ ခင်ဗျာ ကန်တော့မှာ) ၂။ ထူးခြား လို့ ရွှေနားတော် ဆက်ဖွယ်ရာ(ယဉ်ကျေးတာ) ၂။ ရွှေငွေရတံ နာ တိုးတက်ပါစေ အဝေရာမေတ္တာရေ ထောပနာ တက်နေ

ဩဘာကျက်သရေ ဆုမေတ္တာဝေ ကျန်းမာ၍ချမ်းသာစေ စိန်ခေဒါ တေးဂီတသဘင် မင်္ဂလာသီချင်းနဲ့ ကန်တော့ပန်း ဆင်။

လေးလေး လေးလေး၊ လေး လေး လေးလေး၊ လေးလေးလေးလေး လေးလေး (ဆေးတံတို့ တညှိလောက် ရော့သောက်တော့ပေး)။ မယူလိုက်ရင်လေ မိုက်တယ်လို့ ဆိုလိမ့်မယ် ပြန်လိုက်ရင်လ ကြိုက်တယ်လို့ ဆိုလိမ့်မယ် သောက်စေချင် သလေ လေ့ မလေး သောက်စေချင် သလေလေ့ (ခတင်မှာ ထောင်ခဲ့တော့ ညှိနှိုင်းလေး)။ လေး လေး လေး လေး လေးလေး လေး လေး။

အင်္ဂလန် ပတ်စမ်း

ရေး- နောက်ထဆိုင်းဆင့်။

ဆို- ဦးစိန်ခင်

အပါးတော် ပြန် ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်း မြင်မြင်ရာနဲ့ နိုင်း ဂိုဏ်းထိကုန်ကြမနေဘဲ ကျော်လဲ ကျော်ပေတာ မော်လဲ မော်ပေတာ ဆိုင်း ကျက်သရေ တက်နေ အဝှန်း ထွန်းသစ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဆရာ ဇေယျတိုင်း နဂရာ အလှူတိုင်းမှာတီးလေရာ မက်မပြေ ကျက်သရေရှိတဲ့ စိန်ဗေဒါ ဆရာရေ အင်္ဂလန် ပတ်စမ်း တီးတော်မူပါခင်ဗျား။

ဦးစိန်ခင် ဆို။ (ကြာလှပါပြီခင်ဗျာ ကာလသားတွေ တောင့်တ လှပါပေါ့ စိန်ဗေဒါ စောင့်ရတာ ကြောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်မှ စက်မပျော်)။ (ဘယ်လို တီးကွက်ဟာ ဘယ်လိုဆန်းမလဲလို့ တမ်းတလှ က

စပါ ယခုပျော်ပျော်)။ တထောင်ကျော် သုံးရာ နှစ်ခုအတွင်းကသာပ စိန်ဗေဒါက သွင်းလိုက်ပါတဲ့ အင်္ဂလန်က တီးလုံးရယ်လို့ ကျော်။

သက်တော်ရှည် သီချင်း

ရေး - နန်းစတင်ရှေ့ ဆရာတင်

ဆို - ဦးစိန်ခင်

(၁၆ မိုင်လမ်းလျှောက်မည်)။ အာရောဂျံ ပရမ္မံ လာဘံ သုခံ ဝဟံ)။ ပျော်ပျော်နေ စိတ္တံသုခံ သက်တော်ရှည်)။ ကိုယ်ရော စိတ်ရော စိတ်ရော ကိုယ်ရော သုခံဝဟံ။

(ကျွန်တော်တို့ ဆရာ ရွာစားကြီး စိန်ဗေဒါ အမျိုးစရိုက်မို့ အဘိုးထိုက်စွာ ပုဂံစနဲ့ ကာလ ဆံလိုက်တာ)။ တက်ခေတ် ဘယ်လိုနဲ့သာ ဆယ်ဆသာ ကျွန်တော်တို့ဆရာ ကြည့်ရတာ စိတ်ကုန်ကုန်တာ။

(၁၆ မိုင်လမ်းလျှောက်မည်)။ ပြန်ကောက်ဆိုပါ

မြခြေကျင်း-မဇွဲမြိုင်

နောက်ဆက်တွဲ (အခန်း ၁)

“ယနေ့မျိုးဗံလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါသည်လည်း ကွယ်လွန်လေ။

ယနေ့ မြခြေကျင်း(အမေမြိုင်) မဇွဲမြိုင်သည်လည်း အနိစ္စရောက်ကြလေကုန်ပြီ...

သို့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကြောင်းထုပ္ပံများသည်ကားယနေ့တိုင်ကြော်ကြားလျက်သာတည်း....

မြခြေကျင်း(အမေမြိုင်) မဇွဲမြိုင် လွမ်းတသသတေး

ဧရာ မေလုဝဆရာတင် ဆို ဘေးသံ့ရှင်များ
ခြေဆင်း။ ။လူသေသော်လဲ....နာမယ် ကလေး မသေသေး
ပါတဲ့ အမေမြိုင် ကွယ်လွန်ကာ ကြာသော်လဲ
မမေနိုင်.... ယနေ့တိုင် သင်စရာ မြင်ဆရာ
ကြားဘူးပါတဲ့ဆရာ။ ။

၁။ [(သဘင်ပညာ အမေ့သားများ(ရွှေမန်း) ။ ရွှေမန်း
လို့ ထွန်းတောက် ပေါ်လာ)] ။ အမေ ဆုံးမတဲ့
စကားတလုံးက အလွန်အဖိုးထိုက်တန်....။ မိဖဆရာ
ဆုံးမစကား နားထောင်ကြားက သံပြား ကျောက်
ဆောင် ကျိုသော်... ပြောင်းလိမ့်မည်တဲ့ ခင်ဗျာ... ။

၂။ (အမေမြိုင်အား ဂုဏ်ပြုပါသည်၊ ကျနော် နာမည်
ကျော်ကြားပါရစေ၊ ဗေလုဝ မောင်တင် ကျနော်
နာမည် ကျော်ကြားပါရစေ) ။

သံပြိုင်ဆို။ ။(ဟား)၃။ ဟားတိုက်လို့ ရယ်လိုက် ချင်သည့် အမေမြိုင်သေခါမှ မင်းတို့တမ်းတကြလေသည်။

တေးသံရှင်။ ။[(မှားပါပြီ)၃။ လက်အုပ်ချီကာ ကန်တောကြပါသည်။ အမေ့သဘင်ပညာတွေ ကိုယ်တွေ မထိန်းသိမ်းကြပြီ...ဗေလှဝ် မောမင်တင်စားသာ ရှိတော့ပြီ။]

မှာထားချက်။ ။မြခြေကျင်း(အမေမြိုင်)မငွေမြိုင်၏ သဘင်ပညာများသည် ယခုခေတ်၌ ကိုယ်တွေ့ ပြန်သုများ ရှာမှ ရှားလေပြီ။ လူထု ဒေါ်အမေ့ရေးသားသည့် 'ပြည်သူ့ချစ်သော အနုပညာသည်များ' အတုပွတ္တိ စာအုပ်နှင့် ယခုစာလေသာလျှင်ရှိတော့ပြီ။

အမေမြိုင် သေကာမှ အမေမြိုင်အားကျနေခဲ့နာမည် ကျော်ကြား ပါရစေ။ သဘင်ပညာသင်ပေးပါဆိုပါမှ ဟားတိုက်၍ ရယ်လိုက်ရုံသာရှိတော့သည်။

ထိုနည်းတူစွာပင် ဟနေ့ သက်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ထံထံမှ ပညာကိုမသေမီအချိန်သာ ရယူနိုင်ကြရန် ကြိုးစားကြရပေလိမ့်မည်။

ဗေလှဝ်ဆရာတင်

စိန်ဗေဒါ(နှင့်)မြခြေကျင်းမငွေမြိုင်

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား စိန်ဗေဒါသည် သတင်းကြီးသည့် မင်းသမီး မြခြေကျင်း မငွေမြိုင်နှင့် အငြိမ့်ကဲ့သို့ တမျိုး၊ ဇာတ်ကဲ့သို့တဖုံ ခွဲကာ တခေတ်တခါတွင် ဆိုင်းပညာအစွမ်းဖြင့် တွဲခဲ့ဘူးလေသည်။

အနုသဘင် လောကဘွင် မင်းသမီး အပျိုမှန်လျှင် မင်းသားကလည်း အတူညီ၍ ချစ်သည်။ ချစ်၍ ပိုးပန်း ကြည့်သည်။ လူပျက်ကလည်း မင်းသမီးကြိုက်သည်။ ဆိုင်းဆရာ ကလည်း ရမလားလို့ ပညာပြကာ ချစ်ရေးဆိုသည်။ အနုသဘင်လောကသားချင်းသာ နောက်ဆုံးအိမ်ထောင်သားမွေး ပြုကြလေသည်။

ရွာစား စိန်ဗေဒါသည် မြခြေကျင်း မငွေမြိုင်ကို ဘယ်လိုပညာပေး၍ ဘယ်လိုချစ်စပျိုးသည်။ သို့သော် မည်သည့်အတွက် မနီးစပ်ခဲ့သည်ကိုကား ဖွင့်ဟပြောဆိုခြင်း မရှိကြစေ။

မင်းသားတဦးသည် သူ့တို့ဖက်မင်းသမီးအား သူ့ပညာဖြင့် ကလျက်မှ စွဲမက်အောင် ချော့သည်။ နေ့သည်။ မှုသည်။ ချဲ့သည်။ ထို့အပြင် မင်းသမီးမက်ရာ က၍၊ ဆို၍၊ ငို၍ ပရိသတ်ရှေ့ ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် မင်းသား၏ အချစ်ကို ရင်ဖွင့်၍ ပြလေသည်။

လူပျက်သည် သချင်ခနဲသူ မင်းသမီးအား မထိခလုတ်ထိခလုတ်နှင့် အဆဲအဆိုခံကာ မင်းသမီးက၍ မောသည့် အခါ သော်ကံငွေတော်ဆက်သည်။ အမောပြောရန်အတွက် မည်သည့် ဆရာက သူ့အားသင်ပေးသည်မသိ ဟာသတွေထုတ်၍ ပရိသတ်အား ရယ်စရာလုပ်သည်မှ မင်းသမီးအား နှင်ကလေး အမော

ပြောအောင် ပျက်လုံးတွေ ထုတ်လိုက်ရသည်ဟု မျက်နှာငယ်ကလေးနှင့် မင်းသမီးကို အောက်ကျခံ၍ ပိုးသည်။

ဆိုင်းဆရာသည် သူပိုးနေသည့် မင်းသမီးမှန်လျှင် ဇာတ်စင်နောက်ကဖြစ်စေ၊ ရှေ့ကဖြစ်စေ မင်းသမီးအကြိုက် အဆိုအကကောင်းသည့် တီးကွက်ကိုသာ မပိုမလို ခေါင်း တဆုပ်ဆပ်နဲ့ တီးပေး၍ ပိုးတာများသည် ဇာတ် အနုသဘင် လောကဉာဏ်လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကဏ္ဍတခု ဖြစ်ကြလေသည်။

ထိုလောကထဲတွင် တေးပြုစာဆိုတို့ကလည်း တေးရေးပေးကာ မင်းသမီးကို ရှုဒေါင့်အမျိုးမျိုးမှကြည့်၍ တေးစာသားတွင် ဖွဲ့ကာ နွဲ့ကာ အချစ်စမ်းသူက စမ်းလိုက်ကြလေသည်။

ပွဲကြည့်ပရိသတ်သည် စင်ပေါ်မှဖြင့်ပျက်နေသောလူမှုရေးရာတို့ကို အတွင်းကျကျ မသိကြ၍ တခါတရံ ဇာတ်ခုံ ပေါ်တွင် သရုပ်ဆောင် သူတို့အား သည်နေ့ည မင်းသား မင်းသမီး ချောခန်း လှမ်းခန်း ကောင်းလိုက်လေ၊ မင်းသမီး ကလည်း နှစ်ပါးသွားအကမှာ အတွဲညီညာစုံ ကပုံ ကောင်းလိုက်လေ၊ လူပျက်ကလည်း ခိုလိုက် ရသည်မှာ ပါးစပ်ပင် ပိတ်မနေရ၊ ရွာစားကလည်း တီးလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း ဘယ်အချိန်ကနှင့်မှ မတူဟူ၍ ချီးကျူးမဆုံးအောင်ပင်တည်း။

ပရိသတ်များသည် လူမှုရေးရာ အိမ်ထောင်ဖက်ရှာနေသည့် အချိန် ဇာတ်အင်္ဂါသဘင် လောကတွင်သာမက အနုပညာ နယ်ပယ်တခုလုံးတွင် ထိုကဲ့သို့ စိတ်ဝင်စားမှုမျိုး အမြဲ ခံစားကြရမည်လော....

တေးပြုစာဆို ဆရာတွေကလည်း မင်းသားနှင့် မင်းသမီး၊

ဟုပျက်နှင့်မင်းသမီး၊ ဆိုင်းဆရာနှင့်မင်းသမီး အကြောင်း ထုပွဲကို တစေ့တစောင်း ထုတ်ဖော်၍ တေးရေးကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှ ရွှေပွဲလာ ပရိသတ်များသည် ဇာတ်ခုံပေါ်မှ အတွင်းရေးကို ပြေးမြင်နိုင်ကြသည်သာ....

ရွာစားစိန်ဗေဒါနှင့် မြခြေကျင်းမငွေမြိုင်တို့သည် မည်သို့ပင် သတင်းကြီးခဲ့ကြသော်လည်း တေးပြုစာဆို၏ မငွေမြိုင် တေးတွင် သော်လည်းကောင်း၊ စိန်ဗေဒါ၏ တေးတွင်သော်လည်းကောင်း ချစ်ရေးချစ်ရာ အဖွဲ့ အနွဲ့များ အစအနပင် ဖော်မထုတ်ခဲ့ကြသည်မှာ တမျိုးပင်ဆန်းလျှက်နေသည်သာ....။

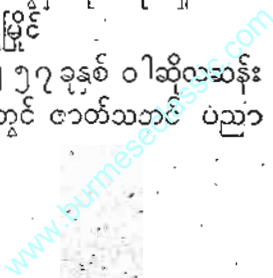
သို့သော်လည်း ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် မြခြေကျင်း (အမေမြိုင်) မငွေမြိုင်အား ချစ်တော့ ချစ်တာမှန်သည် သူ၏ချစ်ခြင်းမျိုးကား....

- လှတာကိုမှီ....ရွေးလို့ ချစ်တာလား။
- အပြောကောင်းတာကိုမှီ....ရွေးလို့ ချစ်တာလား။
- အဆိုကောင်းတာကိုမှီ... ရွေးလို့ ချစ်တာလား။
- အကကောင်းတာကိုမှီ....ရွေးလို့ ချစ်တာလား။
- အလှမ်းကောင်းတာကိုမှီ... ရွေးလို့ ချစ်တာလား။
- စတဲ့ မေးခွန်းတွေ ထုတ်ကြရပါလိမ့်မည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် မြခြေကျင်း မငွေမြိုင်အားအနုပညာကိုသာလျှင် မြတ်နိုး၍ချစ်သည်ဆိုပါမူ လူများနိုင်စရာမရှိပေ။

မြခြေကျင်း မငွေမြိုင်

ဇာတိမြေက။ ။မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၇ ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၃ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဇာတ်သဘင် ပညာ

သည် လူကြမ်းမင်းသား ဆင်ဖြူကျွန်း ဦး
အောင်ဘနှင့်ဇနီးဒေါ်ငြိမ်းဇာတို့က ရန်ကုန်မြို့
ကြည့်မြင်တိုင်တွင် မွေးဖွားလေသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၅ ခုနှစ်၊ အသက်
၆၄ နှစ် အရွယ်တွင် မန္တလေးမြို့ ရှမ်းပွဲရပ်နေ
အိမ်တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်လေသည်။

အမေမြိုင်၏သူ့ဘဝ အတ္ထုပ္ပတ္တိများမှ တစ်စိတ် တစ်ဒေသကို
အောက်ပါ တေးများဖြင့် ဖော်ထုတ်သိကြားခဲ့သည်သာ...။

နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားကြီး စိန်ဗေဒါနှင့်
မြခြေကျင်း မငွေမြိုင်
တို့ကြစဉ်အချိန်က
သီချင်းများ

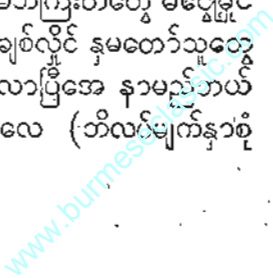
နိုင်ငံအကျိုးပြုသီချင်းများ

မိန်းမ မင်းတိုင်ပင်

ရေး- နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို၊ က- မြခြေကျင်း၊ မငွေမြိုင်
ခြေဆင်း။ ။ အမင်းမင်းတို့ရယ် ပြည်နဂါး တ ကြော မှာလ
အချင်းချင်းတို့လေ ကလိကမာနဲ့မှ ငေါ့ငေါ့ပြီး
တော့ အော်... ခုကာလ သုံးကြတာကတော့
ရီတာပေါ့၊ ရီတာပေါ့နဲ့ ဆိုကြတဲ့ အတိတ်
ကောင်းလွန်းလို့ နိမိတ်ကောင်းလွန်းလို့ အတိတ်
ကောင်းညွှန်း၍ ထွန်းတဲ့ ဒက္ခိန္ဒာနေမျိုး၊ မျိုး
မြန်မာအခြေ တိုးပွားစေ (ရီတာပေါ့) ခ။
အထူးနိမိတ်တွေ။

လေယာဉ်ပျံတောင် စီးပြမယ်အော၊ ကြည့်ကြ တကယ်လေ
အမျိုးသမီးအစစ် ငွေမြိုင်တမေ သည်ဟာတော့လေ ရီတာပေါ့
အော၊ ရီတယ်ဆိုရင် ကောင်းခြင်းပါအော၊ သိလျက်ပါလေ စစ်ဖြစ်
တော့ မှန်ပါသလေ စိတ်ကြံပါကလေ တသိန်းတန်ပါစေ ဟုတ်
ချင်လဲဟုတ်မှာအော ပဲဖြူကလေးများ ဈေးကောင်းဘူးတဲ့အခြေ
အော်သတိရပေ၊ အင်းသိကြမလေ မန်ကျည်းသီးဥသျှစ်သီးများ
ဈေးမကောင်းဘူးလို့လဲ ဘယ်သူဆိုနိုင်ပေအော (ပြောရင်း)။
ရီတာပေါ့အော။

မုဆိုးမမို့ စိတ်ကျလိမ့်မယ်ထင်သလား၊ ရှေ့နှစ်ခါမှ ဆပ်
ကော်မတီ လူပြမယ်အော (ဟား-ဟား) ခ။ ဟား သိပ်ရီတာပေါ့
အော ရီလိုက်ကြပါ ညီးတို့ပါးစပ်ကလဲ ရီလေလေ ကျုပ်အခြေ
တော့လဲ ကြည့်ဦးမှ မုချမှသွေ တည်တည်ကြည်ကြည်နဲ့ မိန်းမ
ဥက္ကဋ္ဌ ဂုဏ်ဒီရီပေသည်၊ မငွေမြိုင်ကိုယ်တိုင် အမိန့်တော်ပြန်ချင်
ကျုပ်အိမ်ရှေ့က ကျောက်လမ်း ယခုပြင်စေ၊ အများဆန္ဒမကို
ရမဲ့ မိန်းမဆပ်ကော်မတီ ဖြစ်တဲ့နေ့ကစ လမ်းကောင်းစေရမယ်
အော၊ စခန်းကောင်းရစေမယ်အော ရီတာပေါ့အော၊ အင်္ဂလိပ်
အနောက်နိုင်ငံမှာ သတင်းစာဖတ်ကြည့်ပါ မိန်းမ ဟုမ်းမင်း
ဘား မိန်းမ ငါးထောင်စားလို့ မကြားဘူးသူတွေ မြိုင်ရီတာ
ပေါ့အော၊ မေရီပစ်ဖို့မေ သဘင်သည် မက်ကြတော့အော ဘိလပ်
နန်းနဲ့ ရွာပြည်ထောင်တွေ ပါလီမန်အမတ်ကြီးတတွေ မငွေမြိုင်
ကြီးမြင်လာပြီအော၊ ရီတာပေါ့လေ ဦးချစ်လှိုင် နှမတော်သူတွေ
ဗမာပြည်ကြီးစီးတဲ့ ကောင်စီ အမတ်ဖြစ်လာပြီအော နာမည်ဘယ်
သူလဲ ဒေါ်နှင်းမြ ဒေါ်စောစပါတဲ့လေ (ဘိလပ်မျက်နှာစုံ

ညီ)။ ဝင်ပြန်ပြီလေ ဒေါ်စောစန္ဒ ဒေါ်မြစိန်တချိန်တည်းပေ
(ဗမာတိုင်းရင်း နိုင်ငံအခြေ)။ ရီကြတော့မလေ အားလုံး
ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရီကြတော့မလေ မိန်းမအားလုံးဆပ်ကော်
မတီ အမတ်များ ဖြစ်လာကြပြီလေ။

ဦးထွန်းရှိန် ဂုဏ်ပြုတေး

ရေး- စင်တော်ကြီးဆရာကြည် ဆို က-မြခြေကျင့်၊ မရွေးဖွင့်
ခြေဆင်း။ ။မန္တလာမှာ အမြန်တခါ မအေးကြပြီဘု ဖန်ခါ

ခါ ပြန်ကာလို့ တွေးလိုက်လျှင်လ က ဇာတာ
မွေးသည်သို့ရဲ့ ဗမာပြည် မ သိ တတ် နိုင်ဘူး
ဘိလပ်ပြန် ဘယ်ဝေဒနာကြောင့်လဲ ဘယ်နေရာ
ဘယ်လိုလဲ ဆုံးပါလိမ့် မပြောတတ်နိုင်အောင်
လောကဓာတ်နိုင်ငံလုံးမှာ အုံးကြွက်ကြွက်ညီစီ။

အထူးအစွမ်းပ မတိမ်သူပါနော် အော်....
ဗမာ၏ အသံပေမို့ ဦးထွန်းရှိန် ခန္ဓာစဲရှာပေါ့
လို့ မရဏပုံကိုတဲ့ အမြန်ပါပြီ (မန္တလာပြည်
ရယ်က တွေးကာနဲ့မြော)။ မရဏသဘောကိုမှ
တခဏတာ စောရှာ မြန်မာ့ မြန်မာတွေပြောကြ
စေဘို့ အတောမတတ်ဖီလာ လော က ဓာတ်
ဤကမ္ဘာ ပြည်မြန်မာ လူတစုမှာ (ဆွေးဘို့)။
တ, တ, တ, နှင့်အစစပူမှုဖြာ (ခွေးလို့)။ အများ
ခက်စရာ အပျားတက်တဲ့ ထိုရောဂါ။

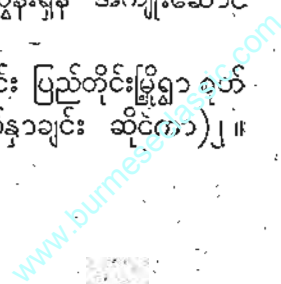
အမြန် အသက်သေဆုံးလို့ ပြည်လုံးညီကာ
လက်ရုံးနှစ်ဖက်စလုံး ပျက်ပြုန်းသည့်ပမာ ဦးထွန်း-

ရှိန် သနားတာများစွာ အသံကွဲအောင် အနဲနဲ
ဘဲရှင် ငိုကြွရှာ။ မွန်နှင့်မြန်မာ ရေနဲသော ငါး
ပမာ အားလုံးမကြည်စရာ သည်တခါ ကြုံတွေ့
ကာ ရှေ့ဆောင်ကျိုး မနပ်ပါ ဓမ္မကထိကစာ
တအားကိုးသမျှမှာ အများ အကျိုးကြောင့်
အမျိုးသား၏ ဗမာ မရတရအခါ မစည်းရုံးခင်
ဆုံးလေချက်နာ။

၁။ ကမ္ဘာတွင် ရာဇဝင် ဥဒါန်းဖြာ သည်တိုက်တာ
မကြည်မက်စရာအများပ သတ္တဝါသနားကြရှာ
တလောကမှာ နှမြောကြစရာ ဟုမ်းဗရူးတိုက်တဲ့
မအောင်တအောင်အခါ ဦးထွန်းရှိန်တမဟုတ်
ခြင်းသေရရှာ မြို့လုံး နယ်လုံး စုရုံးကာ မျိုးမြန်
မာ ညှိုးဇာတာ မျိုးမြန်မာ လောကမှာ ပြော
ကြစရာ နှမြောကြရှာ အသံအဆုတ်တွေ ပြတ်
ကြေသည်ရဲ့နာ။

၂။ ဘီအေကိုယ်စားလှယ် အမိမြန်မာပြည် တာရှည်
လျှင်ဖြင့် ဟုမ်းဗရူးအောင်လို့ နိုင်ငံတော်သာပြီ
ပြည်အကျိုး၏ ဆောင်ရာ အောင်ရာ အောင်
ကြောင်းပါ အများခက်ကြစရာ အသက်ပသေ
ဆုံး သုံးရက်မကြာ ဦးထွန်းရှိန် အကျိုးဆောင်
သေချက်နာ။

၃။ (လွမ်းမျက်ရည် သည်လှိုင်း ပြည်တိုင်းမြို့ရွာ စုတ်
ထိုးသံဘဝဂ်ဆူညံ မျက်နှာချင်း ဆိုင်ကာ)။

အချပိုဒ်။

သည်ဝေဒနာ ထင်သလိုမြည်စမ်းကွာ လောက
မှာ ပြောကြတာ ဥတုပျက်ခြင်းအနာ။

။ကံစိတ်ဥတုအဟာရေ လေးထွေ ထိုတရားရယ်
ကြောင့် ဦးထွန်းရိန် မရကသွားရှာပေါ့ အား
လုံးပဆင်ခြင်စရာ သေတာစောလို့ နှမြောကြ
ရှာ နဖူးပေါ်လက်တင်လို့ တွေးလိုက် လျှင်စ
ဗမာတွေ ကြာလေလေ ဆွေးကြပါလိမ့် မအေး
ရတဲ့ သည်ကြမ္မာငိုမျက်ရည်နှံအမျှပေးကာ ဗမာ
ပြည်ရွာက ကြည့်လိုက်ပါဦး ရစေပထာနာသာ
ပြုရပါတော့ သာဓု သာဓု ခေါ်စရာ သေသူထံ
မုန်းလို့ လွမ်းကြရှာ ဖိတ်ကြားစာနဲ့ မကမ်း
သော်လည်း ပရိတ်တရား နာကံလည်း လွမ်း
ချည့်တော့မယ် ဆွမ်းသွတ်လို့ အမျှပေးဝေကာ
ငွေမြိုင်ခြေကျင်း ပြည်တွင်း နဂရာ လွမ်းတာ
တွေ စာစီလို့ ဆွေးရပါဘိရင့်။

မန်းမြန်မာဆရာကြည်က ရေးလိုက်ပါတဲ့
မန္တလေးမြို့၊ အဝေးမြို့ သိဘို့စာ။

x x x

လူမှုရေးရာတေးသီချင်းများ

သဗ္ဗေဘိကေကြာ

ရေး နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က မြေကျင်းမငွေရှိင်
ခြေဆင်း။ ။သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု သဗ္ဗေခပ်သိမ်း

ကုန်သော သတ္တာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည်

၁။

အဝေရာရန်မရှိဘဲ ဟောန္တု ဖြစ်ပါစေသတည်း။
။သာယာသာယာ အေးမြလွန်းချမ်းသာ(ခပ်သိမ်း
ကိုသာ မျှော် ပို့မေတ္တာ) ၂။ (ဇောသန္တာ
မနောအမှန်ပါ) ၂။ သိယောဇဉ်သာ ကထိက
ထနဲ့ အတိတ်ကိုတုံ့ပွား ပရိယေသန မပြည့်
လေတာအရှက်ကိုသာငဲ့ ရှိ မနေနဲ့ဆရာ (ကြာ
သီချင်းနဲ့...ကြာချင်းမတူပါ လာသူ မေးစရာ
ကြာမူပေးမှာ) ၂။ ရှက်လှချည်ရဲ့ပျာ မကြည့်ပုံ
ပါဘူးကွာ ဘယ်နှာကြောင့် ညီးတိုကလှောင်
ကြတာ စက်ဆုတ်တော့ အဟုတ်ပါပယ်ခွာ။

အပိုဒ်ပြန်။

။သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု သဗ္ဗေပါနာ
သဗ္ဗေဘူတာ သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ သဗ္ဗေဘိကေ
အလိုလေး ယောင်မှားလို့ ကျွန်မ မနေနိုင်ပါ။
မငွေမြိုင် မေတ္တာပို့တဲ့ကြာ။

၂။

။ပျော်မြူးစရာကိုဘယ်သူကစတာ(ပြည်အတွင်း
ခြေကျင်းမြိုင် ကသာ) ၂။ ထိုအခါ ဆိုကာ
မောင်စိတ်ကြောင့် မနေနိုင် ရွှေမြိုင် ဒုက္ခများ
တကယ်လို့များ ယခုနှယ်အခါ မပြုဝံ့တော့ပါ
ယခုနှယ် အခါ စိတ်ပုတီးနဲ့ ရိပ်ကြီး ခိုဘို့ရာ
ဇောသန်တာ မနော အမှန်ပါ (သာဓု) ၃။
(စက်ဆုတ်လို့ အဟုတ်ပယ်ခွာ) ၂။

အပိုဒ်ပြန်။

။သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု သဗ္ဗေပါနာ
သဗ္ဗေဘူတာ သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ သဗ္ဗေဘိကေ

အလိုလေး ယောင်မှားလို့ ကျွန်မ မနေနိုင်
မငွေမြိုင် မေတ္တာပို့တဲ့ကြာ။

၃။ မေခါဝီလေး ရသေ့တို့ပျော်ရာ ကျောက်ရာ
ငယ်ခင်းပါလို့ မြင်းသေလာ ၁၁ ဘုံ ဝမ်း
အတွင်းက လွတ်ကင်းအောင်လို့ ကွာ မမမြိုင်
အတည်ချစ် ဒီနှစ်သင်ခဲ့ပါတော့ ဟာ...ဟာ...
ဟာ...ဟာ...ရီစရာ ကြာမပုံ တကယ်ထုတ်
မင်းရုပ်ပုံနဲ့သာ မလုပ်နိုင်တာ စက်ဆုတ်လို့
အဟုတ်ပပယ်ခွါ။

အပိုဗ်ပြန်။ ။ သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု သဗ္ဗေပါနာ
သဗ္ဗေဘူတာ သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ သဗ္ဗေဘိဏေ
အလိုလေးယောင်မှားလို့ ကျွန်မ မနေနိုင်ပါ
မငွေမြိုင် မေတ္တာပို့တဲ့ကြာ။

x x x

ပန်းမြိုင်လယ်

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က မြခြေကျင်းမငွေမြိုင်
ခြေဆင်း။ ။ ကြို့ပင်မြိုင်နန်း တောမြိုင်တန်းဝယ် အမရာကြ
ငန်းထီးလှကြရာဝယ် သူ့ကျိတ်တလီ မျောက်
ကယ်တို့ ဂုဏ်ထူးရှိသလောက် ပြိုင်ကြတယ်။

ပန်းမြိုင်လယ် သာနယ်တွေ မျှော်လေတိုင်း
ပြာခြေဆိုင်း ဝေမှုမြူ မှု့ချယ် ဤတော ကန်
တော်ကြီးအလယ် ညီနောင်မက္ကတမင်း (ပြည်
ထောင်) ၂။ ဖက်ကာတင်းလေတော့ စစ်ခင်းကြ

ပြန်တယ်၊ သီချင်းအဆန်း ကြို့ကီတုံ့ဆရာရယ်၊
မင်း ၂ ပါး နန်းစိုက်တည်ရာဝယ် ဖျင်းချား
ပန်းမြိုင်လယ် ဒီစာကိုဆိုပဲ တော့မယ်...

ဒီသီချင်း အဓိပ္ပာယ်ကတော့ မယ်သီတာကို
မတွေ့တာနှင့် ရွှေရင်ငွေ့ကို အချစ်ဇာတ်ဝင်ခွေ
တယ် အော် စက်တော် ခေါ်တော်မူပါဘုရား
မောလှပြီ တောဝနာမို့ခိုရယ် ဒီကနေ့ နောင်
တော်တအားစိတ်ငယ် ညီလေး ပေါင်ပေါ်ခဏ
အိပ်မယ် ပတ္တမြား အရိပ်ဝယ် စောစောကပြော
တဲ့ ကိုရွှေမျောက် မျက်ရည် လယ် သစ်ပင်
အောက် ညီနောင်နှစ်သွယ် မြင်တာအစုံ ကြင်
နာပုံ ဗာလီတို့ကို ကြို့ညှိနန်းက သရမ်းပါ
ပေတယ်ကွယ် အဓိပ္ပာယ်ပေါက်အောင် စဉ်း
စား သီချင်းသွား ပန်းမြိုင်လယ်။

x

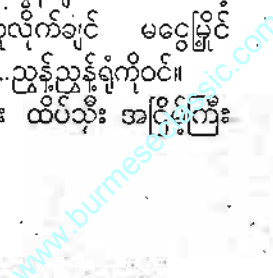
*

x

မြန်မာ ညွန့်

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က မြခြေကျင်းမငွေမြိုင်
သဘောင်လဲ မညိုညင် ပြောရမှာဘဲ အကိုပင် မြန်မာညွန့်
ရုပ်ရှင် မသွားပါနဲ့လို့ တော်အောင် ရော်
အောင် ပြောတတ်တာအလွန်ချင် အိမ်စောင်
မနေပေါင်း မောင်နဲ့အတူလိုက်ချင် မငွေမြိုင်
ခေါ်အုံးမှာလားရှင် အို...ညွန့်ညွန့်ရုံကိုဝင်။

မြန်မာညွန့် အငြိမ်ကြီး ထိပ်သီး အငြိမ်ကြီး

ကူညီသွားတယ်ရှင် နန်းတော်ရှေ့ကတင်
ယဉ်တင်တော့ မြန်မာညွန့်ကို သွားကြပါစို့
မငွေမြိုင် ခေါ်အုံးမှဟင် အို...ညွန့်ညွန့်
ဝင်။ ။

မှာထားချက်။ ။ပန်းမြိုင်လယ်နှင့် မြန်မာညွန့် သီချင်း နှစ်
ကို (စာနိုင်ငံ) ဦးဝင်းမြင့် ပြုစုသော “နန်း
တော်ရှေ့ဆရာတင် တေးပေါင်းစုံ စာအုပ်
တွင် တွေ့ရပါသည်။”

ရွှေကြီးညို

ရေ နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆိုက မြခြေကျင်းမငွေမြိုင်
ခြေဆင်း။ ။လေးမျက်နှာ ရှယ်ရည်လို့ လွမ်းလှပါပေါ့တော့
လျက်သာ ဘယ်ဆီသို့လွမ်းရပါ အအာ်(တက
အမည်ဆန်း) ၂။ ပါတဲ့ ရွှေကြီးညို မြည်သံက
ငွေမြိုင်ရေလို့ ခေါ်သလိုလို့ မမြိုင်ရေတဲ့ ခေါ်
သလိုလို့ နှုတ်သိုးချွန်နဲ့ လွမ်းအောင် မြည်တ
သကို(ရွှေကြီးညို) ၂။ ဟိုကလူ လာမသဘော
ထင်ရဲ့ (ကြိုရသူမှာလေ) ၂။တာတွယ်လို့ မော
လှပါပေါ့ လာမသဘောကိုတဲ့ အထင်ခံတကြီး
(အင်မတန် လိမ်ပါတဲ့ ပျိုမောင်ကြီး ၂
ရွှေကြီးညို။ ။

၁။ ။ဒီကနေ့ညပြင်လာမတဲ့ ဆို ယုံရမှာလားအင်
ကျွန်မနဲ့ နီးတဲ့ ရွှေကြီးညို သာလိုက်ပါအုံးဆီ

(ရွှေကြီးညို) ၂။အောင်ပင်လယ် တောထဲက
ရွှေကြီးညို၊ ငွေမြိုင်လာမယ် ဆီးလို့ ကြို ကြင်
သူမလာ တိမ်းရက်သလို လင်ယူတာစိတ်ကတို
လွမ်းအားတော်ပိုမို ကိုကိုသနားရင် သည်မလေ
ကြည့်စမ်း မြခြေကျင်းကကြို ရှမ်းပွဲကငွေမြိုင်
လင်နိုင်လွန်းလို့ မပေါ်လာတာကမောရုံရှိမှာကို
ရမ်းကားတယ်ဆိုဆို ဘိုကေကိုဆွဲ (ငွေမြိုင်) ၂။
လင်နိုင်ပွဲမြဲမလို ဒါ ကြောင်မို့ သာပင် ရှက်တတ်
လွန်းလို့ (ငွေမြိုင်) ၂။ အပျိုကြီးဟိုင်းသကို ချစ်
တယ် အပျိုကြီးချစ်တယ် ကြိုက်တယ် အပျိုကြီး
ကြိုက်တယ် လုပ်ရက်ပေါင် ကျုပ်ကဆီ ပြုရက်
ပေါင် ချစ်လှသကို သဘောကချို ပြောပါအကို
နှုမောလှသကို ငွေမြိုင်ကိုကို လာပါအုံး ကျွန်မ
ကြို။

၂။ ။မကြောက်ပါနဲ့ ဘိုကေတို့ရယ် မြခြေကျင်းက
ရှင်းစရာရှိရင် ဘွင်းဘွင်းကြီး အလိုလိုမပြောလဲ
မပြီးသကို သဘောလဲကြီးသကို သူ့စိတ်ကလဲ
အလွတ်တို မျှော်တော်ငေးနဲ့ မောရုံရှိမှာကို
ကိုလူပျိုငယ်လေ လာပါဆုံး ရွှေကြီးတကျော့
ကျော့ ငွေကြီး တမေ့မော့ လာပါအုံး ကျုပ်
ကကြို မျှော်ပါသောင့် ဘုန်းမောင်ကဲ့ လာနီး
လမ်းမကတကျော်ကျော် ကံနွဲ့မောင်နွဲ့ အချစ်
လွန်စွာကြီးသော်လဲ အနှစ် ၇၀၀ စေ့တောင်မှ

မမေ့နိုင်တဲ့ အကို ယနေ့တိုင် နှူးမယ်တဲ့အ
နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင်အဆို။

ရွှေကျီးညိုရယ်လေ တကယ် အမည်ဆ
ဘယ်ဆူကို လွမ်းရပါ့မတုန်း လွမ်းသိချင်း
ရွေးကလဲ့အဆို ခြေကျင်း ကျွန်မ စိတ်က
ပြောခဲ့ပါ ဘယ်လမ်းမကကြို။

ရွှေကျီးညိုသက်သေတင်

ဇေယျ-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-က- မြခြေကျင်းမငွေဖြိုင်
(အထက်ပါ ရွှေကျီးညိုချင်းကို ဆိုကရာတွင်လူကြီး
များသည်အတွက် ရွှေကျီးညို သက်သေတင်သိချင်းကို အော
ပါအတိုင်း ထပ်မံရေးခဲ့လေသည်။)

ချစ်လိုရယ်တဲ့မကုန် ဘယ်တော့မှ မမြိုင် မကုန်ပေါင်
ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ ဝသံမြေကြီး ပန်ကြားပြီး သက်သေတင်
မည် ဤရွှေကျီးကို အနည်းနည်း သက်သေတင် လာပါ
ပျိုငယ်ကြိုက်လင် မြိုင်မြိုင် ဂနိုင်တွင် အ အ ရွှေကျီး
နန်းတော်ရှေ့ဆို ဟိုယခင်ကြိုမယ်။

ယောက်ျား ပေတိုင်း မလိုချင်၊ နောက်များ ကျောခိုင်
ချင် မြိုင် ချစ်ခင်ရာ သဉ္ဇာပေါ် အသွင် သို့မဟုတ်ရင်လဲ
တယ် မဟုတ်လားရှင်။ ကြည့်ပါလား အလကား ကျောတံ
အစက မယားလဲမရှိပေါင် သားလဲမရှိပေါင် ပြောတာက
တွင်(ရွှေကျီးညိုကို ထင်သလို မြိုင်လိုက်ချင်) ။

ယောက်ျားတိုင်းပါရှင် ခေါင်းပေါင်းစဘေးတင် မေးရင်
လူပျို လူပျိုစင် ကျွန်တော်မိန်းမ မရှိပေါင် ရိတိတိပိုးတာ ရှိ

အကိုရေ ဘိုကေလင် မြိုင်မယုံ ကြုံပလေ ဝသံသန့်မြေ ကြီး ပန်
ဩားသက်သေတင် ဤရွှေကျီး အနည်းနည်း သက်သေတင်။

ရွှေကျီးညိုလာရင် ဒေါသနဲ့ အပြစ်တင် နင့်သခင်(ဘယ်
အ) ။ နေ ကျွန်တော်မိန်းမ မရှိပေါင် ရိတိတိပိုးတာ ရိုးပါပြီ
အကိုရေ ဘိုကေလင် မြိုင်မယုံ ကြုံပလေ ဝသံသန့်မြေ ပန်ကြား
သက်သေတင် ဤရွှေကျီးညို အနည်းနည်း သက်သေတင်။

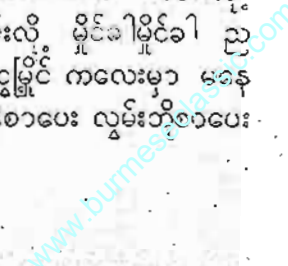
x + x

ဆောင်တော်ကူး

ဇေယျ-ဆရာကြည် ဆို-က- မြခြေကျင်း မငွေဖြိုင်
ဆင်း။ ။

ဟိုယခင် (နှပ်) ယုံနဲ့မမေ့နိုင်ဘူး အပျိုစင်ပါတော်
ဇာတ်ခုံပေါ်မှာ ဆွေးပါလို့ ချစ်တဲ့ သူ့ရဲ့ ဓာတ်
ပုံကလေးရယ်တဲ့ မောင် စ လာ အခြေမကျနိုင်
ဘူး နေလမှာတိုင်တည်လို့ မြိုင်တကယ် မျှော်ပါ
လို့ ငေးမိတယ်ကယ် တွေးမိခါခါ... ။ (အမယ်
လေး ကျမ ဒီလိုနဲ့ ပီးရမှာလား မောင်ရဲ့ ။
အပျိုကြီးဘယာပေလိုက်တာက အတွေ့စာ မေ
မှာပိုင်းသူမို့ ရေးလိုက်တာကတော့ သံကောင်ယံ
အချိန်မှာ မောင်အမြန် လာမယ်ပါ အချက်ကို
ပေး) ။

၁။ ။ (ဆွေးဘို့ကြုံလာ) ခု ဒီစာကလေးက မအေးလို့
လှောင်ရက်တာ နေ့စဉ်လွမ်းလို့ မြိုင်ခါမြိုင်ခါ ည
စဉ်လွမ်းလို့ မြိုင်ခါမြိုင်ခါ ငွေမြိုင် ကလေးမှာ မနေ
နိုင်သေးတာ လွမ်းဘို့စာပေးစာပေး လွမ်းဘို့စာပေး

စာပေး တွေးတွေးဆဆခနခနလှောင်ပြန် သံကော
ယံ လာမယ်ပြောတဲ့ သူရဲ့ (မေကျမ) ၂။ မျှော်တ
(ဖေက) ၂။ မပေါ်လာချစ်တဲ့သူ ဆောင်တော်
လှည့်ပါ အမယ်မင်းတချို့မျှော်တော။

အပိုဒ်ပြန်။

။စက်လဲပျော်ပါနိုင် ပင်တိုင်မျှော်ကာမှန်း မော
စိတ်ကြောင့် မနေနိုင် ငွေမြိုင် ဒုက္ခများ မနေ
စရာ တမင်ထိပ်ဘို့ကြုံရတာ ငွေမြိုင်မှာ လင်
ကုန်ပါပေါ့ဆရာ။ ။

၂။

။ပူဘို့ဖန်လာ ကညာလေးစာပေးမှာ ပျိုမေခင် နေ
ရွက်ခစဘိုရာ ဘိုကေလင် လှောင်ရက်ပါပေ
မျက်နှာချင်းပ ဆိုခါ သံကောင်ကျော် အကူ
ဆောင်တော် ကူးခဲ့ပါတော့ ၃ သံကောင်ယ
(မောင် မပြန်လာ) ၂။ (နှပ်) တာတွေ သလော
မကယုံတာ သေချင်းဆိုးမ နှင့်မတာ ဘိုကေမက်
လင်မရတာ ဘမ်းပြု၍မျှော်တာ သနပ်ခါးကို
လိမ်းရတာ မျက်ခုံးကိုဘဲ ဆွဲရတာ အခန်းထဲက
ပလိတာ လာနိုးနိုး သံကောင်ယ မေခိုးမှာ လေ
ပြုတင်းက အလင်းပေမျှော်၍သာ မှာလိုက်ပါတဲ
ရေးလိုက်ပါတဲစာ ပျိုမေမှာဘဲ ရက်ကိုလ သေ
လို့လဲ မပျက်လိုက်ပဲ နဲ့ ဘုန်းဆက်ဆက်လာ
ပါးရယ်တဲ့အပ်ခါ သံချိုဘွဲ့ နှောတယ်လေး
ချင်လှပါမောင်စိတ် ကြောင့် မနေသာ ငွေမြိုင်
မိတာ။

အပိုဒ်ပြန်။

။စက်လဲပျော်နိုင် ပင်တိုင်မျှော်ကာမှန်း မောင်စိတ်
ကြောင့် မနေနိုင် ငွေမြိုင်ဒုက္ခများ မနေနိုင်စရာ
တမင်ထိပ်ဘို့ကြုံရတာ ငွေမြိုင်မှာ လင်စိတ်ကုန်
ပေါ့ဆရာ။

မှာထားချက်။

။ “နှပ်” ဆိုသည့် စကားသည် နူးသည်၊ နှပ်သည်
အတွဲမှ ခွဲခွာစာဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်သည်။
ချစ်သူတဦးက ယုံကြည်အောင် လှည့်ပြား
၍ (ဝါ) မငွေမြိုင်အား သူ့ကိုယောက်ျားတဦး
က ယုံကြည်အောင် ချစ်ရေးဆိုကာ မငွေမြိုင်
က ချစ်ပါသည်ဟု ပြောသော အခါ ထို
ယောက်ျား ကတိမတည်သည်ကို “နှပ်” သည်
ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

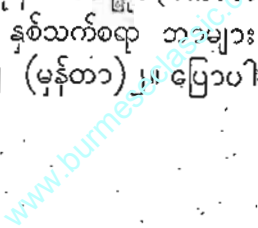
ပစ်တိုင်းထောင်

ရေး-ခန့်ကုန်
ခြေဆင်း။

ဦးချစ်လှိုင် ဆို က- မြခြေကျင်းမရွေဖို့
။သဘင်မှာရှင်... မင်္ဂလာရိုအောင် တိုင်းကြက်သရေ
မြို့ကြီး၊ ပြည်ကြီး၊ နယ်ကြီး ကြက်သရေ ရွှေတံဆိပ်
ရ ဂိုဏ်းထူးပ င ဆောင် ဩဘာရိုသမောင် ငွေ
မြိုင် အခုထက်ထိမညှိုးပေ င်(ပစ်တိုင်းထောင်) ၂
ငွေစန်းရောင် မြိုင်မြိုင် ပစ်တိုင်းထောင်။

၁။

(ကာလသား) ၃ များဟာချစ်သမျှကိုမောင် နေ
စဉ် ညစဉ်ကမ္ဘာတည်ဆိုရအောင် မြိုင် (ကောင်း
တယ်) ၂။ ဗျိုအကိုလို နှစ်သက်စရာ ဘာများ
ပါ(ပ ပ သော်ဗျာ) ၂ (မှန်တာ) ၂ ပြောပါ။

- (ခွဲခွဲခြားခြား) ၂ မြဆိုရင် ချစ်ခင် (ပစ်တိုင်းထောင်) ၂ ငွေစန်းရောင်မြိုင်မြိုင်ပစ်တိုင်းထောင်။
- ၂။ (အလှတော် မင်္ဂလာဆောင်) ၂။ ပွဲနေ ပွဲတိုင်းအောင် (မြိုင်ပါရင် အောင်) ၂။ တော်သုံးတဲ့မောင် စက်ဝန်းရံကာ လေးဆူဒီပါ သီတာရေအေးတဲ့မြိုင်ပါမောင် လှသတင်းမှ လှချင်းလာ၍ဆောင် (မရိုးနိုင်တဲ့မြိုင်တဲမောင်) ၄ မြိုင်ဆိုရင် (ချစ်ခင်) ၂။ (ပစ်တိုင်းထောင်) ၂။ ငွေစန်းရောင် မြိုင်မြိုင် ပစ်တိုင်းထောင်။
- ၃။ ပတ္တမြားမှန်ရင် နွဲ့ မှာနစ်စေ့ကို မညစ်တမ်းသန်း၍ မောင် (ပစ်တိုင်းထောင်) ၂။ အ တိတ် ယူ ကာဆောင် နိမိတ်ယူခါဆောင် ဩဘာရီသမောင် (ပစ်တိုင်းထောင်) ၂ မြဆိုရင်(ချစ်ခင်) ၂ (ပစ်တိုင်းထောင်) ၂။ ငွေစန်းရောင် မြိုင်မြိုင်ပစ်တိုင်းထောင်။
- ၄။ ငယ်ငယ်တုန်းကလိုမောင် ယခုလို ကြာမပေးဝံ့ဘောင်၊ ဆ ရာ ချစ် လှိုင် ရေး တဲ့ (ပစ်တိုင်းထောင်) ၂။ မြဆိုရင် (ချစ်ခင်) ၂။ (ပစ်တိုင်းထောင်) ၂။ ငွေစန်းရောင် မြိုင်မြိုင် ပစ်တိုင်းထောင်။

x x x

စန္ဒကူးမြိုင်

- ၁။ ရှေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က မြခြေကျင်းမငွေမြိုင်ခြေဆင်း ။ ။ အခြေခိုင်ခိုင် ... ငွေမြိုင်တို့ ရောက်ကြရင်ဖြင့် သနားစရာ မမြိုင် ချစ်စရာမမြိုင် အဆုံးအပိုင် ရနိုင် မမှန်းနိုင်စရာမြိုင် ကာလတီးလုံး ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် စီရေးတဲ့မြိုင်။
- ၁။ ။ မြိုင်၏အကြောင်းကို အသီးသီးမှတ်စရာ လှည့်လည်ပြန်ကာ ကြည့်မိပြန်တာ တူတိတသွာ ထိုကြောင့် ကံလူးပါတဲ့မြိုင် ကြည်ကြည် လင်လင် အေးအေး ဆေးဆေးမြိုင်။
- အပိုင်ပြန် ။ ။ တန်ဆောင်မှန်းနဲ့ တန်ဆောင်တိုင်သူ အိမ်ထဲလဲ မြိုင် ငါ့အိမ်ထဲလဲမြိုင် ဆီးမီးရောင်စုံမြိုင် အရပ်ချင်းကပြိုင် များရာကနိုင် ဖွားရာကမှနိုင် ခြေကျင်းမငွေမြိုင် စိကြဂီဝါ ရာဇာမင်းတို့ အချင်းချင်းပျော်တဲ့မြိုင်။
- ၂။ ။ အကြောင်းယှဉ်ပြိုင် လည်းကောင်း အစဉ်မြိုင်မင်းဝံ့တောင်စောင်း ကျောက်လမောင်းတောမြိုင် ပုလူစဉ်သား မမှန်းနိုင် ရှိသမျှမြိုင်တွေ စုံအောင် မပြောပါရစေနဲ့ မောလှချီရဲ့ တကယ် ကိုလူးတဲ့ လူးတဲ့ ငွေမြိုင် စန္ဒကူးလို မေးတဲ့မြိုင် အိပ်တော့လဲမြိုင် စားတော့လဲမြိုင်ငွေမြိုင်ငွေမြိုင် မဟာမြိုင်ကြီးမှာ တယောက်ထည်း ပျော်တဲ့မြိုင်။

၈၂၀

အပိုဒ်ပြန် ။ ။တန်ဆောင်မုန်းနဲ့တဆောင်တိုင် သူ အိမ်ထဲ
မြိုင် ငါအိမ်ထဲလဲမြိုင် ဆီမီးရောင်စုံမြိုင် အလေး
ချင်းကပြိုင်များရာကနိုင်ဖွားရာက မုန့်ငြိမ်းခြေက
မငွေမြိုင် စိတြဂီဝါ ရာဇာမင်းတို့ အချင်းချင်း
ပျော်တဲ မြိုင်။

x x x

ဘိုကေဖြူ

၈၉၁-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာ တင် ဆို-က မြခြေကျင်းမစွေခြေ
ခြေဆင်း ။ ။အသက်သုံးဆယ်ကျော် ဘိုကေဖြူက ... လူ
အစစ်ပါတဲ့ အော်လူပျိုအစစ်ပါတဲ့ ဟုတ်နဲ့
ကြပါမလား... ကိုကိုတို့ရယ် ကျမဖြင့် မယုံနိုင်
ပါဘူးတော်။

သံပြိုင်ဆို ။ ။ကြိုက်လို့ ပြောတာပေါ့ ယုံပါမမရယ်။
၀။ ။မယုံပေါင် တော်ပါအေရဲ့ မမြိုင်ရှက်တယ်
သလောက်အရွယ်က မိန်းမမရှိတာ နားရှိလို့
ကြားရတာ ဘယ်နှာကြောင့် ပြောရတယ်။

သံပြိုင်ဆို ။ ။ချစ်လို့ ပြောတာပေါ့ ယုံပါမမရယ်။
၂။ ။မယုံနိုင်ပေါင် တော်ပါအေရဲ့ မမြိုင်ရှက်တယ်
သလောက်အရွယ်က မိန်းမမရှိတာ နားရှိလို့
ကြားရတာ ဘယ်နှာကြောင့် ပြောရတယ်။

၃။ ။မယုံနိုင်ပေါင် တော်ပါအေရဲ့ မမြိုင်ရှက်တယ်
သလောက်အရွယ်က မိန်းမမရှိတာ နားရှိလို့
ကြားရတာ ဘယ်နှာကြောင့် ပြောရတယ်။
မများနဲ့ ဂျားမမြီးနဲ့ အားလဲမရှိတဲ့ အဘိုးကြီး
ဘိုကေရယ် မောင်ငယ်ငယ် တုန်းကတော့ကွယ်
ဇာတ်ခုံပေါ် တက်တက်လာတယ် ခါတ်သိမ့်

မှတ်မိပါတယ် နန်းတော်ရှေ့ တွေ့တော့မှကွယ်
အကြောင်းမျိုးပြောလိမ့်မယ် မမြိုင်က ခင်ဗျာ
စိတ်နာတယ်။

၃။ ။မောင်လိုချင်ရင် ဘိုတုန်းအခါကတော့ ကျမကို
ရမယ် အခုတော့ ရှင့်မှာလဲ သားကြီး မယား
ကြီး(တွေးတိုင်း) ။အများကြီး ဝမ်းနည်းတယ်
အဲဒါတွေ တွေးကြောက်တယ် မြိုင်ကလဲ မမေ့
နိုင်တယ်။

သံပြိုင်ဆို ။ ။ကြိုက်လို့ ပြောတာပေါ့ ယုံပါမမရယ်။

၄။ ။မယုံနိုင်ပေါင် တော်ပါအေရဲ့ မမြိုင်ရှက်တယ်
သလောက်အရွယ်က မိန်းမမရှိတာ နားရှိလို့
ကြားရတာ ဘယ်နှာကြောင့် ပြောရတယ်။

သံပြိုင်ဆို ။ ။ချစ်လို့ ပြောတာပေါ့ ယုံပါမမရဲ့။

၅။ ။မယုံနိုင်ပေါင်တော်ပါအေရဲ့ အဘိုးကြီးဘိုကေ
ရယ် ငယ်ကချစ်အနှစ်တရာပင် မမေ့နိုင်ပါ
ဘူး ယနေ့တိုင်သာခု မမြိုင်-မမြိုင်-မမြိုင် တွေး
ကြောက်တယ်။ ငယ်ကကြိုက်ရင် တနှစ်တရာပင်
မမေ့နိုင်ပါဘူး ယနေ့တိုင်သာခု (မမြိုင်)၃။
တွေးကြောက်တယ်။

၆။ ။လူမြင်ရင် အလွန်ကြည့်တယ် မကြည့်နဲ့တော့
ကိုကိုရယ် ဟိုတဝကျမှ ရှင့်ကို ပေါင်းရအောင်
မမြိုင်ဆုတောင်းမယ် မြိုင်ဆုတောင်းပါမယ်....

မောင်ရဲ့ သလောက် အရွယ်ကလဲ အဘိုးကြီး
ဘိုကေရယ်။

x * x

ညဉ့်ရုံတော်

ရေး-ဆရာကြည်

ဆို.က မြခြေကျင်းမရွှေမြို့

ခြေဆင်း ။ ။ ငွေမြိုင်ကို ခိုးမယ်လို့ လူဆိုးတွေနဲ့ မောင်တင်
ပင်တယ် မန်းမြို့တောင် ညောင်ပင်ကြီးမှာ မြင်း
ကိုယ်စီပါတဲ့ပြင် လထွက် ကလေးကိုတဲ့ မြင်း
ပေါ်တင် လမဝင်ခင် မန်းတောင်ရောက်အောင်
မြင်းငေါက်ကြပီစို့ မောင်။

၁။ ။ အိုမောင် တဘောင်ရွေးက အတိတ်နဲ့စီစဉ်မေး
နိုင်စရာ (ပို့တဲ့) ။ ခင်ငွေမြိုင်မှာခိုးလို့ ပါတော
ရှင် ဓမ္မတာစခန်းမတော့ စန်းတံဘောင်ဆောင်
လျှင် ရတနာလှမ်းတဲ့ မန်းမြို့တောင်ညောင်ပင်
အတင်းခိုးမယ်လို့ မြင်းကိုယ်စီ မောင်ကပြင်
ညအဆက်ကြောင့် လထွက်ကိုတဲ့မြင်းပေါ်တင်

၂။ ။ ဘိုကေသိမ်း ငယ်ချစ်လင်မြန်မြန်ခိုးလို့ ပါတော
ရှင် (လင်) ။ ရွှေမန်းမြို့နယ်နိမိတ်တွင် မြင်း
တင် အတင်းပင် မလင်းခင် (မြောက်ကျွန်းသူ)
အမူတွေ့ရတဲ့ မြမြိုင်ပျိုခင် ညဉ့်ရုံတော်
ယောက်မှိုန်းတဲ့ ဆံထောက်သိမ်းအဝင် မေး
မြိုင်ခိုးမဲ့ဇာတ်ကားရှင် အလိုဆွီးထားထိပ်တင်
ရည်းစားအနိပ်လင် ရက်ချိန်း၍ မှာလိုက်ရင်

ချစ်သူကလေး ပြေးကြစို့ရဲ့ မနေနိုင်မောင့်
အတွက်ပူပင် ဟိုဒေါင့်နား ရှိတယ်ထင် (ကျမ
လင်) ။ ဒီဒေါင့်နားရှိတယ်ထင် (ကျမလင်) ။
(ဘိုကေသိမ်းတဲ့ ဇာတ်ကားရှင် ကျမပင်ရသ
ရှင်) ။ (မှောင်စ) ။ မှာရှင် (မောင်က) ။
မလာသရှင် မငွေမြိုင် အဆက်ကျရှင် လက်ပြ
မယ်ရှင် ကိုကို မြိုင်ကိုဆီး၍ ခေါ်လိုက်ရှင်။

၃။

အဖေအမေသိမှာစိုးသမို့ အထုပ်အပိုး မလိုချင်
ထမိပုဝါ မကောင်းလို့ ဟောင်းရင် မြန်မာ
အဆွေ ရောင်းတဲ့ထည် အပေါင်းတွင် ငွေမြိုင်
နဲ့ လိုက်မဲ့အဆင် အဖိုးတန် အမျိုးမှန်ဝယ်ရှင်
မြန်မာအဆွေ ပိုးကုမ္ပဏီ အထည်တွေ ကလဲ
ကောင်းတာမို့ ဘီအက်(စ်)စီ တံဆိပ်နှိပ်ခါ
မောင်ရယ် မြန်မာပြည်ကရောင်းပါသတဲ့မြန်မာ
ပြည်(ကြာ)၄ အဆန်းသုံးတဲ့ နန်းသုံး တော်
ကြိုက်ဆင် ငွေမြိုင်ပျိုခင်ပျိုခင် မကံပါလျှင်
ဝယ်ပါရစေအုံးရှင်။

၄။

အကို ငွေမြိုင် ရအောင်ခိုး အထုပ်အပိုးကိုတဲ့
ပြင် တမေမှာချင် မသေချာလျှင် ညောင်ပင်
ရိပ်က မြင်းချိပ်ပါလို့ဆင် ငွေမြိုင်အလှကို
ညကပွေတင် ပုဝါတမျိုးခြံရင် ညဉ့်ရုံတော်ဂင်
အလှဆုံး ပန်းနွယ်ယဉ် ကလျာကမိတ္တပင်းမင်း
ဆိုင်က စုံတွဲလိုက်အောင်ဆင် ရွှေမြိုင်ခင် လမ်း

လျှောက်၍ မော်ပါမယ်ရှင် ငွေမြိုင်ခင် (လမ်း
 လျှောက်၍ မော်ခိုင်) ၂။ စီစဉ်တာက တမိုး
 ကြည်လင် စေဘို့ အများ ခို့ လင်မယား
 သွားကြ ပါစို့ အတူပင် သွားကြပါစို့ ရှင်
 ငွေမြိုင်ခင် လိုက်မဲပြင် စီစဉ် ပါ လို့ထား
 စီညောင်ပင်မှာ စခန်းချ လရောင်လေးကထိုး
 ခိုးမဲခိုးမဲပြင် ခြေကျင်းမြင်းပေါ်တင်။

၅။ ဇာတ်အင်္ဂါမရှိ စုံလင် ဂုဏ်တင် သတင်းနော်
 ဗမာပြည်က မွေးခဲ့လေသမျှ သိချင်းစာ ဆရာ
 ကြည်က ရေးတာမို့ ပေးလိုက်သမျှ ခင်ခင်
 မင်မင် ဗမာ့ ဦးစွန်းမကွယ် မပျောက်လျှင်
 ဘိုကေပင့်ကာလို့ သိမ်းခဲ့သူမို့ (ညဉ့်ရုံတော်) ၂
 နှစ်ယောက်အတူတူမိန်းကြစေဘို့တဲ့ ဆံတောက်
 သိမ်းပါမေ၊ မြိုင် မြိုင်သခင် ဟောဒီဆံတောက်
 ကလဲ မဝင့်တဝင် (ဟင့်အင် ၂နဲ့ ချဲ့တတ်တဲ့
 သူမို့ ဆံတောက်အတိုဆရစ် တယောက်အကို
 ကလိရင်ဖြင့် ယားကျိကျိနဲ့ အကောင်းထင်
 ညဉ့်ရုံတော် သိချင်းရယ်လို့လဲ နာမယ်ကဖြင့်
 ယဉ်တပေါင်အရဆရာကြည်ရေးတာမို့ (ဂဝ ခု
 တွင် စာအသစ်ထွင်) ၂။ မေတ္တာတော့ မျှော်လင့်
 ကြတာတော့ မြိုင်ဆရင်သွင် အပြစ်တင်စရာ
 မြူခန့်မျှလွတ်ကင်းသရှင်ကောင်းဩဘာ ပေး
 တော်မူကြပါရှင်။

မုဆိုးမ

ရေး - နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က မြခြေကျင်းမငွေမြိုင်
 (ဤ မုဆိုးမ တေးသီချင်းကို ရွှေမန်း ကိုတင်မောင်
 သူ့ဇာတ်သူ တည်ထောင်၍ မငွေမြိုင်နှင့် ခွဲသွား ပြီးနောက်
 ဘုဇဝတ်အုပ် ဦးကိုကိုကြီး ကွယ်လွန်ပြီးနောက်တွင်မှ သီဆိုရန်
 နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင်က ရေးပေးခြင်းဖြစ်လေသည်။)

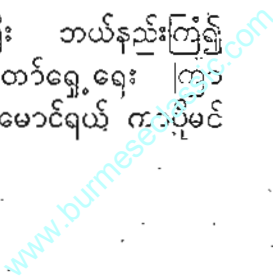
သံပြိုင်ဆို။ ။ ဟေ့ သူငယ်ချင်းတွေ မငွေမြိုင် ဆရာကြီးကို
 ဘယ်နည်းနဲ့မှ မပြောကြနဲ့တော့ လင်ရမှာ
 မချကေနဲ့မသွေ ရုပ်လှအခြေခံပေ ဘယ်နည်း
 နဲ့မှ မနေ။

မငွေမြိုင်။ ။ ဆရာငွေမြိုင် အမမှာ ဘာမနေနိုင်ကြသလဲ
 အေတို့ရဲ့ အပျိုကြီးလုပ်မယ်အေး။

သံပြိုင်ဆို။ ။ ဟာ... ဟာ... ဟာ မျက်စိဒေါက်ထောက်ကြည့်
 နောက်တော့မှ ပြောရဦးမယ်အရှေ့ (ဟေ) ၃။

မငွေမြိုင်ဆို။ ။ ဟေ့ (နဖူးစာတော့လဲ မပြောတတ်ပေ) ၂။
 (ကိုဘိုကေ) ၄။ ဘယ်လိုလှသော်လဲ ဟိုင်ယံငယ်
 က သဘောလို့ဖြင့် ငိုက်သော အဝဲဝယ်ငပ
 ကျမကတော့ လိုက်လျောခဲ့တယ်အေ အခုတော့
 ခါ လင်မရှိသော်လဲ ခုပ်တမျိုးလှတဲ့ မုဆိုးမနဲ့
 ကိုဘိုကေ။

အရွယ်မှာ မငယ်မကြီး ဘယ်နည်းကြံ၍
 ဖန်မယ်ခေင်ရယ် နန်းတော်ရှေ့ရေး ကြာ
 မပေးဝံ့အောင် နေပါပြီမောင်ရယ် ကာပို့မင်

မရှိပြန်ရင်လေ ခက်ပါတယ် ရှက်စရာလဲ
မျက်နှာငယ်တဲ့ နည်းဟာမို့ မျောက်အုံး
ကိုလဲ မခွဲနိုင်နေအေး ဥပုသ်ဇရပ်ထဲကြွခဲ့တော့
ကျမနဲ့ တွေ့ရပါမယ်လေ။

သံပြိုင်ဆို။
မငွေမြိုင်ဆို။

။ဟေ့ သူငယ်ချင်းတို့ရေ မုဆိုးမနဲ့ ကိုဘိုကေ
။ဓာတ်ပုံတွေစာတွေ ပေးချင်ရဲ့ရှင် ကဲ့ရဲ့ကြ
တွေ ကျမမှာလေ မအဝာတွေ ဇာတ်သမ
ချစ်တဲ့သူ ကိုဘိုကေ ရှင့်စိတ်ကူးကြောင့်ကျမ
ရှူးမတတ်နေ မောင်လဲရှူးမတတ်လေ ငွေမြိုင်
စိတ်မှာ စွဲလှချေရဲ့ ခွဲပြချင်ပါသလေဆံတော့
ကလေးနဲ့မို့ နောက်ရေး မတွေးနိုင်သေး
အရွယ်တဆိတ်ထောက်မှ ငယ်စိတ်ပေါက်ခါ
ကျမဖြင့်ရင် (ယူမှာဘဲတော့) ၂။ ရုပ်တမိုး
လှတဲ့ မုဆိုးမနဲ့ကိုဘိုကေ ပျော်ပွဲစားမ
သွားကြစို့အေ ငါ့ညီမတတွေ။

သံပြိုင်ဆို။
မငွေမြိုင်ဆို။

။ရှင့်ဖာသာ ဟိုငနဲကြီးနဲ့ တွဲလို့ပျော်ချီလေ။
။ရှင်အရဟံ သိမ်ကိုလဲ သွားကြစို့အေ ငါ
ညီမတွေ။

သံပြိုင်ဆို။
မငွေမြိုင်ဆို။

။ရှင့်ဖာသာ ဟိုဥစ္စာကြီးနဲ့ ချိတ်လို့ထားပါလေ။
။တော်ပါအေ တန်ပါအေ မြိုင်မှာလေမပိုင်
ဝက်မွေး မပြုဝန်ပါ အော်နေပါအုံးရှင့်
ဟင်....နေပါအုံးရှင့် နေပါအုံးတော့ သခင်
ဘိုကေ စဉ်းစားပါရ စေဦးလေ မငွေမြိုင်

အိန္ဒြေဟန်လုပ်ပ ရစေလေ ကျမဖြင့်ရင် ယူမှာ
ဘဲတော့ ယူမှာဘဲရှင့် ရုပ်တမိုးလှတဲ့ မုဆိုးမနဲ့
ကိုဘိုကေ။

x * +

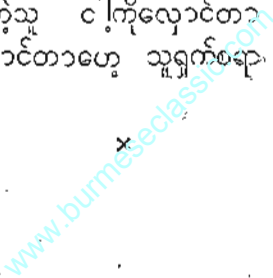
ဇာတ်သမ

ရေး = ဝိုင်အမ်ဘီဆရာတင် ဆို-က = မြခြေကျင်းမငွေမြိုင်

ဇာတ်သမ အနုအလှည့်ပြန်ကာ ပါဝါဟန်နဲ့လဲ
ပြောတတ်ပါရဲ့ (အတ္တဂုဏ်) ၃။ ပကာသန် မဟော
ပါရစေနဲ့လို့ အော်ကြာဆံပါတဲ့ သဘောတွေနဲ့တော့
(မကြည့်စား ဝံ့ပေါင်) ၃။ ရိုသေစွာ မငွေမြိုင်
ဆိုမဲ့စာ....

(ကြာ) ၃။ ဘိုကေဘုရားမောင် ကျမစခဲ့တာ မြိုင်
ဆိုတာ အပျိုဇာတိက အကိုတို့ သိကြမှာပါ စိတ်
ကြအောင် အငြိမ့်သမဇာတိဖော်စို့ မောင်ရာ စာရေး
မှာ (ဝိုင်အမ်ဘီဆရာ) ၂။ ငယ်ကလိုကြာ မမြိုင်
ကခဲ့တာ မင်းပရိသတ်စုံစွာ ချစ်စရာမျက်နှာ (လက်
ပေါ်မှာ အသာအုံးလို့ ပြုံးပြုံးလေးမှ) ငွေမြိုင်လေး
ပျိုဖြူ ဘာကိုကြိုက်လို့ မူလက်ပေါ်မှာ အသာအုံးလို့
ပြုံးပြုံးလေးမူ ဟေ့ချနိုင်ပါတဲ့သူ ငါ့ကိုလှောင်တာ
ဟေ့ သူ့ရှက်စရာ... ငါ့ကိုပြောင်တာဟေ့ သူ့ရှက်စရာ
ခရာတိ ခရာတာ မမြိုင်ကြီးပါ။

x * x

ယောက္ခမကြီး

၈၅ - နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆိုက - မြခြေကျင်းမငွေဖြိုင် အမေမြိုင်ဆို။ ။ရန်ကုန်နဲ့မန္တလေး ပင်စင်ပေး အေးချင်ပပေမြိုင်။

သံပြိုင်ဆို။ ။ကျမတို့မှာ ကရတာ အလွန်ပျော်တုန်း အားမရနိုင်ပ။

အမေမြိုင်ဆို။ ။အော်... ကြည့်စမ်း အရူးမလေးတွေ ဘယ်အခြေ စကားနားမလယ်ပေ။

သံပြိုင်ဆို။ ။နားလည်ပါတယ် မမမြိုင် လင်ယူဘို့ အရေးတွေးကာ မှုိုင်။

အမေမြိုင်ဆို။ ။(ဆရာ နန်းတော်ရှေ့ ကျမမောင်ကိုယ်တိုင် ကောင်မလေးတွေ ဆုံးမလို့ မရနိုင်)။ အငြိမ့်ထဲကိုဘဲ ထည့်မကြံသော် မတော်ပေါင်မြိုင်ရယ်။ ဆရာတင်ကိုယ်တိုင် တားမြစ်မည် ညီးတို့တတွေ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဆုံးမလို့မရ အဖျါတွေ ကြော်ငြာဘိုကေမျှော်ကာကြည့်ကြပါအုံးစတိုင် ရောက်လေရာ သည်သမီးတွေနဲ့ တူမပါမနိုင် ဘိုကေ (ဗိုလ်စတိုင် ။)။စီးကရက်နဲ့ ပေါင်မုန့်လက်ဖက်ရည်ချိုင် ကောင်းကြရဲ့လား ရှင်တို့ရဲ့ အားနာစရာ နှင်တို့တတွေ ငြိမ်ငြိမ်နေ အိန္ဒြေရရ နေပါလားတဲ့ နောက်ပါတဲ့ ယောက္ခမကြီး ဒေါ်ငွေမြိုင်။

၂။ ဈေးချိုများသွားလျှင် ဆိုင်းကြားထဲကယောက္ခမ

ကြီး တလုံးတော့ စဆုံးပိုင်ပိုင် ဒေါ်မှာပေးရှင်။ ကိုယ်ဟာတွေ ကိုယ်မနိုင် မေတ္တာစာ တေးထပ်တွေ ရည်းစားစာတွေ လက်မှာကိုင် (သီချင်းကျက်ပုံပြောတော့ ဗိုက်နာမတွေ့က မရနိုင်)။ မြန်မြန်လင်ပေးဝားမှ မမြိုင် သူတို့ တွက်တာ စိတ်မခိုင်။

သံပြိုင်ဆို။ ။(အိန္ဒြေရရ နေပါလား ဒေါ်ငွေမြိုင်) ။ အမေမြိုင်။ ။ရွယ်တူတွေချိုင် ဆိုင်ရုံဘဲ ကျမနဲ့ဆိုင် ကြီးသွားလျှင် မပိုင် သိကြတဲ့အတိုင်း မျက်စေ့ကဘိုကေ မှုကြည့်တာ အကုန်မနိုင် ခွေးလေးခွန် ဇလုံတလုံးတော့ ငွေမြိုင် အကုန်နိုင် (သို့သော် ဒင်းတို့မနိုင်)။

သံပြိုင်ဆို။ ။ကောင်းပါပေ ရှင် ဦးတဲ့သူက ပြောတော့ပိုင်ပိုင်)။ အန်တီမြိုင် ငယ်ငယ်တုန်းက ဘိုကေအလွန်ချိုင် ဗုဒ္ဓဘာသာ တကျောင်းလုံးချိုင်၊ ဝက်စလီယံ တကျောင်းလုံးချိုင် အခုတောင် အဖိုးကြီးတွေကိုချိုင်။

အမေမြိုင်ဆို။ ။အားနာစရာ နှင်တို့တတွေ ငြိမ်ငြိမ်နေ။

x x x

ရွှေကြာသီချင်း

၈၅ - ရန်ကုန် ဆရာချစ် ဆို-က မြခြေကျင်းမငွေဖြိုင် ခြေဆင်း။ ။အို...ရတနာပုံ မန်းမြို့မှာ သက္ကရာဇ် မိုးရုမှာဖြိုင် ၁၁ နှစ် သမီးက ဇာတ်စီးထောင်လို့ သိရင်ရယ်

သတဲ့ အမိသတင်းဖြာ မြခြေကျင်းလို့ လင်းချဲ့ ကျော်တဲ့ကြာ။

၁။ ။အို...မောင် ဆန်းဆန်းတဲ့ကြာ အကို လန်းလန်း တဲ့ကြာ နှစ်ကိုယ်ပင် အသွားမှာ မချို မချဉ် အ လားနဲ့တော့ မျက်နှာထားကြာ လက်ကို ကိုက် ခါ ငေးပါလို့ ရှုပေးမယ်ကြာ လက်ကိုကိုက် ခါ မောင်ရယ် ငေးရှုပေးတဲ့ကြာ ဒီမလေ့ပေါ ယခုမှ အဆီတွေ့စုလို့ လူမှု တွေက အိပ်ရင်းဆိုင် လို့ ထိုင်ရင်သာ မက်သလိုကလိရင်ဖြင့် ရှက်သလို ကြည့်တဲ့ကြာ ကာတစ်ဆုံက တင်းတဲ့သူမို့ ဟိ ဒင်းကကြာ အတွေ့ကိုမျှော်ကာ သခင် မြခြေ ကျင်းရဲ့ကြာ။

၂။ ။ခြင်ထောင်ချကာ ကျမမှာ လင်မောင်အလှနဲ့ နှစ်ယောက်ထဲအတူပ မပျက်ထမ်းပါလို့ စက် ခန်းဝါ မျက်နှာ မဖွင့်တဖွင့် အဟင့်... ဟင့်နဲ့။ မှုတဲ့ကြာ အကို ကောင်းခြင်းဘဲဆရာ အော်... နိပ်ခြင်းဘဲဆရာ ဟောဒီလိုကလိရင် မောသလို လေးနဲ့ ကြည့်ပီးတော့မဟင်း၊ နေသည့်ကြာ ဒါမျိုးတွေပါ နူးနပ်တဲ့မြိုင်ပါ(ချစ်သူငန်တို့ စွဲတို့ လို့ လဲ ခရာမှာ) ၂။ ဘယ်လို ဘယ်ဟာ မယွင်း မြခြေကျင်းရဲ့ကြာ မျက်နှာမလှတဲ့သူမို့ မက် စရာကြာ အိုအစစ ခရာသမို့ ချစ်ရင်းသူတို့ရဲ့ အပြစ်ကင်းစရာ ဘီအေတန်းမှာမြန်း၍ ကျော်

တဲ့ကြာ ယခုနိပ်တဲ့ကြာ အကို ညွန့်ညွန့်တဲ့ကြာ ပြေရွာအတွင်းမှာ ရွှေကြာသီချင်းနဲ့ နေသည့် ကြာ။

x * x

အလွမ်းဖွဲ့သီချင်းများ
'အောင်ပင်လယ်'

၃၅-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-က မြခြေကျင်းမငွေမြိုင် စိမ်းမြလျှံခြယ် အောင်ပင်လယ် တောနဲ့ တောင်စွယ် မြေကျင်းမြိုင် ပျော်တဲ့နယ် ရွှေနန်း တော်ရှေ့ ပြုဗ္ဗာဝယ် ကုမ္မာရီ ကောက်စိုက်မ တွေ အသွယ်သွယ် ဆိုတေးသံချိုလှတယ်။

(လွမ်းတော်မူလို့ စာကိုစိတ်ယ် တိမ်နီ တိမ် ဝါ၊ တိမ်ပြာတွေ သန်းပြန်တော့ ဘယ်ဆီသို့ ဘယ်ဝါသို့ လွမ်းရတယ် မှန်းဆရွယ် ကြာပင် အိုင်ကြီးအလယ်) ၂။ (မိုးအခါဝယ် ချိုးလာ မယ်) ၂။ မိုးအခါဝယ် ချစ်သူပန်ဘို့ရယ် ရည် ရွယ်ကာထားခဲ့တယ် ပဒုမ္မာကြာရယ် ကျမ ရည်းစားနဲ့ ညားအောင် စောင့်အုံးကွယ်။

၂။ ။လက်ဦးပန်ချင်ရင်(အမှန်ပင်) ၊ လာခဲ(မြိုင်ခေါ်ချင်ပါ တယ်) ၂ လာစမ်းကွယ် ချစ်တဲ့ သူကလေးရယ် အောင် ပင်လယ် တောခြေဝယ် မောလေတယ် ချောမေရယ် ရွှေကြာပန်းကို ပန်ပါမယ် ကြာပင်အိုင်ရယ် အော် ကျမ ရည်းစားနဲ့ တွေ့အောင် စောင့်အုံးကွယ်။

၃။ ။ (မခွါနိုင်ဘူးကွယ် ကမ္ဘာတိုင် နှူးတယ် လွမ်းတော်... အသက်က... ရှက်ဖွယ် ဘယ်နှယ်လဲကွယ်) ။ ယဉ်... ဇာတိနှယ် (အင်မတန် ကျေနပ်ဘွယ်) ။ လွမ်းတော်... ပြောလောက်ပေတယ် ချောသလောက်မေရယ် ယဉ်... စစနှယ် ကြင်ကြင်ပါမယ် နန်းတော်ရှေ့ ရေးတဲ့ အောင်ပင်လယ်။

၄။ ။ (အဆန်းဆိုတာ ဟိုမှာဒီမှာကွယ် မြို့ရွာဝယ် အားလုံး... ကြတယ်) ။ လွမ်းတာကို ငြေမယ် မောင်ရယ် အောင်ပင်လယ် တေးကိုယူလို့ ကွယ် တမ်းတလို့ လွမ်းစပြေမယ် ဖေအပိုင်ဆွယ် မေမြိုင်တကယ် ရှောင်ကြဉ်ဘူးတော့ အောင်ပင်လယ်။

x x x
ပတ္တမြားစေတီ

ရေး - နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-က - မြခြေကျင်း

ခြေဆင်း။ ။ ရွက်မတင်ပေါင်တော် ပိန်းကောလေပေါ်ပေါ် မိုးကိုချည် ရေအသုံးလိုက်မည် လက်ကမ်းတော့ကာ တင်ချီ သရက်မော်စာမှာ အမှန် ဝင်ပ မည် (နာထောင် ကြပါ) ။ အမျှပေါမည် ပတ္တမြားစေတီ။

၁။ ။ (ကြည်ညိုပါရစေ) ။ ဇလာတောင်ပေါ်မှ တခါမောင်ပျော်ခါ အာလောင်ခေါ်ကျန်းကလေးက သီချင်းတပစ် တစာစာ အော်နိုင်ရန်တည် ဂျင်းသုတ် ဗယာကျော်ဆိုင်

အမှန်ဝင်မည် ကြည်ညို ပါရစေ ရှင့်လှေ ဆရာကြီး (ကမ်းအနီး) ။ ကပ်ပါတော့အတည်။

၂။ ။ အပင်မသိတော့ အသီးကလေး ညောင်စီ အမြင်နီးပါ လျက် ကယ်နဲ့ ခရီးဝေးတဲ့ တောင်ပေါ်ဆီ ဝါး ဝါး ဖောင်တွေစီ မြင့်ရာကဆင်းလာကြ နားမလို့ နေရှာသည် အော် အော် မျှော် မျှော် အိမ်ကလေး အတွင်းက ထမင်းချက်တဲ့ ကုမ္ဘာရီ ဆွမ်းတော်လဲ သွားမလို့တဲ့ ပတ္တမြားရွှေစေတီ။

၃။ ။ (မငွေမြိုင်ရေလာပါတော့ ရိပ်ထီးနန်းမဟီ စိတ်ပုတီး ကမ်းမည် ရိပ်ထီးနန်းမဟီ အမရာကိန္နရီ မယ်မဒီ ဆို လောက်ကြသည် အပျိုပေါက်စ မဒီ ဆိုလောက်ပြသည် ချောင်းကလေးပေါ် လှိုင်းတက်တော့ စစ်ကိုင်း ဘက်က မယ်မဓမ္မာစာရီ) ။ အိမ်ကလေးအတွင်းက ဆင်းခဲ့လေပြီ။

၄။ ။ နှစ်စဉ်ဘုရားပွဲမို့ အားခဲမည် လာမည် လာမည် လာပါ သည် တောင်ဆင်းကျတဲ့ ဘွား ကနဲ မည် ကောက် ညှင်းပေါင်းတွေ စားခဲ့မည် မျှော် မျှော် မျှော်ပါမည် သွားချင်သမို့ (စမ်းချောင်း) ။ လမ်းကြောင်း ရှာမတွေ့ သည် ကသိကရီ ဝနာစမ်းက ကျတာတောင် သောက် နိုင်ပေါင်အတည် ဘယ်ဆီဘယ်မှာ ဘယ်လမ်းက ဘယ် ကွေ့လာမည် လိုက်နိုင်ပေါင်အတည် ယိုရိုးလေးသွား တတ်ပြီ ရိပ်ကမ်းစက ကျမခေါ်လိုက်မည် လည်ကောင်း အသံသည် တောယံမှဟီ တောင် အဆင်းနား ကျွန်တော့

ကောက်ညှင်းပေါင်းစားလို့ တအားဖြေမည် ပတ္တမြား
ရွှေစေတီ။

မန်းမြို့ဌာနီ အံ့အံ့ညိုညို ဆိုင်းဆိုင်းမှိုင်းပြာရီ လွမ်းဘူ
ကောင်းသည် အိုဟံသာဝတီ ပြန်ကြစို့ရဲ့ မမလေး လေးနင်း
မုန်တိုင်းကျ၍လာပြီ (ပြန်ပေါင်းစီးခဲပြီ) ။ နေ့ရောညရောကျမ
လွမ်းလှပါပြီ (မြခြေကျင်း) ။ ပြန်ခဲပြီ။

● 'ဘူး' ကနဲမည်ဆိုသည်မှာ၊ တောင်ပေါ်မှတောင်အောက်
ဆင်းကြသည့်အခါ အပေါင်းအသင်းထဲမှ ရှေ့ရောက်နေ
သူက၊ တောင်ကွေ့ အကွယ်ကလေးများမှ ရပ်နေကာ
ကိုယ်ချစ်သူအနီး ရောက်လာသောအခါ 'ဘူး' ဆိုကာ
ချောက်၍ကြည့်စားလိုက်ခြင်းကို ဆိုဟန်ဖြစ်သည်။

x x x

သိကြားသာသနာ

ရေး နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို က မြခြေကျင်း
မေ့မြှိုင်

ခြေဆင်း။ ။ မနေဟဒယ ဖြူစွာငယ်လေ လောကဖြူဟာ ရွှေ
စာ ကြူးလိုက်ပုံက ဒေဝတာမူးတွေ အလံဖြူ
ထောင်ကြပါသတဲ့ ကျမတို့မြန်ဇမ္ဗူတောင်ကျွန်း
ဒက္ခိဏာ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာများရယ် ပဉ္စသိန္နဲ
အဌာန် ကိုယ်မှာစွဲလို့ ရယ် မြမှတော်မည် ဘုရား
သာသနာ ပါဝင်ကံ အသင်းတွေမို့ သိကြား
သာသနာ မကြာခင်ချဉ်းလှပြီတဲ့ ရာဇဝင်အရင်း

ရယ်က တရား အစောင်စောင်ဖော် ငါးသောင်
ကျော်ရယ်က အရင်းခံထား ဘုရား သာသနာ။

၁။ ။ သဂါရဝကြော်ငြာဘုရားသာသနာတော်မှာ ရောင်တော်
အဖြာဖြာ ထွန်းပါလှတဲ့ နှစ်ထောင်ကျော် သာသနာ
စွန်းပြီတဲ့ ပြောကြသ့ငါ လောကဖြူဟာ သတိပေး
အကျိုးမျှော် နှိုးစော်လိုက်တဲ့ စာ ဒီပါကျွန်း ဒက္ခိဏာ
ဝံသာနုတို့ရဲ့ မငွေမြိုင် လောကနတ်ဖြူဟာ မြန်မာ တာ
သာ အနန္တငါးဖြာ ရိုသေထိုက်စွာ သေသေချာချာ ရွှေ
စာပြုလို့ ဩဝါဒဆုံးမပေးတဲ့ စာ။

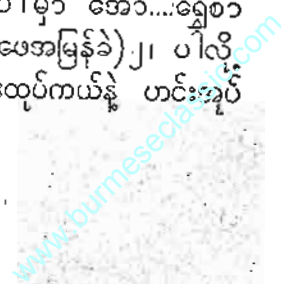
၂။ ။ မနောအဟုတ်လင်းစာ သဘောပုဗ္ဗင်္ဂတာ ဂီဏဝတ္ထိပစာ
ယန ပြကာသပူဇော် သက္ကာယ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ သူ့
ငါငါ မျိုးမြန်မာချမ်းသာစေဘို့ပါ (ယုံပါ) ။ မငွေမြိုင်
တောင်းဆွဲပို့မေတ္တာ။

၃။ ။ မြင်သမျှရုပ်ဆောင် တဒဂ်အပုတ်ကောင် အရင်က ရုပ်
တောင် နေ့ညမတူနိုင်အောင် အားလုံးဓမ္မတာ သင်္ခါရာ
ကံစိတ်နှစ်ဖြာ ကြေးကြော်တဲ့ လောကနတ် ဖြူဟာ
နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် စီရေးတင်။

ရွှေစာရ ဘုရားပွဲတော်

ရေး နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-က မြခြေကျင်း မေ့မြှိုင်
ခြေ ဆင်း။ ။ အကြောင်းပေါ်မှာ အခြေခံ နဲ့ တဲ့ သူ့ မို့...

တပေါင်းလလို့ ရာသီပေါ်မှာ အော်... ရွှေစာ
ရံပဲ့ကိုလ ချစ်တဲ့ သူရဲ့ (ဖေအမြန်ခဲ) ။ ပါလို့
ခေါ်လှည့်ပါရှင်၊ ထမင်းထုပ်ကယ်နဲ့ ဟင်းအုပ်

ကလေးပါ ပျော်ပျော်တူပါ၊ (ပေါ်တော်
စိန္တယ်ယျတုရားမှာ နားကြစို့ရှင်။

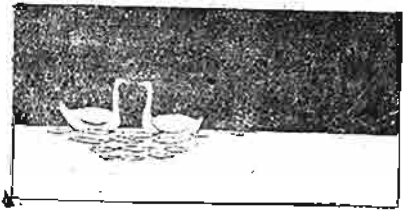
၁။ ။ဟန်တမျိုး ဓာတ်ဆင်ကာ မောင်ရယ် အ
အခြေအနေနဲ့ ပေါင်းချင်တယ်လို့တဲ့ က
နတ်စင်မှာရှင် ဆုတေ့တောင်းပြီးတော့ မြန်
မောင်းမယ်ပ ၁၂ နာရီအချိန်တွင် သရက်မဟာ
မဟီတခွင်ကျကမှ အညောင်းဖြေဆင်း ဆ
လို့လဲ လမ်းလျှောက်ချင်။

၂။ ။ငွေမြိုင်ကညာခင် မယားပျိုမဒီခင်းရွှေစာရ
သွားမလို့ စီစဉ် ဘိုကေမဟာလင် ယနေ့ည
ဆာမယ်ရှင် (လှည်းပြင်) ၂၊ ကိုမလိုက်ချင်
နေပါလားရှင်၊ သတင်းစာ ဖတ်ကာ အိမ်မှာ
စောင့်လို့ ငွေမြိုင်မလာခင် နေရစ်လျှင် ချွေး
ရုပ်နဲ့ အိုးပုတ်ဝယ်ခဲ့ မရှင်အထူးပင်ဦးတင်။

၃။ ။ရွှေစာရ ကိုသာပင် သွားချင်လွန်းလို့ တကယ်
ပင် (ပို့ပါရှင်) ၂၊ သို့ရာတွင် ပျို မှာပင် ဘုရား
ကိုစူးပ ရစေရဲ့ ငိုမှာတမင် အိပ်ရာတွင် စိတ်
ကချင် လိပ်ပြာမဝင် (ကလေးမရခင် သွားနိုင်
သေးသရှင်) ၂၊ လေးငါးခြောက်လ မကြာ
အဖျိုလိုပင် လွတ်လပ်ပါတဲ့ခင်၊ ရှင်ဩဇာ နား
ထောင်ချင် တကယ်ပင်နည်းလမ်းကျလို့ ကျမ
ကိုချစ်ပါလျှင် ကြိုက်ပါလျှင် ဘုရားစူးစေ
ငိုမှာတမင် သို့ရာတွင် ပျို မှာပင် ပို့ပါရှင်။

၄။ ။ပေါက်ချီးချကာ စကားကိုမဆင်ခြင်၊ ကိုယ်ပင်
ဆိုးပြီထင် တယောက်တည်းဘာသာသွားမလို့
ပြင်ဆင် နေဝင်မိုးရီတွင် ကျောက်မီးရွှာမှာနား
ဘို့ပြင်ဆင် ရေဝင်ချိုးမယ်ရှင်၊ ပူဆာတာ တမင်
ဂုဏ် အကဲဘဲတွင် သူပါလာရှင် စုံတွဲ ဘဲရှင်
တောင်စဉ်နယ်တခွင်ရေအိုင်တွင် (ငွေမြိုင်ခင်) ၂၊
ဖလား ကလေးနဲ့ အေးအေးရေသောက်ချင်၊

ပေါ်ပင်ဆို ငွေမြိုင်ကရှင်၊ သေချာလျှင် စာ
ရင်းနဲ့လဲထုတ်လို့ပင် ရွှေစာရ သိချင်းဘဲအဟုတ်
ကိုထွင် တနည်းအားဖြင့်ရည်းစားတို့ရဲ့ အပျော်
တော်သဘင်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါ (နှင့်) လေဘာတီ မမြရင်

နောက်ဆက်တွဲ (အခန်း ၂)

သူ့ခေတ်သူ့ပညာ ဝါသနာသန်သူများ ဖြစ်ကြသည့်
နေ့မျိုးဗလကျော်သူ ရွာစားစိန်ဗေဒါ (နှင့်)
သတင်းကြီးသည့်မင်းသမီး လေဘာတီ မမြရင်တို့သည်
လူသေသော်လည်း နာမည်ကားရှင်သန်လျက်သာ....

ရွာစားစိန်ဗေဒါ (နှင့်) လေဘာတီ မမြရင်တို့
တခေတ်ဆန်းခဲ့ကြစဉ်

တခေတ်တခါက ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် လေဘာတီ
မမြရင်တို့တွဲဖက်ကာဆိုကြ တီးကြကကြမည့်ပွဲမျိုးကို ကြည့်ကြ
ရမည်ဆိုပါမူထမင်းကောင်းဟင်းကောင်း အလှူမှာကျွေးပြီးလျှင်
ကြသည်ထက်ပင် ဝမ်းလည်းသာ ကြိုတင်ကာ ထိုအလှူရှင်
အလှူအမများအား ကျေးဇူးတင်မိကြသည်သာ....

လေဘာတီ မမြရင်၏ အငြိမ့်အဖွဲ့လိုက်ကို ငှား၍ပွဲထည့်ရ
သည်မှာ လွယ်ကူသော်လည်း ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့ဖြင့်
လေဘာတီ မမြရင်တွဲဖက်ပွဲထည့်ရန်ကားလွယ်ကူလှသည်မဟုတ်
ပေ။ ထိုကဲ့သို့ တွဲဖက်ပွဲခံလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငွေကြေး ပစ္စည်း
ပြည့်စုံသူဖြစ်ရမည်။ သို့မဟုတ် အစိုးရအရာရှိကြီးများဖြစ်ရမည်။

လေဘာတီ မမြရင်

သို့မဟုတ်ပညာရှင် ရင်းရင်းနှီးနှီးအပေါင်းအသင်းဖြစ်မှသာလျှင် ရွာစားစိန်ဗေဒ၊ နှင့် လေဘာတီ မမြရင်တဲ့သည့် ပွဲပဲ နိုင်သည်။ အကြောင်း အရင်းခံက လေဘာတီ မမြရင် အငြိမ့်အဖွဲ့ စာချုပ်စည်းကမ်းတွင် မင်းသမီးမအစ မည်သည့်ပညာသည်မဆို တဦးတယောက်တည်းခွဲခွာ၍ အခြားပွဲများလက်မခံရ အကယ်၍ အငြိမ့်တဖွဲ့ လုံး၏ ပွဲကြေးငွေပေးကာ ငှားရမ်းပါမှ ထိုပွဲငှားသ၏ ဆန္ဒအတိုင်း (ရွာစားစိန်ဗေဒါဆိုင်အဖွဲ့များနှင့်ဖြစ်စေ၊ ခေတ်ပေါ်တူရိယာ မြို့မအဖွဲ့ များနှင့်ဖြစ်စေ) တွဲဖက်လိုသည့် တူရိယာ အဖွဲ့များနှင့် လက်ခံကြရမည်ဆိုသည့် အချက်ပါရှိနေသည်။

လေဘာတီ မမြရင် (နှင့်) လူရွှင်တော် ၂ ယောက်တည်း ခေါ်၍ ကသည် ဖြစ်သော်လည်း အငြိမ့်အဖွဲ့ တခုလုံးအတွက် ပွဲကြေးငွေပေးကြရသည်။ ထိုအခါမှ တွဲဖက်လိုသည့် တူရိယာနှင့် တွဲဖက်နိုင်သည်။

ထိုကဲ့သို့ပင် ရွာစားစိန်ဗေဒါဆိုင်အဖွဲ့အတွက်ကလည်း ဆိုင်းတဖွဲ့ လုံးကြေးငွေပေးကြရသည်။ ထိုအကြောင်းများဖြင့် ရွာစားစိန်ဗေဒါနှင့် လေဘာတီ မမြရင် တွဲရေးကား ငွေကြေးအာဏာ ခင်မင်ရင်းနှီးမှု ပြည့်စုံမှုဖြစ်နိုင်ကြလေသည်။ ထိုပညာသည်များ တွဲဖက်သည့်အချိန်တွင် ထူးခြား ကောင်းမွန်ချက်များ တွေ့မြင် ကြည့်ရှုကြရလေသည်။

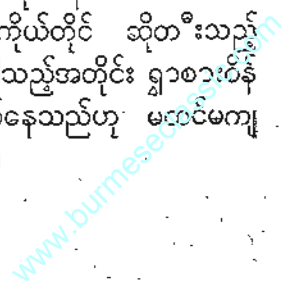
ထူးခြားသည့်အချက်များမှာ လေဘာတီ မမြရင် သိဆိုသည့် တေးသီချင်းများကိုခေတ်ကာလ ပေါ်တူရိယာအဖွဲ့နှင့် တီးမှုတ် ဓာတ်ပြားသွင်းသည့် တူရိယာ ဂီတသံများကို အာရုံခံစားရသူ များသည်။ ရွာစား စိန်ဗေဒါဆိုင်အဖွဲ့နှင့် ပြန်လည် တီးမှုတ်

လိုက်သောအခါ နားသောတုဆင်ကြရသော ပရိသတ်အပေါင်း တို့အတွက် အလွန် ဆန်းသစ်ကာ အာရုံ တမျိုး ခံစားရလေ သည်။

အလင်္ကာကျော်စွာမြို့မဆရာငြိမ်းသီကုံးရေးသားသည့် “ကသစ် ပန်း” သီချင်းသည် ပထမလေဘာတီမမြရင်သီဆိုကာ မြို့မတူရိယာ အဖွဲ့နှင့် ဓာတ်ပြားသွင်းခဲ့လေသည်။ ဓာတ်ပြားထွက်ပြီးနောက် မိမိအငြိမ့်ဆိုင်းနှင့် တီးမှုတ် သီဆို၍ ကပြလေသည်။ ရွာစား စိန်ဗေဒါနှင့် တွဲဖက်ပွဲကသည့်အခါတွင် ထိုသီချင်းကို ဆိုင်းအဖွဲ့ဖြင့် နားဆင်ကြရသော သောတရင်များသည် ရသချင်းမတူတမူ ထူးခြားနေ၍ သည်ဆိုင်ဆိုင် သည်မင်းသမီး အတွဲကို ငွေကြေး အကုန် အကျခံခါ တွဲဖက်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရွာစားစိန်ဗေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် လေဘာတီ မမြရင်တို့ပွဲများကိုတေးပြုစာဆို နန်းတော်ရွှေ ဆရာတင်၊ မြို့မ ဆရာငြိမ်းစသည်တို့ပင် အလွတ်မပေး ပညာရေးအတွက် လာ ရောက်အာရုံခံစားကြသည်သာ။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် လေဘာတီ မမြရင်နှင့်တွဲ၍ ဆိုင်း တီးရသည့်ပွဲများတွင် ပျော်လည်းပျော်၊ ရွှင်လည်းရွှင်ပုံရသည်။ လေဘာတီ မမြရင်သည် ရွာစားစိန်ဗေဒါ၏ အသက်ထက် ၂၀ ကျော် ငယ်သူဖြစ်သည်။ တပည့်မလေးလို စိန်ဗေဒါ သဘော ထားသော်လည်း ပရိသတ်အမြင်တွင် ကိုယ်တိုင် ဆိုတီးသည့် နှုတ်ဆက်တီးလုံး သီချင်းစာသားမှာပါသည့်အတိုင်း ရွာစားစိန် ဗေဒါသည် တတယ်ပင် မင်းသမီးကို ချစ်နေသည်ဟု မလင်မကျ ရယ်စရာကလေးများပြောလာကြသည်။

ဒေးယာဉ်ကျူးအလွမ်း

လေဘာတီ မမြရင်ကို အငြိမ့်ဆို၊ အငြိမ့်ကလောက်သာ သိပ်
ချီးကျူး သိပ်ပြောနေကျရင်တော့ သူ့ သဘင်ပညာတွေအများ
ကြီး ကျန်သေးသည်လို့ ပြောရပါမည်။

အငြိမ့်ခေါင်းဆောင် မင်းသမီး တယောက်အဖြစ် မြောက်
စားခံရသည်ဆိုလျှင် ရှေးခေတ် ရှေးအခါ လေဘာတီ မမြရင်တို့
ခေတ်မှာ အဆို၊ အက၊ အငို၊ အပြော၊ အသံ၊ ရုပ်နှင့် နောက် ပိုင်း
ဇာတ်ထုပ် ၃၊ ၄ ထုပ်တော့ အနည်းဆုံး ပိုင်အောင် တတ်
ထားရကြသည့်သဘင်ပညာစုံရှိမှသာ အငြိမ့်ခေါင်းဆောင်မင်းသ
မီးအဖြစ် ခံယူနိုင်သည်သာ-

လေဘာတီ မမြရင် ဘုန်းကြီးပျံတွင် ဒေးယာဉ်ကျူးအလွမ်း
ဖွဲ့သည်ကို တံကြိမ်မကပါ အကြိမ်ကြိမ် ကြည့်ရ ဘူးပါသည်။
ဘုန်းကြီးပျံစာပေ ဒေးယာဉ်ကျူးသည့် သဘင်ပညာသည် ယခု
အချိန် သဘင်ပညာသည်များထဲတွင် ရှာမှ ရှား နေပါသည်။
ဒေးယာဉ်ကျူးသဘင်ပညာသည် အသံနှင့်ဟန်ရှိသည့် မင်းသမီး
မင်းသားပညာစုံသူများမှကောင်းပါသည်။

ဒေးယာဉ်ကျူးရသည့်အခါတွင် လူရွှင်တော်ဘက်စုံ၊ သဘင်
ပညာသည် ပါရမီဖြစ်ပါသည်။ မင်းသမီး၏ အလွမ်းကို လူရွှင်
တော်က ပို့ ပေးနိုင်လေ လွမ်းလေဖြစ်ပါသည်။ လေဘာတီ မမြ
ရင်အငြိမ့်အဖွဲ့တွင် လူရွှင်တော်ဦးဓာတ်ခိုးနှင့်ဦးသခွါတို့ရှိစဉ်အ
ချိန်မှ ဘုန်းကြီးပျံပွဲတခုတွင် ဒေးယာဉ်ကျူးပွဲ တင်ပြပါမည်။

လူရွှင်တော်ဦးဓာတ်ခိုးသည် ပထမရတုဖြစ်စေ (သို့မဟုတ်)
ဩဘာစာဖြစ်စေ၊ ဝစနာလင်္ကာရကို သိဆိုလိုက်ပါသည်။ ထိုအ

ချိန်တွင် ပရိသတ်သည် ပျံတော်မူသည့်ဘုန်းတော်ကြီး၏ ထေရု
ပွတ္တိကိုကြားလိုက်ကြသည်။

ထိုနောက် လူရွှင်တော်ဦးသခွါသည် ပရိသတ်များမပျင်းစေ
ရန်အတွက် စွာပနာငိုချင်းကို ရယ်စေရအောင် ငိုလိုက်ပါသည်။
ထိုအခါ ပရိသတ်များသည် ရယ်လိုက်ကြပြန်သည်။

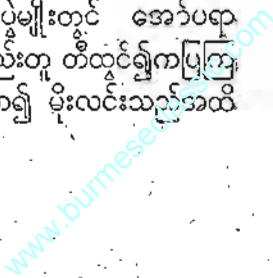
လူရွှင်တော်ဦးဓာတ်ခိုးသည် ဒုတိယအကြိမ်အလောင်းတော်
စွာပနာငိုချင်းဆို၍ အလွမ်းဖြင့် ပရိသတ်ကို ဆွဲငင် ထား လေ
သည်။

ထိုကဲ့သို့ အစီအစဉ်တွေ့ပြီးချိန်ဝယ် မင်းသမီး လေဘာတီ
မမြရင်သည် ဘုန်းတော်ကြီး အလောင်းစင် မျက်နှာမူကာ...
“အော်...သမုတ်ဆရာ မင် မစောင်း၊ တပည့် အ ပေါင်း တို့ကို
ပြန်ပြောင်းလို့မညွှာ၊ အာဏာရယ်မှ ဝေဟင်” စတဲ့ ငိုချင်းရှည်
ဆို၍ စွာပနာဒေးယာဉ်ကျူးလေသည်။

မင်းသမီး လေဘာတီ မမြရင်ငိုလျှင် ငိုရသူတွေ၊ လွမ်းလျှင်
လွမ်းရသူတွေ၊ သူ၏ပရိသတ်မှာ အပြည့်ရှိပါသည်။ ထိုကြောင့်
လည်း လေဘာတီ မမြရင်၏ သဘင်ပညာ ဒေးယာဉ်ကျူး အ
လွမ်းကို ဖော်ထုတ်ပြရခြင်းဖြစ်ပါ၏။

အော်ပရာ နှင့် အငြိမ့်

လေဘာတီ မမြရင် အငြိမ့်အဖွဲ့ နယ်ဆင်းပွဲကသည့် အချိန်
မှာ မိုးလင်းအထိ ကပြကြရပါသည်။ ထိုပွဲမျိုးတွင် အော်ပရာ
အကတခု ဇာတ်ကြီးများ ကကြသည့်နည်းတူ တီထွင်၍ကပြကြ
ပါသည်။ ထို့ပြင် နောက်ပိုင်းဇာတ်ထုပ်က၍ မိုးလင်းသည်အထိ
အချိန်ကုန်စေရန် စီစဉ်ကပြကြလေသည်။

သဘင်ပညာသင်

လေဘာတီ မမြရင်ထံ သဘင်ပညာ သင်ကြားရန် အတွက် မိဖပျားက သားသမီးများ လာအပ်ကြပါသည်။ လက်ခံနိုင် သူကို လက်ခံ၍ လက်မခံနိုင်သူကိုများကို သူ၏ အငြိမ့်ပွဲများ လိုက်ကြည့်ပြီး နည်းယူရန်မှာကြားလိုက်ပါသည်။

မန္တလေးမြောက်ပြင်အရပ်က အငြိမ့်မင်းသမီး မတင်အောင် ဆိုတာ လေဘာတီ မမြရင်၏ တပည့်မ တယောက်ဖြစ်ပါသည်။ အငြိမ့်ရှေ့ထွက် လက်ထောက်မင်းသမီးအဖြစ်နှင့် နှစ်အကြာဆုံး လေဘာတီအငြိမ့်အဖွဲ့ ကရသူဖြစ်ပါသည်။မင်းသမီးမတင်အောင် ၏ ရုပ်ရည်က အခြားတပည့် အိုင်စီအက် မတင်ရှေ့တို့လို မလှ ရှာဘူး ရွက်ကြမ်းရေချိုလောက်ဘဲဖြစ်ပါသည်။ တ ခါ တ ရ တပည့်မကို သဘင်ပညာပြည့်စုံတယ်ဆိုရင် ရုပ်လှ တာ ထက် တောင် ပရိသတ်က လက်ခံပါသေးသည် ဟု လေဘာတီ မမြရင် က အားပေးစကားပြောကြားလေသည်။

လူရွှင်တော် အကျော်အမော်

လေဘာတီ မမြရင် အငြိမ့်အဖွဲ့ ကြည့်ရသည်မှာ မင်းသမီး တယောက်ကောင်းသာကြည့် ကြည့်ကြရသည်မဟုတ်ပါ။ လူရွှင် တော် အကျော်အမော်များလည်း အမြဲပါဝင်ကြပါသည်။လူရွှင် တော် ဦးဓာတ်ခိုး၊ ဦးသခံ၊ အတွဲသီသကဲ့သို့ လူရွှင်တော်ဦးချစ် စရာ ဦးတောင်ကြီးတို့အတွဲသည် မန်းပရိသတ်ကို အနှိပ်ရအောင် ရယ်ကြရသည့် လူရွှင်တော်အတွဲသီများဖြစ်လေသည်။

လေဘာတီ ဘဝအစနှင့် ဘဝနိဂုံး

သက္ကရာဇ် ၁၂၆၆ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၈ ရက်၊ ကြာသ

ပတေးနေ့တွင် ဆိုင်းမင်းသား ဦးဘိုးသစ်၊ မင်းသမီး ဒေါ်ဥာဏ် ရုံတို့မှ လေဘာတီ မမြရင်အား သာစည်မြို့နယ် ရွှေဖလားကန် ရွာတွင် ဖွားမြင်ကြလေသည်။

ဘဝနိဂုံး

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၇ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၄ ရက်၊ ၂၉-၄- ၄၅၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မန္တလေးမြို့ ပုသိမ်ကြီးရွာအပိုင် ညွှန်၊ ရွာ၌ လယ်လွန်အနိစ္စရောက်လေသည်။

x x x

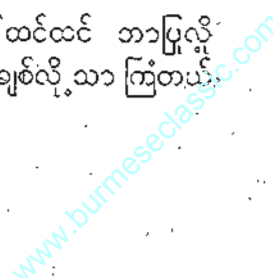
နေမျိုးဗလကျော်သူ ရွာစား ဝိန်ဗေဒါနှင့် လေဘာတီ မမြရင်တို့ တွဲကြစဉ်အချိန်မှ သီချင်းများ

တောသူမ မမြရင်

ဧ-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-က လေဘာတီမမြရင် လှတမျက်နှာ မြင်စရာလဲမရှိပါဘူး ကျမထက် သာတာ ဒီပြင် ဟာလဲရှိကြပါရဲ့ ရုပ်မရှိတာကမှ တကယ် အပို ခရာတယ် ဘယ် လိုဟာကိုမှ ချစ်ကြတာလဲ အံ့ဩသရှင်။

ဝိမ့်ကြီး မြိုင်ကြီး ရိပ်ကြီးကမ်းစွယ် သာစည်နယ်ဝင် တော က မြရင် ကြည့်စမ်းပါအုံး။ မြိုင်ကြီးသားရယ် မလိုချင်လိုချင်ကြိုက် တဲ့ဟန်ပြင် မေးအုံးမယ်ရှင်။ မေးသုံးတယ်ထင် လေဘာတီ တောသူ မြရင် မေးဝံ့ပေါင်ရှင်။

ဘာပြုလို့ ချစ်တာတုန်းတော့ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် ဘာပြုလို့ ကြိုက်တာတုန်းတော့၊ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် ချစ်လို့ သာ ကြံတယ်။

ထင် ရိပ်မိပြီရှင် တွေးမိပြီရှင် လောဘာတံ တောသူမြရင် ကြံ
ကြံစည်စည် တောသူမြရင် မေးဝံပေါင်ရှင်။

ဆိုနိုင်ပေါင်ရှင် ကာလသားတွေ ပြောကြတာက တောသူ
မြရင် ချစ်ချင်တယ်ဆိုတော့ အံ့ဩပါရဲ့ ဘယ်နားမှာလဲ အိမ်
ကိုခေါ်သားမရှင် တောသူကိုပင် ချစ်မယ်လို့ မထင် အဟုတ်
တကယ်ဆိုရင် ဝမ်းသာရဲ့ရှင် သာစည်သူကိုပင် ချစ်ခင်စရာမရှိ
ပါဘူး။ ဒီပြင်ဟာကြည့်ပါအုံး၊ မေးပါတော့စုံလင် ချစ်ကြမှာ
လားရှင်၊ ကြိုက်ကြမှာလားရှင် တောသူမြရင်။

အလှူအမ မမြရင်

၁ ရ- တေးပြောဆိုဆရာတော် ဆို-က လောဘာတံမြရင်
ခြေဆင်း။

။ဒါနသဒ္ဓေါ မြတ်သောဘဝတွင် အစကထိုသဘင်
မြမျိုးပါတီရင် ဘုရားတွေ ဂူကျောင်း ရဟန်းခံ
အလှူရှင် အများပြည်သူ အပေါင်း ကောင်း
ရန်တခုပင် ချီးနားဆိမ့်ဆိမ့် အငြိမ့်သမ လော
ဘာတံရင် ခင်ရှုဆ အလှူအမ မဂ်လာ
သဘင်။

၁။ ။ဟိုတုန်းကတဲ့ လှတယ်ထင် တိုင်ပေါ် အလံစိုထ်
ချင် ရင်ရင်စီးပွားစုလို့ ကုသိုလ်ကံ ဘဲရှင်၊ (နှစ်
ကိုယ်တူ လှူရအောင်ပါ မောင်ကတော့ ဘယ်
နယ်ရှောင်ကြည့် နေကုန် နေဝင် ကြင်စဉ်းမိ
ကျေးဇူးတော်မျှော်ကာ ဆက်တင်) ၂။ နိုင်ငံ
တော်ပေါ်တွင် ကုသိုလ်ပြုရာပါဝင် သောထ

ရှင်များ နားဆင် အလှူအမကြီး နည်းသစ်
ထွင် ပြေငြာနီကပင် လောဘာတံမြရင် အမျှဝေ
သဘင်။

၂။ ။မယ်ရင်မေတ္တာဖြူစင် စိတ်ရင်းကောင်းမဲ့ သခင်
တောသူမူရာအသွင် သဘောဖြူ ပေါင်းတို့ပြင်
ဘုရားဂူဝင် နှစ်ပါးအတူယှဉ် စကားမူတင်လက်ာ
ဟန္တိ တကဏ္ဍပင် အများကိုချစ်ခင် သီချင်းကြီး
ထုတ်သမ္မ ဟာသမ္မတင် မင်းသမီးလှုပ်မ ခါန
လှူချင် ကိုကိုယ်မယ်ရင် တရေးရေးနဲ့မြင် အရင်
ကထက် လှတယ်ထင် နိုင်ငံမြို့တော် ပေါ်တွင်
ကုသိုလ်ပြုရာ ပါဝင် သောတရှင်များ နားဆင်
အလှူအမကြီး နည်းသစ်ထွင် ပြေငြာနီကပင်
လောဘာတံမြရင် အမျှဝေသဘင်။

မြို့ကြီးသားရှုလာရင် ပျိုရည်းစား အလှူ
တကာလင် ကိုယ်စီးပွားစုမှ ပုပုရွရွမြရင် လူ
ခေါ်ချင် ဆရာထာလေ ရှေ့မန်းခွင် ဆန်းပြား
တဲ့ စာကိုထွင် အလှူမကြီးရင် ဥပမာနည်းထွင်
စာစီတိုင်းနီးနှောကြ သာစည်ပိုင်း ကျေးတော
ကပင် မယ်ရင်မယ်ရင် နိုင်ငံမြို့တော် ပေါ်တွင်
ကုသိုလ်ပြုရာပါဝင် သောတရှင်များ နားဆင်
အလှူအမကြီး နည်းသစ်ထွင် ပြေငြာနီ ကပင်
လောဘာတံမြရင် အမျှဝေသဘင်။

x + x

သာစည်ကမမြရင်

ရေး = စာဆိုဆရာထာ ဆိုက = လေဘာတီမမြရင်
ကုသိုလ်ကံနော် ဖန်လာသော် ကံဇာတာတော် ၁၂ နှစ်
လောက်ကရောက်ခဲ့ရသော် ယခုလောက်ရှိတော့ ကြည့်လော့
အောင်နော် ရွှေမေတ္တာတော်ကြောင့် (အငြိမ့်ထဲမှာလဲ အ
တော် ဇာတ်ထဲမှာလဲ အနေတော်) ၂။ လာပါပြီနော် ပါ
ခေါ် အုပ်လုံးသိမ်းကိန်းနဲ့ပေါ် နန်းသုံးအဆိုတော်။

အပိုဒ်ပြန်။ ((လေဘာတီပွဲရိုမှ အမြဲကြည့်ရသော် သာစည်က
မမြရင် ညညစဉ်ခေါ်) ၂။ လေးငါးနှစ်ဇာ
မင်းဘဲလှသော် က,အိုးနော်။

၂။ ((ခါးတောင်ကလေးဝတ်တော့ လွတ်ပင်ယဉ်
သော် မြမြတကိုယ်လုံး မမုန်းနိုင် ကျွန်တော်
သီချင်းချလျက်ကယ် မင်းအလှမယ် ချွေးကလေး
စို့စို့ကို ကိုသနားသော်) ၂။ မြရင်ရေတဲ့ မက
ချင်နေကဲ့ ညစဉ်ဖေနဲ့ တူစုံပျော်ပျော် တိုင်း
ကျော် မြို့ကျော် လက်ထပ်လို့ အရပ်တိုင်း
လာပါခေါ် သို့သော် လူတိုင်း မေတ္တာတော်။

အပိုဒ်ပြန်။ ((လေဘာတီပွဲရို အမြဲကြည့်ရသော် သာစည်က
လှလှကို မြမြလို့ခေါ်) ၂။ လေးငါးနှစ်ဇာ
မင်းဘဲလှသော် က,အိုးနော်။

၃။ ((မြရင်စတင် ဆရာထာကနော် လက်ဦး ရေး
သော် အာရော လျာရော နာရော ထင်ပေါ်
ခွဲခွဲခြားခြား ကျနအောင်နော်) ၂။ (မင်္ဂလာ

အလှူတိုင်းခေါ် အကုန်လုံး သိကြသော်) ၂။
အဲဒါကြောင့်မို့ တမ်းတလို့ပျော် ဆိုတိုင်း
ကျော်။

အပိုဒ်ပြန်။ ((လေဘာတီပွဲ ရိုမှ အမြဲ ကြည့်ရသော်
သာစည်က လှလှကို မြမြလို့ခေါ်) ၂။ လေး
ငါးနှစ်စာမင်းဘဲလှသော် က,အိုးနော်။

x + x

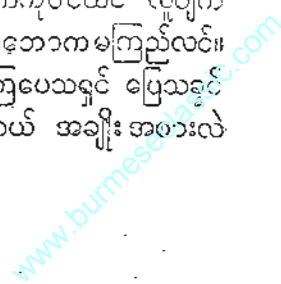
အလှူရှင်

ရေး နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က လေဘာတီမမြရင်
ခြေဆင်း။

။ဇောအာရုံတွင် ရည်းစားသည်က ဂုဏ်ငယ်
တယ်ထင် တောင်းပန်စံရင်ရှင် က,ပါရစေရှင်
မပိုင်ခင်စိတ်စွဲ အငြိမ့်ထဲ မကစေချင် က,ပါရ
စေရှင် မဒိင်အတည်ပင် အကိုများကာလသား
တိုင်းက ကျမကိုချစ်ရှာ မေတ္တာစင်ပင် သူက
တော့ အသစ်ထင် မောင်တော့လေ အလှူရှင်
မှန်း အားလုံးက သိကြပါပေသရှင် အပိုင်နော်
ကြံလိုက်သခင် တိုင်ပေါ်အလံစိုက်ချင်။

၁။ ((အငြိမ့် မင်းသမီးများ ရည်းစား ထားတော့
လူဆိုတာမျိုးနော် သဘောနဲ့နဲ့ ကြီးဦးမှပေါ်
သခင်ရယ် မီးရောင်အောက်ကိုဝင်ယင် လူပျက်
တော့နဲ့ပြောတော့ မောင်သဘောကမကြည့်လင်။

အပိုဒ်ပြန်။ အောင် မြရင်မြရင် ချစ်ကြပေသရှင် ပြေသရွှင်
မောင်အချစ်မျိုးဟာ ဘယ် အချိုး အစားလဲ

တကယ်မပြောတတ်နိုင်အောင်ကိုပင် ပေါ်ပေါ်
ထင်ထင် ချစ်ချင်လှရင် အလှူရှင်မှန်း အားလုံး
သိကြပါတယ်ရှင် အပိုင်နော် ကြံလိုက်သခင်
တိုင်ပေါ်အလံစိုက်ချင်။

၂။ ။ အိဂျစ်နဲ့ အင်္ဂလန် နိုင်ငံခြားကို မောင်သူ
ထားပါလား သူတပါးမကြည့်စေချင် စာရေး
ဆရာတောင် အိမ်မလာရအောင် သူပြောထား
သလား ပျိုတပါး မသိအောင် ဝါသနာ
မတားနဲ့တော့ရှင် ဒီလိုနေတာ အများက
သနားကြတယ် မြဲမြရင် ကျမကချင် သည်
တော့ တိုကေလင်။

အပိုင်ပြန်။ ။ အော်မြရင်မြရင် ချစ်ကြပေသရှင် ပြောတခွင်
မောင်အချစ်မျိုးဟာ ဘယ် အချိုးအစားထဲ
တကယ် အားမရနိုင်အောင်ကိုပင် ပေါ်ပေါ်
ထင်ထင် ချစ်ချင်လှရင် အလှူရှင်မှန်း အားလုံး
သိကြပါတယ်ရှင် အပိုင်နော် ကြံလိုက်သခင်
တိုင်ပေါ် အလံစိုက်ချင်။

၃။ ။ ပြိုင်စံပေါ်စရာမမြင် နိုင်ငံကျော်ကြီးပါရှင်
ပြိုင်စံပေါ်စရာမမြင် နန်းတော်ရှေ့ ကိုကြီးတင်
သူကတော့တခုထင်ရင် အလှူရှင်မှန်း အားလုံး
သိကြပါတယ်ရှင် စာစီညွန့် ဖွဲ့လျှင် နာမည်
အလွန်ထဲချင်။

အပိုင်ပြန်။ ။ အော်မြရင်မြရင် ချစ်ကြပေသရှင် ပြောတခွင်

မောင့် အချစ် မျိုးဟာ ဘယ် အချိုးအစားထဲ
တကယ် အားမရနိုင်အောင် ကိုပင် ပေါ်ပေါ်
ထင်ထင် ချစ်ချင်လှရင် အလှူရှင်မှန်း အားလုံး
သိကြပါတယ်ရှင် အပိုင်နော် ကြံလိုက်သခင်
တိုင်ပေါ်အလံစိုက်ချင်။

အလှူရေစက်ချ

ရှေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-လေဘာတီမမြရင်
ခြေဆင်း။ ။ အသရေတက်ကြမဲ့မင်းတွေရယ် အလှူတော်

ရေစက်ချသီချင်းတဲရှင် ဆရာတင်ထွင်လိုက်ပြန်
ပါပေါ့ သိနေသိထားစကားသွက်ပုံ တီးလုံး
ညီညွတ် စုံပါပေ့ရှင် ခက်ရာခက်ဆစ် လူတိုင်း
ချစ်အောင် မယ်ရင်ဆိုမယ် အကိုရယ် ရွှေနား
တော်ဆင်ကွယ်။

၁။ ။ အလှူပေးတာရှင် သုံးကြိမ် လေးကြိမ်တိုင်ပါ
ပေါ့ မိတ်ဆွေ တကာပင် စိတ်မကျေစရာ
ပင် အလှူတကာဘယ်မှာလဲ မမြရင်ရဲ့ ဖိတ်တဲ့
ဝံသဲတွင် မေးနေစရာ လိုမယ်မထင် မယ်ရင်
မပြောဘဲ သဘောက အကုန်လုံးစင်သူ တွေမှ
ဆူမယ်လေ အလှူပေးတဲ့ရက် မနက်က မလာ
ဘူးရှင်။

အပိုင်ပြန်။ ။ ရွှေမန်းခွို သင်္ကန်းဆိုင်တွင် သူကိုယ်တိုင်ဘဲဝင်
ဈေးချိုတော် အနောက်ဖက်မှာပင် သူကိုယ်
တိုင်ဘဲဝင်။

‘လူမြင်မှာ ရှက်လို့ တဲ့တော့ ခရစ်စကန်ချတောင်
ခဏမလာပေ ဝင်ရှင်’

၂။ ။ ရေကန်တယ်နားမှာ တော့ တရားနာလာစေချင်
မင်းပြုတဲ့ ကုသိုလ် မင်းရရင် တော်ဘီတဲ့ရှင်
ဘုန်းလက္ခဏာတော်ရှင် ယောက်ျား ကောင်းပင်
ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာစစ်ကယ်က ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ရက်
ကယ်နဲ့ စစ်စစ်မြစ်မြစ် မချစ်လို့ ထင်တယ်
မယ် ရင် နောက် ကိုလေ ဘယ် လောက်
ကုန်အောင် အလှူပေးတောင်မှ သူ့နာမည်
ကလေး မထည့်ရဘူးတဲ့ ရှင် မေးနေစရာလိုမယ်
မထင် မယ်ရင်ပြောတဲ့ သဘောက အကျေနဲ့လုံး
စင် သူ့တွေ့မှ ဆူမယ်လေ အလှူပေးတဲ့ရက်
မနက်ကမလာပါဘူးရှင်.....

အပိုဒ်ပြန်။

၂။ ။ ရွှေမန်းမြို့ သက်နိုးဆိုင်တွင်၊ သူ့ကိုယ်တိုင်
ဘဲဝင်၊ ဈေးချိုတော် အ နောက်ဖက်မှာရှင်၊
မောင်ကိုယ်တိုင်ဘဲဝင်။

“လူမြင်မှာ ရှက်လို့ တဲ့တော့၊ ခရစ်စကန်ချတောင်
ခဏမလာပေ ဝင်ရှင်”

၃။ ။ သည်တခါ အလှူပေးရင်၊ မပြေးနဲ့သခင်၊ တိုင်
ပေါ်တွင် အလံခိုက်ချင် ကျောင်းတကာလင်၊
နန်းတော်ရှေ့ ဖိတ်စာရေးမတဲ့ရှင်၊ မန္တလေးမြို့
အသိပါဘဲသက်သေတင် [တင်] ငှ၊ သက်သေတင်
ရင်ရင်မြတို့ ဆရာသက်သေတင်။

တုံးကျော်မ

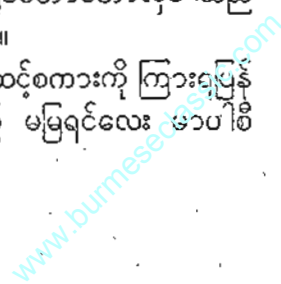
ရေး-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-က လေဘာတီ မြရစ်
ခြေဆင်း။ ။ အကိုတို့ရဲ့မေတ္တာ မမတို့ရဲ့မေတ္တာ စေတနာ

ထူးသောကြောင့် အဝေရာ အမှူး ပြုပါလို့
မြတ်ပရမေကို အပ်ပါသည် ကျမ၊ မသေပါ
ဘူးရှင် သဗ္ဗေသတ္တာ ဂုဏ်ရည်။

၁။ ။ (သေနိုင်ရိုးလား လေဘာတီရေ ပေတရာကို
ရှောက်ပါလို့ မြင်သလောက်ကိုတော့ ပြုလိုက်
ချင်တယ်) ။ အခြေလဲတိုးတယ် အနေလဲ
တိုးတယ် မသေဘဲကိုကွဲ မြှော်တော်မူကြသည်
ဪ... မမုန်းနဲ့နော် ကျမအတည် ရုပ်တော်
တော်လှပါသည် တုံးကျော်မ လေဘာတီ။

၂။ ။ (မယ်ရင်မာပ၊ စေ၊ မြရင်မာပ၊ စေ [ပေးသော
စာ] ။ ရေးပေးသောစာ အရပ်ရပ်ကလာကြ
သည်) ။ အင်မတန် ကျေးဇူး တင်ပါသည်
အလွန်တရာ ကျေးဇူးတင်ပါသည် မသေလို့
တွေ့ရ မေ့နိုင်ပါအုံးမလား အတည် မြရင်
ဘုရားဂုဏ် တရားဂုဏ် မောင်ကို စကားကုန်ချီ
သေတဲ့စကားကို မကြားချင်ပါဘူးနော် မမုန်း
နဲ့နော် ကျမအတည် ရုပ်တော်တော်လှပါသည်
တုံးကျော်မ-လေဘာတီ။

၃။ ။ (ကျေးဇူးရှင်များ တဆင့်စကားကို ကြားရပြန်
ပါသည် စိုညီ ယုံကြည် မမြရင်လေး မာပ၊ စီ

သာပါစိ ကိုကိုတွေ ဆုတောင်း ရပါသည်
စုံညီယုံကြည်) ။ နန်းတော်ရှေ့နှင့် တွေ့ပြန်
သော် အလွန်ကောင်းမနေော် (တုံးကျော်မရ) ဥ
မြရင် လေဘာတီ။

ဦးသဝင်ကြောင်

ဇေး - နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က - လေဘာတီ မမြရင်
၁။ ။လေဘာတီရေ မင်းအပျို (လုပ်တယ်) ။ ပြောစမ်းပါ

ဦးသဝင်ကြောင်ရယ် သာဓုတို့ပတ် (ရိုက်မယ်) ။ ကျမ
သနပ်ခါးလေး လိမ်းမှဖြစ်မယ် ပျိုမထင်ပေါင် ကိုသဝင်
ကြောင်ရယ် မြရင် အလိမ္မာလေးကို သနပ်ခါးလေး ဖွေး
မှ ဘေးကလူတွေ ကြည့်ဖြူပေမယ် မစန်းစန်း လိမ်းမှ
အဝေးကလူတွေ ကြည့်ဖြူပေမယ် မက စေချင် ရက်
သတ်လို့ လက်ထပ်စို့ (မောင်ရင်) ။ ခုလိုသာ သဘော
မကြီးရင် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဖြစ်နိုင်ပါမယ် မရှက်ပေမဲ့ မ
ချင် မေါင်ကွယ် သက်ဝေရဲ့ လင်မောင်သယ် သဝင်
ကြောင်တယ် မြရင်အံ့တော့တယ်။

၂။ ။ဘယ်ယောက်ျားမှ စကားမပြောနဲ့ တဲ့ တနေ့ကမှာတယ်
တွေ့ကြရာမယ် ကျမပြောပြမယ် က သောအခါဝယ်
ရည်းစားတထောင် လင်ကောင်ရှင်မောင် သဝင်ကြောင်
စိတ်နှလုံးရယ်နဲ့ အိမ်တွင်းပုံးကုလားမလိုတော့ ကျမတို့
မနေနိုင်ပေါင်ရှင် က ရာမှာ ပွဲနောက်က အမြဲ ရှောက်
တဲ့ ကိုကိုရယ် သူ့ဝက်ခြံညှစ်ရမတဲ့ ဟိုညက ခိုင်းလာပါ
တယ် မရှက်ပေမဲ့ မ ချင်ပေါင်ကွယ် သက်ဝေရဲ့ လင်

မောင်သယ် သဝင်ကြောင်တယ် မြရင် အံ့တော့တယ်။

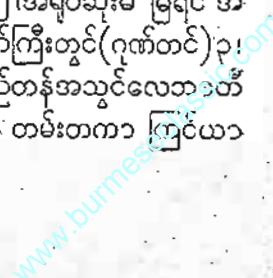
၃။ ။ဘိုကေဖီးတော့ကြည့်သည့်မှန်ဝယ် မြရင်နဲ့ တော့တူတယ်
ကြေးမှုမြမြ ပြောလိုက်ပါ မောင်ရယ် ကြည့်နိုင်ကြပေ
တယ် အမြဲကြည့်ရန် သည်းညည်းခံ အမှန်တင်ပိုင်ခါ အ
ထူးပင်ရှောင်မယ် ဦးသဝင်ကြောင်ရယ် ရှင့်တကယ် ချစ်
တယ် ကြိုက်တယ် ဘယ်သူကြည့်ကြည့် ဘယ်ဝါ ကြည့်
ကြည့် ဆယ်ခါရှိရှိ မောင်ရယ် ဦးသဝင်ကြောင်နဲ့ မယ်
ရင် မပြတ်ဘူးတကယ်။

မြစပယ်တင်

ဇေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က - လေဘာတီ မမြရင်
ခြေဆင်း။ ။တယောက်စကား တယောက်နားမှာ ယောက်ျား

ဆို လူမကောင်းလိမ့်မယ် ဟုတ်ပါပေတယ် မယ်ရင်
မယ်ရင် အပျိုမလုပ်ချင် ဆံတုံးဆိုတာ ယောင်ရှိမှ
တင့်တယ်ပါသည် ဆိုရိုးနဲ့အညီ လေဘာတီ တနှစ်
ထက် တနှစ်ပင် လေဘာတီ ချစ်သထက် ချစ်ခင်
ဘာကြောင့်လဲအကိုတို့ရှင် ဘယ်တွက်လဲမောင်တို့ရှင်
လကျာပါး နတ်များ မှတ်သား ရွှေစာမှင် လှယ်ဥ
ယဉ် မြစပယ်တင်။

၁။ ။(ကျမကိုယ် ကျမပင်ချောတယ် လှတယ်ဘယ်သော
အခါမှ မပြောဝံ ပေါင်ရှင်) ။အရုပ်ဆိုးမ မြရင် အ
ကြည့်တန်တယ်လို့ ဆင်မြို့တော်ကြီးတွင်(ဂုဏ်တင်) ဥ
မြောက်စားကာပတ္တမြား ပြည်တန်အသွင်လေဘာတီ
ကျော်တဲ့ခင်သို့သော်လဲစိတ်မှာ တမ်းတကာ ကြင်ယာ

ရွှေပွားစာ ဖက် ရှင် မြော် မြင် တွေ့နိုင်တဲ့
လကျာပေါ်း နတ်များ မှတ်သား ရွှေစာမှတ်
လှယဉ်ယဉ် မြစပယ်တင်။

၂။ ။ (မှတ်မိပဲ၊ ရှိ ဓာတ်သိပါတယ်၊ တချို့ကွယ်ရင်
မေ့မှာ ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက် လာမယ်ပြင်) ၂။
(သက်သက်ညာချင် ဆက်ဆက်လာရှင်) ၂။ အ
မိုက်မလေးသခင် အရှူးမလေးသခင် လူဆိုး လူ
ညစ်ထင် ဘုရားနန်းသူ ရင်ရင် မန်းသူ ရင်ရင်
မြင်တော်မူလို့ အုံး (မောင်ဖိုး) ၂။ ပျိုမန်း
ရက်နိုင်ဘူး တနွယ်ဝင် လကျာပေါ်း နတ်များ
မှတ်သား ရွှေစာမှတ် လှယဉ်ယဉ် မြစပယ်
တင်။

၃။ ။ မမြရင်ချစ်တဲ့ အာရုံ မြင်းမိုရ်ရွှေတောင်လုံးတန်း
မှတ်လို့ ခုန် (ပြောမကုန်) ၂။ ရှေးရှေးကပုံပြင်
ရင်ရင်စိတ်ထဲ စွဲနေမှာ ဒါတွေနေ့စဉ်၊ နေ့စဉ်
ချစ်သူမို့ သူမို့ ကိုယ်ကိုမေးချင်မေးချင် လူကြ
မမေးလေနဲ့ တွေ့အောင်လာခဲ့ ခင်မင်မင် မြမျက်
နှာချင်းဆိုင် တိုင်တိုင်ပင်ပင် လကျာပေါ်း နတ်
များမှတ်သားရွှေစာမှတ်လှယဉ်ယဉ် မြစပယ်တင်။

မောင်အရည်အချင်း

ရေး-မြို့မဆရာငြိမ်း ဆို-က-လေဘာတီမမြရင်
ခြေဆင်း။ ။ သိမ်သိမ် ဘယ်လောက်ပင်သိမ်သိမ် မိန်းမကြိုက်
ရှင် ပီးရော့သဘောပိုက်ချင် လေကို မဖမ်းတတ်

အောင်ပင် မဟုတ်က ဟုတ်ကတော့ကို တတ်
သလောက် ပလီချင် မောင်အရည်အချင်းကို
မပြောလို မယ်ရင် မဖက်လိုက် ငိုက်ဆိုက်ဘုရင်
ထားသလောက်ရှင်။

၁။ ။ ကြည့်လေ မမြရင် ကိုယ်သဘောတော့ မပြော
လိုက်ချင် မင်းလုံချည်လေး အဆင် အသွေးနဲ့
အဟပ်ချင်းညီအောင် ရှုပ်အကျီတောင် ကိုယ်
တိုင်ပြေးလို့ ရှေး၍ ဆင်တူဝယ်မတဲ့ရှင် မယုံ
စရာပင် စဉ်းစားတော့ ပျိုမယ်ရင် အလွန်လွယ်
တဲ့လုပ်ပင် သူ့သဘောထား အဟုတ်လား ဆိုနိုင်
ပေါင်ရှင်။

အပိုဒ်ပြန်။

၁။ မိန်းမကြိုက်ကို ချိုချိုလေးသုံးတတ်ရှင်၊ ပလီတဲ့
အတတ်မတော့ သူ့ဘုရင် လေဘာတီရေ မင်းက
လွဲရင် သူ့ဗိုက်အောက်ကို ရက်တဲ့ ဘဝတွင်
ယောက္ခမတောင်သူ့ဘိုမေးပေးပါအုံးလို့ နူး
တဲ့သူရှင် မောင်အရည်အချင်း ထင်လင်းသိပြီ
ရှင်။

၂။ ။ ရှင်သောင်း လေးသောင်အမြင့်ဆောင် တောင်
မြင့်မိုရ်ကိုပင် ချိုချင်သကြားလုံးလောက် သူထင်
သက်ရှိရှင် ပင်လယ်ဘေ့အဏ္ဏဝါ ရေကျယ်ပြင်
ရှာလဘတ်ရေလောက် သူ့စိတ်တွင် သဘော
ထားချင် မင်းလုံချင်ရင် ဓူကံကြယ် လောက်လေး
နဲ့ပစ်မယ်တဲ့ ပျိုမယ်ရင်။

အပိုဒ်ပြန်။

။မိန်းမကြိုက်ကို ချိုချို လေးသုံးတတ်ရင် ပလီတဲ့ အတတ်မတော့ သူဘုရင် လေဘာတီရေ မင်းက လွဲရင် သူ့ဗိုက်အောက်ကို ယက်တဲ့ ဘဝံတွင် ယေကွဲတောင်သူ့ ဘို့ မေးပေးပါလို့ နှူးတဲ့သူ ရှင် မောင်အရည်အချင်းထင်လင်းသိပြီရှင်။

၃။

။ဘာကားဘဲ စီးချင် စီးချင် နောက်ဆုံးပေါ် ကက်တလောက်တွင် ကြည့်ထားလိုက် ပျိုမယ် ရင် အိုင်ယာလန်ထိ မပေ က်ခင် လိုရာ မြန်မြန် ရောက်ချင် ကျုပ်ပေါ်သဘောအတိုင်း စီးနိုင် ပါတယ် မယ်ရင်ရင် တနေ့ ရေကိုးခါချိုးတဲ့ အကြိုအကြားနဲ့ နောက်များကိုပင် ဂျူးမရီ အောင် စင်အောင်ပတ်တဲ့ နားရွက်ဖက်ကို စတီရာရင်။

ကန်တော့ပွဲနှင့် သော့တဲ့

ရေးနန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ခြေဆင်း။

။မြရင်ရေ ငွေစန္ဒာလမင်းကဲ့သို့ မြအဆင်းကဲ့သို့ တောက်တာဘဲတဲ့ (ကိုကြီးမြောက်က) ၂။ချီကာ တင် နောက်တခါ ဒီလာရင် မောင်တယောက် ထဲဘို့တောင် ခေါက်ဆွဲဖိုမှာ လိုက်လို့လာ တိုက် ပါရစေ ကျေးဇူးရှင်ရယ် အော်... သူ့မို့ သူ့ တတ်နိုင်ပါပေတယ်။ (မြရင်ထက်လှကြသည်) ပပဝတီကတောင် မင်းကိုလေ မမ မမလို့ ခေါ် လောက်ပါပြီတဲ့ရှင် အဟင်္ဂ အဟင်္ဂ၊ သခင်သခင်

ကျေးဇူးရှင်ရယ်၊ ကန်တော့ပွဲ ရော့အမြဲ သော့ တဲ့အပ်ပါရစေရှင်။

၁။

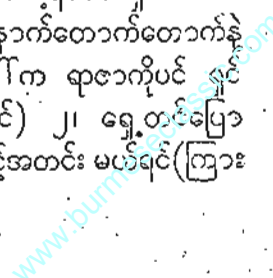
။အဆောင်အတွင်း မှန်ခင်းလို့ စဉ်းစားကြည့်ပါ လျှင် မြရင် မြရင် ပန်းရွှေမှုကြဲလို့ ရင်စွဲတဲ့သူ ကို မြော်ပါတယ်ရှင် ကြတော်မူပါရင် သဂါရဝ မပျက်စေလို့ လဖက်ရည်အချို့ပွဲနဲ့ ပွဲတိုင်းလှတယ် ထင်ပါသကဲ့ မှန်းစေလို့လဲ ခံတွင်းပင် ချစ်စေလို့ လဲ သီချင်းပါရှင် ကိုကြီးမြောက်ကို သက်သေ တင် ကျမအလွန်ပင် ချောသတဲ့ မျှော်ဆဲကြွလာ တာကိုမြင် ကျေးဇူးရှင် ရော့အမြဲ သော့တွဲအပ် ပါရစေပါရှင်။

၂။

။အမြှောက် ကြိုက်ပါတယ်သခင် မြောက်လေ ကြိုက်လေ လိုက်ပါရစေပါရှင် ဆွေသဟာပင် စေတနာဝင် ချောပေရဲ့ မယ်ရင်ရင် မင်းထက် လှတယ် လာပြောကြရာတွင်ကျမသဘောကပါ ချင် လာပြောကြရာတွင် မြောက်ကြသမို့ ဆံ တောက်ချဘို့တောင်မြင် (မျှော်ဆဲမှတ်ပါရှင်) ၂ ကန်တော့ပွဲအပ်ကာတင် ကျေးဇူးရှင် ကန်တော့ ပွဲ ရော့အမြဲ သော့တွဲအပ်ပါရစေပါရှင်။

၃။

။(သူသာမြောက်ရင်၊ နောက်တောက်တောက်နဲ့ ရူးဘို့သာပြင် ဇရပ်ပေါ်က ရာဇာကိုပင် ရှင် ဘုရင်ဖြစ်အောင်ပြောချင်) ၂။ ရှေ့တင်ပြော ပြောဝံ့ ရင်ပြော၊ မောင်အတင်း မယ်ရင်(ကြား

တယ် အကုန်ကြားသရှင်) ၂။ မယ်ရင် ချစ်မှာ
ဘဲ မေတ္တာစွဲ ကျမကို မြှောက်မှန်းသိလျက်သား
နဲ့ ချစ်ရတာဘဲ တာလဲဟိုအရင် တော်မှာ
စဉ် သူမြှောက်လို့ မယ်ရင် အ ဆင် အပြင်တွေ
ဟုတ်ပြီးတော့ ရုပ်လှတာမှချပေါ့ မြှောက်တဲ့
ကန်တော့ပဲ့ထပ်ကာတင် ကျေးဇူးရှင်ကန်တော့
ပဲ့ ရောအမြဲ သော့တွဲအပ်ပါရစေရှင်။

+ + +

ချစ်စရာ

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို က- လေဘာတီမမြရင်
ခြေ ဆင်း။ ။လက်ဝတ်လက်စား ရှိရက်သားနဲ့မဆင်မမြန်းဘဲ

ချစ်စရာပါဘဲရှင်၊ အိန္ဒြေရတဲ့ကညာခင် စိန်တွေ
ရွှေတွေလှတာနဲ့ ဘယ်ဒင်းသာမယ်ထင်၊ ဥာ
ပါရမီမလို့ မောင်ခေါင်းထဲသွတ်လို့ နှိုက်နှိုက်
ချွတ်ချွတ် စဉ်းစားပါကိုကိုရှင်၊ စိတ်ထောင့်
ပါ၊ ချစ်တော်မူပါသော်၊ မျက်နှာ ကလေး
သဒ္ဓါတွေ အလွတ်တရာပွားသောကြောင့်
နာ ၇ ပါးထက်တောင် အဆများ သာတ
ထင်၊ နည်းလမ်းအလွန်အလွန်ဆင်ခြင် တန
ညွှန်တဲ့ ရင်ရင်။

၁။ ။အဘိုးမဖြတ်နိုင်ပါတဲ့အသား ကားတွေနဲ့
လျှင် ပတ္တမြားတွေနဲ့ပြိုင်ပါလျှင် ဘယ်ဒင်း

မယ်မေးကြည့်ရင် ရင်ကိုယူမယ်ပြောမှာပင်) ၂။
(မမြရင်) ၃။ အသားလှသရှင်၊ ပတ္တ မြား
ကျောက်ကမနိုင်ပေဘူး၊ သူ့ စိတ်မှာထင် တို့ပတ်
ရိုက်လို့ လေဘာတီပြုကာပြင်၊ ပေါ် ပင် အ
သစ်လာ ချစ်စရာ ချစ်စရာပေါင်ဒါတင် (မ မြ
ရင်) ၃။ အဲဒါလိမ်း... လိမ်းပြစေချင်။

၂။ ။မြန်မာတယောတံဆိပ် ဆပ်ပြာရုံပိုင်ရှင် ဦးကာ
စင် စာစီရေးလို့ ဆန်းဘာ နန်းတော်ရှေ့တင်
သို့ဆိုသူဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရပျိုမြရင်၊ ပေါင်ဒါ ဘုရင်စစ်
ချစ်စရာပင် လူတိုင်းသုံးကြပုံတဲ့ ပွဲတိုင်းအထူး
တွင် ပေးညှင်းတင်းတိတ်၊ ဝက်ခြံပါ အ ကုန်
စင် ပေါ်ပင်အသစ်လာ ချစ်စရာ ပေါင်ဒါနဲ့
တင် (မမြရင်) ၃။ အဲဒါလိမ်း... လိမ်းပြစေ
ချင်။

x x x

အငြိမ့်သမစွဲပေါ့

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို က- လေဘာတီမမြရင်

၁။ ။(အငြိမ့်သမကို ယူရကောင်းမလားစဉ်းစားနေ
တယ်ပုံ ရှင်တို့ကတော့ ဘာသားမို့လဲ မေးခမ်း
ချင်တယ်အစုံ) ၂။ နိုင်ငံပြည့်ရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်
တောင် သူတောင်းစားကိုယူတယ်ပုံ၊ ရှင်တို့က
တော့ ဘာသားမို့လဲ မေးခမ်း ချင်တယ် အစုံ။

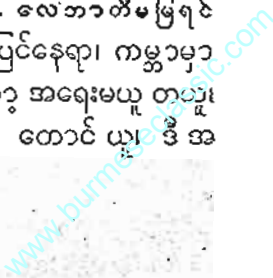
ခင်မင်တာတွေ ကမ္ဘာကြေစေတော့မကု
 မမြရင်လေး တွေးလိုက်ထင်လိုက်ပုံ ၊ ပန်းဝေ
 ရည်မှ ကိုယားကြီးလာလိုအံ့၊ အော်... (စွဲပေ
 စွဲပေ) ၂။ အစုံစုံ တော်ပါပြီ-တန်ပါပြီ ရှာ
 ရှာထဲ အရိုးမရှိပြောတဲ့စကားတွေမယုံ။
 ၂။ ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်ဆုပန် ယောက်ျားတိုင်း
 ရှင် ဘယ်သူ့ လိမ်ရတမျိုးကောင်းမလဲ၊ ညာ
 ညာရ အများကောင်းမလား၊ ကျမနားထ
 ချိုခါးခါးနဲ့ ထင်ထင်ပုံ မြင်မြင်ပုံ ၊ မယ်
 လေးပြောတိုင်းဆိုတိုင်းမယုံ၊ အော်... ဖြတ်လိ
 ပါတော့ ရင်ရယ်ညည်းနှယ် တယ်စွဲပါကလ
 ဘယ်ပွဲကက နောက်ဆံကင်ပုံ တွေလိုက်
 အလုံးစုံ မယ်ရင်အပေါ်မှာ မောင်အပြစ်
 မျှပုံ ရိုကာမပြုံးနဲ့လို့ ဒီတခါ မုန်းမတ
 အော်(စွဲပေ၊စွဲပေ) ၂။ အစုံစုံတော်ပါပြီတ
 ပြီရှာထဲအရိုးမရှိ ပြောတဲ့ စကားတွေမယုံ

x x x
 တခိုင်လုံးရွှေ

ဇေ- နန်း၊ တော်ရွှေ ဆရာတင် ဆို-က-လဘာတီဖြ
 ခြေ ဆင်း။ ။ မြရင်ကလေးရယ်တဲ့ ပန်စရာ လေဘာတ
 လေးရယ်တဲ့ပန်စရာရွှေမင်းဝံတောင်ပေါ်ခိုး
 ပန်းချိုးခဲ့ပါ။ အပွင့်ကလေးရယ်တဲ့ဖြူဖြူ

ဝါဝါ မင်ကိုပေးမယ်တဲ့ယူပါ ယူပါ။ ရင်ရင်ယူ
 ပါ အညွှာမှာ ရွှေရည်လူးလို့ ပန်ဝန်ပါဘူး။
 ၁။ ။ အကိုမခိုတရို့ ဆိုလိုက်သည်။ စိမ်း လဲ ကြည်
 ကြည်၊ ဝတ်ရည်ငယ်လှမ်း ပန်းမြတ်သိင်္ဂီ ၊ အာ
 သာဝတ နတ်ပန်းနွယ်နီ၊ ညီညာပွင့်ဆန်း ရွှေ
 အိမ်ရွှေနန်း (ဆန်းသည်) ၂။ တခိုင်လုံးရွှေလာပြီ
 လေဘာတ။
 ၂။ ။ နေနှင့်လရွှေနှင့်မြ စကားဆိုနဲ့ ညီပါပေသည်၊
 မြ ရင် လာ ပြီး ကျမ လေဘာတ ဟူ၍ အလှ
 တော်ပွဲတိုင်းကရသည်၊ မင်လာပွဲတိုင်းကရသည်၊
 ပြောမကုန်နိုင်သည်၊ လေဘာတ တခိုင်လုံးရွှေ
 လာပြီ လေဘာတ။
 ၃။ ။ သော်တာပေါ်လ ရောင်ရှက်ဖြာ တောင်လကျာ
 ကျွန်းမြတ်ဒီပါ သာလဲသာ ရတနာပုံပြည် ထီး
 စိုက်နန်းစိုက် မှန်ပေသည်၊ ရှေးရှေးတုံးက ကြား
 ဘူးသည် ရွှေပင်ကိုနား ရွှေကျေးခေါ်မည်၊ မမြ
 ရင် မမြရင် ရွှေကျေး ခေါ်ထိုက်သည်၊ တခိုင်
 လုံး ပြီးတော့မှရွှေလာပြီ၊ တောကလေဘာတ။

ဘုရားငယ်တဆူ
 ဇေ- နန်း၊ တော်ရွှေ ဆရာတင် ဆို-က-လဘာတီဖြရင်
 ခြေဆင်း။ ။ အချို့သော တိုင်းနိုင်ငံ စစ်ပြင်နေရာ၊ ကမ္ဘာမှာ
 အကုန်ဆူ၊ ဗမာတွေ ကတော့ အရေးမယူ တယူ၊
 အေးအေးလူလူ မယားငယ် တောင် ယူ၊ ဒီ အ

၂၇၂

ကြောင်းကလေးတော့ ရှင်းပြမယ်သတင်းရတယ်
လင်းဟဘွယ် (အပေါင်းအဖေ)၊ တမင်း အ
များရယ် နောက်ပေါ်သို့ချင်းကတော့ - ဘုရား
ငယ်တဆူ။

၁။ ။ နေနိုင်ရင် အကောင်းသားဘဲရင့်၊ ခေါင်းပေါင်း
စ တလူလူ အလှူရှင်ဖြစ်ခဲ့ဘူးဘဲ ဘုရားငယ်တဆူ
ကိုယ်တော်ရယ် ဗလာသောလို့ နှုမ္မောလျက်
သာ ကျန် သူအစက ဘယ်အခါလဲ၊ အပြော
သားဘဲလို့ ဆိုတော်မူခါ၊ မေးမြန်းကြ၍ လွန်
နားပူ၊ ပါရမီဖြည့်ဖက် ဆိုတော့ယူ၊ သူတပါးနှင့်
ချစ်သွားသူ၊ မယ်ရင် ရှင့် တော့ မကျေဘူး၊ ထူး
သောဘုရားငယ်တဆူ။

၂။ ။ နိုင်ငံတိုင်းမှာ စစ်ဖြစ်ကြလို့ဆူ၊ ပျော်တော်မူနိုင်
ကြသူ အသစ်ကလေးယူ၊ ကောင်းသားဘဲ သူက
တော့ ဘာမှမပူလေဘာတီ ပျိုရင်မြ ကတော့
ရည်းစားဘဝနှင့်ကြ။ သူယူချင်ယူ ဘယ်နည်းနဲ့
မှ မတတ်နိုင်ပါဘဲသူ၊ အလှူရှင်ရယ်ကောင်းတယ်
အကြောင်းကိုပါ တဲ့သူ၊ နောင်ကမ္ဘာတိုင် ရှင့်ကို
မယ့် ပွင့်ဦးမဲ့ ဘုရားငယ်တဆူ

၃။ ။ ကျမ အသက်ကလေး ငယ်ပဲ သေးတယ် ဖြူဖြူ
လေဘာတီ ငယ်ပါ သေရဲ့ သူ့ထက် ချောင့်
သဘောတော်ကောင်းသူ အစားကတော့ ချစ်
မြတ်နိုးသူ လူပျက်တွေနဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့ နေလျှင်ဆူ

မောက်များတဲ့တမူ ယောက်ျားလဲမယူ လေဘာ
တံ မှာ အဘိုးတန်ပါတဲ့သူ အပေတရံ ဂါထာ
တော်ကြိုး သနားတယ် သွားတော့ ဘုရားငယ်
တဆူ ရေးပြန်ပါပေါ့ ဆန်းပြန်ပါပေါ့ နန်း
တော်ရှေ့ ဆရာတင် မှု သားသခင် လင်တဆူ
ရိုသေစွာ ဘုရားနဲ့ နှိုင်းဆဟူသော စာမာအတူ
မြရင်ရဲ့ ဤနည်းတူ ချစ်တဲ့သူ ခွဲရှောင်သွားရင်
ခေါ်ပဲ မလား ဘုရားငယ်တဆူ။

x x x

ကမ္မောဇ

၁၇၂ - နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က - လေဘာတီမမြရင့်

၁။ ။ (စမ်း) ၂။ ။ ကြည်ကြည်လင် စောကြိုက စော
ကြားက စီးကြပါတဲ့ ရေသွင်သွင် သနားစရာ
တနေဝင် ရေသွင်သွင် ပန်းအားဖြေ ရှမ်းမ
ကလေး စိတ်ထွေးယဉ်ယဉ် မမြရင် တမ်းတ၊
သရုပ်ကြိုသို့ပုံအသွင်။

အပိုဒ်ပြန်။ ။ (အော်) ၄။ (မြော်) ၄။ ပုဝါကလေး
သိုင်းလို့ ပလိုင်းကိုတဲ့ လွယ်စေ့ပိုင် 'နန်းရှေ့' ကို
ကြီးတင်က နှမ လေဘာတီကို ဆင် သိန္နီနယ်
လားရိုးက ရွာဖြိုးဟဲ့ ဆင်ခါ မိုးဟုတ်မထင် ရွာ
ဖြိုး အဲ့ကဆင် ကမ္မောဇ ကိုးမြမဟီ ဒုဠဝတီ
ရွှေသိတာရေအယဉ်။

၂။ ။ မြောင်ဖိလာ ဂန္ဓာစုံခြေ တောခြေက ပန်းကို အကို မနန်းကောင်း ဘူးလားရှင် မာလာအိုင် တွင် ဘယ်သူကမှ မပြုပြင် ရုံးရိုးကလေးနဲ့ပင် သဒ္ဓါကြည့်လင် ပါတီရင် တောထဲ မှာတော့ တောပျော်ပါ တောစကားတောရောက် တော ပျောက်ပါသတဲ့ရှင် မြပါတီ ရင်လှတာ ကြည့် လင် ကျမတော့ ကြည့်တိုင်း အင်မတန်ယဉ်။

အပိုဒ်ပြန်။ ။ (အော်) ၄ (မျှော်) ၄ ပုဝါ ကလေး သိုင်းလို့ ပလိင်းကိုတဲလွယ်စေချင် နန်းရွှေ ကို ကြီးတင်က နှမ လေဘာတီကိုဆင် သိန္နဲနယ် လာရှိုးက ရွာပြုံးအံ့ဆင် ခါမိုးဟုတ်မထင် ရွာ ပြုံးအံ့ဆင် ကမ္ဘောဇကုန်းမြေဟီ ဒုဠဝတီ ရွှေ သို့တာရေအယဉ်။

စိမ်းရောင်စို

ရေ-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆိုက စေဘာတီမြေရင် ခြေဆင်း။ ။ စိမ်းရောင်စိုညိုညို မှိုင်းရီ တိုင်းတရနာပုံ မန်းပြည် စန်းရောင်ပွင့် ကျော်ခဲ့သည် လေဘာ တီ အသက်ကလေးရဲ့ ရှေ့စေလို့ မြနန္ဒာရေညို သန်း ပြည်တော်ရွှေမန်း တောင်ရိပ်ခိုခို ခေါင်း လောင်းသံချိုချိုနဲ့ ရွှေပဟိုရီ စည်က ဟိန်းတယ် ဘေးရန်ပငြိမ်း စိမ်းရောင်စို။

၁။ ။ မန္တလေးကို လိုက်ကြမလား အကို တဘောင် စကားနဲ့ အောင်ရမယ်ဆိုဆို စံရာနန်းဗဟို ရန်

ဘရာ မသန်းသကို ဟိုရှေးကစာဆို ရွှေမန်း တောင် တော်ရိပ်ခို တောင်ရိပ်ခို မြစမ်းရေညို စိမ်းရောင်စို။

၂။ ။ တကယ်လိုများ အိုဗာလင် ကားရယ်နဲ့ (တုရားကို လယ်) ၂။ လိုက်ကြမှာလားကွယ် - သံပြိုင်။ ။ လိုက်မယ် လိုက်မယ်

မောင်လိုက်ခဲ့မှာလားကွယ် သံပြိုင်ဆို။ ။ လိုက်မယ် လိုက်မယ် တမြို့တရွာ ခိုအညာ ဟိုသွားဒီသွား မော်တော်ကားနဲ့ ပျော်တယ်ပါးတယ်ဆို ကျမနဲ့နီးတဲ့ကိုကို ရွှေမန်း တောင် တော်ရိပ်ခို တောင်ရိပ်ခို မြစမ်းရေညို စိမ်းရောင်စို။

၃။ ။ သောကြာသားရယ် စကားကကြွယ်ကြွယ် ရေရေ လယ်လယ် သွယ်ကာ ဝိုက်ကာပြောမယ်လို့ ဆရာ (အို ခင်မြမှာ) ၂။ ဒါမျိုးကိုကို ရဘူးဆိုဆို ပိုပို မိုမို ညိုချောရယ် လောကွတ်တွေချို ချစ်ပေမဲ ဟန်နဲ့နေဘို့ဆို (ကိုကို) ၂ ရွှေမန်း တောင်တော် ရိပ်ခို တောင်ရိပ်ခို မြစမ်းရေညို စိမ်းရောင်စို။

၄။ ။ မှိုင်းမှု ပြာညိုဟိုတိမ်ခွင်ငွေမင်းလွင်မင်ခိုးရောင် ချယ်လယ်သွယ်သွယ် ရော်ရမ်းမှန်းကာ အိုဘယ် ဝယ် (လေပြေပြေ လေသွေးတယ်) ၂ ရှေးကဆို ရိုးကွယ် အသက် ကလေးရဲ့ ရှေ့စေလို့ မြနန္ဒာ ရေညိုသန်းတယ် လမ်းရှောက်ကာဆို ရင်ရင်မြ

ကိုကို ရွှေမန်း တောင်တော်ရိပ်ခို တောင်ရိပ်ခို
မြစမ်းရေညို စိမ်းရောင်စို။

စန်းစန်းမျက်နှာချေ

၅၇ - နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆိုက - လေဘာတီမမြရင်
ခြေ ဆင်း။ ။ သသောတူကြရင် မှန်တာကို ပြောရ မှာဖြင့်

တောသူမမြရင်ဟာလေ၊ ဟန်တွေ ပန်တွေနဲ့
ဘာကြောင့် ချောရလှရသလဲ ဆိုတော့ အချိုး
မူမ်းမလွန်နဲ့ ကိုကိုရေ၊ ဉာဏ်ပါတဲ့ သ. သော
တွေကြောင့် ကိုယ်အသိသားပါလေ၊ မောင်အသိ
သားပဲလေ နိုင်ငံကျော်အောင်လေ သုံးကြသ
လေ၊ စွဲကြသလေ စန်းစန်းမျက်နှာချေ။

၁။ ။ ဆင့်ပဲ ကညက်တယ်ဆိုသလေ ဒါဘဲရှင့် စန်းစန်း
မျက်နှာချေ၊ မေ့ပါးက ညက်တယ် ဆိုပြန်သ
လေ ဒါဘဲရှင့် စန်းစန်းမျက်နှာချေ၊ အေး လဲ
အေးတယ် ဆိုပြန်သလေ မွေးလဲ မွေးတယ်ဆိုပြန်
သလေ၊ ပျိုတို့မောင့်သက်ဝေ ဝယ်ပေးမှာလား
လေ၊ ဘာပြုလို့ မဝယ်ဘဲနေ မြရင်ရေ မြရင်
ရေ၊ ရေလဲသုံးလို့ ကိုယ်ကပြောမောင်ကပြော
သလေ၊ ပေါ့ပေါ့ကြီး ရတယ်မောင်ရေ၊ လှ
တယ်မောင်ရေ၊ ဝယ်ပေးမယ် ပျိုပျိုဆိုသလေ
မဝယ်ဘူးတဲ့ ကိုကိုဆိုသလေ မောင်ဟုတ်ပါတဲ့
လေ၊ မန်းလကျောဘွေ... စန်းမျက်နှာချေ ကြံ
တိုင်းအောင်စေ ဆောင်တိုင်း မြောက်စေ ယုံ

တော့မောင်ရေ၊ ယုံတော့ကိုကိုရေ စန်းစန်းရေ
မောင်စိတ်တွေ စန်းစန်းရေ ပျိုပျို ခင်မြရေ
လမ်းမြင်သလေ... အိုစန်းစန်းမျက်နှာချေ။

x x x

သခင်မတောင်

၅၈ - နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆိုက - လေဘာတီမမြရင်
ခြေ ဆင်း။ ။ ညိုညို ဆိုင်းဆိုင်း မှိုင်းပြာရီ မောင်တန်းတော့

တိမ်ခိုးကလေးတွေ ဘေးကယှက်လို့ တောင်
တန်း တဖက်တချက် ဝိုင်းကာ ရံကာပင် လှမ်း
စရာတခွင် သမင်မမှာ အရင်ဘဝက ခင်ပပသို့
အသွင် သနားစရာအစ ရင်ကတ်သရဖီ အပင်
တွေကတော့ အခွေခွေပင် ယခုတိုင်ဘဲ ဒိဋ္ဌအ
မြင် ပုံတော်အစစ်ကို မြင်ရတော့ သခင် မမှာ
ယခင်ဘဝက အသက်မခရှေ့လေခြင်း ကျေးဇူး
ရှင်ရယ် နေညိုနုနု ရွှေလို့ရှု မေပျိုဥရဲ၊ တောင်
တော်အဝင်။

၁။ ။ ပင်စုံမြိုင်နန်း ပန်းကရမက်တွေက ဝေဝေလွင်
လွင် အဖော်ဖော်သူတွေ ရောက်ကြပြန်ရင် ဝမ်း
သာသလိုလို ဝမ်းနည်းသလိုလို ငိုချင်သလောက်
ပင် မုန်းချစ်စိတ်နာ လိပ်ပြာတောင် ငယ် ပါ
သေးတယ် အဝေးက မမြင်ချင် (အော်) ငှ။
တောင်သဇင် တောစုပယ် ပန်းကလေးတွေက
ဘေးအကျ မွေးလှပါတယ်ရှင် ကျေးဇူးရှင်ရယ်

လေ နေညိုနဲ့ ရွှေလို ရှု မေပျိုဥရဲ၊ တောင်
တော်အဝင်။

၂။ ။ညို့ညို့စံရာ သူ့ဂျိတ်မင်းတို့ အသင်းဖွဲ့တဲ့နေ့
ရာတွင် ဟေမာတခွင် သေလာတွင် ဟေ မာ
တခွင် နန်းတော်ရှေ့ကဆရာတင် ပြိုင်ပန်းကို
လက်လှမ်းရပ်ခါပင် အထက်နန်းစေရပ် မှာတခွင်
ရက္ကန်းခတ်သံ ကြားရပြန်သတဲ့ နားဝဲမှာတောင်
ထင် အပေါ်မြင့်မြင့်သို့ မျှော်လင့် စိုက်ရာတွင်
ကျေးဇူးရှင် နေညိုနဲ့ ရွှေလိုရှု မေပျိုဥရဲ၊ တောင်
တော်အဝင်။

၃။ ။(စိန်ခြူးရယ်တဲ့ ထူးထူးခြယ်ခြယ်လရောင်လယ်
တွင်) ၂။ (ငွေအင်ကြင်း ရွှေအင်ကြင်းသခင်မတို့
ရွာရောက်ခဲ့ပဲ ပေါ့ရှင်) ၂။ တနေဝင်တပင်မြိုင်
ကြီး ဂနိုင်ဆီးလို့ပင် အော် ရွှေချည်တန်းလို့
ငွေချည်တန်းလို့ ရက်ကန်းခတ်ရာတွင် ပန်းပုဆိုး
အနီရောင်တွင် လှမ်းလို့လဲ မပြေနိုင်သရှင်...
ရက်ကန်း ခတ်ရာတွင် အထက်နန်းစေရပ်မှာပင်
ကျေးဇူးရှင်ရယ်လေ နေညိုနဲ့ ရွှေလိုရှုမေပျိုဥရဲ၊
တောင်တော်အဝင်။

သဲစယမုန်နာ

၈၅ - နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က လေဘာတီမမြရင်
ခြေဆင်း ။ ။ကြင်ကြင်ဖော် ဇင်ယော်ငှက်ကယ်တို့ တောင်
ယှက်ကာ ပျံဝဲ ဝဲလို့လာ မမြရင်တဲ့ ခေါ်သံ

လိုလို မြည်ချိုသံကလေးဖြာ ချစ်တဲ့သူနဲ့ တွဲရ
သဲစယမုန်နာ။

၁။ ။ယမုန်နာ နန်းရှေ့တောင်ဦးမှာ စုံနှစ်ဖြာ ဝဲကာ
ပျံလို့လာ ပန်းလိပ်ဖြာ... ဝဲကာပျံလို့လာ
စုံနှစ်ဖြာ လှမ်းလေအောင်ပြုတာ သဲကမ်းပါးယံ
ကျပင်ကျနွယ်ကိုင်းရာ လှိုင်းလှေ့နာဝါ ပြာပြာ
မုန်လို့မိုင်းကာ ဇေယျာတိုင်းကလာ ရတနာပုံ
မြို့ကလာ ဖေါ်မစုံတဲ့ကညာ ကြင်ဖေါ်မျှော်ဆဲ
အခါ ဇင်ယော်နှစ်ဖေါ်တွဲကာ တောင်ယှက်ခါ
ပျံဝဲ ဝဲလို့လာ။

မမြရင်ရဲ့ ခေါ်သံလိုလိုမြည်ချိုသံကလေးဖြာ
ထက်မြစ်ညာ ရေလှိုင်းတက်စင်ကာ ချစ်တဲ့သူနဲ့
တွဲရ သဲစယမုန်နာ။

၂။ ။ရင်ရင်ရဲ့ မေတ္တာ ဘယ်လောက်ဝေးဝေး သွား
မှာကျမချစ်သူ ၁၀ မိုင်တယူဇနာ၊ ကိုတံင်တို့
ရွာ၊ မောင်လဲဘဲရောက်လာ သဲပွက်တဲ့ ကမ်း
ပါးယံမှာ ရေဆန်ရေစုန်ဆင်းလာ တွေ့ကြ
ရင်ပြောပါ မယ်ရင်ကိုပြောပါ လောကတခေတ်
လုံးအချစ်ဆုံးပါ ကိုကိုအချစ်ဆုံးပါ ရင်ရင်ပျို
မမေ့ပါ ခင်မင် နှစ်ကိုယ် တွေ့ကာ သဲထဲရွာ
လက်တန်းဆွဲခဲ့ကာ ဖတ်ကြည့်မိရင် သိကြပါ
လိမ့်တခါ ရင်နဲ့မြန်နဲ့ ဘဝသစ္စာ ကျမမေတ္တာ
ချစ်တဲ့သူနဲ့ တွဲရ သဲစယမုန်နာ။

ကျောင်းသွားကျောင်းပြန်

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-က လေဘာတီမမြရင် ခြေဆင်း။

၂။

ကျောင်းသွား ကျောင်းပြန် ချိန်ခါလေးဝယ် တွေ့တွေ့သော်လဲ မတွေ့ရတယ် မြင်ရုံသာဘဲ ခြေ တော့တယ်။ ချစ်တဲ့ အာရုံတွေဟာ ကမ္ဘာ အမျှ အစစ်ပါဘဲ စာကျက်လို့ တောင်မရနိုင်ဘဲ သုံးဆယ်ကျော်မှ အိမ်ထောင်ပြု သူ့သဘော စယ် ပြောလို့ နေပြန်တယ်။ ဘယ်လောက်စတိုင် သူးမှာလဲ မအောင်နိုင်ဘူး ကျွန်တော်ကျောင်း ကထွက်တော့မယ်။

အပိုဒ်ပြန်။

ဘယ်မှာ ဘိလပ်ကို သွားရအောင် ဖြစ်တော့ မလဲ ဂဲ့ တန်းက သမီးရည်းစားကျွန်တော်ထား လို့ မှားမိပြန်ပြီတကယ် ငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ် ကျောင်းက ထွက်လို့ မယားယူပြီး ဘယ်လို အသက်မွေးမယ်။

၂။

ပညာရန်သူ မိန်းမဟူသမျှ ဆိုချင်ပါတယ် ယုံ ပါတော့ကွယ် ချာလယ်ချာလယ် ကိလေသာ ကြောင့် ပျက်တတ်လေတယ် အိုင်စီအက်ပညာ သစ်တောရေးနဲ့ အင်ဂျင်နီယာကောင်းကောင်း

အောင် သင်ပေးမယ် အလွန်တရာမှ ခက်ခဲ လေတယ် ကိလေသာကိုစွဲမိတော့ စောစောဘဲ ကျောင်းထွက်ရှာကြဟယ် တကယ် နန်းတော် ရှေ့ အတွေ့စာစီချယ် ကျောင်းသားများ သတိ ထားဘွယ် ဆရာတင်ရေး လိုက်တယ် ကာမဂ္ဂ နောက်ယှက်တယ် ရှောင်နိုင်အောင် ရှောင်ကြ ကွယ်။

အပိုဒ်ပြန်။

ဘယ်မှာ ဘိလပ်ကို သွားရအောင်ဖြစ်တော့မလဲ ဂဲ့ တန်းက သမီးရည်းစား ကျွန်တော်ထားလို့ မှားမိပြန်တကယ် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ကျောင်း ကထွက်လို့ မယားယူပြီး ဘယ်လိုအသက်မွေး မယ်။

ရွှေပြည်စိုး

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-က လေဘာတီမမြရင် ခြေဆင်း။

စိမ်းလဲလဲညိုပြာ နေခြည်ကလဲ မထိုးရပါ ကလား အို... နေခြည်ကလဲ မထိုးရပါကလား ဒို့ရွာဂါမ မြမြတို့နေတဲ့ရွာ မမြရင် ဟိုယခင် က နေခဲ့တဲ့ရွာ စိမ်းလဲလဲညိုပြာ ယိမ်းနွဲ့နွဲ့ ခိုကာ ရေဒဒီကလဲ တိုးလို့ပါလား (ရွှေပြည် စိုး)။ လွမ်းပိုဘွယ်ရာ။

၁။

မြန်မောင်၊ ခုမှတွေ့တာ လူပါးမဝခင်တုံးက ပြောကြတော့ ရယ်စရာပါ။ ပူး ထမိကလေး

တိုတိုဝတ်ကာ မြငယ်စဉ်မှာ လူထဲ မဝင်သေး
တော့ အလှပြင်ဆင်ရှာ ရင်ရင်ကုန်ကုန် ပြော
မယ် ရွံ့တွေ ကပ်စီး ကပ်စီး အိုးမှတ်ခွက်ကို
ရှာရှာ ဒေါ်လာပြားတွေ ၁၅ ပြားလောက်ဆွဲ
တတ်တာ (ကိုကိုများက မြောက်စား ပေမဲ့
ဟိုတုံးကလောက် မပျော်ပါ)။ ၂။ ကျမတို့ဆီကို
လိုက်လို့ ပို့ပါ လိုက်လို့ ပို့ပါ မယ် ပြောလို့ သူညာ
မရောက်တာကြာလို့ လွမ်းတဲ့နေရာ တရော
ဘယ်လိုလို တောတောအဆန်းဘယ်လိုပေါပေါ
နဝင်ချိုအောင် ဘယ်လိုပြောပြော သဘော
အကြိုက်ကိုတော့မလိုက်နိုင်ပါပြီတခါ (ရွှေပြည်
စိုး) ၃။ လွမ်းပိုဘွယ်ရာ။

၂။ (ခရာသံစုံ ကျူးကျော် ဉာဏ်ဟုန်) ၂။ တိုင်းဘုံ
လကျော စက္ကဝါလကျောပန်းညို ပန်းနီ ပန်းပြာ
ပန်းဝါ အိုပေါက် နေရာ တောနဲ့ ဟေမဝါ
(ရွှေပြည်စိုး) ၃။ လွမ်းပိုဘွယ်ရာ။

၃။ နန်းရှေ့တင်က မန္တလေးသဘင်ကွ ပြောပြလို့
တပြည်သူ နန်းရှေ့တင်တင့် မန္တလေးသဘင်ရှင်
သင်းသင်းမေးမဲ့ ရွှေမဉ္ဇူသာ လေယူသွေး
မေးမေးလို့ ကြူ (ရွှေပြည်စိုး) ၃။ လွမ်းပိုဘွယ်
ရာ။

x x x

စိတ်တခု ရုပ်ကိုးဆယ်

ရေး-နန်းတော်ဓမ္မ့ဆရာတင် နိ-ဆ လောဘာတိမမြရင်

ခြေဆင်း။ ။ စိတ်မှာ ငယ်နှောင် လိပ်ပြာကောင် သန်းကောင်
အတွင်းမှာလ အဆန်းတဘောင် သီချင်းကို ရင်
ရင်ဆိုပြမယ်လို့ ပြန်ကာပင်ပြော စိတ်တခု ရုပ်
ကိုးဆယ် အကျယ်တစ်ရော့နှစ်ဆယ် မှန်ပေတယ်။

၁။ ။ ဖောက်ပြန်တာကို မောင်ရယ် မယ်ရင်ထိတ်ခနဲ
စိတ်မှာ လိပ်ပြာ အပုံကြီးငယ် နေရင်းထိုင်ရင်း
ရင်ဖိုမိတယ် မချီသူရယ် ဘယ်သူ မြင်လို့ စမ်းပါ
အိုး ခန်းဝဗေလယ် (ကြားဘူးတယ်) ၂။ စိတ်
သာရှင်စော ဘုရားဟောထားတဲ့ ကံပင်ချမယ်
မြရင်ဆိုတာ မိုက်သေးတယ် ကိုယ်ခန္ဓာရယ် အစိုး
မရတယ် အမျိုးကလေးကြွယ်။

[(မြရင်ရယ်) ၃- လူတိုင်း လူတိုင်းဘဲ
ကွယ်] ၂။ ဖောက်ပြန်လေတယ် စိတ်တခု ရုပ်
ကိုးဆယ် အကျယ်တစ်ရော့နှစ်ဆယ် ရှင်လို ဘယ်
သူ ပြောနိုင်ပါ့မယ် (ကျွန်တော် ပြေမယ် မမြ
ရင်ရယ် ၂။ ခုလိုဆိုစကားကြွယ် လူ့အလိုနတ်
မလိုက်နိုင်တယ် လူဆိုတာ တကယ်တန်းကျတော့
နောက်ဆုတ်တယ် မယုံဘူးကွယ် ယောကျ်ား
များ သဘောရယ်။

x x x

ပန်းမြသဇင်

၃၅။ နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က လေဘာတီ မမြရင်

၁။ ။မန်းတခွင် ပန်းသဇင်ပေါ်မို့ မျှော်ကြတယ်
လေး နမ်းမှာလား မောင်ရဲ့ (မွေးတယ်ရှင်) ။
လေယူရာထေး မြသွေးသန့်စင် ပန်းရနံ့ ကြိုင်
ကြိုင်လွင်လွင်(မြရင်) ။ စန်းသာတဲ့ ပန်းမြ
သဇင်။

အပိုဒ်ပြန်။ ။ကြူကြူမွေးတဲ့ (ဂေါ်သဇင်) ။ ထူးလဲထူးတဲ့
(တော်ဝင်) ။ ချစ်သူကြိုက်သူ ထိုက်သူမှန်ရင်
ပျိုဝမ်းသာတဲ့ (မယ်ရင်) ။ ရွှေသစ္စာ ပန်ဆင်
ငွေသစ္စာ(ပန်ဆင်) ။ နဖူးစာ ပြိုင်မယ်လင်
(မြရင်) ။ စန်းသာတဲ့ ပန်းမြသဇင်။

၂။ သဇင်လေး ခရာလေး စကားလေး စပယ်လေး
ပန်းတကာ ဘယ်ပန်းသာလို့ ယဉ် ယဉ် တယ်
လေလေ ပန်းတော်ဝင် ဆင်မြန်း သဇင်ပန်းသာ
လို့ ယဉ် (မြရင်) ။ စန်းသာတဲ့ ပန်းမြသဇင်။

အပိုဒ်ပြန်။ ။ကြူကြူမွေးတဲ့ (ဂေါ်သဇင်) ။ ထူးလဲထူးတဲ့
(တော်ဝင်) ။ ချစ်သူကြိုက်သူ ထိုက်သူမှန်ရင်
ပျိုဝမ်းသာတဲ့ (မယ်ရင်) ။ ရွှေသစ္စာ ပန်ဆင်
ငွေသစ္စာ(ပန်ဆင်) ။ နဖူးစာ ပြိုင်မယ်လင်
(မြရင်) ။ စန်းသာတဲ့ ပန်းမြသဇင်။

x + x

ကသစ်ပန်း

၀၇။ အလင်္ကာကျော်စွာ ဖြူမဆရာဖြိုခိုး

ဆို-က လေဘာတီ မမြရင်

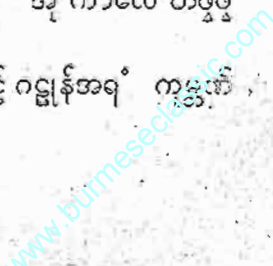
၁။ နတ်စည်ငယ်လေ ပုဇွန်လက်ရိုး အာလမ္မရာ
ကျော်ဝုန်းသံဝှာ ဆော်ယူမိုး ညှစ်စာစာ တိမ်ယံ
အာကာ နီလာပြင်ဆိုင် သင်တိုင်းခြုံကာ အံ့
မိုင်းညိုပြာ မိုးထက်ကဲ့ဝဠာ ကိုးချက်နယ်မှာ
တိမ်ခိုးယုက် မိုးသက်ကလေးတွေ့လာ။

အပိုဒ်ပြန်။ ။ဝေဆာ သခွတ်ဖြူပင်မင်း ငွေအဆင်း ပွင့်ချိန်
မှာ အသူရာဒေသထွက်လို့ မြင့်မိုရ်ထက်သို့
တက်လို့ စစ်ဖက်တဲ့အခါ အိုကာလေ တဖွဲ့ဖွဲ့
ရွာလေတည့်တသဲသဲ။

၂။ (လွဲခဲ့ကြရရှာ နတ်တို့ နတ်ရပ်ဝတီ သာ အသူရိန်
တွေဟာ ဘုံသာ ငေယန်နန်းမြင့် ကသစ်ပန်းပွင့်
ရတုမှာ သဘင်ပြုပြုကာ) ။ အို သခွတ်ဖြူစွာ
အပွင့်ကိုသာ မြင်တော့မှ ဝတီတွင်း မဟုတ်ပါ
ကလားဟ ဝိုရဲ့ သေနင် ဗျူဟာ နတ်သူရာ မင်း
ငယ်လေ စစ်ခင်းပြုမဲ့လာ ရှေ့ရှုဝတီသာ။

အပိုဒ်ပြန်။ ။ဝေဆာ သခွတ်ဖြူပင်မင်း ငွေအဆင်း ပွင့်ချိန်
မှာ အသူရာဒေသထွက် လို့ မြင့်မိုရ် ထက်သို့
တက်လို့ စစ်ဖက်တဲ့အခါ အိုကာလေ တဖွဲ့ဖွဲ့
ရွာလေတည့်တသဲသဲ။

၃။ အာလိန်ငါးဆင့် နဂါးနှင့် ဂဠုန်အရံ ကုမ္ဘာ

ရက္ခိတ် စတုမဟာရာဇာ မခံနိုင်ငြားမှသိကြား ထွက်တဲ့အခါ တွက်ရေ သိန်းခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်ယူဇနာ ဝရဇိန်လွတ်ခါ မြင့်မိုရ်ကိုပင် သူခွင်း ချင်းထွင်းလို့ ဖောက်နိုင်တာ နတ်မြင်း တထောင်က သိကြားဝေဇယန္တော ရန်ဘန်မာ တင်နာဂ ဆင်တော် သုမိတ္တာ ရဲတံခွန်လွှား ၃၃ ပါး သိကြားငယ်ပါ နေ လ နတ်သား လေးပါး စစ်အင်္ဂါ ပင်လုံးကျွတ် သခွတ်ပွင့်ချိန် မှာ။

အပိုဒ်ပြန်။

။ဝေဆာ သခွတ်ဖြူပင်မင်း ငွေအဆင်း ပွင့်ချိန်မှာ အသူရာ ဒေါသထွက်လို့ မြင့်မိုရ်ထက်သို့ တက် လို့ စစ်ဖက်တဲ့အခါ အုကာလေတဖွဲ့ ရွာလေ တည့်တသံ။

၄။

။နှစ်တိုင်းဘဲ သခွတ်ပွင့်ချိန်မှာ သိကြားနဲ့ အသူ ရာ သမက်နဲ့ယောက္ခမ တောက်ကျလို့လဲ အား မရနိုင်ရှာ ဒါကို အားမကျဘို့ မယားအလှက တောင်းပန်ရှာ ယောက္ခမဆိုတာ တည့်အောင် ပေါင်း ကျောင်းကိုထုတ် ဥပုတ်ရက်ရှည် စောင့် ခိုင်းမှာ။

အပိုဒ်ပြန်။

။ဝေဆာ သခွတ်ဖြူပင်မင်း ငွေအဆင်း ပွင့်ချိန်မှာ အသူရာဒေါသထွက်လို့ မြင့်မိုရ်ထက်သို့ တက်လို့ စစ်ဖက်တဲ့အခါ အုကာလေတဖွဲ့ ရွာလေတည့် တသံ။

မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ဆို-က ဓလဏာတီမမြရင် ခြေ ဆင်း။ ။လေဘာတိုဆိုသော တဘောင်သို့ချင်းကိုရယ်နဲ့

မဟာပထဝီမြေအတွင်းက ခရုသင်း မှတ်လိုက် တော့သည်။ မြန်မာ့ဂုဏ်ရည် မျိုးမြန်မာတွေ ဂုဏ်ရည်ပါရှင် မြတ်မုနိဘဂဝါသခင် ဗုဒ္ဓမြတ် ရှင်ပင်အင်ဂျင်နီယာဝန်ချီစက်တွေမပေါ်သေးမှီ ဆွဲလို့ တင်ပို့ တွေ့များ အံ့လောက် ပေ သည်။ ရာဇဝင်များမှာ ထင်ရှား မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်။

၁။

။မင်းကုန်းခေါင်းလောင်းကြီးကို ရောက်အောင် ဘယ်လိုချီ အော်...ခွေးတိုးကော်ကဲ့ ဘယ်မှာရနိုင် မည်။ ကြိုးနဲ့ လက်နဲ့ ဆွဲကာ နွဲ့ကာ မြရပါ သည် မန္တလေးတောင်တော်မဟံ ရ သေ့ ရှင် ခန္တီ အင်ဂျင်နီယာကို မခေါ် ရ သေ့ ကိုယ် တော်တိုင် ကြံစည်ပါသည်။ ရာဇဝင် များမှာ ထင်ရှား မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်။

၂။

။မြန်မာစစ်သားများတို့ ယိုးဒယားကအမြောက် ကို လွယ်လွယ်ကူကူ နန်းတော် အ နောက် ကို ဘယ်နှယ်လုပ်လို့ ရောက်ရပါလေသည်။ ဘုရား ကြီးက ကြေးရုပ်ကြီးများ လွယ်လွယ်ကူကူ ရခိုင် ပြည်ကြီးက အ ပြီး တိုင် အောင် ဆောင် ပူ ကျောက်တော်ကြီးဘုရားတော့များ အံ့လောက် ပေသည်။ စမ်းကျတံ့ရေယာဉ် ရွှေကျင်စခန်း

က ရတနာပုံမြန်းကြွတဲ့ လပုဏ္ဏမီ ဆရာတင်ရှေ့
နန်းတော်ရှေ့ ရွှေးစိတာ အပုံ ကျန်ပါသေး
သည် ရွှေသွေးမြန်မာ့ဂုဏ်ရည်။

x + x

ဒို့ရွှေနန်း

ရှေး နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆိုက လေဘာတီမြေရင်
ခြေ ဆင်း။ ။ရွှေနန်းတော် ခေါင်တိုက် ဘေးဆီ ကရှင်....

ညောင်ရွက်အကြီး အသေးကလေးတွေက တလွဲ
လွဲရမ်းတော့ ဆွဲလွဲ နှုတ် ခမ်း ချင်း ရိုက်သံ
ကြားလေသမျှ နားရည်ဝလို့ လွမ်းဆပိုတယ်။

၁။

။စိန်ချယ်ညီးလင်းရောင်ဖြာသောချိန်ခါ လမင်း
စန္ဒာ ရွှေနန်းတော်ဦး ကြည့်နူးစေ့ရန်ဝင်းထိန်
ဝါ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ရှိစေခြင်းငှာ ဘုရင်မင်း
တရားတို့ စဉ်းစား မိသောအခါ ကွာဝေးပေါ့
မြန်မာရွေး ဟိုတုန်းအခါ ရာဇဝင် အ စောင်
စောင် သတင်းပြောင်ပါလျက်ကယ်နဲ့ မြန်မာ
ရင်သွေး တွေးတိုင်းဆက်ဆတ်ခါ။

အပိုဒ်ပြန်။

။နန်းတော်ဆိုတာ ဒို့ဗမာ ပြုဘိုရာသာရှိတော့
ကလေးများက မြင်ချင်ရှာ တွေးကြည့်လို့ ဆင်
ခြင်စရာ ရာဇဝင်အစောင်စောင်သတင်းပြောင်
ပါလျက်ကယ်နဲ့ မြန်မာ့ရင်သွေး တွေး တိုင်း
ဆတ်ဆတ်နာ။

၂။

ဒို့သနာသနာက ကမ္ဘာကျော်တာ ဒို့စာဟာ

ကမ္ဘာကျော်တာ တန်းခိုးကြီးခဲ့လေတာ အရှေ့
နိုင်ငံ ဗမာဗမာ ရွေးဟိုစဉ် (အခါ) ၂ အားလုံး
ရွှေ ကြောက်ငိုသေ၊ လေးလေးမြတ်မြတ် ပူဇော်
ကြခြင်းငှာ မြန်မာမင်းမှန်ခဲ့တာ နန်းတော်ရှေ့
က ဆရာတင်စီရေးတာ။

အပိုဒ် ပြန်။

။နန်းတော်ဆိုတာ ဒို့ဗမာ ပြုဘိုရာသာရှိတော့
တာ ကလေးများက မြင်ချင်ရှာ တွေး ကြည့်
လို့ ဆင်ခြင်ရာ ရာဇဝင်အစောင်စောင် သတင်း
ပြောင်ပါလျက်ကယ်နဲ့ မြန်မာ့ရင်သွေး တွေး
တိုင်းဆတ်ဆတ်နာ။

မှန်စား

ရှေး အဆက်ကျော်စွာ မြို့မဆရာငြိမ်း

ဆို-က လေဘာတီမြေရင်

၁။

။အိမ်ထောင်ပြုတရားတည်သည် ဆေးမင်ရည်
စုတ်ထိုး ပြင်နိုင်ခဲ့သည့်အမျိုးတေပေ အ သား
ညိုဆေးတကမ်း ကပုလိမယူမိရင် ခုနစ်ဆောင်
တိုက်ခန်းတွင်မီးမသွန်းလဲဘဲ အမှောင်ဘဲစိုက်။ ဓေ
ချိုးတဲ့အဝတ်နဲ့ အင်္ဂလိပ်မ ရုပ်ကလေး ဆေး
ထိုးများရင် နောင်တွင် အသက်ကြီးလို့ အရွယ်
အို စိတ်တိုတို သင်းငြိုငြင်တိုင်း လမိုင်းမကပ်မှာ
တွေ့မြင်။

စိတ်ရင်းအတိုင်းဆိုရင် ရည်းစား ဘ ဝ နဲ့
ပျော်ပျော်သာနေချင် သို့ပေမယ့်လဲ အ ဆင်

တော်ပြေရင် မုန့်စားကြွဘို့ ကျမတို့ မ ဂ် လာ ဆောင်ပင်။

၂။

။ရှေးအရင်ခေတ်ထဲ မဆင်ချင်ဘဲ ထင် ရာ ဖမ်း စခန်းဆိုက်ရာတွင် အရမ်း မကြိုက် ပါသရွင် အရမ်းမချစ်ပါသရွင် မေတ္တာတော်စင်ကြယ်ချင် သုံးနှစ်သုံးမိုး ချစ်ကြီးသွယ်ရင် စောင့် နိုင် လေ လေ အကျိုးရှိမှာမို့ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ မခွဲ သေရှင် ကြိုးစားနိုင်မှမေတ္တာတော်စင်။

စိတ်ရင်းအတိုင်းဆိုရင် ရည်း စား ဘဝနဲ့ ပျော်ပျော်သာနေချင် သို့ပေမယ့်လဲ အ ဆင် တော်ပြေရင် မုန့်စားကြွဘို့ ကျမတို့ မ ဂ် လာ ဆောင်ပင်။

ယောက်မ

ရှေး မြို့မဆရာငြိမ်း ခြေ ဆင်း။

ဆို တ လေဘာတီမမြရင် မကောင်းမြစ်တား ကောင်းရာ ညွန့်ပါတဲ့မိခင် နားဝင်ငြိမ့်ညောင်း သံချိုလောင်းရင် သံပြား ကျောက်စောင်း ကျိုသော်မှ ပြောင်းသတဲ့ရှင် ကိုယ် သမီး ဆင်စီးမြင်းရံ ရွှေဘူစံစေချင်။

၁။

။မျက်စိအောက်တွင် အမြဲမြင်ချင် အရိပ်တကြည့် ကြည့်နဲ့ သမီးကိုပင် မိခင်တိုင်းဘဲ အရွယ်က လေး ငယ်သေးတယ်ထင်၊ မောင်အပေါ် ခင် တွယ်တာ သနားစရာမေတ္တာ ဧကန် သွေ လှန် ဖောက်ပြား ယောက်ျားတပါးမမြင်။

အပိုဒ်ပြန်။

။စောင့်အုံးမှပေါ့တဲ့ ကိုယ် လူရှင်၊ အ မေက ငယ်သေးတယ်တဲ့ သမီးချောလှသဇင် ယောက်မ မစီးပါရစေနဲ့ ရှင်။

၂။

။အမေကလဲသဘောတူတယ်ရှင် သို့ပေမဲ့ သူငယ် နှစ်စားလေးထင် မေတ္တာ ရှိရင်းစွဲမို့ မလွဲနိုင် ပါဘူးမောင် တကယ်ပင်ယုံပါ သီးချိန်ပွင့်ချိန် မောင်ကပြောတော့ မိဘသဘောတူတာနဲ့ စာ ရင် ပေါင်းဘို့ရာ ထင်သလောက် မလွယ်ဘူး ပေါ့ရှင်။

အပိုဒ်ပြန်။

။စောင့်အုံးမှပေါ့တဲ့ ကိုယ် လူရှင် အမေက ငယ် သေးတယ်တဲ့ သမီးချောလှသဇင် ယောက်မမစီး ပါရစေနဲ့ ရှင်။

၃။

။စတန်မင်းသားတွေလိုခိုင်ဗင်ထိုးဘို့မလိုကားနဲ့ ခိုးဘို့လိုမယ်ပျိုမထင် အမေ ကိုပင် ကျမအရွယ် မငယ်ဘူးလို့ နှူးပါရစေရှင်၊ ဂျာမနီတွင် အ ရွယ်မနှောင်းစေချင် အာဏာရှင်ဟစ်တလာက ပျိုရွယ်သူတွေ စုံကာဖက်လို့ လက်ဆက်နေသတဲ့ အလိုပြည့်ဘို့ ဟိုရွှေကြူစို့ မောင်နဲ့ ပင်။

အပိုဒ်ပြန်။

။စောင့်အုံးမှပေါ့တဲ့ကိုယ် လူရှင် အမေက ငယ် သေးတယ်တဲ့ သမီးချော လှသဇင် ယောက်မ မစီးပါရစေနဲ့ ရှင်။

၄။

။ရှင်ပြောတာလဲ ဟုတ်မှာဘဲရှင် ဟိုယခင် ချစ် တုန်းက စာပေးခိုင်းတဲ့မိခွေးလေးတောင်ပင်လင်

နဲ့ပြေးကလေး ၂ဒါစင် ညောင်ပင် ကြီးကလေး
လင်ယူအိုးမှပေါ်တဲ့ သူ့မှာလဲ သားဆုပေး
စောင့်နေတာ ကြာပြီထင် ပုဆိုးနှစ်ပတ်လောက်
ရှိတဲ့ပြင် ခုကစပြီးလဲ ငိုက်ရက်ပင် သူတကိုယ်လုံး
ပင်ကူမေးဖူး မြူးလုံးဖို့ တွေတင်။

အပိုဒ်ပြန်။

စောင့်အိုးမှပေါ်တဲ့ ကိုယ့်လူရှင် အမေက ငယ်
သေးတယ်တဲ့ သမီးချော လှသဇင် ယောက်
မမီးပါရစေနဲ့ရှင်။

x

x

x

လေချိုသွေး

၇၉။ မြို့မှဆရာငြိမ်း

ဆိုက- လေဘာတီမမြေရင်

၁။ ။လေချိုသွေးကာ အပြော့ဆွဲဆွဲတယ် အားနာ
တတ်ရင် အားပါလိမ့်မယ် ကြောင်ကို ဝမ်းနှုတ်
ဆေး ကျွေးမိသလို ပျော့ပျော့လေးနဲ့ နှိမ့်
ပေါ်တယ် အစကရိုးရိုး နောက်တော့ တမူ
တိုးလို့ ချစ်ပြန်ဆိုတဲ့ အပိုချဲ့ ဒီလူခက်ပါပြီ
ကြီးတတ်တယ်ရှင် မတော်ဘူးမောင်ရယ်သနား
ချစ်စဘွယ်ရေးလိုက်ပုံက လေးချိုသွေးတယ်
ချစ်လို့ ရယ် အိုမကုန်နိုင်တယ် ကြိုက်လို့
အိုမကုန်နိုင်တယ် ဝသုန်ကြုံမြေ အသိသက်သေ
တင်မယ် ရင်ရယ်ယုံပါ လေချိုသွေး ရွာတယ်
သူပြောတာတွေကိုတောင် နားယောင် မိတော့
တယ်။

၂။

အပြော့ဆွဲကြီးရယ် မရှော့ဘဲဖြိုးတယ် ဒီလိုလေ
တွေဟာ ယုံရဲ့လား အပုံဘဲများ ယုံရဲ့လား
သနားစဘွယ် ဇနက္ခမင်းတဲ့တောင် ပင်လယ်
ကြော မျောသည့် နှယ် မေခလာ မကယ်ရင်
ဇလုပ်ပဲ အမြုပ်ဘဲ ကျုပ်အသဲခွဲပြမယ် ဒါတွေ
ကို စာနာဘွယ်သူ ကိုထောက်ထားစရာများတဲ့
သနားချစ်စဘွယ် ရေးလိုက်ပုံက (လေချိုသွေး
တယ်) ၂။ ချစ်လို့ ရယ်တဲ့အိုမကုန်နိုင်တယ်ကြိုက်
လို့ရယ်တဲ့ မကုန်နိုင်တယ် ဝသုန်ကြုံမြေ အသိ
သက်သေတင်မယ် ရင်ရယ်ယုံပါ လေချိုသွေး
ရွာတယ် သူပြောတာတွေကိုတောင် နားယောင်
မိတော့တယ်။

x

x

x

ရှင်တခုဘဲ

၇၉။ မြို့မှဆရာငြိမ်း

ဆိုက = လေဘာတီမမြေရင်

၁။ ။အတောင် ၂၀အားကိုးဘွယ် တကယ့်ယောက်ျား
သွန်လို သွန် မှောက် ချင် မှောက် မသနား
အခု အခြေ ရောက်ပြီ နောင် အလားအလာ
တွေးမနေချင် ရင်ရင်ပျိုလဲ ရှင်တခုဘဲစွဲမှတ်ပါ
မောင်ထားရာ မယ်ရင် မငြိုငြင် လိုက်လျော
ဇီးဖြူသီးကို စကောထ လိုမ့်သလို မင်း
ယောက်ျားက ငါတကောကောတာ သုံးတောင်
ဝတ်အပေါ် မညှာတာ လိုရာပြုနိုင်တာ မောင်

ယုံတော်မူပါ ချစ်မိပြီ အသဲစွဲပုံ မလွဲတယ်ဆရာ အနဲဆယ်ကမ္ဘာ။

အပိုဒ်ပြန်။

။မျက်နှာများတော့ အတွင်းကြိတ်ဆွေး တွေးပူ မိတာ ကိုယ်ကလွဲရင် တကယ်ဘဲ မသဒ္ဓါ၊ ရှေ့ မန်ကျည်းဖြစ်ရင် တဆစ်စီဝေနိုင်စရာ လေဘာတံ ရင်ရင် အသဲမှာ အမြဲဘဲစွဲတဲ့ သံမှိုပမာ ချစ်လျှင် အကျိုး ချစ်မြတ်နိုးသဒ္ဓါ ရှင်တခုဘဲဆိုမှာ။

၂။

။မြပျိုဖြူပါ အားနွဲ့သူပါ သနားတော်မူလိုက်ပါ ကျားသနားမှ နွားနေသာ ရှင်မတရားရင် ရှင်ကိုစောင့်တဲ့ နတ်သားငနဲတောင် အတော် ခေါင်းခဲမှာ လေဘာတံ အသနားအစီရင်ခံလိုက် တာ အပိုမြှာတွေ မောင်မောင်ထားတာ မြကို လားလားမညာ မိန်းမကြိုက်တော့ မျှော်ယုံပါ ဖော်မစိုကြုံလေနဲ့ရှာ သည်မယ်ဖြစ်ရှာ။

အပိုဒ်ပြန်။

။မျက်နှာများတော့ အတွင်းကြိတ်ဆွေး တွေးပူ မိတာ ကိုယ်ကလွဲရင် တကယ်ဘဲ မသဒ္ဓါ၊ ရှေ့ မန်ကျည်းဖြစ်ရင် တဆစ်စီ ဝေနိုင်စရာလေဘာတံ ရင်ရင်အသဲမှာ အမြဲဘဲစွဲတဲ့ သံမှိုပမာ ချစ်လျှင် အကျိုး ချစ်မြတ်နိုးသဒ္ဓါ ရှင်တခုဘဲဆိုရမှာ။

+ * x

နှစ်ပိသံဘွဲ့

ရေး = မြို့မဆရာငြိမ်း

ဆိုက လေဘာတံမမြရင်

၁။

။စိန်ခြူးကြာညောင် လရောင်တွေလင်းပါလို့ မှန်ရွေ့က ပြတင်းရယ်က မယ်ခုမျှော် သုံးချက် စည်တော် ရိုက်ဆော်ကာ ညှင်းတယ်လေး လင်းပြန်လို့သော်။

ရှေးက လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင် သခင်မအမော် သူ့မောင်တော် ပေါ်လာခဲ စက်လဲမပျော် လားနိုးနိုးမယ်မျှော်ထူးတဲ့တကိုယ်တော် သုံးချက် စည်ပေါ် သံချိုချိုရွှေဗဟိုရံညှင်းသော် တောင် တောင်ပန် နှင်သံပြင်းတယ်လေး လင်းကြက်တူန် သံကျော်။

၂။

။ခုနယ်များ ရှိများရှိရင် လှိုင်ထိပ် ခေါင်တင် သခင်မကြီးထံတော် အရောက်သွားလို့ ဘုရား ကျမရဲ့ ဖြစ်ထွေကို ရှိကြတဲ့သူတွေနဲ့ သူသိလေ အောင် စိန်ခြူးရယ်တဲ့ကြာညောင်ကြာညောင် ဘောလယ်ကဲ့သို့ တပုဒ်လောက်ရေးလို့ အကြံ ကလေးများပေးသနားပါလို့ တင်ရသော်တော် မလားနော်လာနိုးမျှော် မှန်ပြတင်းက လည်ပင်း ကိုးတောင်ကျော်။

၃။

။အာရုံကျင်း လင်းလှပေါ့ လင်းကြက်ကယ် ရွှေတောင်ပန် နှက်သံပြင်း ယွင်းတဲ့အချိန်နော် တူန်သံပေး အဝေးအနီးခေါ် တကျော်ကျော်

အခန့်သင့်တဲ့သူ ပြန်လာရင်တော် ဒါက ဘာ ကြက်တုံးလို့ ခပ်ငေါငေါနဲ့ မေးလိုက်ရင်တော် စစ်တကောင်း ကြက်ကြီးပါကွာ အချိန်နဲ့ရင် နှစ်ပိဿာခွဲလောက်တော့ရှိမှာပေါ့ဖြေပုံတော်။

၄။ ။ အရင်ကြိမ်တာတွေ အဟုတ်စူးမနေဘဲ တမင် လိမ်တာတွေမမြဲပဲ ပေးပေါ်သလိုပေါ် ဟိုနောက် များနော် သွေဖောက်ပြားသော် မျက်နှာများခဲ့ သော် လိမ်များလဲကောင်းမယ်မထင်နဲ့ မိုးကြိုး ကျိန်ရင် မိုးကြိုးခြေကျင်းညှိမှာစိုးရသော် ရွှေလ ရောင်တိုး လာနိုးမျှော် မှန်ပြတင်း ပေါက်က လယ်ပင်းကိုးတောင်ကျော်။

မန္တာလီ

ရေး-မြို့မ ဆရာငြိမ်း

ဆို-က = လေဘာတီမမြရင်

ခြေဆင်း။ ။ ချောင်းကိုပစ်ခါ မြစ်ကိုရွာ ရေသာများ တော့သည် တွေ့ရာ များလှပါသည်။ ငါး မတွေ့နိုင်တဲ့ ဟသံ့ထက်က ဝမ်းဘဲ တွဲထူးချီ ခေါ်လောက်ပါပေသည် (မန္တာလီ)၃ မြစ်ကိုလွဲ တဲ့ ဝမ်းဘဲက ချောင်းရိုးရွာသည် ရေသာနဲ့လို့ ငါးမတွေ့ပြီ ချောင်းရိုးကိုမှီငေးတဲ့ မန္တာလီ။

၁။ ။ (မောင့် ဆိုးမျိုးခံနိုင်သူကို ကျမဖြင့် ကြည့်မမြင် သည် ရှာပေအုံးတော့ ထမင်းထုပ် ကြီးနဲ့ လှူပါ မသိုးရုံဖြင့် မှာလိုက်ချင်သည်) ၂။ ပထဝီမြေကြီး ကို လှန်လှောကာ ကုန်းလို့ ရှာတောင် တွေ့လိမ့်

နိုးနိုးထင်သည် မန္တာလီမြစ်ကိုလွဲတော့ ဝမ်းဘဲက ချောင်းရိုး ရွာသည် ရေသာနဲ့လို့ ငါးမတွေ့ပြီ ချောင်းရိုးကို မှီငေးတဲ့ မန္တာလီ။

၂။ ။ ရှင်ဂျိုးသူပုံ အကုန်လုံးသိတော့ ဟံပုံမရပြီ မြင်စမ်းချင်သည် ဘယ်ခိန်းမမျိုး ဒေါက်ခံကြည့် အုံးမည် တွေ့စမ်းချင် တွေ့ရင်တော့ဖြင့် မောင် ဘံနပ်ခင်းထမိရော် လူကိုယ်တိုင် သူပိုင်ပိုင်ကြိုက် ရာ ရိုက်ခါ ခိုင်းပါ စေတော့ရှင် တွေ့လိမ့် နိုးနိုး ထင်သည် မန္တာလီ မြစ်ကိုလွဲတော့ ဝမ်းဘဲက ချောင်းရိုးရွာသည် ရေသာနဲ့လို့ ငါးလဲမတွေ့ပြီ ချောင်းရိုးကိုမှီငေးတဲ့ မန္တာလီ။

၃။ ။ ပြီးချိုချို သူ့ မျက်နှာထားကိုက မြာကလေးများ မြင်ရင်ဖြင့် ရှုပက်ခါ ခပ်ဖြိုး ပြီတီတီ (ပိန်းမ ရှားသလား ဟုတ်စ ယခုခေတ်ခါဆို ပေါ့တဲ့ မြာ မဒီ) ၂။ တယောက်မကောင်း တယောက်ကို ပြောင်းလိမ့်မည် ယောက်ျားဘဲ ရှားသလားဆို မည် အသက်တရာ လင်တရာပြည့်တောင် မာနခဲ မို့ ဇွဲနဲ့မာန်ဖိ တွေ့လိမ့်နိုးနိုး ထင်သည် မန္တာလီ မြစ်ကိုလွဲတော့ ဝမ်းဘဲက ချောင်းရိုး ရွာသည် ရေသာနဲ့လို့ ငါးမတွေ့ပြီ ချောင်းရိုးမှီငေးတဲ့ မန္တာလီ။

* x

ကြောင်သူတော်

ရေး - နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က - လေဘာတီမမြရင်

၁။ (အစိန္တေယျ) ၂ (အပ္ပမေယျ) ၂ ကျေးဇူးတော် အစုံ တောင်ဘက်အိမ်က ဘုရားတကာကြီး ည သန်းကောင်ကြီး ကျမ ချောင်းဆိုး လိုက်တာရှင် (အဟုတ်) ၃ (အဟုတ်) ၃ ငြိမ်ငြိမ်နေ ကိုရွှေ ကြောင် သာသာနေ ကိုရွှေကြောင် ခြစ်လိုက် ဟေ့ နှစ်ခါတောင် မြရင်ရဲ့ပါး ပျက်လေအောင် (ဟဲ့ကြောင်) ၂။

၂။ [နှစ်ထပ်ဦးထုပ်နဲ့ နာရီကို ဟန်သာပြင် (ပြန်ပါ ရှင်) ၂။] ၂။ ပျို သက်လယ် တိတ်တိတ်နေအမေနိုး (တိုးတိုးမောင်) ၂ ဟဲ့ကြောင် (ကျမနာအောင် မကုတ်ပေါင် အမေယုံအောင် သရုပ်ဆောင်) ၂ ချစ်လို့ သွားတယ် မောင် မြရင် ရဲ့ကြောင်။

၃။ ။ အ ကာလ ညအခါ လသာသာ ထိန်ဝင်းလို့ အိမ်အတွင်း မှောင်ရိပ်ချောက်တော့ မောင်တိတ် တိတ် လာဝန်တာ ဘာရှုံ့ စရာရှိသလဲ မယ်ရင်ထု တဲ့ (လာ မောင် လာ မောင် မလာပေါင် မလာ ပေါင်) ၂ ပျို သက်လယ် တိတ်တိတ်နေ အမေ နိုး (တိုးတိုးမောင်) ၂ ဟဲ့ကြောင် (ညောင်ဝမ်း) ကျမနာအောင် မကုတ်ပေါင် အမေယုံအောင် (သရုပ်ဆောင်) ၂ ချစ်လို့ သွားတယ် မောင် မြရင်ရဲ့ ကြောင်။

ပဲ့တိုင်းကျော်

ရေး နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က လေဘာတီမမြရင်

၁။ ။ ပိုလို/ကာဖီ(သောက်မယ်) ၃။ ကိုယ်ကြိုက်တာမှ ကိုယ်ကောင်းတယ် ဘယ်သူ ဘယ်နှယ်ပြောပြော ဘယ်ဝါဘယ်နှယ်ပြောပြော လောကကြီးဝယ် (နေမယ် ပျော်ပျော်) ၂ မော်ချင်တိုင်း မော် တယ် တော်တဲ့လူ တော်တယ်မြရင် သနားတယ် ချစ်တယ်ဆိုသော်လဲ နှုတ်ချိုဟုတ်ရဲ့လား လိမ္မာ တာ ညာတာ ထင်ရောင် ထင်မှား မောင်ရယ် ပါးစပ်ဖျားက တွေ့ရာပြောတာလား (ကြားကာ မော်ကာ) ၂ မောင် မောင်မေတ္တာ ရိုးရိုးမှန်ရဲ့ နော် - နော် နော် နော် ပဲ့တိုင်းကျော်။

၂။ ။ အများ တကာနဲ့ (မတူတယ်) ၂ လူ လူလယ် လုပ်ကာ နေ့တိုင်းပျော် လဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ချင် ထိုင် စတိုင်လုပ်သော်(မော်ကာ) ၂ ရင်ရင် ဖေ ကွာဝေးသူမို့ အရေးယူမတော် မေတ္တာ ရိုးရိုး မှန်ရဲ့ နော် နော် နော် ပဲ့တိုင်းကျော်။

၃။ ။ ရွှေလည်တိုင် ဖေါ့ရိုးနဲ့ ကျိုးမတတ်မျှော် သဉ္ဇာ ပေါ်တောင်တွေး မြောက်တွေးနော် တနေ့ရှင် မမြင်ရသော် တရက်ရှင်မမြင်ရသော် တလဘဲလင် သော် အော်...အော် တနှစ်ဘဲ (ထင်သော်) ၂ အော်...အော် တယ်တော်တဲ့လူ နော် နော် နော် ပဲ့တိုင်းကျော်။

၄။ အသံစွဲဘဲ ချစ်ပါသော် လောဘာတံ ကခေါ်
 (ပွဲတိုင်းကျော်) ။ လဘက်ရည် ကာဖီ သောက်
 ကာ (လမ်းရှောက်ပျော်ပျော်) ။ မြ ပိုလို ပေး
 မယ်တဲ့ ခေါ် ခေါ် ကိုကို လိုရင်သရော် တယ်
 တော်တဲ့လူ မေတ္တာရိုးရိုးမှန်ရဲ့ နော် နော် နော်
 ပွဲတိုင်းကျော်။

စိန်ခြူးလိမ်

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆိုက လောဘာတံမြေရင်

၁။ ။ တလိမ်နှစ်လိမ် ပွေလိမ်ရုပ်ပါလို့ အမယ်ဘုတ်ကဲ့
 သူ့ချည်ခင် ဘယ်သူ့အဆင် ရည်ရွယ်လို့ ရက်
 ပါလိမ့် တကယ်ရှင် အတည်ကွယ် မက်လှချည်
 ချစ်သူရယ် ကျီစယ်လို့ မကလို့က်ပါနှင့် စိန်
 ခြူးလိမ်။

မျက်စိနဲ့ တွေ့တိုင်းလူတ်ချိန် ရှင်ကိုယ်က တတိုင်း အား
 ကြီးလိမ် တလိမ်နှစ်လိမ် စွဲလောက်အောင် ဘာ
 ပြုလို့ချိန် မက်လောက်အောင် ဘာပြုလို့ ချိန်
 တလိမ်နှစ်လိမ် ချောပါပေ နိပ်ပါပေ စိန်ခြူး
 လိမ် ရုပ်ရေ လှပေတယ် ပြင်ဆင် တတ်ပါဘိ
 တော့တယ် ပြောင့်ချိန် ထူးချိန် မောင် စိန်ခြူး
 လိမ် အဲဒီလိုချည် ပလံဆန်းတယ် ကျမ်းထက်
 စာနဲ့လိမ် (စိန်ခြူးလိမ်) ။ အမရပူရ စိန်ခြူး
 လိမ် ပိုးကုန်သည် ရောင်းတဲ့ စိန်ခြူးလိမ် အား

လုံးကန်ဖွင့်ချိန် တပြောင်ပြောင် တချိန်ရှိန်
 ဦးခန့်ကြီးရဲ့ စိန်ခြူးလိမ်။

+ + +
 လက်ရေတပြင်တည်း

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆိုက လောဘာတံမြေရင်
 ခြေဆင်း။ ။ လက်ရေတပြင်တည်း နီးဒေါင်းလန်းဘေ့နဲ့ဝိုင်းယဲ့
 ကာ စားကြသည် ခင်မဒီရင် ခတ်ငယ်ငယ် (မြူး
 ပျော်ကြ) ။ တေးဆိုကြ။

၁။ ။ ဟေ့ သူငယ်ချင်းရေ ဒို့နယ်ပယ်တွင် မိုးသက်
 ကယ်ဆင် ရှစ်ခွင်ကမဲ့ မိုးရွာမလိုလိုနဲ့ဘဲ ညီညွတ်
 ရေးနဲ့ အသက်ရှည်ရှည် ခင်ခင် မင်မင် လက်ရေ
 တပြင်တည်း ရှေးကထက် ပိုချစ်ကြတယ်။

၂။ ။ တောရွာသူတို့အိမ်ဝယ် မိန့်ဖွယ်ပ ထမင်းမိုးချော်
 ငရုပ်သီးတောင့်နဲ့ ကိုဘိုကေရယ် ဒေါင်းလန်း
 ကြီးရဲ့ အလယ် ညီညွတ်ရေးနဲ့ အသက်ရှည်ရှည်
 ခင်ခင်မင်မင် လက်ရေတပြင်တည်း ရှေးကထက်
 ပိုချစ်ကြတယ်။

၃။ ။ (မိုးတိုင်းအားကာငယ်ပာလယ်ပြင်လမ်းမှာလ
 ထန်းပင်ထန်းလက် ထားရွက်ကွက်က အသွယ်
 သွယ်ပါမောင်ရယ်) ။ မြရင်တို့ရွာ ရိုးရာဇာတီ
 နွယ် အော်လမ်းစဉ် လမ်းဆက် လမ်းမျက်စိ
 တောင်မှ လယ်ပါတယ်ကွယ် မှုရဲ့ ညီနဲ့ ကြိုလို့
 ပါဆံကေသွယ် ညီညွတ်ရေးနဲ့ အသက်ရှည်ရှည်

ခင်ခင်မင်မင် လက်ရေတပြင်တည်းရှေးကထက် ပိုချစ်ကြတယ်။

၄။ ။တစ်ပေါ်မှာ ကင်တယ်မောင်ရယ် ဆူရင်ခတ် ပြီး ဆူးပုပ် ကန်စွန်းပေါင်းနဲ့ ရေဒု ဒင်ဝယ် သောင်းပြောင်းရောလို့နယ် ညီညွတ်ရေးနဲ့ အ သက်ရှည်ရှည် ခင်ခင် မင်မင် လက်ရေတပြင် တည်း ရှေးကထက် ပိုချစ်ကြတယ်။

၅။ ။ချောင်းပေါ်မှာ ဖြတ်လာပါတဲ့ ပဒတ်ကလေး နီကျင်ကျင်ရယ် နွယ်ကြိုးမျှင်နဲ့ သွယ် အော် ငယ်မမပျောက်နိုင်ဘူး၊ ပျော်ပြောက်ဘွယ် လွမ်း ပါဘိတယ် ဟို ဇာတိနွယ် နှစ်တိုင်း ဆက်ထွန် ကြက်သွန်ခင်းရဲ့ အလယ် ညီညွတ်ရေးနဲ့ အသက် ရှည်ရှည် ခင်ခင်မင်မင် လက်ရေတပြင်တည်းရှေး ကထက် ပိုချစ်ကြတယ်။

မင်းဂံ ဘုတ်ရွာသူ

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို က လေဘာတီ မမြရင် ခြေဆင်း။ ။ကာမဘူမိ သူ့ ဂတိဟု ဇာတိလူ့ပြည်မှာ သန္ဓေ

တည်သား ဖွားရာဇာတိ အဟုတ်ရင်းကိုခံ ကုမ တို့ရဲ့ ဘုတ်မင်းဂံ လှိုင်နန္ဒမူ သင်းကြူကြူ သင်းပြန့်ကြူစွာ လူ့ဇဉ်ပေါ်တို့ တောလိုက် ဘာ သာ မာလာပန်းကိုမှ လက်လှမ်းပန်ချင်စရာ။

၁။ ။(ပိတိုးရောင်ကေသာဖြန့်လိုက်ရင်တကိုယ်လုံးဝေ ဝေဖြာဖြာ လွင်လွင် မင်းဂံ ဘုတ်ရွာ သူများ

အသားတော်ဝင်းလို့ ဝါဝါရီရွှင် ကြည်ကြည် လင်လင်) ။

၂။ ။ရေကြည်သောက်ရင် မြင်ရမလောက်ပင် လည် တိုင်သေးသည် ဘေးကြည့်ကသာလို့ ယဉ်ရွှံ့နဲ့ ထဲတွင် ကောက်ပဲသီးနဲ့ တဖန် စိုက်ရာ သွား ကြည့်ပါတော့လဲ ခပ်ယဉ်ယဉ် အရှေ့ တပြင်ဗေ ငှူ တောသူ တောင်သူ အပျိုပိုင်းက နဂိုတိုင်းခပ် ယဉ်ယဉ်(အော်... ရှစ်ဖွယ် နနယ် သူ့ အရွယ်) ။ မှု မခြယ်ဘဲ နဲနဲကမှ မပြုပြင် ကိုယ်လုံးပေါ်နဲ့ ဝါဝါ ရီ ရွှင် ကြည်ကြည်လင်လင်။

၃။ ။ဟိုတောင်ပေါ်ငိုးဆီက မြူခိုးတွေလွင်မိုးရွာမယ် မထင်မိပါလို့ ပါလာသည့် ရွာတဘက်ကလေး ခေါင်းပေါ်တင်မိရင်ဘဲ သံသမဲမဲ ရွာပြန်တော့ ခမျှာကလေး ကင်မွန်းခြုံကွယ် နဘေးမှပြေးကာ ဝင်သွားရှာတယ် မင်းဂံ ဘုတ်ရွာသူများ အ သားတော်ဝင်းလို့ ဝါဝါရီရွှင် ကြည်ကြည် လင်လင်။

× × ×
တနာဒီထဲ မောင်နဲ့ ချစ်ပါရစေ

ရေး- တေးမြို့စာဆို (ဦးရွှေမောင်) ဆို က-လေဘာတီ မမြရင် ခြေဆင်း။ ။ဖူးစာနှစ်ခိုင် သဘောတူ ပွင့်မယ်ကြုံရွယ် ချစ်ကဲ့

လားကွယ် ကြိုက်မှာလားကွယ် မေးစမ်းပါရ စေ တိုးတိုးတိတ်တိတ်ကွယ် မောင်လာရင် လေ

သာဆောင် မှန်ပြတင်းက ဖြူဖြူဖွေးရယ် ဖြူဖြူတေ့တယ် တွေ့ချင်တာတွေ များပြားလှန်းလို့ ဖိုးရွှေလကို အောင် သွယ် ခိုင်း တော့ပြော လိုက် စမ်းပါ မောင်ရယ် ခင့်အတွက် ကိုယ်စားလှယ်။

အပိုဒ်ပြန်။

။ခရာတာတာ မောင့်မျက်နှာချိုလှတယ် ညစဉ်ခခွာဘဲ မကြာခီလဲ နောင်အမြဲ ချစ်ပါရစေ မြရင်မှာ မောင်ရယ် တနာရီထဲ မောင်နဲ့ ချစ်ပါရစေ။

၂။

။(နှစ်သိမ့် လေးသောင်း အထူရှိတဲ့ မဟာပထဝီ မြေကြီးကို ပုံပြဆောင်မယ် မေတ္တာက ပိုမယ် ထင်သေးသမောင်) ၂။ (ဗူးစာနတ်မင်းကိုယ် တိုင် ရေးတဲ့မင်ကျဲတယ် ကျမဖြင့် ထင်မိတယ် တွေးတိုင်း လွန်ခက်ဘွယ် မောင်ကြောင့် ရှက်သွေးဘွယ် ၂။

အပိုဒ်ပြန်။

။ခရာတာတာ မောင့်မျက်နှာချိုလှတယ် ညစဉ်ခခွာဘဲ မကြာခီလဲ နောင်အမြဲ ချစ်ပါရစေ မြရင်မှာ မောင်ရယ် တနာရီထဲ မောင်နဲ့ ချစ်ပါရစေ။

x * x

တချစ်ထဲချစ်

ဇေယျာ အလင်္ကာကျော်စွာ ငြိမဆရာငြိမ်း

ဆို-က လေဘာတီမမြရင်

၁။

။တချစ်ထဲချစ်တာ ဘာကြောင့် ဆိုမည်ဟိုယခင် အခါကတည် ဗြဟ္မာစသည် ကမ္ဘာက အတည် မြေဆီမြေလွှာ သင်းရနဲ့ အရသာ ဗြဟ္မာ ကြီးတေ့ဟာ ကမြင်းပြီးတော့ ခံတွင်းသွင်းလို့ စားမျှါရှာသည် ကိုယ်ရန်ရင်းလို့ အချို့ကို အဆင်းမလှ အချို့ကို အဆင်းအလှနဲ့ လှတဲ့သူကတော့ မဲ့မထီ အတိမာနကြောင့် ကိုယ် ရောင် ညွတ်ပျောက်ဘို့ ရသ ပထဝီကွယ်သည်။

အပိုဒ်ပြန်။

။တချစ်ထဲချစ်တာထွင်တဲ့ ဗြဟ္မာတေ့ ကျေး ဇူးတင်စရာကောင်းသည်။ အပြစ်တင်စရာကောင်းသည် ဆုံးဖြတ်ဘို့တတ်တဲ့သူသည် သူတို့ကြောင့် ဘဲ ရှင်နဲ့မြနဲ့ မပစ်ဘဲနှစ်လ သံသရာရှည်။တချစ်ထဲချစ်ရပြန်ပါသည်။

၂။

ဗူးရွှေမြေငှဲ ဘူမိပဗ္ဗတ တောင်ပို့ သဏ္ဍာန်လို ပေါ်သည် စားကြပြန်ပေါ့ ယခင် နည်း တုမာန်မြင်းကြောင့်ပျောက်သည်ပဒါလတာခေါ် နွယ်ချိုပင်ပေ က် စားသောက်ရလို့ ပျောက်ကွယ်ပြန်သည် အခွဲလဲမပုံး ဖွဲလဲ မတင် တဲ သလေးဆန်ကိုတော့ အိုးနဲ့ကျိုသည် ဒါတော့ကို

စားကြရလို့ ကျားမလို့ ဖြစ် ပေါ် လာ ပြန် သည်။

တချစ်ထဲချစ်တာတွင်တဲြဟောတွေ့ကျေးဇူးတင် စရာကောင်းသည် အပြစ်တင်စရာကောင်းသည်၊ ဆုံးဖြတ်ဘို့တတ်တဲ့သူသည် သူ့တို့ ကြောင့် ဘဲ ရှင်နဲ့မြန် မပစ်ဘဲ နှစ်လ သံသရာရှည် တချစ် ထဲချစ်ရပြန်ပါသည်။

x + x
ချစ်ကဝေ

အပိုဒ်ပြန်။

ရေး-မြို့မ ဆရာငြိမ်း

၁။

အိုးက- လေဘာတီမြေရင် ဆိုက-
((ပျံအုံးတဲ့ငှက်ခါးပျို နားရင် သိမယ်ဆိုသလို ချစ်ကျော့ကွင်း ထောင်တဲ့အကို မိတော့ ဘာ လိုလို့))။ (ဥာဏ်နီတွေ့လွန်ကဲပို ချက်ကောင်း စောင့်ချင်သလို အတွေ့မခံရပေါင် အကဲထောင် တယ်လဲ မထင်နဲ့ ဆို ။ ချိုမယ်ခါးမယ် နား မလည်ဘဲ စွဲပေါ့ ချင်ကဝေကို။

အပိုဒ်ပြန်။

မျက်နှာမြင် ခင်တဲ့အလို အသံကြားလေ စေ တနာတွေကပိုပြုံးချိုချိုအစဉ်ဘဲကို ဘဝင်သဲ မှာ စွဲမိပေါ့ပျို။ (ရှေး-ဟိုဆုဟောင်း သူ့ အ ကြောင်းပေကို) ။ မျက်နှာမြင် ခင်တဲ့အလို၊ အသံကြား သနားတွေပို ပြုံးချိုချို အ စဉ် ဘဲ ကို ဘဝင်အသဲမှာ စွဲမိပေါ့ပျို။ မယ်မယ် ဒေဒီ သူရဿဒီ စောင့်သလား နှုတ် ဖျား တော် ချို။

ပျားသကာမလို တတ်လဲတတ်နိုင်ပါပေ မုန်း မဖြစ် ပျိုချစ်ကဝေကို။

၂။

((ကဝေဆရာကြီးချစ်နည်းဝိဇ္ဇာဓိုရ်သင်ကြားပြ သအစစဆရာဘဲကို၊ မုန်းရမလို့တခါတရ မကြည် သိတခါတလေလဲ ချစ်ဇွဲကပို) ။ ကျေးဇူးတော် ကြီးရှာတယ်ဆို ချစ်ကဝေကြီး နည်းနာထိုထို စုံလှပါတယ်ကို (ချစ်ကဝေကြီးနည်းနဲ့ ဆင်သကို အချစ်နတ်ပူး ရူးပေါ့မေပျို။ ချစ်မန္တာကျူးလို့ ချစ်ငွေ့ထူးသကို) ။ လေချိုချို မျက် နှာ မြင် ကြင်နာပို ချစ်စိတ်တွေ ဖိတ်လို့ယို ချော မေ လှပျို စပါးကြီးချက်ငြိ မိတဲ့သူလို ချစ်ကဝေ မောင် လက်ခတ်တွင်း ရေပါလို့ရာကို။

အပိုဒ် ပြန်။

မျက်နှာမြင် ခင်တဲ့အကို အသံကြားလေ စေ တနာတွေကပို ပြုံးချိုချို အစဉ်ဘဲကို ဘဝင် ထဲ မှာ စွဲမိပေါ့ပျို။ (ရှေး-ဟိုဆုဟောင်း သူ့ အကြောင်းပေကို) ။ မျက်နှာမြင် ခင်တဲ့အလို အသံကြား သနားတွေကပို ပြုံးချိုချို အစဉ် ဘဲကို ဘဝင်အသဲမှာ စွဲမိပေါ့ပျို။ မယ်မယ်ဒေဒီ သူရဿဒီစောင့်သလား နှုတ် ဖျား တော် ချို ပျားသကာမလို တတ်လဲ တတ်နိုင်ပါပေ မုန်း မဖြစ် ပျိုချစ်ကဝေကို။

x x x

နှစ်ယောက်ထဲ

ရေး- မြို့မဆရာငြိမ်း

ဆို-က လေဘာတီမမြရင်

ခြေဆင်း။ ။နှစ်ယောက်ထဲဆိုရင် စကားလက်ဆုံပင် ပြောရုံ နဲ့ပင် အရသာထူး ရှူးတယ်လို့ ဆိုချင်ဆို ကျိန် စေချင် ကျိန်ပါမယ် နတ်စဉ်းစိမ် ဆယ် သက် တကယ်မမက်ပါတယ် စမ်းချင်တယ် ဆို ရင် ကမ္ဘာ့အပြင်ထွက်လို့ နှစ်ယောက်သား ဘောက် ခါးစို့လား မောင်ရယ် လောကကြီးကို မေ့ပစ်နိုင်တယ်။

၁။ ။အရင်က ရှင်တို့ကျမတို့အမေနဲ့အဖေတွေ ဘိုးအေတွေဘွားအေတွေ နှစ်ယောက်ထဲ တွေ့ကြ တဲ့အခါမယ် အာကာကို လွှာပုံပြုလို့ မေယု ကလောင်သဖွယ် သမုတ်မင်ရေချယ်ချစ်တာတွေ ကုန်အောင်ပြော မောနိုင်ဘူးတဲ့ မောင်ရယ် သူ့ခေတ်နဲ့တော့ သူတောင်ကျယ်တယ် သူတို့ကို လဲပြိုင်ဘို့ မလိုဘူးထင်တယ် မောင်ရယ် နှလုံး သွေးအစစ်နဲ့ ချစ်တာ တွေကို မောင်ရယ်၊ မောင်နဲ့ နှစ်ယောက်ထဲကျမှ ပြောပြ ချင်ပါတယ်။

အပိုဒ်ပြန်။ ။မောင်ရယ် နှစ်ယောက်ထဲ ဆိုရင် မောင်ရယ် ဇေယျာတောင်ထိပ်တွင် နေချင်ရင် အခုသွား ရေရှားတဲ့ သဲကန္တာရ ဆဟာရ မရှောင်တယ်

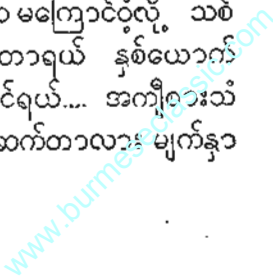
နှစ်ယောက်ထဲဆိုရင်

နေမမြင် ရေပြင်ခဲတယ် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းကို ဘဲ ခေါ်ခေါ် ပျော်ပါမယ် သဲသဲ မဲ မဲ ဇွဲ နဲ့ နှစ်ယောက်ထဲနေချင်တယ်။

၂။ ။ချိန်းတဲ့ညကျမှရွှေလမောင်သူတောင်ကျယ် ကမ္ဘာ မြေတခွင်လုံး မြူမပုံးတိမ်မကွယ် ထက်ကောင်း ကင်ဝယ် ထိန်ထိန်သာတော့တယ် မှောင်မိုက် မိုက် ချောင်ကြိုက်ကြတဲ့အခါဝယ် လောကွတ် ချော်တော်မူအားတယ် ပိုးလ နတ် သား တိမ် ခြားမြှုပ်စေသေးလို့ ဆု သောင်း ရ မလား သူစကား တော်တော်ကြွယ်။

အပိုဒ်ပြန်။ ။မောင်မယ် နှစ်ယောက်ထဲ ဆိုရင် မောင်ရယ် ဇေယျာတောင်ထိပ်တွင် နေချင်ရင် အခုသွား ရေရှားတဲ့ သဲကန္တာရ ဆဟာရ မရှောင်တယ် နေမမြင် ရေပြင်ခဲတယ် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းကိုဘဲ ခေါ်ခေါ် ပျော်ပါမယ် သဲသဲမဲမဲဇွဲနဲ့ နှစ် ယောက်ထဲနေချင်တယ်။

၃။ ။စိမ်းရွက်ညို အကြိုအကြား ပျောက်တောက် ကျားတား ရောင်ခြည်ဝင်တယ် မြေပြင်ငွေမှင် လူးသည့်နှယ် လရောင်မှာမကြောင်ဝံ့လို့ သစ် ပင်အောက်မှာ မှောင်ခိုတာရယ် နှစ်ယောက် သားတွေကြရာဝယ် မောင်ရယ်... အကျိုးစားသံ ရန်ဖြစ်ရလိမ့်မယ် ဒါနုတ်ဆက်တာလား မျက်နှာ

ထားမယ့်စွယ် အံတကြိမ်ကြိတ်ထိပ်ဖျားထိပ်ပါ
ဘိတော့တယ်။

အပိုဒ်ပြန်။

။မောင်မယ် နှစ်ယောက်ထဲ ဆိုရင်မောင်ရယ်
ဝေရက် တောင်ထိပ်တွင် နေချင်ရင်အခုသွား
ရှေ့ရားတဲ့ သဲကန္တာရ ဆံဟာရ မရှောင်တယ်
နေမမြင် ရေပြင်ခဲတယ် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းကိုဘဲ
ခေါ်ခေါ်ပျော်ပါမယ် သဲသဲမဲမဲနှစ်ယောက်ထဲ
နေချင်တယ်။

× × ×

အိမ်တော်ရာဘုရားဈေး

ဈေး--မြို့မဆရာငြိမ်း

ဆို တ - လေဘာတီမမြရင်

။လက်ဆယ်ဖြာစုံညီ တင်ထိပ်ဦး ဖူးခဲ့သည်မှတ်မိ
ကြသေးရဲ့လား မေးလိုက်ချင်သည် လေပြေ
ဆော်ပြန်ရင် ညောင်ရွက်သံတန်နဲ့ ဆွဲလည်းသံ
ညံ့စိစိ တွေးမိပြီ တွေးမိပြီ လောကရံသီ အိမ်
တော်ရာစေတီ ဘုရားဈေးပြေးလို့ မြင်နိုင်သည်
ဒွိုဂုဏ်ရောင်ပြောင်ပြောင် စည်လုံးရေးကြောင်
အောင်ပေသည်။

အပိုဒ်ပြန်။

။ဟန်ဇားထည်နီပြာဝါရွှေ စိမ်းညိုလဲကြော့ရှင်း
မျက်စိတွင်းကမထွက်ပြီ ဗမာ့အသရေအလှတေ့
အဆင်ပြေ ယဉ်ပေသည် ပြုံးမယောင်မျက်နှာ
ကလေးနဲ့ မရဲတရဲ ဘာဝယ်မလဲရှင် ဈေးသည်
ပီပီ မေးတတ်ရှာသည် စားဘွယ် သောက်ဖွယ်

ငါးခြောက်ရယ် ငါးပီရယ်ရှိတယ် ဘာကိုမဆို
အလိုပြည့်နိုင်တယ် ယုတ်စွာအဆုံးတိုင် မလိုင်
ပေါက်စီ သုံးဆောင်နိုင်ပါသည် အပါးနံဘေး
ဘုရားဈေး အိမ်တော်ရာစေတီ။

၂။

။ဘုရားတန်ခိုးနဲ့ တီးလို့လှတဲ့ ကမ္မာရီ ကာလ
သားတွေ လာပြန်ပြီ ပိုက်ဆံမပေးရတိုင်းပိုးလဲ
ငိုးရှာ ကြတော့သည် အလော်မာ သဘော
မတော်တာပြော သူတို့ဘဲစချင်သည် နဲ့သဲ ပါး
ပြင်ဆီ ရှက်သွေး ဥလို့နီ မျက်စောင်းကလေး
သုန်သုန်မုန်မုန် ဘုန်းဘုန်းကို လျှောက်လိုက်ရင်
အခြောက်တိုက်ပင် အရိုက်ခံရလိမ့်မည်။

အပိုဒ်ပြန်။

။ဟန်ဇားထည်နီပြာဝါရွှေ စိမ်းညိုလဲကြော့ရှင်း
မျက်စိတွင်းကမထွက်သည်ဗမာ့အသရေအလှတေ့
အဆင်ပြေ ယဉ်ပေသည် ပြုံးမရောင် မျက်နှာ
လေးက မရဲတရဲ ဘာဝယ်မလဲရှင် ဈေးသည်ပီပီ
မေးတတ်ရှာသည် စားဘွယ် သောက်ဘွယ်
ငါးခြောက်ရယ် ငါးပီရယ်ရှိတယ် ဘာရယ်ကို
မဆို အလိုပြည့်နိုင်သည် ယုတ်စွာ အဆုံးတိုင်
မလိုင်ပေါက်စီ သုံးဆောင်နိုင်ပါသည် အပါး
နံဘေး ဘုရားဈေး အိမ်တော်ရာစေတီ။

ဒေါင်းယာဥ်ပျံအော်ပရာ

ရေးနန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က-လေဘာတီမမြရင်

(မြရင်ထွင်တာမဟာဆန်ထီးဟန်နန်းဟန်
လေဘာတီကျမယဉ်အောင်ကြံ) ၂။ ထူးတာအမူ
ဦးစွာကြံ ဇနဝန်တေပသာနံ ဇီနံ ထိုင်းနိုင်
ဂုဏ်အပေါင်း ဝေလို့လျှံ မမြရင်လေဘာတီက
ချစ်ခင်ရန် ကဉ္စကာ ရွှေဒေါင်းပျံ ဘုရင်အသုံး
တော်ခံ ရွှေနဲ့ရောက် အလံ အများချစ်ကြရန်
မြရင်ကတဲ ဒေါင်းယာဥ်ပျံ။

မှာထားချက်။ ။လေဘာတီ မမြရင် သိဆိုကပြခဲ့သော ထေး
များ၏ သိချိုင်းအသွား စာသားများကိုမူရင်း
တေးပြုစာဆိုတို့၏အယူအဆနှင့် သရုပ်ဖော်ထား
ခြင်းများကို နီးစပ်နိုင်သမျှ နီးစပ်စေရန်ပုံနှိပ်
ထားပါသည်။

တိတိကျကျ ရယူလိုပါမူ ခေတ်ဟောင်း
လေဘာတီမမြရင်၏ ဓာတ်ပြားများတွင်ကူးယူ
ရရှိနိုင်လေသည်။

ဩဘာသောင်း (တင်)

နောက်ဆက်တွဲ (အခန်း ၃)

● ကိုယ်မှန်နှင့်ကိုယ် အဆိုအက တီထွင် နည်းပြခဲ့သော နာမည်ကျော် မင်းသမီး သြဘာသောင်း(တင်)သည် သူ့ခေတ်သူ့ အခါ သူ့စန်းသည် ထင်ရှားခဲ့သည်သာ-

နေမျိုးပလကျော်သူ ရွာစားစိန်ပေဒါ

နှင့်

ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဒေါ်သြဘာသောင်း(တင်

ဆို-က ရေးတီး သီချင်းများ

ရွာစား စိန်ပေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် တွဲဖက်၍ သီချင်း ဆိုက ကြသည့် မင်းသမီးများထည်းတွင် မင်းသမီး သြဘာသောင်းတင် သည် ထိပ်တန်းမှ ပါဝင်ခဲ့ရသူတဦးဖြစ်လေသည်။

ရန်ကုန်မြို့(အောက်မွေး)မန္တလေးမြို့ (အထက်ကြီး) နိုင်ငံ ကျော် မင်းသမီး သြဘာသောင်းတင်၊ မြခြေကျင်း မငွေမြိုင်၊ ဥက္ကလာ မအေးကြည်တို့ကို မန္တလေးသူ့ အစစ်ဟု မန်းသူ မန်း သား ရာခိုင်နှုန်း ၈၀ ခန့်က ထင်မြင်နေကြသည်။

ရွာစား စိန်ပေဒါ ဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် မင်းသမီး သြဘာသောင်း တို့ အတွဲကို မန္တလေးလူထုသည် မြခြေကျင်း မငွေမြိုင်၊ လေ ဘာတီ မမြရင် စသည့်အတွဲများကဲ့သို့ပင် တ မျိုး နှစ်သက်ကြ သည်သာ....

စာရေးသူတို့ ငယ်ရွယ်စဉ်အချိန်က ...

မော်တော်ဆိုင်ကယ် ဝယ်ပေးမယ် (ပေးမယ်)။ ကိုပတ် လယ်(ကျမလဲလိုက်ခဲ့မယ်)။ ဖိုးရွှေလမ်းကြောင့် စိတ်မချမ်း သာတယ် မနားမနေ သွားလေပါဘိတယ်။ ဖိုးရွှေလမ်းကြောင့် စိတ်မချမ်းသာတယ် စိတ်များပျက်အောင် နှိပ်စက်ပါဘိတယ်။ ကိုယ်တော်တော် ခြေရှည်ပါတယ် မောင်တော်တော် ခြေရှည် ပါတယ်(လွန်တာငယ်)။ ကျမလို(ဘယ်မိန်းမမျိုး)။ သည်း မခံတယ် ရှင်တော်တော်လယ် အဲဒါကြောင့်မို့ ရိုးစား ကိုပတ် လယ်၊ တေးသီချင်းကို ပါးစပ်ကပင် မချနိုင်အောင် စွဲမက်ခဲ့ရ သည်သာ....

ယင်းသီချင်းကို နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင် ရေးသား၍ ပေးခဲ့ လေသည်။ ထိုသီချင်းကဲ့သို့ နာမည်ကြီးသီချင်းတပုဒ်မှာ စုံနဲ့ သာ မြိုင်လယ် အမည်ရှိ သီချင်းဖြစ်လေသည်။

(တရောနဲ့ ကောင်းမှာဘဲရှင် ပေးခဲ့ကွယ်စုံနဲ့ သာမြိုင်လယ်) ။ (စုံနဲ့ သာမြိုင်လယ် သောင်းသောင်းနဲ့ တော်တယ်) ဘိုကေ မောင်ရယ် လမ်းလျှောက်ရင် ခေါ်ကွယ် ။ ။ လူမသိအောင် မလွဲနော်ဆက်ဆံ ကျွဲကော် မျက်မှန် ဦးထုပ်ဆောင်းကာ တုတ် ကောက်တချောင်းနဲ့ သောင်းကျမလိုက်မယ် စုံနဲ့ သာမြိုင်လယ် လူတွေလိုက်ခေါ် လိုက်ရတာငယ် အိုက်လှပါတယ် လိုက်ရတာ ရယ် (တြာဘာရွှေသောင်းရယ်)။ ။ စုံနဲ့ သာမြိုင်လယ် ချစ်ကြရင် တော့ အခါခါပေါင်းရစေကွယ်.... ဆိုတဲ့သီချင်းများ ဖြစ်လေ သည်။

မင်းသမီး ဩဘာသောင်းတင် အရွယ်ကလည်းတင်၊ အဆိုကလည်း ကောင်းဆိုသည်နှင့် မန်းလူထူသည် တချိန်ထိုး တင်ကာ မြောက်စားချီးမြှင့်ခဲ့ကြလေသည်သာ....

အဆိုအက အမူ ခရာပိုသည့် မင်းသမီး ဩဘာသောင်း၏ အသက်အရွယ်ထက် ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် ၁၅ နှစ်ခန့် အသက်ကြီးသည်။ မင်းသမီးဩဘာသောင်းသည် အသက် ၃၇ နှစ်ကျော် အပျိုဟိုင်းချိန်မှ ဇာတ်စာရေးဆရာ ကိုထွန်းဝေ (ခေါ်) လူရွှင်တော် ကိုဇာတ်ပွင့် နန်းတော်ရှေ့သား ရုပ်ချောအပြောကောင်းဖြင့် အိမ်ထောင်ပြုသည်။

ရွာစားစိန်ဗေဒါသည် မင်းသမီး ဩဘာသောင်းအိမ်ထောင်ပြုသည်တိုင်အောင် ဆိုင်းအဖွဲ့လာငှားသူများက ရွာစားဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် မင်းသမီးနှစ်လက် လူရွှင်တော်နှစ်ယောက်ကြိုက်ကြရာ တို့ပါလို့ ပိုအပ်သည့်အခါ ဩဘာသောင်း တယောက်ကိုတော့ လက်မလွှတ်ခဲ့ပေ။ မင်းသမီးဩဘာသောင်းသည် ရွာစားစိန်ဗေဒါအား ပညာကို ရိုသေလေးစားသလို လူကို ခင်မင်ယုံကြည်သူ ငြိမ်၍ ထိုကဲ့သို့ စိန်ဗေဒါကလည်း ဂရုစိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

လူရွှင်တော် ကိုဇာတ်ပွင့်နှင့် စာရေးသူတို့ ခင်မင်ရင်းနှီးကြသည်မှ မင်းသမီး ဩဘာသောင်းနှင့် ဆက်လက်ခင်မင် ကြရပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မင်းသမီးဩဘာသောင်းအား စာရေးသူက “အမ” လို့ခေါ်ကာ ပေါင်းသင်းမိကြပါတော့သည်။

မင်းသား တက်လူတင်ရွှေကိုခေါ်၍ ဇာတ်ပြန်လည်ဖွဲ့ရန် အတွက် စာရေးသူက အကြံပေး၍ နန်းတော်ရှေ့သား ပန်းတိမ်ဆရာ ဦးအံ့က ငွေကြေးကူညီကာ အမ (ဩဘာသောင်း) နှင့်

ဦးဇာတ်ပွင့်တို့အား ဇာတ်ပြန်လည်ဖွဲ့ရန် တချိန်က ကူညီခဲ့ကြပါသည်။

အမ (ဩဘာသောင်း) နှင့် ဦးဇာတ်ပွင့်တို့ မင်းသား တက်လူတင်ရွှေနှင့် ဇာတ်တည်ထောင်သောနှစ်တွင် စီးပွားရေး အဆင်ပြေကြပါသည်။ တက်လူတင်ရွှေကို မန်းပရိသတ်က လက်ခံပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ညောင်ပင်ဈေးရပ် ဇာတ်ပမ်းသားကြီး ဦးကန်းဝေ ဆင်တို့သည် မင်းသား တက်လူတင်ရွှေကို မန္တလေးမြို့သို့ ပထမဆုံးခေါ်လာကြသူများဖြစ်ပြီး မန်းဇာတ်သဘင်လောကတွင် နာမည်ကျော်အောင်မြင်တင်၍ ပေးလိုက်ပြီးနောက် မင်းသား တက်လူတင်ရွှေ အောက်ပြည်ပြန်ကာ ဇာတ်ကနေရာမှ ဦးဇာတ်ပွင့် ပြန်လည်ခေါ်ကာ ဇာတ်တည်ထောင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂျပန်ခေတ်တွင် ဦးဇာတ်ပွင့် (ခေါ်) ဦးထွန်းဝေတယောက် ဇနီးသည် အမ (ဩဘာသောင်း) အား စွန့်ခွာ၍ မပြန်လမ်းသေမင်းနောက်သို့ လိုက်သွားလေသည်။

အမ (ဩဘာသောင်း) သည် ချစ်သူလင်တော်မောင်နှင့် ကွေကွင်းရပြီးနောက် သဘင်အလုပ်ကို အနားယူကာ နေခဲ့လေသည်။ ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့၌ ပန်ကျောကျောင်း စတင်ဖွင့်ချိန်တွင် အကနည်းပြ ဆရာမအဖြစ် တာဝန်ယူ၍ နိုင်ငံဝန်ကို ထမ်းဆောင်လေသည်။

ယင်းအချိန်တွင် နိုင်ငံတော် (ပ ဆ ပ လ) အစိုးရက ဒေါ်ဩဘာသောင်းအား ဝဏ္ဏကျော်ထင်ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်လေသည်။

ကဗျာလွတ်အကကို ပန်တျာကျောင်း အကနည်းပြဆရာ
မကြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် အချိန်က တီထွင် ဖော်ထုတ်ခဲ့
လေသည်။ မန္တလေးမြို့ ပန်တျာကျောင်းဆင်းမင်းသား မင်းသမီး
ကလေးများသည် ကနည်းကဟန်ကို ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဒေါ်ဩ
ဘာသောင်းထံမှ သင်ယူရရှိလိုက်ကြလေသည်။

ရွှေမန်းမြို့သံယောစဉ်

ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဒေါ်ဩဘာသောင်း၊ အမေမြိုင် (မြခြေ
ကျင်းမငွေမြိုင်)တို့သည် မိခင်သို့ ဇာတိမြေကို မေ့ပျောက်နေကြ
ပြီး တချိန်ကဆိုလျှင် အမေမြိုင်သည် သူ၏ တပည့်သတင်ပညာ
သည်ကလေးများအား ယောက်ျားမှန်သမျှ 'ရွှေမန်း'အမည်ကို
ရှေ့ကထားကာ ရွှေမန်းတင်မောင်၊ ရွှေမန်းချစ်တင်စတဲ့နာမည်
ပေးကာ မိန်းမကလေး မှန်သမျှ 'ရတနာပွ'အမည် ရှေ့ထား
လျက် ရတနာပွ မခင်ကြည်၊ ရတနာပွ မခင်ရီစသည့် နာမည်
မျိုးပေး၍ ရွှေမန်းမြို့၏ ဂုဏ်ကိုမြှင့်တင်ပေးခဲ့ကြလေသည်။

ဘဝ၏အစ

ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဒေါ်ဩဘာသောင်း(၏) ငယ်မည်သည်
မသောင်းတင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၉ ခုနှစ်နှောင်း
တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၆ ရက် တနင်းလာ နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့
ပဇွန်တောင်ရပ် အိမ်ကြီးလမ်းမှ အဖ အင်ဂျင်နီယာ ဦးစံဒွန်း
အမိဒေါ်သာဂံတို့မှ ဖွားမြင်သည်။

ဘဝ၏အဆုံး

သက္ကရာဇ် ၁၃၃၂ ခုနှစ်ပြာသိုလဆုတ် ၂ရက် ၁၃-၁-၇၁
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ အသက်(၇၅) နှစ်တွင် မန္တလေးမြို့ ပန်တျာကျောင်း
အကနည်းပြဆရာမ ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဒေါ်ဩဘာသောင်းသည်
တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်မှ အမှတ် ၁၁၈၊ ၃၁လမ်း၊ မန္တလေး
မြို့၌ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားရှာလေသည်။

ယခုအချိန်သူ၏ အဆိုကို စာသားဖြင့် အောက်တွင်တွေ့မြင်
နိုင်ပါအံ့....

ပေါ်ပြူလာဘလူးဘလက်နက်ပြာရောင်

ရေး- ဘေးဖြူစာဆိုဆရာထာ ဆို-က ဩဘာသောင်း

ခြေဆင်း၊ ။ကရုဏာ ကြာလေသာလို့ကောင်း ခင်ခင်ပျို
သောင်း ဟောင်းလေသစ်လေ ရိုးရိုးသားသား
စကားလက်ဆောင် အများနဲ့လဲ မတူပေါင်
ဆိုတာဘဲမောင် ညိုပြာမဲမောင် မျက်နှာပြောင်
ပြောင်မကြည့်ချင် မြင်ချင်ရက်သား အသား
ရယ်ဖြူဖြူ လူပေမို့လား အသားတော်ညိုပြာ
ညက်တယ် နန်းတော်ထက်ဖွား ဆိုစကားနဲ့
ညီလေအောင် ဩဘာသောင်း မသောင်းက
ယင် လှောင်ချင်လှောင် ပြောင်ချင်ပြောင်
ပေါ်ပြူလာဘလူးဘလက် နက်ပြာရောင်။

၁။ ။ ညိုတိုတို မသော့တင် သာလို့ပင် ကောင်းအောင် ချစ်တဲ့ငယ်ရည်းစား ကြိုက်တဲ့ ငယ်ရည်းစား အားတိုင်း ကိုကိုလှောင်တဲ့ရှင် သက်ဝေရက်ရည်နေကြာ ဘယ်နှလဲမောင် ယောင်တောင်တောင် အော်ကြည့်ပါလား သူများ မခံချင်အောင်....

အပိုဒ်ပြန်။

။ အသားရယ်ဖြူဖြူ လူပေမို့လား အသားတော် ညိုပြာညက်ကယ် နန်းတော်ထက်ဖွား ထိုစကားနဲ့လေအောင် ဩဘာသောင်း မသောင်းကယင်လှောင် ပြောင်ချင်ပြောင် ပေါ်ပြူလာ ဘလူးဘလက်နက်ပြာရောင်။

၂။ ။ အို... လှယဉ်ကျေးက တပေါင် သေးသေးကျွေးကျွေး ခင်လေးကိုသာ မေတ္တာခင်ယောင်ယောင် (ကြာလေငယ်လေ မသောင်းတင်မှာ ဒါမျိုး မိုးလို့ရှောင်)။ ။ အသေရေဆောင် စန်းတလုံးကြောင့် သက်ဆုံး အိနိုင်ပေါင် ပုတက်တက် မွဲနက်ပြာညိုမှောင်...။

အပိုဒ်ပြန်။

။ အသားရယ်ဖြူဖြူ လူပေမို့လား အသားတော် ညိုပြာ ညက်ကယ် နန်းတော်ထက်ဖွား ထိုစကားနဲ့ ညိုအောင်လေ ဩဘာသောင်း မသောင်းကယင်လှောင် ပြောင်ချင်ပြောင် ပေါ်ပြူလာဘလူးဘလက်နက်ပြာရောင်။

၃။ ။ (ဆရာထာရွာရွာဖွေပွေ)။ ၁၃ နှစ်အရွယ် ၁၄ နှစ်အရွယ်ကလေးမသက်လှတယ်မှတ်အောင် အရောင်တင်တွေမဆောင်ပေါင် ဒါတွေမဆောင် ဝိုင်အိုလက်ကြောင့် နက်ပြာအသားတွေမှောင်။

အပိုဒ်ပြန်

။ အသားရက်ဖြူဖြူ လူပေမို့လား အသားတော် ညိုပြာညက်ကယ် နန်းတော်ထက်ဖွားထိုစကားနဲ့ ညိုလေးအောင် ဩဘာသောင်း မသောင်းကယင်လှောင် ပြောင်ချင်ပြောင် ပေါ်ပြူလာ ဘလူးဘလက်နက်ပြာရောင်။

စပယ်လေးရုံ

၃။ ဆရာကြည် ဆို-က ဩဘာသောင်း

ခြေဆင်း။ စပယ်တဲလေးရုံ မေလေး မပန်ထိုက်လို့ ပန်းမြတ်ခိုက်ကြုံ အပွင့်ရယ်ကုန် တင့်ဖြင့်ကျွန်ပါ သေးရဲ့ ပန်ချင်သူ ပျိုမောင်ထွေးရယ် ခေါင်းဖီးခွဲလေး ဈေးသီချင်းနဲ့ တွေးရင်းဆင်ခြင် ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ပွင့်ပြီးစပယ်လေးပင် မဖူးထိုက်လို့ ဦးခိုက်ရာတွင် ကျန်တင့် ပွင့်စရာရင့်ဖီး အဆင်သင့်ပင် ယခုရပ်ဖြူးမဂ္ဂင်သစ္စာ ပနက်လင် ဆကြီးပန်မောင်နဲ့ပင် ကျမအကြောင်း နေ့စဉ်စရာ ခေါင်းနောပြီးစရာ ဒုတ္တံ့သကာယ ပါရမီကောင်းတဲ့ မယ်သောင်းခင် ကန်ကော်ပွဲမှာ အတူနဲ့ချင် ဘဝဘဝက ကျမနဲ့အတူပင် စိန္တေ

ယုံရှင် ကန့်ကော်ပင် ရွှေပလ္လင်ဦးမှာ ဖူးကြပါစို့ရှင်...။

၁။ ဖေါင်မဂ္ဂင်စီးလျှင် (အမျိုးသားတို့ မေတ္တာထားလျှင်) ။ (မသောင်း) ၃ ချစ်ခင် တသန့် နော်လဲ့လိုက်ချင် ကန့်ကော်ပုံ၌အဝင် အကြောင်း မိုးသရွေ ခေါင်းဖီးတဲ့ ပျိုသောင်းတင် ကောဌာသအစုအဝေး တွေးပါခဲ့လျှင် မဂ်လမ်းဖိုလမ်းဝင် သံသရာ ထွက်မြောက်ပို့ ဆယ်တယောက်တို့ပင် (ပြည်နိဗ္ဗာန်ကိုဝင်) ။ ပန်းအဓိဋ္ဌာန်တင် ကပ္ပိန္နဲအနော်ဇာပုံ ထုံးပမာသို့ပင် ဖူးစာတော်စုံလျှင် တဂုံဝင်မသောင်းလူမည့်လင် မေတ္တာတော်ဆိုလျှင် ကိုကိုတို့ မသောင်းတင် အမှန်အမျိုးသား တွေပင် ကြိုးစားစေချင် အောင်ပွဲကန့်ကော်ပင် အမှန် အမျိုးသားတွေပင် ကြိုးစား စေ ချင် အောင်ပွဲကန့်ကော်ပင်။

၂။ သောင်းပျိုးခင် စုံမက်သူဂုဏ်တက်စေချင် ပန်းကန့်ကော် အောင်ပွဲသို့ မောင်နဲ့အတူပင် (စပယ်လေးရုံရဲ့ ပုကိုတင် ကျန်တပွင့်အဋ္ဌက စောဗုဒ္ဓမြတ်စွာ မိတေးရှင်) ။ မှန်မြန်မာ အနွယ်ကောင် တို့ မယ်သောင်းစီစဉ် မြို့ရွှေဂုံဌာန သာသနာ့ ဘာသာဝင် တွယ်ပဒုံ စပယ်ရုံ ရှေးမူအစဉ် လေးဆူရှင် သီစရာပင် နိယတသခင် ယခုပွင့်ဘို့ ရင်ပြို မိတေးရှင်။

၃။ ဩဘာသောင်းတို့လာပြန်လျှင် 'ခိုင်ခံ့' တဲ့စာပေ ကြားရတာကြောင့် ပညာရှိသုခမိန် များတို့က နားသလို ရွှေနားတော်ပန်ဆင် စပယ် လေးရုံနဲ့ ပုကိုတင် ကျန်တပွင့်စရာမိုးကြပါစို့ သံဂုံပ မပြီးခဲ့ပါပေါ့ ခေါင်းဖီးလို့ ဥပမာ ပုတင် ဩဘာသောင်းနဲ့ ပေါင်းမည့်လင်လောကုတ္တရာ ဝံသာနုကြပါစို့ ကန့်ကော်ပုံတွင် အတူနဲ့ချင် ဆရာကြည်ပါ မြန်မာအမျိုးစာအရိုးတွင်။

x x x
ဇက္ခ

ရေး-နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် ဆို-က ဩဘာသောင်း
အခြေ ဆင်း။ ။

ချစ်သမျှကို မြင့်မိုရ်ရွှေတောင်လုံးသာပ စိတ်ထဲရှိတာ မမုန်းနိုင်လွန်းလို့ အကုန်လုံးကြိုး၍ အဆုံးတိုင် သွန်သင်မည် မမုန်းအလွန်ခင်သည် ကျမကလွဲရင် ဘယ်အငြိမ့်ပွဲကမ မောင်သွားမကြည့်စေချင်ပေါင်အတည်း။

၁။ အော်...ဒါတော့လဲ မင်း လွန် တယ် ထင် သည် သောင်းတင်ပျိုမဒီ စိတ်မဖောက်ပြားရင် ပီးရေဘုပေါ်တဲ့ မသောင်းနဲ့တူတဲ့ ငနဲ့ ဇက္ခမလေးတွေက တောင် ဖောင်ကိုလေ ကြိုက်ပါ ရစေလို့ ဆိုလိုက်ပြန်ရင် တခါထဲ ဆောင့်အော်မည်။ ဦးဘိုကေရယ် ကျမအခြေ ဟဒယစဲ့ ဇက္ခ တ ယောက် ပြင်တော်ပါပြီ။

၂။ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ခုလုံး နန်းမတော်မများ သိကြပါ
 တယ်နော်၊ ကျော်သည်။ မော်သည် သူ့လင်ကို
 သူ့ချစ်လိုက်ပုံကတော့ မောင်းမနှံချေ့ရုံ ခေ့
 လှန်ဖယ်သည် သမီးကညာ ဆက်လာတယ်ဆိုရင်
 နန်းတော်ပေါ်မှာ မနေရင်ခင် အောက်မြေပြင်
 မှာထားသည်။ အမိန့်တော် ထုတ်တာက ကျုပ်
 လင်ကို ကြိုက်ရင် မခံနိုင်ယင် မခံနိုင်ဘူးအတည်
 သူတဦးတည်းသာ ကန်တော့ခံမည် အသည်ပမာ
 ကိုစွဲလို့ ကျမအမြဲ မောင်ပေါ်ချီ ဦးဘိုကေရယ်
 ကျမအမြဲမြာဒယစွဲတော့တယောက်ဖြင့်တော်ပင်ြီ။

ဆန်းထွေထူး

ရေး တေးပြုစာဆို ဆရာမာ ဆို-က၊ ဩဘာသောင်း
 (ဆန်းနှေး ယိုးဒယားကရောင်းအသွား)

ဆန်းထွေထူးကျန်းဦးတောင်လက်ျာ၊ မန်းမြထေယျံ၊ နဂရာ
 ဩဘာသောင်းတင် ကလေးရယ်လို့ မွေးတဲ့မည်သည်၊ အသံ
 ကောင်းတာ ဥာဏ်ကောင်းတာ မသောင်းကျမ ရတီခင်ကညာ
 ကြည့်ပါရှုပါ ယခုသာ ခဲခဲကြိုတ်ကြိုတ်ဆိုလိုက်မှာ ဟောကံမ
 ဖွယ် သက်ရှယ်ငယ်ငယ်ကလေး မိဘပျိုလုပ်ကျွေး ကျေးဇူးရှင်
 ဂုဏ်အင်အနန္တဖယ် ရွှေမြင်မိမိလို့နယ် ဆို တယ် ပျို ချော ကြယ်
 မာတာပိတု အညိုပြုတယ် ၃၀ ဖြာ မင်္ဂလာ ဒေသနာ ကျမ်းမှာ
 မှန်းဆရွယ်။

ယဉ်တာပိုဆန်းအောင်ကြံ၊ အကိုများတို့ သောင်း အဆိုခြား
 လို့ကောင်း ဒီနှစ်ပင် ချစ်ခင်စေဘို့ အကြောင်း အမများတို့

သောင်း အကခြားလို့ ကောင်း၊ ဒီနှစ်ပင် ချစ် ခင် စေဘို့ အ
 ကြောင်း၊ ဘိုဆံထောက်ကြီးတို့သောင်း အပျိုပေါက် ကြီးမို့
 ကောင်း၊ ဒီနှစ်ပင်ချစ်ခင်စေဘို့အကြောင်း ဘိုဆံထောက် ကလေး
 မို့ သောင်း၊ အပျိုပေါက်ကလေးမို့ ကောင်း၊ ဒီနှစ်ပင် ချစ် ခင်
 စေဘို့အကြောင်း၊ အများတကာမို့လို့ ကောင်း ဘု ရား တကာ
 ကြီးတို့သောင်း ဒီနှစ်ပင်ချစ်ခင်စေဘို့အကြောင်း။

မင်းပေါင်းစုံစွာရယ် သွယ်သွယ်အောင် ဆု တောင်း လက်
 ဆယ်စုံမိုးပါလို့ တိုးဝပ်ခညောင်း သောင်းပျိုစင် ခင်မင်စေဘို့
 အကြောင်း မင်းပေါင်းစုံစွာရယ် အံ့ဩဘွယ် ပျံ့ပြော ကြယ်
 မာတာပိတု အညိုပြုတယ် ၃၀ ဖြာ မင်္ဂလာ ဒေသနာ ကျမ်းမှာ
 မှန်းဆရွယ်။

လှေကြီးထိုးရိုးရိုး

ရေး တေးပြုစာဆိုဦးသာဒင် ဆို-က ဩဘာသောင်း
 ယဉ်သကို ညိုညိုသောင်းရယ် ကိုကိုအပေါင်းက ပြောလာ
 တယ်တဲ့ တနှစ်သော်လဲဒီလို၊ တလသော်လဲဒီလို၊ ကြည့် ရ တာ
 အားမရနိုင်ဘူးဗျို၊ ကျမကိုဆိုဆို အော် ကာလ) ၂။ ဆန်းနိုင်
 မှ ဟာသပညာပေါ် (ဩ ဘာ သောင်း) ၃။ ကျော် ကျော်
 လှေကြီးထိုး ရိုးရိုးမှန်မှန်လှော်။

ရှေးကအပျိုတော်အပျိုတော် မစုတ်စိုကြီးလို့ မောင်တို့ခေါ်
 မရှက်နိုင်ပေါင် လှောင်ချင်လှောင် ပြောင်ကြသော် သရော်ကာ
 သရော်ကာ ကြီးစုံအောင်ကပါဗျို ဟိုကသည်ကအော် ကြည့်
 ချင်ယင်ပြရမယ်တော် ရင်လှုပ်တင်လှုပ် ဖင်ကိုလှုပ်သော် ဩဘာ
 သောင်း နာမည်ကျော် လှေကြီးထိုး ရိုးရိုးမှန်မှန်လှော်။

သောင်းဟာလေတဲ့ ကောင်းပါလေရဲ့ (ရပ်ရွာပေါ်ကာလ သားနော် မိတ်အများစိတ်အားထက်သန်ပျော်) ။ (ထူးလဲထူး မှကျော် ရူးလဲရူးမှလဲကျော်၊ အသင်ကလေးဒီနှစ်ပေါ်) ။ အပျို တော်ကြီးစွတ်စို ရင်လှုပ် တင်လှုပ် ဖင် ကို လှုပ် သော် ဩဘာ မသောင်းနာမည်ကျော် လှေကြီးထိုး ရိုးရိုး မှန်မှန်လှော်။

အောက်နိုင်ငံနဲ့မန္တလေး(ရွှေမြို့တော်)၂။ ပါဝါဂျီအောင် ချီးမြှင့်သော် လက်ဟောင်းကြီးမသောင်းကျော်) ။ အနယ်နယ် တွင် စုံလင်ပါပေါ့တော်၊ ဂုဏ်ကျက်သရေ ဝေဝေဆာဆာကြည့် သူတိုင်းပျော်ရွှေသူတိုင်းပျော် အပျိုတော်ကြီးစွတ်စို ရင်လှုပ် တင် လှုပ် ဖင်လှုပ်သော် ဩဘာမသောင်း နာမည်ကျော် လှေကြီး ထိုး ရိုးရိုးမှန်မှန်လှော်။

နှစ်ပါးကြည်တော်မူ

ရေး-စေ၊ ပြုစာဆိုဦးရုဏ် ဆို-က ဩဘာသောင်း၊ (တင်)

ခြေ ဆင်း။ ။ ဘိုကေ၊ အိုင်အေ ဘီအေမောင်တို့ (ဩ ဘာ သောင်းတင်လာပြီ) ။ (သည်နှစ် တွင် ဖြင့် ကံ ဆိုသည်) ။ (ရန်ကုန်) ။ ခွဲကာ သွားလို့ အထဲနာလှသည် ပျိုတခမကြည် (သိ ကြား နတ်တို့က မနေနိုင်ပြီ) ။ (မန်းမြို့ရောက်အောင် ဆောင်ပို့သည်) ။ ဘိုကေတွေပြီပျိုယနေကြည် အချစ်တော် သစ်သမို့ ကစ်(စ်) အကုန်ပေး မည်။

၁။ ။ နှမ်းလိုက်စမ်းပါ ကိုဘိုကေရယ် သနပ်ခါးပျက်

တာ မနှမော့ပါဘူး ကုန်တဲ့ရက်တွေ ကော တာမို့ ဒေါသအလွန်ဖြစ်သည်၊ ဟောဒီနေ့က ခဏတာရှည် နောက်တန်နေ အပတ် တောင် မနားပါနဲ့ အပျင်းပြေ အထပ်ထပ်ကစား နှစ် ပါးအဟုတ်ပအမှန်ကြည် နေမဝင် ခင် တောင် မရှောင်ပေါင်၊ လင်မောင်ပျို တမေလှရယ်နဲ့ ခြင်ထောင်ပျိုတမင်ချပါလို့ ညညတိုင်း မထ တမ်းနှစ်ကိုယ်ကြည်။

၂။ ။ သောင်းပျိုမဒီကံကောင်းလို့ ပြန်ပေါင်းထုပ် သည် တွေ ကြ ပြန် ပြီ ဇွတ်ဖမ်းလို့ မလွတ်တမ်း နှစ်ကိုယ်ကြည် တူနှစ်ဖြာကြည် (အိုမောင်) ။ ဩဘာ ဩဘာ မယ် သောင်း ကောင်း သည် အဟုတ်ကောင်းသည် စက်ရာမှမက်စရာ တွေက များသည် ဟုတ်များသည် မသောင်းအပျိုအစစ် အကို ချစ်ဘို့ကုမ္မာရီ။

၃။ ။ စတိုင်ဖြောင့်လို့ လာပြီ ပိုင်မောက်လို့ နှစ်ဖြာ ကြည် တာရှည်ရှည် ပျိုတမေပေးမည် ထွေးလို့ ပိုက်လို့ ကြည် အောင့်က မောလှပါပြီ ပန်းလှ ပါပြီမောင်ရယ် အံကိုကြိတ်လို့ မောင်ပေးမည် (ဟုတ်ကပြီ) ။ မျက်တောင်စင်းလို့ နှစ်ကိုယ် လဲကြည် လူတွေရှိရှိ မသိဘဲကြည် နေဝင်စက ကညာမဒီ လာပြီ မရွေးသောင်းရဲ့ ကိုဘိုကေ ကြာလေလေ နှစ်ကိုယ်စွဲအောင်ပကြည်။

အမုားအမုန်ပြင်ဆင်ချက်

စံာမုက်နှာ	ကြောင်းရေ	အမုား	အမုန်
၁၁။	၅	ရွှေလှိုင်း	ရွှေသိုင်း
၁၂။	၁၆	နတ်မင်းနွဲ့သွယ်	နတ်ဆင်းနွဲ့သွယ်
၁၂။	၂၂	ရွှေမြတင်	ရွှေမြတင်
၁၃။	၁၃	မယ်မညောင်းအောင်၊ ဗယ်မညောင်းအောင်	
၂၉။	၁၉	ခုနစ်နေ့	ခုနစ်ရက်နေ့
၃၃။	၁၅	မြကိုးကံတယ်	မြကိုးမုက်တယ်
၃၉။	၉	သုံးလူတော်	သုံးလူတော်
၃၉။	၁၄	ဝနွာမိမို့	ဝနွာမိမို့
၃၉။	၁၈	ဖလ်ရွှေနှင့်နောက်၊ ဖလ်ရွှေနှင့်ညောင်နန်း	
		ရေသန်း။ ။ဖလ်ရွှေ	
		ရွှန်းမြိုင်မြိုင် ရွှေတိုင်ကို	
		တူမောင်မယ် ကြာခိုင်	
		နှင့် နောင်ဖက်ပြိုင်မူ။ ။	
၅၁။	၅	စိန်စကြာတုန်	စိန်စကြာဟုန်
၅၁။	၁၁	လာလို့ပင်	လာလို့ဆင်
၅၁။	၁၄	ဗုဒ္ဓက	ဗုဒ္ဓကူ
၅၄။	၃	မင်းလှခံမြို့	မင်းလှခံတပ်
၁၂၇။	၁၄	အိန္ဒိယပြည်ထံ	အိန္ဒိယပြည်တရင်ခံထံ
၁၃၆။	၄	ကြက္ခဒိန်မို့	ပြက္ခဒိန်မို့
၁၃၆။	၅	ရွှေကြင်	ရွှေကြာ
၁၃၆။	၁၁	ချန်းစွန်းစွန်းခိုင်ဖူး	ချန်းချန်းခိုင်ဖူး
၁၃၇။	၃	ထွေးခါတည့်	ကွေးခါတည့်

မာထိကာ

အကြောင်းအရာ

စာမုက်နှာ

(က)

ကကုန်လဖွဲ့ (သဖြန်)	၁၆
ကတော့ပွဲနှင့်သော့ထွဲ	၂၆၆
ကပုလီ	၁၈၅
ကမ္ဘောဇ	၂၇၃
ကသစ်ပန်း	၂၈၅
ကျေးဇူးလည်ပြန်	၁၈၉
ကျောင်းသွားကျောင်းပြန်	၂၈၀
ကြောင်သူတော်	၂၉၈
ကြောင်းမည်(သဖြန်)	၆၄

(ခ)

ချစ်ကဝေ	၃၀၆
ချစ်စရာ	၂၆၈

(ဂ)

စန္ဒကူးမြိုင်	၂၂၇
စပယ်လေးရုံ	၃၂၁
စစ်ချိုသီချင်း	၁၇၆
စန်းစန်းမုက်နှာချေ	၂၇၆

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

စိမ်းရောင်စို	၂၇၄
စိန်ဗေဒါကုဏ်ပြု	၁၁၃
စိန်ခြူးလိမ်	၃၀၀
စိန်အေးယဉ်နန်း(ရှေ့သီချင်း)	၁၂
စိတ်တခုရုပ်ကိုးဆယ်	၂၇၃
စည်တော်သံ	၆၈

(ဆ)

ဆဒ္ဒပိုင်လေကျွန်း(ဖွဲ့သီချင်း)	၁၂၁
ဆန်းထေထူး	၃၂၄
ဆိုင်းတော်ဖွဲ့(ဖွဲ့သီချင်း)	၃၃
ဆောင်တော်ကူး	၂၂၃

(ဇ)

ဇက္ခ	၃၂၃
ဇာတ်သမ	၂၃၅

(ည)

ညွှန်ရုံတော်	၂၃၀
--------------	-------	-----

(ဏ)

တခိုင်လုံးရွှေ	၂၇၀
တချစ်ထချစ်	၃၀၅
တဇာတ်ငြိမ်းပြန်ပေါ့(လေးချိုး)	၁၃၅

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

တနာရီထဲမောင်နဲ့ချစ်ပါရစေ	၃၀၃
တဆောင်မုန်းလွှဲ(ရတု)	၂၄
တပိုတဲလွှဲ(သဖြန်)	၂၇
တပေါင်းလွှဲ(သဖြန်)	၂၈
တောသူမ မမြရင်	၂၅၃
တောင်ရေရံခ(ပတ်ပျိုးလတ်)	၁၂၆
တော်သလင်းဖွဲ့(ရတု)	၂၂
တုံးကျော်မ	၂၆၁

(ထ)

ထီးဖြူရုံပြသဒ်နှင့်(တေးထပ်)	၄၈
-----------------------------	-------	----

(ဒ)

ဒို့ဘာသာသာသနာ	၁၉၄
ဒို့ရွှေနန်း	၂၈၈
ဒေါင်းယဉ်ပျံ	၃၁၂

(ဓ)

ဓါတ်တူနံတူ	၁၈၈
------------	-------	-----

(န)

နယုန်လွှဲ(အလွမ်း)	၁၉
နတော်လွှဲ(သဖြန်)	၂၅
နန်းသပြေ(တေးထပ်)	၃၁

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

နန်းသိမ်းယိုးဒယား (ခေတ်)	၁၀၁
နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်	၁၉၄
နွားဝန်တင်တောက်ခေါက်သံ	၁၉၇
နှုတ်ဆက်တီးလုံး	၁၀၇
နှစ်ပိသာခွဲ	၂၉၅
နှစ်ယောက်ထဲ	၃၀၀
နှစ်ပါးကြည်တော်မူ	၃၂၆

(ဝ)

ပပဝင်	၁၀၀
ပဉ္စသိင်္ခ	၁၉၀
မတ္တမြားစေတီ	၂၄၀
ပန်းမြိုင်လယ်	၂၁၀
ပန်းမြသဇင်	၂၀၄
ပင်တိုင်းထောင်	၂၂၅
ပိတန်းရောင်	၁၀၆
ပွဲတိုင်းကျော်	၂၉၉
ပါတော်မူ (စည်တော်သံ)	
ပြာသိုလဖွဲ့ (သဖြန်)	၂၆
ဆင်ခင်းကြိုးသီချင်းကြီး	၇၉
ပေါ်ဖြူလာ ဘလူးဘလက်	၃၁၉

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

(အ)

ဘုရင်ဗမ္မိသာရ	၁၉၆
ဘုရားဝယ်တဆူ	၂၇၁
ဘိုကေဖြူ	၂၂၀

(မ)

မင်္ဂလာရကင်း	၂၀၁
မင်္ဂလာဖြူတီးလုံး	၂၀၁
မင်္ဂလာယဉ်ထတိုသား	၁၀၂
မင်္ဂလာဈေးညွန့်	၁၉၂
မန္တာလီ	၂၉၆
မဟာမုနိဘုရားကြီးဖွဲ့ (ပတ်ပျိုး)	၃၉
မယ်ယသော် (သိင်္ဂါသံကြီး)	၉၀
မင်းကန်ဘုတ်ရွာ	၃၀၂
မုန့်စား	၂၀၉
မုဆိုးမ	၂၃၁
မိန်းမမင်းတိုင်ပင်	၂၁၂
မောင်အရည်အချင်း	၂၆၄
မြခြေချင်း မေတ္တမြိုင်ဂုဏ်ပြု	၂၀၇
မြစပယ်ဘင်	၂၆၄
မြသိုလယ်ဂိမ်းနု [ရေသွန်းဖွဲ့] မြန်မာညွန့်	၂၀၉
မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်	၂၀၇

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

(၈)

ယောက်ျားမကြီး	၂၃၆
ယောက်မ	၂၉၀

(၉)

ရှင်တခုထဲ	၂၉၃
ရှစ်ဇွာနသာ သာလာယံ	၁၉၃
ရွာစားမင်းဗျာပါ	၅၇
ရေမီးထိန်လျက် (နန်းသိမ်း ယိုးဒယား)	၅၁
ရွှေကျီးညို	၂၂၀
ရွှေကျီးညို သက်သေတင်	၂၂၂
ရွှေကြာ	၂၃၇
ရွှေစာရံ	၂၄၃
ရွှေပြည်စိုး	၂၀၁
ရွှေမန်းကျီး ခုနစ်စဉ်	၂၀၃
ရွှေရေစင်	၁၀၅

(၁၀)

လက်သုံးတော်	၁၇၀
လက်ရေတပြင်တည်း	၃၀၁
လယ်ထွန်မင်္ဂလာ	၁၉၇
လျှပ်ပန်းခွေခွေ ယိုးဒယား	၅၆

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

လှိုင်လှိုင်သာ (ဖာလွမ်းဘွဲ့)	၆၆
လေချိုသွေး	၂၉၂
လှေလှော်သံ	၁၉၀
လှေကြီးထိုးရိုးရိုး	၃၂၅

(၀)

ဝါဆိုလွှဲ (သဖြန်)	၂၀
ဝါခေါင်လွှဲ (တေးထပ်)	၂၁
ဝါသနာဘာဂီ	၂၀၂
ဝေယန္တရာ (သိင်္ဂါသံကြီး)	၁၄၃

(၁၁)

သခင်မတောင်	၂၇၇
သီတင်းကျွတ်လွှဲ (သဖြန်)	၂၂
သဗ္ဗဘိကေကြာ	၂၁၆
သာစည်က မမြရင်	၂၅၆
သာသနာ့အမွေခံ	၁၉၅
သက်တော်ရှည်	၂၀၅
သံစ, ယမုနာ	၂၇၀
သဏ္ဍေဝါဒ	၁၉၁
သိကြားသာသနာ	၂၄၂

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

(အ)

အင်္ဂလန်ပတ်စမ်း	၂၀၄
အငြိမ့်သမုတို့ပေါ့	၂၆၉
အမျိုးသားနေ့	၁၇၇
အလှူပြိုင်ပွဲ	၁၈၀
အလှူတော်မင်္ဂလာ	၁၈၄
အလှူရေပက်ချ	၂၅၉
အလှူအမ	၂၅၄
အလှူရှင်	၂၅၇
အိမ်တော်ရာတုရားဈေး	၃၁၀
ဦးထွန်းရှိန်	၂၁၄
ဦးဟန်ပအလှူမီး	၁၇၆
ဤကားပေအရိုးစု (တေးသံ)	၈၂

